BIBLIOTHECA SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM TEVBNERIANA

BT 1983

ANAXIMENES

ARS RHETORICA

QVAE VVLGO FERTVR ARISTOTELIS AD ALEXANDRVM

EDIDIT
MANFRED FUHRMANN

DE GRUYTER

EDITIO STEREOTYPA EDITIONIS ALTERIVS (MM)

ISBN 978-3-598-71983-7 e-ISBN 978-3-11-095673-3 ISSN 1864-399X

Bibliografische Information der Deutschen Nationalbibliothek
Die Deutsche Nationalbibliothek verzeichnet diese Publikation in
der Deutschen Nationalbibliografie; detaillierte bibliografische Daten
sind im Internet über http://dnb.d-nb.de abrufbar.

© 2010 Walter de Gruyter GmbH & Co. KG, Berlin/New York

Druck: Hubert & Co. GmbH & Co. KG, Göttingen
∞ Gedruckt auf säurefreiem Papier

Printed in Germany www.degruyter.com

IOANNI DILLER

IAM DIV ANTE ANNVM SEXAGESIMVM SEXAGENARII PRVDENTIA PRAEDITO HORTATORI MODERATORI CONSILIORVM AVCTORI MEO

PRAEFATIVNCVLA

alterius editionis

Inter oratoriae artis libros, quos Graeci Romanique nobis reliquerunt, Anaximenis Lampsaceni $T\acute{e}\chi\nu\eta$ et levioris est momenti neque cum celebratis illis operibus quae ad eam rem pertinent (Aristotelis, Ciceronis, Quintiliani dico) comparanda. Sic facile intellegitur amplius quam triginta annos, quoad altera huius libelli editio requireretur, intercessisse, quo factum est, ut nunc demum coniecturarum ceterarumque emendationum, quas criticorum sagacitas brevi post quam prima editio est emissa in lucem protulit, ratio haberi possit.

Quod tandem iam absolutum est: commentarii, quos doctissimi homines Kassel et Reeve et Zwierlein conscripsere (vide tabulam adnotationum criticarum), penitus excutiebantur. Itaque triginta fere in locis emendatior ut spero textus nunc offertur et totidem ad locos apparatus criticus novis annotationibus auctus est.

Ut fortioribus remediis uterer et libellum funditus retractarem, in animum inducere non potui. Etiam haec igitur editio textum ut ita dicam mixtum continet: in illa parte, cui papyrus Hibeh 26 auxilio venit, Anaximenis ipsius verba restituere conatus sum; in reliquis partibus illam adulteratam interpolatamque formam conservare satis habui, ex qua codicum manu scriptorum archetypus manavit. Nam toti operi originarium textum ut redderem, me assequi posse non credidi, quamvis viri docti qui iudicium de prima editione pronuntiaverunt id ad officium meum pertinere arbitrati essent. Certe tamen apparatus criticus illos locos indicat, quorum verba posteriore aetate immutata esse opinor.

Uberlingae, mense Iunio anni MCMXCIX

Qui hunc librum in lucem edidit, salutem plurimam dicit lectori

Si, quibus ex fontibus, lector, et qualis textus Rhetoricae quae dicitur ad Alexandrum ad nos pervenerit et quis re vera conscripserit hunc librum, quem Aristoteles conscripsisse traditur, paucis verbis certior fieri cupis, lege haec; sin aliquanto plus sumere poteris temporis, commentariis, qui sunt inscripti ,Untersuchungen zur Textgeschichte der pseudo-aristotelischen Alexander-Rhetorik (der $T\acute{e}\chi v\eta$ des Anaximenes von Lampsakos)⁽¹⁾, uti tibi placeat. ibi enim omnia fere, quae hac epistula perbreviter tibi expositurus eram, non modo fusius explicata, sed etiam plenioribus argumentis probata prae manibus fore sperabam²).

I. Qui fontes Rhetoricae ad Alexandrum textum tradiderint

Imprimis qui fontes qualesque Rhetoricam ad Alexandrum nobis exhibeant te scire oportet. namque cum egregii indicis quem Wartelle³) composuit, nondum particeps bibliothecarum catalogos, ut exemplaribus Rhetoricae Graecis potirer, perscrutari coepissem, hace multo crebriora, quam qui ante me illam ediderunt opinati erant, servata esse brevi tempore cognovi. habemus enim in

Ak. d. Wiss. u. d. Lit. Mainz, Geistes- u. soz. wiss. Kl., 1964,
 Wiesbaden 1965.

²⁾ De codice scilicet Bucurestensi 602, cuius exemplar luce depictum commentarios mihi componenti praesto nondum fuisset, nullo pacto ut dissererem facere potueram; de quo v.i. p. XXII sq.

³⁾ Inventaire des manuscrits grecs d'Aristote et de ses commentateurs, Paris 1963.

universum XXX exempla¹), quae solidum atque integrum librum continent; ad hanc summam nonnulli qui partes quasdam Rhetoricae complectuntur codices accedunt. illa quidem exceptis codicibus Neapolitano gr. 137 Matritensi gr. 4684 Laurentiano 86, 19, quos saeculo XIV exaratos esse satis constat, omnia quattuor vel quinque saeculorum aetatem non egrediuntur; a vero igitur non discedas, si Rhetoricam ad Alexandrum illorum industria virorum diligentiaque servatam esse putes, qui studia humanitatis profitentes antiquitatis artes et litteras instauraverunt.

Codices, qui totum opus continent, sunt hi²):

- 1. Ambrosianus gr. 426, olim H 22 sup., saeculo XV scriptus (f. 326r—342r).
- 2. Angelicanus gr. 2, olim C 4.23, saeculo XV scriptus (f. 123r-177 v).
- 3. Bucurestensis 602, saeculo XV scriptus (63-143).
- Cantabrigensis 191, olim Dd. IV. 16, anno 1441, ut subscriptio indicat, Florentiae exaratus; Nicolae Saguntini fuisse existimatur (f. 192r—226 v. 99r—100 v).
- 5. Harleianus 6322, saeculo XV scriptus (f. 267r-304v).
- E* 6. Laurentianus 31,14, saeculi XV dimidio posteriore scriptus (f. 106r—144r).
- L* 7. Laurentianus 60,10, saeculo XV scriptus (f. 58 v u. ad 86 v).
- F* 8. Laurentianus 60, 18, cuius Rhetoricae ad Alexandrum exemplar mense Maio anni 1427 Constantinopoli perfectum esse subscriptio declarat; Francisci Philelphi manu exaratus videtur (f. 110r–156v).
- D* 9. Laurentianus 86, 19, saeculo XIV scriptus³) (f. 167 v u. ad 193 v).
 - 10. Laurentianus "Conventi soppressi" 47, ante annum 1425 scriptus, quippe qui ad Antonii Corbinelli bibliothecam pertinuerit (f. 86r—127v).

¹⁾ Vel XXXI, si codicem Rehdigeranum 23 adiungere vis inde ab anno 1945 amissum.

²⁾ Eos codices, quibus iam ante me usi sunt viri docti, asterisco notavi.

³⁾ Sed v. Spengel, Anaximenis Ars rhetorica, Turici et Vitoduri 1844, V¹.

- Laurentianus , Acquisti 4, medio saeculo XV scriptus;
 ex Francisci Castiglionensis libris fuisse videtur (f. 95r-126v).
- 12. Magdalenaeus 1069, saeculo XV vergente scriptus (f. 137r-160 v).
- 13. Magliabechianus 10, olim II. 10. 59, saeculo XV vergente scriptus (f. 125 v—188r).
- 14. Marcianus gr. 200, quem anno 1447 Romae Ioannis * Rhosi manu Bessarione iubente exaratum esse subscriptio nos docet.
- Marcianus gr. 215, ante annum 1472 scriptus, quia 6* olim ex Bessarionis libris fuit.
- 16. Matritensis gr. 4632, quem, ut nota in operis fine H scripta indicat, anno 1462 Mediolani Constantinus Lascaris, ut ipse uteretur, exaravit (f. 11r-65v).
- 17. Matritensis gr. 4684, saeculo XIV scriptus (f. 92r u. ad 133r).
- Monacensis gr. 75; Rhetoricae exemplar anno 1550 M* Petri Carneadis Monembasiani manu exaratum esse subscriptione comprobatur (f. 297r—333r).
- 19. Neapolitanus gr. 137, olim II. E. 2, ubi Rhetoricae N* exemplar duabus manibus saeculi XIV exaratum est; ad Iani Parrasii bibliothecam pertinuit (f. 1r—39r).
- 20. Oxoniensis Collegii Corporis Christi 112, saeculo XV scriptus (f. 156r—174r).
- 21. Parisinus gr. 2038, saeculi XV dimidio posteriore A* scriptus (f. 76r-109 v).
- 22. Parisinus gr. 2039, priore saeculi XV dimidio, ac C* quidem, ut subscripta epistula indicat, Constantinopoli exaratus (f. 1r—50r).
- Parisinus suppl. gr. 646, saeculo XVII scriptus (f. 1r u. ad 91 v).
- 24. Rehdigeranus 23, olim S. I. 2. 13b, saeculo XV scriptus, inde ab anno 1945 amissus (f. 1r-52v).
- 25. Vaticanus gr. 1580, saeculo XV scriptus (f. 41r-82r). P*
- 26. Vaticanus gr. 2384, saeculo XV scriptus (f. 81r-116v).
- 27. Vaticanus Ottobonianus gr. 178, cuius Rhetoricae o* exemplar anno 1475 Ioachim Casulani manu exaratum esse annotatio declarat (f. 20r—87 v).

- V* 28. Vaticanus Palatinus gr. 160, eirca annum 1440 scriptus, idque, ut nota quadam comperimus, Ioannis Scutariotae manu (f. 161r—186r).
- B* 29. Vaticanus Urbinas 47, saeculo XV scriptus (f. 1r-34 v).
 30. Vindobonensis phil. gr. 278, saeculo XV vergente
 - scriptus (f. 1r-66v).
 - U 31. Utinensis gr. 3, olim VI. III; pars, quae Rhetoricam ad Alexandrum continet, saeculo XV scripta est (f. 181r—204 v).

Aut partes aut excerpta operis comprehendunt codices hi:

- 32. Bergomensis Δ. 6, 29, saeculo XV exeunte scriptus; continet ad Alexandrum epistulam, quae arti ipsi praemissa est, et eam Isocratis nomini addictam (f. 10 v—12 v: Ἰσοκράτης τῷ Αλεξάνδρῳ χαίρειν. ἐπ-έστειλάς μοι σοι γεγραμμένων).
- 33. Bruxellensis 11296–98, saeculo XV scriptus; extrema parte mutilatus primum operis quadrantem fere exhibet (f. 144r–151v: ἐπέστειλάς μοι-[27,21] αδιχημάτων).
- 34. Bucurestensis 749, quem, cum saeculo XIX confectus sit, commemorare paene me piget; inspicere supersedi; initium artis continere videtur (f. 93r—102r).
- 35. Matritensis gr. 4809, olim Toletanus 101–14, saeculo XV vel XVI descriptus; epistulam, quae arti praemissa est, complectitur (f. 63r–65v: ἀπέστειλάς μοι σοι γεγραμμένων. ἔρρωσο).
- Riccardianus 58, olim S. II. 28, saeculo XV exaratus; frusta quaedam de arte deprompta exhibet (f. 42 v u. ad 46r)¹).
- 37. Vaticanus gr. 1896, cuius diversi generis partes saeculis XV XVI XVII confectae sunt; nonnulla longiora fragmenta ex primo operis quadrante excerpta continet (f. 244 v—253 r).
- 38. Vaticanus Urbinas gr. 34, saeculo XV scriptus; epistulam, quae artem praecedit, comprehendit (f. 57r u. ad 60r).

¹⁾ Similiter in codicibus Monacensi gr. 456 (f. 203r-206r) Vaticano gr. 1002 (f. 129rv) sive artis argumentum adumbratur sive sententiae quaedam ad libidinem excerptae produntur,

His Graecis, quae quid ad auctoris textum recte constituendum valeant videbimus, copiis libenti animo duas adiungo translationes; etenim cum saeculo XIII exeunte confectas esse pro certo haberi possit, omnibus Graecis codicibus vetustate praestant. quarum singula exemplaria continent codices hi:

- 39. Vaticanus lat. 2995, saeculo XIV ineunte compluribus α manibus exaratus; totum ibi opus ab ignoto viro Latine expressum invenitur. quam translationem Grabmann bibliothecam Vaticanam perscrutans offendit neque edere dubitavit¹) (f. 175r—196r).
- 40. Urbanensis 8 (X. f. 881—A. 8. XL), saeculo XIV in β Italia scriptus; is et ipse ultimo fere sextante excepto totius operis translationem Latinam, quam ignotus confecit auctor, complectitur (f. 38r—48r: scripsisti michi ad hunc modum probabimus. conclusionem autem faciemus sicut de palillogia in prioribus dictum est ~ ἐπέστειλάς μοι [84,4] τοῦτον μὲν τὸν τρόπον βεβαιώσομεν).

Praeterea initium Rhetoricae ad Alexandrum Latine expressum continet e. g. codex hic:

41. Vaticanus lat. 2083, anno 1284, ut subscriptio affir- γ mat, exaratus (f. 217r–218r: Aristotiles Alexandro bene agere. misisti michi — secundum unamquamque speciem absumentes ~ Ἀριστοτέλης Ἀλεξάνδρω εὖ πράττειν. ἐπέστειλάς μοι – [5, 15] καθ' ἕν ἕκαστον εἶ-δος ἀπολαβόντες).

Hoc Latinae ad Alexandrum Rhetoricae fragmentum, quod superius commemoratis translationibus paululum vetustate antecedere videtur, non minus LI aliis codicibus traditum est; quos cum in commentariis quorum memineram omnes enumeraverim, accuratius de hac re te certiorem fieri si cupis, illuc remitti satis habeas. praeterea hoc fragmentum in principio libri, cui index impositus est

¹⁾ Grabmann, M., Eine lateinische Übersetzung der pseudoaristotelischen Rhetorica ad Alexandrum aus dem 13. Jahrhundert, SB Bayer. Ak. d. Wiss. München, Phil.-hist. Abt. 1931/32, 4, München 1932, 26-81.

Compendium rhetorice Aristotelis, invenitur; cuius compendii aetate media conflati et, quod sciam, sententias potissimum comprehendentis, quae ex vera Aristotelis Rhetorica excerptae sunt, adhuc tria exemplaria cognita habemus¹). denique in hac translationum serie codex mihi memorandus est, qui nihil nisi pauca frusta de epistula, quae in Rhetorica ad Alexandrum exordii vice fungitur, sumpta continet:

42. Patavinus 1388, saeculo XIV scriptus (f. 125 v).

Omnes Rhetoricae ad Alexandrum manu scriptos testes nunc enumeravi omniaque adminicula, quae sintne maioris an minoris pretii examinandum est; sed de maximi momenti fonte adhuc locorum nullum verbum feci, de papyro dico, quae XVIII columnarum reliquias complectens haud parva fragmenta primorum IV capitum exhibet:

II 43. Papyrus Hibeh 26, priore dimidio III a. Chr. n. saeculi exarata, a viris doctissimis Grenfell et Hunt reperta nec non eximie edita²).

Nunc, antequam quomodo his copiis sim usus explanare instituam, pauca mihi de illo codice dicenda sunt, quem inspexisse cuiusque lectiones in editionis Aldinae exemplo, quod in bibliotheca Monacensi asservatur, adnotasse Petrum Victorium et Spengel et Hammer perhibent. his enim praecipue duo loci testimonio sunt a Victorio codicem ignotum vel deperditum collatum esse:

27,8 ἀν διορίζης A Ald. ὧδε δρίζοις FN ἄδε δρίζεις CUH ὧδε δρίζειν P ὧδε δρίζης Viet.
66,20 δι' ἐτέρων NA Ald. πάλιν ἐτέραν a πρᾶξιν ἐτέραν ἐξαγγείλωμεν alius (?) codex πάλιν ἐτέραν Viet.

Sed res mihi se longe aliter habere videtur; namque et priore loco Victorium Aldinae et alicuius codicis, cuius

¹⁾ V. commentarios supra dictos, 182 sqq.

²⁾ Grenfell, B. P. – Hunt, A. S., The Hibeh Papyri I, London 1906, 114–138,

officia hodieque praesto sunt, lectiones confudisse crediderim et posteriore loco non dubito quin verbum $\pi\varrho\tilde{a}\xi w$ ex antecedenti linea illuc detrusum sit¹), sive quod Victorius errore captus est sive quia textum corrigere studuit. nota autem, quam Spengel 'alius codex' significare vult, vix legi potest nec Victorium 'aliud codex' scripsisse negare ausim. ceterae vero lectiones, quas Spengel et Hammer Victorii illi codici nobis ignoto attribuere temptant (11, 5. 32, 4. 52, 3 etc.) aut in nostris libris manu scriptis aut in editionibus inveniuntur; nihil igitur est, cur Victorium largioribus subsidiis quam nos frui potuisse opinemur.

Supra commemoratis Rhetoricae ad Alexandrum testibus, ut iam de studiis meis rationem reddam, in hunc modum usus sum: libros sive Graecos sive Latinos, quibus ad archetypi textum recte constituendum carere non possumus, partim totos primum contuli (HU β), partim, ne priorum editorum collationibus niterer inconsideratius, denuo excussi (FCPN α). item duo codicis N ἀπόνραφα. cum ad cognationis rationes, quae inter magnam librorum partem intercedant, perspiciendas summi sint momenti, sive primum examinavi (Matr. 4684) sive iterum contuli (A). praeterea codicem Cant. 191 propter eximias quas librarius intersevit coniecturas totum perscrutari me non piguit. in reliquis vero libris partes quasdam operis, quae mihi ad propositum meum assequendum maxime idoneae videbantur, conferre satis habui, i.e. p. 1, 3-5, 19. 34, 1-37, 2. 74, 14-79, 8. 97, 22-26, ut quae de horum codicum cognationibus disserturus sum a memoratis solis partibus repetantur²). quod denique ad papyrum attinet, editioni a viris doctissimis Grenfell et Hunt confectae ita confidere mihi licere arbitratus sum, ut lacunarum audacius suppletarum nullam prorsus rationem haberem.

Restat, ut in hac rerum congerie Rhetoricae ad Alexandrum editiones enumerem, quae ut codicibus hodieque

¹⁾ V. 66, 19 (τάξιν NA Ald. πρᾶξιν recte a).

²⁾ Exceptis codicibus MOD hoc etiam in illis libris sequor, qui toti a prioribus editoribus collati sunt.

- exstantibus nituntur, ita tantum non omnes locos aliquos vitiosos temptaverunt emendare:
- Ald. 1. Rhetores Graeci, apud Aldum Manutium, Venetiis 1508 (p. 235r—268 v).
 - Aristotelis . . . Opera . . . excusa per Desiderium Erasmum Roterodamum, Bebel, Basileae 1531 (t. II, p. 146 v—158r).
- ed. Ven. 3. Aristotelis De arte rhetorica l. III Ad Alexandrum de rhetorica l. I De poetica l. I, Zanetti, Venetiis 1536 (paginae dinumeratae non sunt).
- Erasm.² 4. Aristotelis . . . Opera . . . per Des. Erasmum Roterodamum, Bebel-Isingrim, Basileae 1539 (t. II, p. 247 u. ad 267).
- Erasm.³ 5. Aristotelis . . . Opera . . . per Des. Erasmum Roterodamum, Bebel-Isingrim, Basileae 1550, quae prima capitum distinctionem adhuc usitatam perfecit (t. II, 228–249).
- Camot. 6. Aristotelis (Opera): omnem logicam rhetoricam et poeticam disciplinam continens t. I (per Camotium), Aldus Manutius, Venetiis 1551 (p. 582-645).
 - Sylb. 7. Aristotelis (Opera): Aristotelis Artis rhetoricae 1. III Rhetorices ad Alexandrum 1. I De arte poetica 1. I (per Sylburgium), Weehel, Francoforti ad Moenum 1584 (p. 157—223).
 - Cas. 8. Aristotelis Opera Graece et Latine . . . ex bibliotheca I. Casauboni, Laemarius, Lugduni 1590 (t. II, p. 347 u. ad 373).
- Pacius 9. Aristotelis Opera (per Pacium), Laemarius, Lugduni 1597 (t. II, p. 731–789).
 - Aristotelis Opera... authore G. Du-Vallio, Typis Regiis, Parisiis 1619 (t. II, p. 608-652).
- Buhle 11. Aristotelis Opera omnia Graece . . . rec. . . . I. Th. Buhle, Societas Bipontina, Argentorati 1791—1800 (t. V, p. 15—183).
- Bek. 12. Aristotelis Opera ed. Academia Regia Borussica: Aristoteles Graece ex rec. I. Bekkeri, Reimer, Berolini 1831 (t. II, p. 1420a—1447b).
- Sp.¹-¹ 13. Anaximenis Ars rhetorica rec. et illustr. L. Spengel, Computatorium literarium, Turici et Vitoduri 1844.

- Anaximenis Ars rhetorica rec. et illustr. L. Spengel, Ed. sec., Verlagsbureau, Lipsiae 1850.
- 14. Aristotelis Opera omnia Graece et Latine, Didot, Didot Parisiis 1848 (t. I, p. 411—456).
- Rhetores Graeci ex rec. L. Spengel, Teubner, Lipsiae Sp.5-6 1853—1856 (t. I, p. 169—242).
- 16. Rhetores Graeci, ex rec. L. Spengel vol. I ed. C. Hammer Hammer, Teubner, Lipsiae 1894 (p. 8-104).
- 17. Aristotle, Problems II (Books 22–28)... by W. S. Rack. Hett. Rhetorica ad Alexandrum... by H. Rackham, Heinemann (Loeb Classical Library), London 1937 (p. 257–449).

Inter vetustiores Erasmus de emendando textu optime meruit, inter recentiores vero quid L. Spengel in corruptelis librorum coarguendis, locis paene desperatis feliciter corrigendis, foedis glossematibus investigandis effecerit, nulla est pagina, quae non ingentium eius laudum praeconem se praestet.

II. De codicibus Graecis

1. De familiis a et b

Iam Spengel omnes Rhetoricae ad Alexandrum quos novit codices in duas species (a et b) diducendos censuit neque ego multum quod huic hodieque vulgatae opinioni addam habeo. universi igitur Graeci libri, quos enumeravi supra, e duobus fontibus, aut scilicet ex hyparchetypo a aut ex hyparchetypo b, manaverunt. nec vero inter variarum lectionum varia genera numerosius tibi genus occurrit eo, quo familiae a et b efficiuntur, cum non minus CCCL varietates inter eas intercedant, in numero autem proprietatum maxime conspicuarum, quibus familia b continetur, referri possunt verba alterius classis codicibus ignota (26, 23): πόθεν ἄν τις ἀπολογήσαιτο ubi, id quod viri docti iam pridem suspicati sunt, nunc vero translationibus Latinis comprobatur, titulus capiti cuidam adiectus in textum aberravit, praeterea e varietatum copia haec exempla me attulisse satis putes:

- 1,12 ενδοξοτάτην α εὐ- b
- 2,5 $\delta \hat{\eta}$ a $\delta \hat{\epsilon}$ b
- 2,14 τούτου α τοῦτο b
- 2,21 lva a lva $\mu \dot{\epsilon} v$ b
- 2, 21 τούτων α τούτου b
- $3, 2 \quad \tau o \tilde{v} \tau$ a $\pi o v \tau$ vel $\pi o \tau$ b
- 3,16 ἐστὶ a ἔνεστι b etc.

Si tibi volenti erit, ipse tibi, quaeso, creberrimas esse varietates, quibus illae codicum classes constituantur, persuadeas; neque enim quin quaelibet pagina unum plurave exempla tibi suppeditura sit dubitaverim. verumtamen siglum b in ista, quam tuae indulgentiae commendo, editione frustra quaeres, quippe cum e codice N omnes libros, quibus classis b continetur, descendisse putem; qua de re infra accuratius disseram.

Nunc sine dubio, lector, certior fieri cupis, cuius familiae codices genuina auctoris vel certe archetypi verba maiore cum fide nobis tradiderint. quam quaestionem iam Spengel et Hammer tractaverunt, qui classis a libros ceteris anteponendos esse censuere. de qua re cum mihi subductis calculis exploratum sit lectiones classis a centies quinquagies fere, alterius vero classis ducenties ab archetypi textu discedere, non habeo, cur illam opinionem in dubium revocem; hinc tamen nondum ad certum mihi redactum videtur, qua de causa sive huius sive alterius classis codices verba archetypi adulterare soleant, erroresne librarii et calami lapsus an correcturae consilio insertae plerumque textum mutaverint.

Hanc quaestionem si solvere studes, codicum Graecorum varias lectiones cum translationibus Latinis et papyro comparare te oportet. in translationibus tamen adhibendis cautio quaedam desideratur, praesertim cum Graeci ex quo pendent codicis¹) verba accurate restitui saepe non patiantur. praeterea cave, ne earum exemplar e proprio peculiarique fonte fluxisse credas; hoc enim in nonnullis mendis cum codice N ceterisque classis b libris

¹⁾ Viri docti mediae aetatis, quibus translationes debentur, uno eodemque exemplo (= o) usi sunt; v. p. XXXI sq.

consensisse apparet, unde sequitur, ut et ipsae translationes familiae b sint adscribendae. sed cum eiusmodi vitia non saepe inveniantur, vix a vero aberraveris, si translationum exemplar non multum ab archetypo declinavisse putes. remotis igitur omnibus translationum locis aut aperte corruptis (sunt fere XXV) aut ex quibus exempli Graeci verba recolligi nequeant (sunt ad CXX) CC fere varietates inter Graecorum codicum classes intercedentes, ut ad normam translationum exigantur, supersunt; quae σύγκρισις translationes aequis fere portionibus nunc huic nunc illi Graecorum codicum familiae consentire demonstrat. etenim C fere inveniuntur loci, in quibus translationes iure cum familiae a libris facere appareat, codicem N vero nihil nisi meras corruptelas exhibere perspicuum sit:

- 1,17 ταῦτα a hec βγ ταύτην N (quidem a)
- 2, 21 τούτων a (ex) hiis αβγ τούτου N
- 4, 24 εἴ τις a si quis αβγ οστις N
- 5,1 τὰ..λοιπὰ a cetera α reliqua γ τὴν..λοιπὴν N (τὰ...γέγραπται οm. β)
- 6, 20 ἔθει a more αβ εὐθὺς N e corr.
- 10, 4 $\kappa a i$ a et $\alpha \beta$ om. N etc.

Sin autem translationes codicis N lectionibus accedere videmus, plerumque alterius classis libri mendis vulgaribus quaeque facile detegi possint foedati sunt:

- 6,14 $\delta \epsilon i \xi \alpha i \mathbf{N}$ ostendere $\alpha \beta$ om. a (add. $\mathbf{F}^2 \mathbf{H}^2$)
- 7,15 ούτως N ita α sic β όντως a
- 7,18 ἐστιν N sunt αβ om. a
- 10, 20 Λακεδαιμονίους N Lacedemonenses α Lacedemonienses β Λακεδαιμονίοις a (corr. FH)
- 11, 1 τούτων N (de) hiis αβ αὐτῶν a etc.;

similia exempla LV fere aliis locis tibi occurrent. attamen restat haud exigua varietatum congeries (sunt circiter XXXV loci), quibus quid facias dubitare possis; translationes enim cum codice N consentiunt, quamquam et alterius classis libri aptas lectiones exhibere videntur:

- 3, 16 ἔνεστι N inest αγ ἐστὶ a (dicendum est β)
- 3,22 oữ vầu N ergo a igitur β igitur utique γ ầu vel δ ' ầu a
- 12, 15 λαμπράς N splendidas (-os) αβ καλάς a
- 32, 20 φής N dicis αβ om. a
- 35, 3 $\tau \tilde{o} \pi \lambda \tilde{\eta} \vartheta o \varsigma N$ multitudinem $\alpha \beta$ om. a (add. F^2H^2) etc.

Quidnam de his varietatibus sentiamus? etenim si e codicum classis a verbis, ut iis quidem qui ante me Rhetoricam ad Alexandrum ediderunt videbatur, sensus planus perspicuusque efficitur, nec statim ad librariorum errores aliaque similia argumenta confugere neque, cum translationum exemplum omni modo sui iuris esse negaverim, consensum translationum codicisque N genuina archetypi verba indicare putantes missis ambagibus maiori parti accedere debemus. ex industria igitur aut hic aut illic sincerum textum adulteratum esse habemus quod suspicemur neque, utrius hyparchetypi librarius eiusmodi licentiam sibi assumpserit, satis intellegere possumus.

Hanc perdifficilem quaestionem ut solvere nobis liceat, auctoritas fidesque papyri permittit, quem nostri operis testem, utpote qui nulla mendorum cognatione cum codicibus coniunctus sit, plane suis legibus uti videmus. illa enim aut huic aut illi codicum lectioni decem in locis astipulari videtur; quorum etsi maiorem partem silentio praeterire consentaneum est (namque utra codicum classis veram scripturam ibi servarit, vel sine papyri ope facile cognoscitur¹)), restant tamen tria exempla maximi momenti et ponderis dignaque quae animos nostros in se convertant:

- 11, 20 τοῖς λόγοις χρῆσθαι Π λόγω χρήσασθαι N oratione uti a uti sermone β χρήσασθαι a (λόγω add. F²H²)
- 19,7 τούτοις δμοιοτρόπων Η τοιούτων δμοιοτρόπως N hiis consimilia α hiis similium β τοιούτων a
- 24, 5 η IIN aut α aut . . . aut β $\times \alpha i$ a.

¹⁾ V. 10, 6. 11, 9. 11, 14. 16, 1. 24, 1. 24, 9. 25, 18.

Hic papyrum aut cum $N\alpha\beta$ conspirare aut certe propius ad hos quam ad alterius classis codices accedere, nihil est cur copiose exponam; id autem diligenter consideratum velim, quoniam II sine dubio veram auctoris scripturam in lucem protulerit, effici (quod nullo modo exspectavisti), ut salebrosis codicum $N\alpha\beta$ verbis sinceriore cum fide archetypi textum praestari appareat quam ceterorum librorum quamvis polita oratione, unde etiam de ambiguis locis, quos supra commemoravi, iudicare et blandas illas classis a lectiones cum neglegentiae tum industriae eius librarii, qui hyparchetypum a confecit, adscribere licet, ut iam huic quaestiunculae finem imponam, codicem N et multis apertis mendis depravatum esse nec librariorum argutiis patuisse censeo, hyparchetypum a vero aliquanta cum diligentia ita scriptum fuisse mihi persuasum est, ut corrector quae corrupta, praeter morem dicta, supervacanea ei videbantur coniecturis adulterare non dubitaverit. quae cum ita sint, alteram altera familia pluris aestimandam nolim statuere.

2. De familiae b libris

Codex N, ex quo omnes Graecos libros familiae b originem duxisse affirmavi, mutilus, duabus manibus exaratus, quarum altera a p. 25, 11 (καὶ ἀδύνατοι) incipit, praeter Rhetoricam ad Alexandrum nihil continet nisi initium libri περὶ έρμηνείας Demetrio adscripti. prior manus errore aliquo inducta post τοιαῦτα (22, 21) textus partem a verbo λόγους (46, 18) usque ad verba καὶ ὅπως (48, 2) pertinentem inseruit; corrector quidam lineis transversis eam delevit. quae cum etiam suo loco posteriore manu descripta sit, bis in codice N exstat. is liber duo genera correctionum exhibet, quarum prius iam librarii codicum Matr. 4684 et A legebant, recentius vero postquam exempla confecta sunt addebatur. correctionis autem vetustioris lectiones cum neque in translationibus inveniantur neque in alterius classis libris, utrum ex antiquioris et nunc perditi codicis auctoritate pendeant an alicuius viri docti ingenio debeantur, quaerendum est. et mihi quidem omnes merae coniecturae videntur esse,

quoniam lacunis aliisque corruptelis, quas dinoscere cuivis in promptu erat, mederi temptant et (quod est gravius) non raro locos depravatos ulterius depravant. quam rem singillatim demonstrare hic supersedeo; sed vide quae ad p. 40, 4. 50, 6. 54, 19 adnotavi¹).

Codices N et A quo cognationis vinculo inter se coniungantur si percipere cupis, haec lectionum genera respicere ne te piguerit:

- 1. 1,12 εὐδοξοτάτην ΝΑ έν- α
 - $2,5 \quad \delta \hat{\epsilon} \, \mathbf{N} \, \mathbf{A} \quad \delta \dot{\dot{\eta}} \, \mathbf{a}$
 - 3,16 ένεστι NA έστὶ a etc.
- 2. 2, 3 σὸς Na om. A
 - 2, 6 $\delta \varsigma$ Na om. A
 - 4,1 $\psi v \chi \tilde{\eta} \varsigma N a \tau \tilde{\eta} \varsigma \psi v \chi \tilde{\eta} \varsigma A$ etc.
- 3. 1,17 ταῦτα Αα ταύτην Ν
 - 5,1 τὰ..λοιπὰ Αα τὴν..λοιπὴν Ν
 - 5, 10 αύτο Aa εαντό N etc.

Nonne hos libros ex uno eodemque fonte manasse putabimus? habemus enim et communes et utriusque codicis proprias lectiones. recte — tamen et ad haec animum convertas velim:

- 1. 3, 2 $\tau o \tilde{v} \tau$ a $\pi o v \tau$ N $\pi o \tau$ A
 - 27, 21 ἔταξαν α (ἔπ- C) ἐπάξωσι Ν ἐπάξουσι Α
 - 39, 22 καὶ . . . καὶ a καὶ omisso καὶ priore N η pro καὶ post. A etc.
- 2. 19, 4 προσαγορεύομεν Α -οιμεν Να
 - 21, 12 τδ A om. Na
 - 28,13 τινος Α τις Na etc.

Quid igitur? has codicis A lectiones librarii acumen olere confidenter affirmaverim, qui cum currente ut dicitur calamo exempli scripturam correxisse convincatur²), quid impedit, quominus etiam locos 1, 17. 5, 1 etc. recte exhibitos ingenio eius attribuamus? nam qui arte critica

¹⁾ Cf. etiam 4, 5. 19, 18. 22, 20. 42, 9. 43, 9 etc.

²⁾ Cuius rei luculentissimum argumentum exstat p. 63, 18 sq.; v. adn. meam.

sagaciter utitur, eum interdum et genuina et aliis in libris non depravata verba restituere posse concedamus necesse est. ergo illae peculiares codicis N corruptelae non obstant, ne codicem A ab eo descriptum esse statuamus.

Quod codicis A librario sagax iudicium adscripsi, etiam multis eadem manu additis correcturis comprobatur; namque etsi lacunas supplens (50, 6, 66, 15sq. 71, 13sqq. 95, 7 sqq.) aliasve corruptelas emendans (19, 4, 19, 11. 23, 9. 27, 9 etc.) non semper aptissimum remedium reppererit, tamen acutum eius ingenium in locis depravatis coarguendis non est cur agnoscere gravemur, etenim si illas correcturas e codice aliquo nunc ignoto receptas esse opinaremur, ipsa earum vitia nos refellerent¹). praeterea titulorum in margine exaratorum mentionem me facere oportet, qui totam Rhetoricam lepidissime in partes, capita, paragraphos digerunt. quodsi omnia collegeris, quae de codicis A virtutibus, de titulis dico et de coniecturis partim inter describendum partim postea factis, scripsi, textus formam, utpote quam tempora multis locis exedissent inque peius mutavissent, ab aliquo viro egregie docto recensitam et ad artis grammaticae et logicae leges severe exactam esse libenti animo concedes.

Nec vero causam tantae diligentiae cognoscere, nisi fallor, prohibemur. exstant enim complura exempla e codice A descripta, inter quae B et Harl. 6322, ab eodem librario lautissime confecta, maxime excellunt. et hos et alios libros, Vind. 278 scilicet et Magd. 1069, e codice A ortos esse cum menda omnium communia tum uniuscuiusque propria clare demonstrant:

- 1. 2,3 σὸς om. AB Harl. 6322 Vind. 278 Magd. 1069
 - 2, 6 ως om. AB Harl. 6322 Vind. 278 Magd. 1069 etc.
- 2. 3,9 τοῦτο Β τούτω cett.
 - 4, 26 δεοδέκτη Β Θεοδέκτη cett. (-ovς C) etc.
- 3. 4,1 τοῦ σώματος Harl. 6322 σώματος cett.
 - 4, 5 $\tau \tilde{\eta} \varsigma$ om. Harl. 6322 etc.

¹⁾ Omitto nonnullas correcturas initio operis infultas (2, 14. 2, 21 etc.), quae ut re vera e codice aliquo (sc. e libro F) receptae sunt ita recentiori manui debentur.

- 4. 2, 14 ἄνησιν Vind. 278
 - 2, 21 ἀπομίμησιν om. Vind. 278 etc.
- 5. 4, 7 λόγω Magd. 1069 λόγος cett.
 - 5,1 γραφήσαις Magd. 1069 etc.

 ${f B}$ et Harl. 6322 artius inter se consociatos esse hae corruptelae ostendunt:

- 5, 4 ἀπορήσεις **B** Harl. 6322 εὐ- cett.
- 35, 5 ἐθέλει **B** Harl. 6322 -οι cett. etc.

Idem valet in Vind. 278 et Magd. 1069:

- 1,13 βασιλικότερον Vind. 278 Magd. 1069
- 1,19 $\tau \dot{\eta} \nu$ om. Vind. 278 Magd. 1069 etc.

Sed et omnibus $\dot{\alpha}\pi o\gamma \varrho \dot{\alpha}\varphi o\iota \varsigma$ communia neque e codice **A** recepta menda occurrunt:

- 3, 25 παρακεκλημένου B Harl. 6322 Vind. 278 Magd. 1069 -μένφ cett.
- 4, 8 τουτὶ **B** Harl. 6322 Vind. 278 Magd. 1069 ταυτὶ cett. etc.

Haec aliaque indicia, ut libros **B** Harl. 6322 Vind. 278 Magd. 1069 eodem fere tempore ex eadem officina prodisse existimem, me adducunt; nonne igitur vero simillimum est maximum studium operamque eo consilio in codice **A** collocata esse, ut omnium illorum ἀπογράφων exemplaris vice fungeretur? ergo librarius vel cuicumque coniecturae et tituli codicis **A** debentur editionem ut ita dicam paravit, cuius testes hos quattuor libros, de quibus agimus, et cum codice **A** et inter se artissima cognatione coniunctos habemus. quisnam id fecerit, scire cupis? Ianus Lascaris, siquidem viro doctissimo Lobel fidem non denegamus, qui se nobilissimi grammatici manum in margine Artis poeticae eodem in libro descriptae recognovisse putat¹).

Pauca mihi de reliquis exemplis, quae e codice A originem deducunt, addenda sunt. codicem Bucurest. 602 a libro Vind. 278 vel Magd. 1069 genus trahere veri simile

¹⁾ The Greek Manuscripts of Aristotle's Poetics, Oxford 1933, imprimis 28^1 .

est1); cuius fontem ideo accuratius posse definiri nego, quia librarius alio codice (fortasse Cant. 191) nisus cum magnam partem mendorum, quae ambobus exemplaribus communia sunt, tum omnia aut huius aut illius peculiaria vitia expulit²). ad exemplar autem libri Bucurest. 602 codicem Ambros. 426 exaratum esse, ut adsolet, et communia (2, 24 ἐπεὶ pro ἔτι. 2, 25 εἴπερ pro ὥστε etc.) et propria menda (1, 8 αὐτοῖς pro αὐτῶν. 1, 14 καὶ pro ἢ etc.) clare demonstrant, praeterea codicem Paris, suppl. 646 a Vind. 278 descriptum esse constat: habet et huius (2, 14. 2, 21 etc.; v.s.) et sua ipsius menda (2, 2 δύνετ' pro δύναιτ'. 2, 24 τί pro τὸ etc.). codicibus GE, quorum cognationem communes errores certissimis argumentis probant (1, 5 σοι om. GE. 2, 26 περίεργα pro πάρεργα GE etc.), sui invicem similiores reperiri vix possunt, ut uter utrius exemplar fuerit, haud facile diiudicetur; at certe, cum omnes codicis A lectiones diligenter referant, alter ex iis inde descendit, hunc aliquanto posterius quam quae supra commemoravi ἀπόγραφα exaratum esse ex eo colligere licet, quod iam recentioris manus correcturas, quas e codice F desumptas puto3), in textum recepit. denique de codicis Brux. 11296-98 origine et propria (3, 3 om. νοῦν. 3, 15 ἐπιφέρειν pro -ων etc.) et cum codicibus GE communia menda (1, 5 etc.; v.s. 1, 15 sq. $\tau \delta \nu$. . . ποωτεύοντα ... ύστερίζοντα recte G τον ... προτεύοντας ... ύστερίζοντας Ε τούς ... πρωτεύοντας ... ύστερίζοντας Brux. 11296-98) nos dubitare non sinunt.

¹⁾ V. e. g. 1, 20: τὸν λόγον Vind. 278 Magd. 1069 Bucurest. 602 λόγον cett. 2, 2: σὴν om. Vind. 278 Magd. 1069 Bucurest. 602 etc.

²⁾ Ad hunc igitur codicem omnia fere pertinent, quae lectiones eius usque ad id tempus ignorans de eius exemplo, de libro scilicet Ambros. 426, in meis commentariis, p. 65, exposueram. sed vitia, quorum ibid., p. 65¹, mentionem feceram, re vera illius codicis, Ambros. 426 dico, propria sunt, cum et locus emendatus 2, 20 (ης pro εl) et alia similia (5, 14 ἐτοιμότατα pro -ον. 34, 15 add. ἐστιν) e libro Bucurest. 602 originem ducant. quas correctiones cum etiam in codice Cant. 191 invenias, inde profectas esse putaveris; nonnullos certe locos codicis Bucurest. 602 librarius sive aliis exemplaribus utens sive suo Marte rem gerens emendare studuit (1, 7 ἀπερεβαλλόμην pro -εβαλόμην. 2, 21 post ἴνα om. recte μὲν etc.).

³⁾ V.s. p. XXI¹.

PRAFFATIO

Altera e codice N derivatorum exemplorum pars quaestiones subtiles non movet. nam primum codicis Matr. 4684 librarium ipso codice N usum esse et alia indicia et textus forma ostendunt:

- 1. 3, 2 $\pi o v \tau$ N Matr. 4684 $\pi o \tau$ A $\tau o \tilde{v} \tau$ a
 - 3, 22 $o\tilde{v}v$ $\ddot{a}v$ N Matr. 4684 $\ddot{a}v$ $o\tilde{v}v$ A $\ddot{a}v$ vel δ ' $\ddot{a}v$ a etc.; v. potissimum:
 - 16, 5 τῆς πολιτείας recte a A τῆν (sie!) πολιτείας Ν τὴν πολιτείαν Matr. 4684
 - 28, 2 ταῦτα recte a A ταύτ N ταύτην Matr. 4684
- 2. 2, 24 μετέχειν aNA om. Matr. 4684
 - 5, 20 $\mu \dot{\epsilon} v^2$ aNA om. Matr. 4684 etc.

Librarium autem non solum errore deceptum, sed etiam ingenio indulgentem a litteris ac verbis exemplaris discessisse hae lectiones ut suspicemur faciunt:

- 12, 2 ὄντως Matr. 4684 πως cett.
- 19, 1 τοῦ πολέμου Matr. 4684 (\mathbf{F}^2) τῷ - ω cett. etc.

Interdum ei ut genuinam auctoris scripturam restitueret contigisse videtur, sive soli (22, 7. 33, 7/8. 36, 13 etc.) sive aliorum librariorum coniecturas iteranti (1, 20. 5, 12 etc.; v. praecipue 42, 11. 85, 2. 96, 3).

Deinde nihil obstat, quominus codices **D** et Vat. 2384 e Matr. 4684 descriptos esse opinemur:

- 1. 2, 24 $\mu\epsilon\tau\epsilon'\chi\epsilon\nu$ om. Matr. 4684 **D** Vat. 2384 etc. (v.s.)
- 2. 2, 20 $\tilde{\eta}$ **D** (**L**) $\varepsilon \tilde{l}$ cett.
 - 19,8 οἰκεῖα **D** οἰκειότερα cett. etc.
- 4, 13 αὐτοῦ Vat. 2384 αὐτῶν cett. (ἀὖ Matr. 4684)
 5, 4 εὐπορήσεις om. Vat. 2384 etc.

Codex **D** et exemplaris verba accuratissime refert neque omnino coniecturis vacat (v. 90, 14); de codice Vat. 2384 nihil decernendum puto nisi quod tria ἀπόγραφα, sc. Marc. 200 et **V** et Magl. 10, ex eo procreati sunt, quod corruptelis et omnium communibus et uniuscuiusque propriis, ut adsolet, comprobare hic supersedeo. item libros Cant. 191, Acq. 4, Oxon. 112 a codice **V** descriptos plenius tractare mihi non est in animo; id tamen non existimo

committendum, ut de exempli Cant. 191 egregiis coniecturis sileam:

- 9, 21 τοῦ δικαίου καὶ τοῦ νομίμου pro τοῦ νομίμου καὶ τοῦ δικαίου Cant. 191
- 11, 21 $\tau \varrho \iota \tau \tau \tilde{\omega} \varsigma$ pro $\pi \epsilon \varrho \iota \tau \tau \tilde{\omega} \varsigma$ Cant. 191² (it. II Bek.) etc.¹)

Denique Matr. 4809 et Urb. 34, qui libri epistularum corpora eadem manu confecta complectuntur, breviter perstringere mihi liceat. uterque epistulam arti praemissam exhibet, quam a codice Vat. 2384 eiusve exemplo aliquo descriptam esse corruptelae (4, 13. 5, 4; v.s.) ostendunt; propter parvum textus ambitum indiciis indigemus, quae ut originem accuratius definiamus nobis permittunt.

3. De familiae a libris

Alterius classis codicibus expeditis iam ad alteram classem accedamus, et primum quidem propagines librorum exstantium inspiciamus.

Infimae notae codicem **M** ad exemplar **U** exaratum esse cum ex aliis signis tum ex eo colligi potest, quod verba ἢ ὅτι — συγγνώμην (26, 6—7). ἰδίας — ἄπειρον (38, 14—16). εὐπορήσεις — νομίμων (85, 15—17) illic omissa in **U** versum integrum efficiunt; interdum codex **M** maiores verborum iacturas passus aliisve vitiis depravatus esse ideo videtur, quia exemplar **U** eodem subsequentis versus loco δμοιοτέλευτον exhibet (43, 7—8. 58, 6—8. 7, 23. 14, 22. 83, 22. 85, 20). librum omnes exemplaris omissiones (10, 17—20. 13, 8—9 etc.) aliasque corruptelas (3, 2. 5, 7 etc.) repetere nec non multa propria menda addere (2, 24 ἀλλὰ καὶ pro ἀλλὰ. 3, 21 περὶ τὰ pro τὰ etc.) non est cur verbose exponam. coniecturas in hoc codice nullas inveni.

Unde libri $\mathbf{0}$ et Ang. 2 geniti sint, ex hoc indice, si tibi libuerit, cognoscas:

¹⁾ V. praeterea e.g. 15, 4/6. 22, 1. 38, 1. 39, 8-9.

- 3,19 ἀνθρώπων ἕξομεν **HO** Ang. 2 ἕξομεν ἀνθρώπων cett. etc.
- 2. 2, 8 $\tau \varepsilon$ om. 0
 - 5, 4 εκπορήσεις 0 εὐ- cett.
 - 6, 12 $\kappa a i \tau o v \varsigma 0$ $\tau o v \varsigma cett. etc.$
- 3. 2,7 πάντα om. Ang. 2
 - 3,5 συντριβεῖν Ang. 2 συντελεῖν cett.
 - $3,25 \delta \dot{\epsilon}$ Ang. $2 \delta \dot{\eta}$ cett. etc.

Unde si exempla $\mathbf{0}$ Ang. 2 a codice \mathbf{H} , idque postquam Constantinus Lascaris eum correctioni subiecerit¹), descripta esse opinaris, recte mihi opinari videris, aliosque locos, e.g. 4, 22 ($\delta \delta \xi \frac{\pi \varsigma}{a \nu} \mathbf{H}$ Ang. 2 $\delta \delta \xi |a| \varsigma \mathbf{0}$) afferre possum, qui hanc sententiam confirmant²). coniecturae in $\mathbf{0}$ rarissime (v. 34, 3), in Ang 2 nusquam occurrunt.

Difficilior est quaestio, quam codex Conv. soppr. 47 proponit. eum enim nunc cum classis a libris, nunc cum N eiusque exemplis codice A librisque qui illic pendent exceptis conspirare videmus:

- 1, 12 ἐνδοξοτάτην Conv. soppr. 47 a εὐ- N
- 2, 5 $\delta \dot{\epsilon}$ Conv. soppr. 47 N(0) $\delta \dot{\eta}$ a
- 2, 14 τούτου Conv. soppr. 47 a τοῦτο N
- 3, 16 ἔνεστι Conv. soppr. 47 N έστὶ a etc.

Librarius cum ita modo hoc modo illud exemplar sequens menda uniuscuiusque codicis peculiaria fere exterminaverit, haud scio, an qui sint fontes $\mathring{a}\pi o\gamma\varrho \acute{a}\varphi ov$, quo de agimus, diiudicari non possit. tamen propter locum 78, 8/9 ($\varkappa a \mathring{i} \pi o \tilde{i} \acute{o} \varsigma \tau \iota \varsigma \ldots \mathring{f} \varsigma C$ Conv. soppr. 47 aliter alii) praecipue codicem C ad rem conficiendam adhibitum esse existimaverim. menda codicis Conv. soppr. 47 propria non desunt (3, 6 $\mathring{a}\varrho \iota \sigma \tau o \iota \varsigma$ pro $\mathring{a}\varrho \iota \sigma \tau a$. 3, 13 $\mathring{o}\tau \iota$ pro $\mathring{e}\tau \iota$ etc.); coniecturis librarius abstinuit.

¹⁾ V.i. p. XXVIII.

²⁾ Omissiones codicum HO communes $\tau \tilde{\omega} \nu \ \mu \epsilon \rho \tilde{\omega} \nu - \mu \eta \mu \eta$ (51, 20–52, 1. in codice H recentiore manu suppleta) et $\epsilon l - \beta a \sigma a \nu \iota \sigma \delta \epsilon \nu \tau \epsilon \epsilon$ (86, 24–87, 1. in H item recentiore manu suppleta) silentio praeterire nolo; num haec verba etiam in Ang. 2 desiderentur, nescio, quoniam ibi nihil nisi selectas quasdam operis partes contuli. cf. etiam quae in dissertatione mea, p. 79, de locis 11, 21. 37, 9. 71, 10 sqq. scripsi.

Codex L unde originem ducat, corruptelis et eum libro Conv. soppr. 47 communibus (3, 6, 3, 13 etc.; v. s.) et suis propriis (2, 25 boύλεσθαι pro boυλεύεσθαι. 3, 2 δεῖ pro δη etc.) clare nobis demonstrat¹); si aut hic aut illic orthographica aliaque parvi momenti vitia, quae codex Conv. soppr. 47 exhibet, non repetit (2, 10 dηρώδεις Conv. soppr. 47 dηριώδεις L etc.), non est quod animi pendeamus, quoniam tales quisquilias corrigere cuilibet in promptu erat.

Codex Berg. Δ 6. 29 epistulam tantum, quae artem praecedit, continet, idque sic inscriptam: Ἰσοκράτης τῷ Ἀλεξάνδρῷ χαίρειν; virum doctum igitur quendam ingenii habenas remisisse videmus. ceteroquin nihil miri; ἀπόγραφον est codicis Conv. soppr. 47, ut menda communia (3, 6. 3, 13 etc.; v. s.) propriaque (1, 12 om. λαβεῖν. 1, 17 εἰδότες pro — α etc.) ostendunt.

Nunc de classis a libris, qui ab exemplaribus deperditis oriundi sunt, te, lector, docebo. incipiamus, si tibi volenti est, a codicibus H et P. quibus propinquitatis vinculis inter se coniuncti sint, nullo negotio cognosces:

- 1. 21, 14–17 $\kappa a \lambda \mu \dot{\eta} a \ddot{v} \xi \eta \sigma \iota \xi$ om. **HP**; sim. 23, 10–12. 71, 13–16. 95, 3–8.
 - 4, 19 νοῦν **HP** οὖν cett.
 - 5, 22 προαιρέσεως **HP** -εων cett. etc.; v.e.g. 6, 5. 6, 24. 7, 15.
- 2. 1,3 Αλεξάνδοω βασιλεῖ Η Άλεξάνδοω cett. etc.; v. s.
- 3. 3,5 παραγγελμάτων P παραγγελθέντων cett.
 - 10, 10 $\tau o \dot{v}_{\varsigma}$ om. **P** etc.; v.e.g. 11, 5. 11, 7. 11, 18.

Cum neque communia neque uniuscuiusque propria menda desint, hos libros ex eodem fonte $(=\xi)$ fluxisse statuendum. etenim quod interdum alterum eorum cum alteris codicibus consentire intellegimus (e.g. 3,7 συγγινομένοις PCU-ους recte HFN), casu evenit, ut bis idem error committeretur eademve coniectura fieret. emendationes depravati textus et exemplar ξ praestitisse

¹⁾ Cf. etiam, quae in dissertatione mea, p. 82, de loco 77,8-9 exposui.

 $(5, 15 \ \epsilon i \ \varkappa a \vartheta)$ $\dot{\epsilon} \nu$ recte **HP** $\epsilon i \ \varkappa a \dot{\nu} \ \varkappa a \vartheta$ $\dot{\epsilon} \nu$ vel $\dot{\epsilon} \nu \dot{o} \varsigma$ cett. 21, 18. 29, 21. 45, 6 etc. 1) et \mathbf{H} (7, 23 $\partial v \tilde{\eta} v \mathbf{H} \partial v \tilde{\eta}$ cett. 14, 22. 16, 7. 17, 14 etc.) atque P exhibere (27, 8 δοίζειν P -οις vel -εις cett. 67, 9) haud abnuerim. certe Constantinus Lascaris codicem suum (sc. H) peracto describendi labore gravi examini subiecit; correcturas quas inspersit partim libro F (9, 4 elul FH2 & CUH1P αν εἴην N. 13, 19. 20, 23 etc.) partim ingenii sui debebat acumini (2, 10 τοῦτο pro τούτου H². 28, 18. 32, 25. 63, 18sq. 64, 2, 81, 3 etc.). post libros **0** Ang. 2 descriptos codex H alteram correctionem perpessus est, quam recentior manus aliquo classis b exemplo utens exercuisse videtur (3, 18 διαφέρον FCUH¹P O Ang. 2 διαφερόντως N alii H². 4, 20. 5, 19. 10, 1. 13, 12 etc.). editio princeps modo codicem P (5, 7 δημηγοριτικόν P Ald. δημηγορικόν cett. 13, 28. 14, 13 etc.) modo codicem A eiusve ἀπόγραφον sequitur (2, 3 σὸς om. AB Harl. 6322 G etc. Ald. exh. aN. 2, 6. 3, 2 etc.). fragmenta denique, quae codex Vat. 1896 exhibet, ex editione vulgata quae dicitur manavisse affirmaverim.

Quis locus codici U in stemmate attribuendus sit, iamiamque expeditum erit:

- 1. 7,18/19 $\delta \dot{\epsilon} \times \alpha \dot{\iota} \dots \delta \dot{\epsilon}$ UHP $\delta \dot{\epsilon} \dots \tau \epsilon$ cett. 8,19 $\delta \dot{\eta}$ UHP $\delta \epsilon \tilde{\iota}$ cett. etc.; v.e.g. 9,7. 11,1. 11,5.
- 2. 21, 14–17 καὶ $\mu\dot{\eta}$ $\alpha\dot{v}\xi\eta\sigma\iota\varsigma$ om. **HP** etc.; v.s.
- 3. 10, 17–20 $\mu\dot{\eta}$ $\tau\dot{\eta}\nu \dot{\omega}\dot{\eta}\vartheta\eta\sigma\alpha\nu$ om. U; sim. 13, 8–9. 22, 4–5. 55, 13–14.
 - 3, 2 βούλεσθαι U βουλεύεσθαι cett. etc.; v.e.g.4, 23. 5. 7.

¹⁾ De loco 54, 13 sqq. in dissertatione mea, p. 85, copiose egi.

πολίτας $\mathbf{U}\mathbf{H}^1\mathbf{P}$ τῆς πολιτείας cett. 18, 4. 30, 1 etc.); codex \mathbf{U} proprias ullius momenti coniecturas exhibere non videtur.

Codices \mathbf{FC} quibus vinculis inter se et cum aliis libris conexi sint, haud facile expediveris. etenim uterque tanta diligentia exaratus est, ut corruptelarum inopia premamur, idemque valet in exemplar eorum (= μ), si modo ex uno eodemque exemplari oriundi sunt. ut autem libros \mathbf{FC} ex eodem fonte fluxisse suspicer, haec indicia mihi suadent:

- 1. 1, 12 εύρεσιν $\mathbf{F}^1\mathbf{C}^2$ εύρες \mathbf{C}^1 δύναμιν cett.
 - 6, 19 οὖκ ἐπιτάττονσι FC οὖ προστάττονσι cett. etc.; v.e.g. 28, 15. 73, 15. 78, 8.
- 2. 6, 22 κοινὸν πόλεως F πόλεως κοινὸν cett.
 - 7,17 καὶ τὰ δυνατὰ om. F etc.; v.e.g. 16, 22. 18, 9. 19, 10.
- 3. 1,8 ἄλλος οὐδεὶς C οὐδεὶς ἄλλος cett.
 - 3, 7 λόγος C -φ cett. etc.; v. e. g. 3, 23. 3, 24. 3, 25. 4, 26 etc.

Haud raro codices FC repugnantibus ceteris testibus veram auctoris scripturam soli exhibere videntur (11, 5 $\mathring{\epsilon}\pi\iota\sigma\tau\acute{\omega}\mu\epsilon\vartheta\alpha$ FC $-\alpha\acute{\iota}\mu\epsilon\vartheta\alpha$ UHP $-\acute{\alpha}\mu\epsilon\vartheta\alpha$ N. 26, 5. 28, 15. 37, 1 etc.), unde librarium exemplaris μ et summa diligentia et sagaci ingenio usum esse apparet. verba autem ac litteras deperditi libri μ accuratissime codice C referri ut existimem, his praecipue locis adducor:

- 26, 14 τὸν τὸν C τὸν τὰ recte F τὸν UHP
- 84, 9 διασυστέον \mathbf{C} διασυστέον recte \mathbf{F} διασειστέον $\mathbf{U}\mathbf{H}\mathbf{P}$

Nonne pravam lectionem hyparchetypi a, quam et μ et C intactam reliquerunt, in codice F recte, in codice ν perperam emendatam esse videmus? itaque librarium codicis C nusquam fere ingenio indulsisse arbitror, nisi forte in locis 23, 4. 54, 3. 88, 24. 96, 2 ex industria exemplaris memoriam adulteravit¹). at vero codex F non paucas coniecturas continet:

¹⁾ V. praeterea locos, quos infra commemorabo (23,8 etc.).

- 9, 4 $\varepsilon i \mu \iota \mathbf{F} \mathbf{H}^2$ $\partial \nu \mathbf{C} \mathbf{U} \mathbf{H}^1 \mathbf{P}$ $\partial \nu \varepsilon i \eta \nu$ recte N
- 13, 19 ἔχουσι FH² om. CUH¹P οἱ πολῖται τυγχάνουσι recte N etc.; v.e.g. 19, 4. 20, 3. 35, 12.

Cum quae adhuc exposui, optime inter se congruant et codices \mathbf{FC} a libro $\boldsymbol{\mu}$ descriptos esse ostendere videantur, his locis, ut istorum codicum originem non sine aliqua difficultate definiri posse putem, commoveor:

- 1. 3,7 συγγινομένους recte FHN -οις CUP; sim. 7, 16. 9, 9. 10, 20 etc.
- 2. 23, 8 παραστῶσιν recte CN παριστῶσιν cett.; sim.
 26, 5. 40, 14. 56, 6.
- 3. 55, 18 ότι om. FN exh. cett.; sim. 56, 6. 59, 18 etc.
- 4. 19, 14 $o\vec{v}$ om. CH^1 exh. cett.; sim. 35, 15. 36, 14. etc.

Hic singulas utriusque libri lectiones sive pravas sive rectas cum aliis codicibus conspirare cognoscis: quid de his sentiamus? num exemplar μ varietates exhibuisse opinemur? num librarii codicum FC vel alter eorum in describendo alio etiam exemplari usi sunt? haud aegre feram, ingenue lector, si ex supra dictis lectionibus talia similiave concluseris; equidem omnia haec miri consensus exempla aut casui aut librarii codicis F ingenio attribuenda censeo. relinquitur, ut de correcturis codicis F certior fias: librarius lectiones, quas suo exemplo inculcavit, a codice classis b mutuatus esse videtur, a Matr. 4684, nisi fallor, eiusve progenie (v. 19, 1 $\tau \tilde{\phi}$ $\pi o \lambda \epsilon \mu \omega$ F¹CUH PNA $\tau o \tilde{v} - o v$ Matr. 4684 F². 22, 18. 36, 13 etc.).

Libris igitur FCUHP ad textum hyparchetypi a restituendum opus est, huiusque verba consensus codicum FC ceteris exemplis et codex C eius fratre F diligentius testatur.

III. De ceteris huius editionis subsidiis

1. De aetatis mediae translationibus

His de codicibus Graecis expositis iam ad cetera quibus haec editio nititur subsidia transeamus et primum quidem translationes Latinas, quas ex eodem quo codices Graecos

pendere archetypo nec non cum familiae b libris cognatos esse supra in universum praemonui, tractemus.

Harum alteram sine alterius ope et auxilio confectam esse quaevis pagina te edocebit; conferas, quaeso, quam varie unum eundemque locum (17, 12 sqq.) expresserint:

α

De bellatoribus et instrumentis ad alias civitates tractare temptabimus. Instrumenta quidem igitur et ordinationes necesse est iuxta conventiones communes fieri. bellatores autem fieri secundum hec tempora, quando aliqui per se sint debiles aut bellum aliquod exspectetur, aut propter hoc facere presidium ad aliquos, quod bello desistere aliquos

arbitrantur

В

De presidiis vero et ad alias civitates conventionibus tractare studebimus. Conventiones quidem igitur et ordinationes necesse secundum communes concordias fieri. compugnatores autem fieri oportet secundum tempora, cum aliqui per se sunt impotentes aut bellum aliquod exspectatur, aut propter hoc presidium ad aliquos facere, quia a bello desistere aliquos putant.

Idem ostendunt termini rhetorici redditi diversis vocibus:

${f Verba}$	auctoris	α	β
pass.	λόγος	oratio	sermo
e.g. 5, 9	ἐπιδεικτικός	exclamativus	demonstrativus
e.g. $5,9$	δικανικός	${\it disceptativus}$	iudicialis
e.g. $6,3$		utile	conferens
	ταπείνωσις	de-, oppressio	
e.g. 25, 1	ἀπολογικός	excusativus	defensivus etc.

Interpretes tamen eodem exemplari Graeco (= ϱ) usos esse multae lectiones peculiares demonstrant, quas exhibent ambae translationes:

- 1,18 τῶν πραγμάτων om. αβ
- 2,10 propter hoc α idcirco β = διὰ τοῦτο ρ (\mathbf{H}^2) διὰ τοῦτον cett.
- 6, 10 sq. quare alterutrum negotium habentem orationibus non egere a quare alterutrum negotiorum

habentem sermonibus non egere $\beta = \mathring{\omega}$ στε τὴν ετέραν τῶν ὑποθέσεων ἔχοντα λόγων οὐκ ἀπορεῖν ο ιώστε μηδετέραν τῶν ὑποθέσεων ἔχοντα λόγων ἀπορεῖν cett.

- 7, 23 τον τρόπον om. αβ
- 19,1 in prelio α in bello $\beta = \vec{\epsilon} v \tau \tilde{\phi} \pi o \lambda \hat{\epsilon} \mu \phi \varrho \tau \tilde{\phi} \pi o \lambda \hat{\epsilon} \mu \phi$ cett. etc.¹)

Hoc exemplar codicum exstantium familiis inter se discrepantibus plerumque genuina archetypi verba praestitisse nec non interdum cum codice \mathbf{N} conspiravisse iam commemoravi; restat, ut huius rei argumenta aliqua in medium proferam: 26, 23 in codice \mathbf{N} sententia $\pi \delta \vartheta \varepsilon \nu$ ἄν τις ἀπολογήσαιτο in textum irrepsit, quae in translationibus tituli atramento rubro scripti munere fungitur (unde quis excusabit a unde aliquis utique defendet β); at alterius classis codices nec titulum nec glossema exhibent. praeterea haec vitia translationum et codicis \mathbf{N} communia invenimus:

- 2, 14 διὰ τοῦτο N propter hoc αβ διὰ τούτου 2
- 13, 24 μόνον N solum αβ μόνοις a
- 24, 3 αἰτίας N causas αβ αἴτιον a
- 28, 5 $\vec{\epsilon} \nu$ om. N $\alpha \beta$ exh. a etc.

Tum in codice ϱ sive varias lectiones sive correcturas exstitisse ex hoc loco colligere licet:

68, 6 ἐστὶ βεβαίωσις δι' ἦς a (ἐστὶ om. F) ἐπιβεβαιώσεις δι' ὧν N est confirmatio per quam confirmabis a est confirmatio per quam ligabis β.

Namque et hanc et illam translationem utramque codicum Graecorum lectionem exprimere perspicuum est. neque igitur scrupuli nobis inicientur has lectiones pensitantibus:

- 19,4 εὖτυχίαν FH bonam fortunam α εὖψυχίαν CU PN eupsechiam β
- 62, 21 ἐπαγγἑλλεσθαι $\mathbf{F}^1\mathbf{C}\mathbf{U}\mathbf{H}^1\mathbf{P}$ promittere $\boldsymbol{\alpha}$ ἐπαγγέλλεσθαι καὶ ὑπισχνεῖσθαι $\mathbf{N}\mathbf{F}^2\mathbf{H}^2$ promittere et polliceri $\boldsymbol{\beta}$

¹⁾ Alia exempla tibi in dissertatione mea, p.105 sq., praesto sunt.

68, 18 όμοιότης τις NF² similitudo β όμοιότατα F¹C UHP simillima α etc.

Nam si translationes $\alpha\beta$ ex eodem fonte Graeco fluxisse eumque fontem cum hyparchetypo **b** propinquitate coniunctum fuisse verum est, altera translatio alteris codicibus Graecis congruere non debet; quae tamen difficultas eo tollitur, quod exemplar ϱ duplices lectiones vel correcturas praestitisse et interpretes modo hanc modo illam textus formam expressisse videntur. quamquam interdum et suo quemque somno (interpretem dico et librarium aliquem codicis Graeci) pressum fuisse concedamus necesse est, veluti his locis:

- 4,9 ήμῖν a nobis β ύμῖν N vobis α
- 4, 11 λοιπῶν N aliorum α om. aβ
- 10, 21 ov NUHP igitur β om. FC α etc.

Denique codicis ϱ librarius haud raro genuina auctoris verba solus sive accurate retinuit sive ingenii acumine restituere valuit; est tamen, cur nonnullis locis etiam utrumque interpretem suis auspiciis idem mendum exstirpare potuisse non negemus:

- 19, 7 τοιούτων $\bf a$ τοιούτων δμοιοτρόπως $\bf N$ hiis consimilia $\bf \alpha$ hiis similium $\bf \beta = \tau$ ούτοις δμοιοτρόπων $\bf H$
- 20, 23 $\pi o \iota \varepsilon \tilde{\iota} v \mathbf{F}^1 \mathbf{C} \mathbf{U} \mathbf{H}^1 \mathbf{P} \mathbf{N}$ $\pi o \iota \varepsilon \tilde{\iota}$ recte $\mathbf{F}^2 \mathbf{H}^2$ facit $\alpha \beta$
- 33, 11 εi codd. om. $\alpha \beta$ etc.

Iam, lector, nisi piget, admodum pauca ut de translationibus ipsis adnotem, permitte. translatio α verbis omissis paulo antecedit codices Graecos neglegentius exaratos¹), neque ex industria aliquos locos non expressos esse crediderim. at vero in altera translatione et extrema pars operis (inde a verbis $\mu\epsilon\tau\dot{\alpha}$ $\delta\dot{\epsilon}$ $\tau\dot{\eta}\nu$ $\beta\epsilon\beta\alpha\dot{\iota}\omega\sigma\iota\nu$ 84, 5) desideratur et permultae omissiones occurrunt²), quibus cum haud raro loci difficiles vel penitus corrupti oppri-

¹⁾ Desunt e.g. verba σοι – καταφανές (10,8-9). ὡς ἐπὶ – ἕτερος (23,18), καὶ – κελεύσομεν (44,2-3) etc.

²⁾ β plus XXII ampliores locos non reddit, e.g. 2, 24–25 (έτι – έστιν). 3, 2–3 (τίς – έχόντων). 3, 5 (τι – παραγγελθέντων). 3, 11–13 (ταύτην – νομιστέον) etc.

mantur, magnam partem interpretis consilio adseribendam censeo. in translatione α post verba $\pi\lambda\epsilon\tilde{\iota}\sigma\tau\alpha$ $\pi o\iota\dot{\eta}\sigma\epsilon\iota\varsigma$ (37, 11) totum caput, cui est titulus De privata locutione, insertum est, spuria scilicet pars et ex Byzantino aliquo tractatu mutuata. alio loco insitivam $\sigma\eta\mu\epsilon\dot{l}ov$ definitionem invenimus (post 39, 9); praeterea interpres occasione data singula verba ad sensum planiorem reddendum adiecit (19, 19 bellum add. α . 28, 3 etc.). idem valet in alterum interpretem; immo multo minus hic breviora additamenta inserere dubitavit. veluti:

- 4, 5 corporeis (oculis) β
- 6, 10 (ambobus) scilicet hortatione et dehortatione β etc.; v.e.g. 7, 1–2. 7, 4.

Haud raro uterque interpres sive sensu male percepto sive ex libidine mutato sive quod gravibus corruptelis mederi studebat a Graeci exemplaris verbis deflexit, e.g.:

- 1, 15 prosperantem pro εὐειματοῦσαν α
- 2, 22 coloribus pro στοιγείοις α
- 12,7-9 et quia qui primo civitates habitaverunt et sacra diis construxerunt maxime statuerunt manere circa curas deorum pro καὶ ὅτι ἐπιμελείας α
- 22, 20–21 augmentationes autem et depressiones et breviter omnia huiusmodi hoc modo procedens tracta pro αὐξήσεις μετιών α etc.; v.e.g. 36,15–19. 37, 13–15. 52, 21–22. 80, 4–6.
- 54, $16 \operatorname{sq./55}$, $10 \operatorname{sqq.}$ quia hic nec istud nec illud potest est ... quia autem hic nec istud nec illud potest tale est: non autem (scr. modo) in preliis se strenuum non exhibuit, verum etiam consulere civibus minime potest pro ὅτι δύναται ... τὸ δὲ ὅτι δύναται β
- 66, 9–11 breviter quidem, ut recordetur eorum que dicta sunt, dilucide vero, ut sciant res que dicuntur pro $\sigma a \varphi \tilde{\omega} \varsigma \tilde{\varrho} \eta \vartheta \acute{e} \tau \alpha \beta$ etc.; v.e.g. 17, 6–9. 56, 2/20. 57, 5–6. 77, 10–14. 77, 16–19. 80, 4–6. 81, 16 sqq.

Ita fieri non poterat, quin interpretes saepius archetypi corruptelas prospere emendarent:

- 20, 4 frui facit pro ἀπολαύειν α
- 20, 9 non faciendo pacem pro τοῦ μὴ ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην α
- 34, 15 est videre pro ίδεῖν α etc.; v.e.g. 37, 9. 42, 8. 48, 14. 58, 8. 60, 10. 63, 7.
- 17, 12 presidiis (= συμμαχιῶν) pro συμμάχων β
- 21, 5 oportet add. β
- 23, 4 apparebunt pro φανῆναι β etc.; v.e.g. 23, 13. 26, 13. 27, 20. 39, 8. 42, 11. 43, 10. 48, 6.

De crebris mendis utriusque translationis propriis verba facere necesse non habeo; nonnullos errores non ipsorum interpretum, sed librariorum qui ἀπόγραφα confecerunt neglegentia commissos esse haud difficulter cognoscitur:

- 3, 22 hominibus pro omnibus a
- 13, 14 dicam pro dic autem a
- 18,17 non pro nunc β
- 20, 8 legerunt pro leserunt β etc.

Sed quisquiliae quaedam cum non ad singulos locos, sed ad totas translationes pretiumque earum recte aestimandum attineant, leviter mihi sunt perstringendae. namque primum interpretes in verbis collocandis liberius egerunt, quam ut inde exemplaris Graeci forma recolligi possit, exceptis fortasse locis 14, 17. 38, 8. tum tempora modosque verborum saepius quam linguae Latinae leges exigebant de suo dederunt; itaque hinc non nisi raro aliquid de exemplaris lectionibus elici debet¹). deinde particulas aliaque parva verba suo arbitratu modo omisisse modo diligenter expressisse videntur, neque in vocabulis sibi constant, quibus Graecas conjunctiones temptant reddere: ergo et hac in re omne cautionis genus adhibendum est. denique cum codicum Graecorum duobus synonymis efficiuntur variae lectiones, saepe utram translationes vocem significent dinosci non potest²).

¹⁾ V.e.g. 5, 12. 34, 13/17. 53, 21.

²⁾ V.e.g. 1, 12. 9, 17. 10, 6. 11, 3 etc. sed non raro contra est; v. 3, 16. 12, 15 etc.

Iam ad papyrum aggrediamur nec tamen fragmentum translationis (= γ) relinquamus, quo epistula arti praemissa initiumque ipsius artis (usque ad verbum $\dot{\alpha}\pi o\lambda a\beta \acute{o}v$ - $\tau \varepsilon \zeta$ 5, 15) Latine redduntur¹) et quo, nisi indiciorum exiguitate decipior, sincerius archetypi simulacrum posteritati traditum non est.

2. De papyro Hibeh 26

De hoc testimonio auro pensando non multa, praesertim cum quid novi inopinatique afferret a me aliisque iam satis disputatum sit. id magnopere mirandum puto, quod viri docti quidam, ut papyrum codicesque Graecos peculiarium quadam lectionum communione inter se consociari dicerent, animum inducere poterant. illis respondendum: neque plurium codicum consensus neque singuli codices ullam exhibent corruptelam, quae etiam in Π inveniatur; nulla igitur cognationis vincula inter hos et illam. sua quisque menda habet, et cum codicum classes inter se discrepant, Π cum ea facit, quae genuina auctoris verba refert (11, 9. 11, 14. 11, 20. 16, 1. 19, 7. 24, 1 etc.).

In papyri vitiis nullus moror: veram textus formam non adulteravit nisi meris erroribus lapsibusque calami, veluti particulis omissis (9, 1. 12, 7. 15, 4 etc.) commutatisve (8, 15. 10, 15 etc.) aut verborum modis depravatis (15, 11. 16, 2. 16, 9 etc.) aut litteris male perceptis confusisve (15,10. 15,18–16,2. 24,1. 24,10) aut aliis huiusmodi peccatis (12, 2. 24, 10. 24, 19). id iam hoc loco admonendus es²), quod verba δ $\pi \epsilon \varrho l - a \dot{v} \tau \acute{a}$ $\tau \epsilon$ (25, 1) in II desint, non huius culpam esse, sed codicum; illi glossema exhibent et non haec omissionem.

Testimonium papyri in claram solis lucem protulit codicum vitia ibique genuinam formam textus longa saeculorum serie multifariam exesam corruptamque esse apertissime demonstravit. nonnulla menda librorum iam a nostrae aetatis viris doctis detecta sunt, priusquam II detegeretur; hi loci, antea coniecturis correcti, nunc papyri

¹⁾ Ut supra, p. XI, exposui, non minus LII exempla huius fragmenti a me investigata sunt.

ž) V.i. p. XLI.

auctoritate utuntur (7, 21–22. 8, 5. 8, 8. 8, 16. 11, 21. 12, 2 etc.). sed longe plurimae codicum corruptelae criticorum acumen evaserant nec ulla re nisi papyro coarguebantur, veluti verba vel omissa (10, 11. 10, 18. 16, 8 etc.) vel addita (10, 8. 10, 13. 15, 6 etc.) vel mutata (15, 7. 16, 14. 18, 9 etc.), verborum vel modi adulterati (8, 19. 11, 8. 11, 11. 15, 6. 15, 15 etc.) vel ordo perturbatus (15, 18. 18, 13 etc.)), aliaque omnis generis vitia. identidem etiam verborum iuncturas et totas sententias peccatis ineptiisque librariorum fucatas esse integra vox papyri declarat; consideres, quaeso, quid his verbis papyri in codicibus factum sit (24, 4–7)²):

П

codd.

(σκοπεῖν δὲ καὶ)

πότερον μεῖζον φανεῖται τὸ πρᾶγμα κατὰ μέρη διαιρούμενον ἢ καθόλου λεγόμενον · ὁποτέρως ἂν οὖν μεῖζον ἢ, τοῦτον τὸν τρόπον αὐτὸ δεῖ λέγειν. τὸ πρᾶγμα ὁποῖον φανεῖται κατὰ μέρη διαιρούμενον ἢ (καὶ a) καθόλου λεγόμενον, καὶ ὁποτέρως (ὁπότερον FH²) ἄν μεῖζον ἢ, τόνδε τὸν τρόπον αὐτὸ λέγειν.

Nec tibi diligenter codicum papyrique verba comparanti in illis aliqua ex industria adulterata esse non liquebit maximeque fortasse miraberis, quod librarii terminos rhetoricos mutaverint (25, 1. 25, 4) totamque sententiam interpolaverint (25, 1); sed de his haud levis momenti locis vide quae infra adumbrabo.

IV. De codicum archetypo, de prioribus libri fatis eiusque auctore

1. De archetypo

Quid de archetypo codicum Graecorum ambarumque translationum existimem, quaelibet huius editionis pagina te docebit; equidem illius viri doctissimi et de Rheto-

¹⁾ Sed plerumque quis ordo anteponendus sit dinosci nequit; v. 8, 4. 10, 10. 15, 11. 15, 14 etc.

²⁾ V. praeterea 10, 12-13, 15, 11-13, 19, 1-2, 24, 16-17.

rica ad Alexandrum optime meriti sententiam, quae in eo libro multo plura ex ingenio quam e codicibus restituenda esse censet, veram expertus sum¹). nam quantacumque lectionum varietate libri inter se distinguuntur, nugae sunt, si archetypi cum corruptelis eam conferas, sed ut ordine rem tibi exponam, omnes nostros libros sive Graecos sive Latinos ex uno eodemque archetypo derivatos esse mihi persuasissimum est; nam omnia omnium codicum communia quae enumeraturus sum vitia quin ex hoc fonte originem trahant, quid est cur dubitemus? hoc autem archetypum in tempora recedere saeculo XIII multo priora affirmare non ausim; certe omnes quos habemus codices ab uno eodemque exemplari aetate media minusculis litteris exarato oriundi sunt, quoniam vocabula propter litteras maiusculas perperam percepta in hac vel illa codicum parte singulisve codicibus non occurrunt²). ab archetypo autem duos libros (a et b) descriptos esse nemo negaverit, et cum hyparchetypum b, ex quo et translationum exemplar et codex N genus ducunt, saeculo XIII in Italiam pervenisse consentaneum sit, alterius classis exempla CL fere annis post illic apparuisse videntur.

Auctor noster doctrinam rhetoricam certo rerum ordine servato ita disserere solet, ut divisio unicuique parti praemissa et adiuncta tractatio planissime inter se consentiant. inde multae verborum repetitiones et multa δμοιοτέλευτα; inde non raro librariorum lapsus, quorum oculi a priore ad posterius vocabulum aberrabant. itaque mirum ni iam in archetypo aliqua divisionum vel disputationum membra omissa fuerint; consideres, quaeso, locos 18, 8. 22, 8. 40, 4. 41, 3. 50, 6–7. 54, 19–55, 3. 56, 20 etc., qui nisi aut hic aut ille librarius damnum sarcire temptavit omnibus in codicibus lacunis deformantur. praeterea in archetypo singulorum compluriumve verborum iacturae non aberant (v. e.g. 2, 10. 6, 10. 22, 20. 26, 12. 27, 21/22 etc.), et si papyri testimonio non decipimur (v. 10,

¹⁾ V. Spengel, l.c. VIII.

²⁾ At vero in eiusmodi vitiis omnes codices conspirare perspicuum est; v. 22, 24 (μεταφέρειν pro μέγα φέρειν); sim. 44, 7. 63, 19.

11. 10, 18. 16, 8. 19, 3), nonnulla detrimenta ita abscondita sunt, ut nullius critici divinatione possint conici.

Identidem verborum ordinem turbatum esse ut suspicemur, illa quam supra memoravi auctoris consuetudo suadet. sic 10,23, membra $\varkappa a \wr \tau \delta \ \eta \delta \delta \upsilon \ \varkappa a \wr \tau \delta \ \delta \delta \delta \iota \upsilon \nu$ permutata similes loci 6,2sqq. 7,16—18. 21,17—19 etc. coarguunt; conferas, si libuerit, praeterea 14,3sq. cum 14,7sqq.,17,12sq. cum 11,14sq.,30,19 eum 44,5—45,11 etc., et si adhuc incredulus es, fortasse papyri testimonium scrupulum tibi eximere valet (cf. 18, 13 cum 11,15sq.). quo pacto rerum confusio 36,3sqq. sanari possit, equidem nescio; nec tamen ideo genuina auctoris verba ibi servata esse existimaverim; lege etiam adnotationem, quam loco desperato 53, 16—19 adiunxi.

Haec his de rebus; pauca addenda de pessima peste archetypi, de corruptelis. occurrunt passim (12, 16, 20, 3-4. 28, 17–29, 1. 30, 1–2. 37, 3–4. 48, 20–49, 1 etc.), sed nusquam tam graves sunt quam tribus haud longointervallo inter se distantibus locis: 74, 15-75, 10, 78, 2-79, 2. 80, 10-17. ibi enim omnia adeo sunt dilacerata, ut incertam sensus umbram fortasse captare possis, genuina tamen auctoris verba incassum restituere moliaris, ceterum mendis minoris ambitus codices scatent: ut nonnullis locis in archetypo falsa vocabula exhibita esse papyrus demonstrat (10, 15, 11, 21, 15, 6), ita non raro similes errores eo irrepsisse ratio convincit (1, 18. 7, 23. 8, 14bis. 18, 11, 19, 12 etc.), quam saepe denique verborum modi depravati sint, ipse, lector, facile cognosces: exempla huius rei ubique obvia. praetermittere igitur silentio eiusmodi quisquilias mihi liceat satisque sit, si glossemata quae compluribus locis in archetypi textu haesisse codicum consensus ostendit (8, 7, 11, 4, 12, 2, 14, 3, 17, 17-18. 21, 17 etc.) summatim attigero.

2. De prioribus libri fatis eiusque auctore

Omnes codices sive Graeci sive Latini Aristotelem Rhetoricae ad Alexandrum auctorem perhibent, nec mirum, quippe cum epistula libro praemissa, falsarii cuiusdam qui Athenaeum aetate praecessit (v. 2, 3—5) commentum,

Aristotelem ad Alexandrum scribentem artemque ei dedicantem fingat. Erasmus philosopho Rhetoricam ad Alexandrum falso attribui primus suspicatus est nec defuit Petrus Victorius, quin Quintiliano teste utens eam ab Anaximene Lampsaceno scriptam esse affirmaret. Quintilianus enim quarti saeculi sophistam his verbis commemorat (Inst. or. 3, 4, 9): Anaximenes iudicialem et contionalem generales partes esse voluit, septem autem species, hortandi, dehortandi, laudandi, vituperandi, accusandi, defendendi, exquirendi, quod ἐξεταστικόν dicit etc. in Victorii autem sententiam cum alii discessere tum Spengel, quaestionum Anaximenearum pertinacissimus investigator, isque Syriani testimonium protulit, quo eadem illa civilium orationum genera eaedemque illae species non, ut apud Quintilianum, Anaximeni, sed Aristoteli adiudicantur (In Hermog. 2, p. 11, 17-21 Rabe). ergo librum usque ad Quintiliani fere tempora sub veri auctoris nomine divulgatum ante Syrianum, immo ante Athenaeum epistula praemissa in Aristotelis opera assumptum esse vero est simillimum, at tamen obtrectatores in medium procedebant hodieque sunt, qui Quintiliani fidem non flocci facientes nihil certi compertique nos de Rhetoricae ad Alexandrum auctore dicant scire, equidem hanc nimiam diligentiam non probo; nam si Rhetoricam ad Alexandrum paulo post annum 340 a.Chr. n. a sophista quodam scriptam esse constat, utrum Anaximeni an aequali alicui attribuamus quid refert?

Sed sive Anaximenes sive quis alius Rhetoricam ad Alexandrum conscripsit, quin vera auctoris verba compluribus locis ex industria adulterata et interpolata sint, non videtur mihi posse dubitari. iam Spengel cum Quintilianum genuinam Anaximenis doctrinam proferre arbitraretur, a dicendi magistro quodam, qui librum nostrum Aristotelicum putabat meritoque ἐπιδεικτικὸν γένος desiderabat, post Syriani tempora in operis exordio (5, 6–7) eum textum quem codices exhibent confectum et cum δύο in τρία mutatum tum additamentum τὸ δὲ ἐπιδεικτικόν insertum esse coniecerat; praeterea in rerum repetitione 45, 12 sqq. numerum τριῶν existi-

mavit corruptum et έπτὰ vel πάντων scribendum censuit. quam viri doctissimi sententiam papyri auctoritas abunde confirmavit vel potius verecundius expressam demonstravit. namque $\mathbf{\Pi}$, ut supra exposui¹), verba δ περί την δικανικήν έστι πραγματείαν αὐτά τε (25, 1) non exhibet, non quo papyri librarius ea omiserit, sed quia a posterioris aetatis homine mirum quantum rhetoricam callente inculcata sunt²). ergo si hic auctorem illam de orationum generibus doctrinam, quam ex Aristotelis Rhetorica (1, 3) nemo est qui non noverit, non tetigisse nobis persuadetur, nonne de ceteris locis, ubicumque huius mentio fit doctrinae, quamquam papyri testimonium proferre non possumus, idem suspicandum? ita est: tu ipse, lector, voces γένος, ἐπιδεικτικός, δημηγοοικός, δικανικός aut circumscripta termini rhetorici vi ac potestate carere (83, 10-11, 89, 5, v. etiam 75, 5-6) aut ab interpolatoribus quibusdam insertas esse (5, 6-7, 59, 20, 80, 4-5, 86, 12, 86, 15-16) experiundo cognosces. in artis igitur principio non solum, ut Spengel opinabatur, verba τὸ δὲ ἐπιδεικτικόν, sed totam sententiam τρία γένη – δικανικόν (5, 6–7) falsariis deberi perspicuum est, qui librum Aristotelis aetate confectum Aristotelica doctrina expolire studuerunt. nec tamen addere isti aliqua satis habuere, sed genuinum etiam textum non erubuerunt adulterare. itaque, cum quid auctor scripserit ignoremus, ut restituere temptarem quae perdita sunt, adduci non poteram et cum ceteris locis tum initio operis verbis, quae codices exhibent, manus afferre nolebam; nihil uncis includendum, nihil mutandum putabam nisi illum numerum corruptum (45, 16), quem ut supra memoravi iam Spengel correxerat.

Haec de trium generum doctrina, quam a posterioris aetatis librariis in Anaximenis artem inculcatam esse censeo. nunc per me iam nihil fere obstat, lector, quominus ad librum ipsum evolvendum te conferas; id tamen extrema epistula te admonuisse velim in Rhetoricam ad Alexandrum non solum doctrinam illam irrepsisse, sed

¹⁾ V.s. p. XXXVI.

²⁾ Anaximenes voce πραγματεία non utitur.

etiam nonnulla vocabula apud inferioris demum antiquitatis litteratos usitata homines pro veris sincerisque supposita esse. quod viros doctos nostrae aetatis non fefellerat (v. 22, 5. 25, 3. 25, 5. 59, 4. 59, 21. 68, 11. 69, 3. 87, 25), papyri autem auctoritate compluribus locis necessarie demonstratum est. ea enim pro codicum verbis $d\pi o \lambda o \gamma \eta \tau \iota \iota v \acute{\sigma}$, $e \xi \acute{\sigma} \gamma \gamma e \lambda \sigma \iota \zeta$, $\iota \alpha \partial \nu \sigma \sigma \tau e \nu \partial \acute{e} \tau \tau \omega v$ exhibet (25, 1/3/4/5); tanto minus igitur dubitandum, quin et aliis locis futtilia librariorum inventa genuinum textum vitiaverint (v. 21, 15. 64, 24. 65, 9).

Reliquum est, ut gratias tibi, lector, agam summas, quod patientem animum ad hanc disputatiunculam cognoscendam converteris. editionem autem ipsam tuae fidei ac potestati committo. si coniecturas quibus desperatis textus vitiis mederi conatus sum reprobaveris, non querar: nugae sunt; si tamen in verbis archetypi recte constituendis me aliquid profecisse iudicaveris, amplissimum pro navata opera praemium percepisse mihi videbor.

Fac valeas*.

*Hoc volumine absoluto perfectoque quominus ingentes agam gratias eis, qui me ad librum edendum adiuverunt, deesse mihi nolo. ne eos iterum enumerem, de quibus in dissertationis meae praefatione mentionem feci, hoc loco mihi imprimis nominandus est venerandus collega Rudolfus Kassel, quem schedas typographicas percensere minime taeduit quique nonnullos errores detexit nec non identidem stuporem mentis meae epistulis quas ad me scripsit amantissimis castigavit. isque ut iam nunc ad quos id pertinet certiores facerem se Anaximenei operis textui studium navaturum et, quo pacto haud paucos locos emendandos censeret, brevi tempore in annalibus, qui Philologus inscribuntur, publici iuris facturum esse, mihi mandavit.

Quid denique dicam de illis viris peritissimis, qui Aedium Teubneri significantur titulo? qui editoris morositatem voluminis imprimendi difficultatem ita summa benevolentia diligentia patientia superaverunt, ut quantum in illis fuit meliora huius opusculi auspicia cogitatione fingere non possim.

CONSPECTVS COMMENTATIONVM

ad Anaximenis vitam scriptaque pertinentium

- Barwick, K., Die Gliederung der rhetorischen $T\epsilon\chi\nu\eta$ und die horazische Epistula ad Pisones, Hermes 57, 1922, 1—62.
- Barwick, K., Die "Rhetorik ad Alexandrum" und Anaximenes, Alkidamas, Isokrates, Aristoteles und die Theodekteia, Philol. 110, 1966, 212–245 und 111, 1967, 47–55.
- Blass, Fr., Die attische Beredsamkeit, 2², Leipzig 1892, 378—399
- Börner, J., De Quintiliani institutionis oratoriae dispositione, Diss. Leipzig 1911.
- Brzoska, K., Anaximenes 3, RE 1, 1894, 2086—2098.
- Buchheit, V., Untersuchungen zur Theorie des Genos epideiktikon von Gorgias bis Aristoteles, München 1960.
- Campe, C., Über die vermeinte Rhetorik des Anaximenes, Philol. 9, 1854, 106—128.
- Campe, C., Über die angebliche Rhetorik des Anaximenes von Lampsakos, 2. Abh., Philol. 9, 1854, 279—310.
- Dittmeyer, L., Die lateinische Übersetzung der pseudo-aristotelischen Rhetorica ad Alexandrum, Bayer. Bl. f. d. Gymnasialschulwesen 69, 1933, 157—165.
- Dittmeyer, L., Neue Beiträge zur lateinischen Übersetzung der pseudo-aristotelischen Rhetorica ad Alexandrum, Bayer. Bl. f. d. Gymnasialschulwesen 70, 1934, 166—172.
- Dittmeyer, L., Hat Bartolomaeus von Messina die Rhetorica ad Alexandrum übersetzt?, Phil. Wschr. 58, 1938, 253—256. 286 u. ad 288.
- Eisemann, F., Anaximenea, Diss. Leipzig 1912.
- Finckh, Chr. E., Commentatio de auctore rhetoricae, quae dicitur ad Alexandrum, et de locis nonnullis etc., Progr. Gymn. Heilbronn, 1849.
- Finckh, Chr. E., Rhetores Graeci ex rec. L. Spengel vol. I, Neue Jahrb. f. Phil. u. Päd. 69, 1854, 630—646.
- Foucart, P., Étude sur Didymos d'après un papyrus de Berlin, Mém. de l'Ac. des Inscr. et Belles-Lettres, 38, 1, 1906, 27—218.
- Fuhrmann, M., Das systematische Lehrbuch, Göttingen 1960.
 Fuhrmann, M., Untersuchungen zur Textgeschichte der pseudoaristotelischen Alexander-Rhetorik, Abh. Ak. d. Wiss. u. d. Lit.
 Mainz, Geistes- u. soz. wiss. Kl., 1964, 7, Wiesbaden 1965 (hierzu Buchheit, V., Gnomon 41, 1969, 729–737).

CONSPECTVS COMMENTATIONVM

- Grabmann, M., Eine lateinische Übersetzung der pseudoaristotelischen Rhetorica ad Alexandrum aus dem 13. Jahrhundert, SB Bayer. Ak. d. Wiss. München, Phil.-hist. Abt., 1931/32, 4, München 1932.
- Grabmann, M., Methoden und Hilfsmittel des Aristotelesstudiums im Mittelalter, SB Bayer. Ak. d. Wiss. München, Phil.-hist. Abt., 1939, 5, München 1939, 95—98.
- Grenfell, B. P. Hunt, A. S., The Hibeh Papyri I, London 1906. Grube, G. M. A., A Greek Critic: Demetrius on Style, Toronto 1961, 156—163.
- Hinks, D. A. G., Tria genera causarum, Class. Quart. 30, 1936, 170—176.
- Ipfelkofer, A., Die Rhetorik des Anaximenes unter den Werken des Aristoteles, Diss. Erlangen 1889.
- Jacoby, F., Die Fragmente der griechischen Historiker, IIA, 112—130. II C, 105—112 (Nr. 72), Berlin 1926.
- Kayser, K. L., Rhetores Graeci ex rec. L. Spengel etc., Neue Jahrb. f. Phil. u. Päd. 70, 1854, 271—296.
- Kennedy, G., The Art of Persuasion in Greece, Princeton (N. J.) 1963, 114-124.
- Kroll, W., Rhetorik, RE Suppl. 7, 1940, 1052-1054.
- Mathieu, G., Deux manuscrits méconnus de la rhétorique à Alexandre, Rev. de phil., de litt. et d'histoire anc. 47, 1923, 58-64.
- Mioni, E., Aristotelis codices qui in bibliothecis Venetis adservantur, Padua 1958.
- Momigliano, A., Due problemi storiografici, I: Anassimene e la lettera di Filippo, Rend. Ist. Lomb. di sc. e lett. 65, 1932, 569 u. ad 573.
- Navarre, O., Essai sur la rhétorique grecque avant Aristote, Paris 1900.
- Nitsche, W., Demosthenes und Anaximenes, Jahresber. d. phil. Vereins zu Berlin 32, 1906, 73—184.
- Pearson, L., The Lost Histories of Alexander the Great, Phil. Monographs publ. by the Am. Phil. Ass. 20, 1960, 243—246.
- Peters, C., De rationibus inter artem quarti et primi saeculi intercedentibus, Diss. Kiel 1907.
- Pohlenz, M., Philipps Schreiben an Athen, Hermes 64, 1929, 41-62
- Radermacher, L., Artium Scriptores (Reste der voraristotelischen Rhetorik), SB Österr. Ak. d. Wiss. Wien, Phil.-hist. Kl., 227, 3, Wien 1951.
- Reichmann, G., De Anaximenis Lampsaceni vita et scriptis, Berl. Beitr. z. Klass. Phil. 1, Berlin 1895.
- Spengel, L., Συναγωγή τεχνῶν sive artium scriptores, Stuttgart 1828, 182—191.
- Spengel, L., Die ὁητορικὴ πρὸς Ἀλέξανδρον, ein Werk des Anaximenes, Ztschr. f. d. Alt. wiss. 7, 1840, 1258—1267.

CONSPECTVS COMMENTATIONVM / SIGLA

Spengel, L., Die Rhetorica (des Anaximenes) ad Alexandrum kein Machwerk der spätesten Zeit, Philol. 18, 1862, 604—646.

Stapleton, P. A., A Latin Translation of the Rhetorica ad Alexandrum from the Thirteenth Century, Diss. University of Illinois, Urbana Champaign 1977 (Mikrofilm).

Süss, W., Ethos (Studien zur älteren griechischen Rhetorik), Leipzig-Berlin 1910, 107—124.

Susemihl, Fr., Geschichte der griechischen Literatur in der Alexandrinerzeit, 2, Leipzig 1892, 451—457.

Thiele, G., Anaximenea, Hermes 30, 1895, 124-134.

Usener, H., Quaestiones Anaximeneae, Göttingen 1856 = Kleine Schriften 1, Leipzig-Berlin 1912, 1—49.

Volkmann, R., Die Řhetorik der Griechen und Römer, Leipzig 1895².

Wendland, P., Anaximenes von Lampsakos, Berlin 1905.

Wilamowitz-Moellendorff, U. von, Lesefrüchte 46, Hermes 34, 1899, 618-623 = Kleine Schriften 4, Berlin 1962, 89-94.

Wilke, K., Zur Überlieferung der ζητορική πρός Αλέξανδρον, Hermes 46, 1911, 33—56.

Wüst, F. R., Philipp II. von Makedonien und Griechenland in den Jahren 346—338, Münch. hist. Abh. 1, 14, München 1938, 133 u. ad 136.

SIGLA

1. Codices:

F = Laurentianus 60, 18, scriptus anno 1427

C = Parisinus gr. 2039, s. XV

U = Utinensis gr. 3, s. XV

H = Matritensis gr. 4632, scriptus anno 1462

P = Vaticanus gr. 1580, s. XV

a = consensus FCUHP

N = Neapolitanus gr. 137, s. XIV

m = pars operis in N iterum scripta; v. p. XIX

 $codd. = consensus a N(\mathfrak{R})$

2. Translationes Latinae:

α = Vaticanus lat. 2995, s. XIV

 β = Urbanensis (Illinois) 8, s. XIV

γ = fragmentum epistulam ad Alexandrum et initium artis continens, quod in multis codicibus invenitur; v. p. XI

3. Papyrus:

Papyrus Hibeh 26, scripta ca. annum 270 a. Chr. n.

His fontibus accedunt codices propter locos coniecturis emendatos aut hic aut illic adhibiti:

A = Parisinus gr. 2038, s. XV

G = Marcianus gr. 215, s. XV

NOTAE

= Laurentianus 31, 14, s. XV Matr. = Matritensis gr. 4684, s. XIV= Laurentianus 86, 19, s. XIV

= Vaticanus Palatinus gr. 160, s. XV

Cant. = Cantabrigensis 191, scriptus anno 1441

= Laurentianus 60, 10, s. XV = Vaticanus Ottobonianus gr. 178, scriptus anno 1485

Codicum FCUHPN et papyri variae lectiones ad unam omnes adnotatae sunt exceptis quisquiliis orthographicis. sigla F2C2 etc. correcturas sine manus prioris posteriorisve discrimine significant; de diversis correctorum manibus v. p. XIX sq. (N). XXI (A).

XXVIII (H).

NOTAE

1. Editiones

= Rhetores Graeci, apud Aldum Manutium, Vene-Ald.tiis 1508 (ed. pr.) ed. Ven. 1536 = Aristotelis De arte rhetorica l. III Ad Alexandrum de rhetorica l. I De poetica l. I, Zanetti, Venetiis 1536 $Erasm.^2$ = Aristotelis ... Opera ... per Des. Erasmum Roterodamum, Bebel-Isingrim, Basileae 1539 $Erasm.^3$ = Aristotelis ... Opera ... per Des. Erasmum Roterodamum, Bebel-Isingrim, Basileae 1550 Camot. = Aristotelis (Opera): omnem logicam rhetoricam et poeticam disciplinam continens t. I, Aldus Manutius, Venetiis 1551 Sylb. = Aristotelis (Opera): Aristotelis Artis rhetoricae l. III Rhetorices ad Alexandrum l. I De arte poetica l. I, Wechel, Francoforti ad Moenum 1584Cas. = Aristotelis Opera Graece et Latine . . . ex bibliotheca I. Casauboni, Laemarius, Lugduni 1590 Pacius= Aristotelis Opera, Laemarius, Lugduni 1597 Buhle= Aristotelis Opera omnia Graece . . . rec. . . . I. Th. Buhle, Societas Bipontina, Argentorati 1791 u. ad 1800 Bek.= Aristotelis Opera ed. Academia Regia Borussica: Aristoteles Graece ex rec. I. Bekkeri, Reimer, Berolini 1831 Didot= Aristotelis Opera omnia Graece et Latine, Didot, Parisiis 1848 $Sp.^{1}$ = Anaximenis Ars rhetorica rec. et illustr. L. Spengel, Computatorium literarium, Turici et Vitoduri 1844, emendationes in textum receptae $Sp.^2$ = id. op., emendationes in apparatu critico propo-

sitae

NOTAE

$Sp.^3 \ Sp.^4 \ Sp.^5$	 id. op., emendationes in commentario propositae id. op., emendationes in addendis propositae Rhetores Graeci ex rec. L. Spengel, Teubner, Lipsiae 1853—1856, emendationes in textum receptae
Sp.6	id. op., emendationes in apparatu critico propositae
Hammer	= Rhetores Graeci, ex rec. L. Spengel vol. I ed. C. Hammer, Teubner, Lipsiae 1894
Rack.	= Aristotle, Problems II (Books 22–28)by W. S. Hett. Rhetorica ad Alexandrumby H. Rackham, Heinemann (Loeb Classical Library), London 1937
Gr. H.	= The Hibeh Papyri I edby B. P. Grenfell and A. S. Hunt, Egypt Exploration Fund, Lon- don 1906
edd.	= omnes vel plurimae editiones ('vulgata')
	2. Translationes
Philelphus	= Rhetoricae ad Alexandrum translatio Latina a Francisco Philelpho confecta librisque manu scriptis et editionibus (e.g. Rhet. ad Theodecten G. Trapezuntio interprete l. III eiusd. Rhet. ad Alex. a Fr. Philelpho in Lat. vers., Colinaeus, Parisiis 1530) divulgata
Knebel	= H. Knebel, Aristoteles Rhetorik an Alexander, Werke des Aristoteles, 4, 2, Stuttgart 1840
Forst.	Werke des Aristoteles, 4, 2, Stuttgart 1840 E. S. Forster, De Rhetorica ad Alexandrum, The Works of Aristotle transl. into English under the Editorship of W. D. Ross, Vol. 11, Oxford 1924
	3. Adnotationes criticae
Vict.	= Petri Victorii emendationes in margine exem- plaris Aldinae quod in bibliotheca Monacensi adservatur adnotatae
$Sauppe^1$	= H. Sauppe, Epistola critica ad G. Hermannum, Lipsiae 1841, 148 sqq.
$Sauppe^2$	= H. Sauppe apud Sp. ⁴
$Sauppe^3$	= H. Sauppe, Zu Anaximenes' Rhetorik, Philol. 15, 1860, 626–637
$Halm^1$	= C. Halm apud Sp.4
$Halm^2$	= C. Halm, Ad Anaximenis artem rhetoricam, Philol. 1, 1846, 576-581
$Finckh^1$	= Chr. E. Finckh, Commentatio de auctore rhetoricae, quae dicitur ad Alexandrum, et de locis
$Finckh^2$	nonnullis etc., Progr. Gymn. Heilbronn 1849 = Chr. E. Finckh, Rhetores Graeci ex rec. L. Spen- gel vol. I, Neue Jahrb. f. Phil. u. Päd. 69, 1854, 630-646

NOTAE

Kays.1	= K. L. Kayser, Rhetores Graeci ex rec. L. Spengel etc., Neue Jahrb. f. Phil. u. Päd. 70, 1854, 271 u. ad 296
$Kays.^2$	= K. L. Kayser, Beiträge zur Kritik des Antiphon, Andocides und Anaximenes, Rh. M. 16, 1861, 62—81
Us.	= H. Usener, Quaestiones Anaximeneae, Göttingen 1856 = Kleine Schriften 1, Leipzig-Berlin 1912, 1—49
Funkh.	= K. H. Funkhaenel, Zu Anaximenis ars rhetorica ed. Spengel, Philol. 15, 1860, 620-625
Ipf.	= A. Ipfelkofer, Die Rhetorik des Anaximenes unter den Werken des Aristoteles, Diss. Erlangen 1889
$Fuhr^1$	= K. Fuhr, Zu Anaximenes' Rhetorik, Berl. Phil. Wochenschr. 24, 1904, 1596—1598
$Fuhr^2$	= K. Fuhr, The Hibeh Papyri. Part I, Berl. Phil. Wochenschr. 26, 1906, 1416—1421
Wendl. ¹	= P. Wendland, Anaximenes von Lampsakos, Berlin 1905
$Wendl.^2$	= P. Wendland, Zu Anaximenes' Rhetorik, Hermes 51, 1916, 486-490
Rich.	= H. Richards, Aristophanes and others, London 1909, 240-241
Grube	= G. M. A. Grube, A Greek Critic: Demetrius on Style, Toronto 1961, 156—163
Kassel	 R. Kassel, Textvorschläge zur Rhetorik des Anaximenes, Philol. 111, 1967, 122–126
Zwierlein	= O. Zwierlein, Zum Text der Anaximenes-Rhetorik, Rh.M. 112, 1969, 72–84
Reeve	= M. D. Reeve, Notes on Anaximenes' Τέχνη ὁητο- οιχή, Class. Quart. 20, 1970, 237–241

{ }	verba quae his uncis includuntur delenda esse censeo.
$\langle \ \rangle$	verba quae his uncis includuntur adicienda esse censeo.
]	verba quae his uncis includuntur in papyri lacuna scripta fuisse et in textum recipienda esse censeo.

ΑΝΑΞΙΜΕΝΟΥΣ ΤΕΧΝΗ ΡΗΤΟΡΙΚΗ

$\{API\Sigma TOTE\Lambda OY\Sigma\ PHTOPIKH\ \Pi PO\Sigma\ A\Lambda E\Xi AN \Lambda PON$

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΑΛΕΞΑΝΛΡΩΙ ΕΥ ΠΡΑΤΤΕΙΝ

1420 a 5

Έπέστειλάς μοι, ὅτι πολλάκις πολλούς πέπομφας πρὸς s ήμᾶς τοὺς διαλεξομένους ύπὲρ τοῦ γραφῆναί σοι τὰς μεθόδους τῶν πολιτικῶν λόγων ἐγὼ δὲ οὐ διὰ δαθυμίαν ύπερεβαλλόμην έν τούτοις τοῖς χρόνοις, ἀλλὰ διὰ τὸ ζητεῖν ούτως ύπερ αὐτῶν γραφῆναί σοι διηκοιβωμένως, ώς οὐδεὶς 10 άλλος γέγραφε τῶν περὶ ταῦτα πραγματευομένων, ταύτην 2 10 δὲ εἰκότως τὴν διάνοιαν εἶγον : ὥσπερ γὰρ ἐσθῆτα σπουδάζεις την εὐπρεπεστάτην τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων ἔγειν. ούτω δύναμιν λόγων λαβεῖν ἐστί σοι πειρατέον τὴν εὐδοξοτάτην, πολύ γὰο κάλλιόν ἐστι καὶ βασιλικώτερον τὴν 15 ψυγήν ἔγειν εὐγνωμονοῦσαν ή τήν ἕξιν τοῦ σώματος δρᾶν 15 εὐειματοῦσαν. καὶ γὰρ ἄτοπόν ἐστι τὸν τοῖς ἔργοις πρωτεύ- 3 οντα φαίνεσθαι τῶν τυγόντων τοῖς λόγοις ὑστερίζοντα, καὶ ταῦτα εἰδότα, ὅτι τοῖς μὲν ἐν δημοκρατία πολιτενομένοις ή 20 άναφορά περί πάντων των πραγμάτων είς τον νόμον έστί, τοῖς δ' ὑπὸ τὴν τῆς βασιλείας ἡγεμονίαν τεταγμένοις 20 πρὸς λόγον. ὥσπερ οὖν τὰς αὐτονόμους τῶν πόλεων διορ- 4

$a (= FCUHP)N\alpha\beta\gamma$

3 Αλεξάνδοω βασιλεῖ Η \parallel 7 ὅπερεβαλλόμην \mathbf{P} ὅπερεβαλόμην cett. \parallel 8.9 ἄλλος οὐδεὶς \mathbf{C} \parallel 12 δύναμιν \rrbracket εὕρεσιν $\mathbf{F}^1\mathbf{C}^2$ εὖρες \mathbf{C}^1 \parallel εὐδοξοτάτην \mathbf{N} έν· \mathbf{a} \parallel 14 ἢ om. \mathbf{H}^1 \parallel 17 ταῦτα \mathbf{a} hec $\boldsymbol{\beta}$ γ ταύτην \mathbf{N} quidem $\boldsymbol{\alpha}$ \parallel 18 cave credas delendum esse articulum $\{\tau$ òν} νόμον sive addendum (l.20) $\langle \tau$ òν \rangle λόγον, cf. p.4, 7: δ στρατηγός \sim λόγος \mid νόμον K. F. Hermann, Lehrbuch d. griech. Staatsaltertümer, 1831, \S 113, \S , p. 215 δῆμον codd. \parallel 19 τῆς βασιλείας \rrbracket tui regni γ

θοῦν εἴωθεν ἐπὶ τὸ κάλλιστον ἄνων ὁ κοινὸς νόμος, οὕτω τούς ύπὸ τὴν σὴν βασιλείαν καθεστῶτας ἄγειν δύναιτ' αν 25 ἐπὶ τὸ συμφέρον ὁ σὸς λόγος. καὶ γὰρ ὁ νόμος ἐστὶν ὡς άπλῶς εἰπεῖν λόγος ὡρισμένος καθ' ὁμολογίαν κοινὴν 5 πόλεως, μηνύων πῶς δεῖ πράττειν ἕμαστα. πρὸς δὲ τούτοις 5 οὐκ ἄδηλον ὡς οἶμαί σοι τοῦτό ἐστιν, ὅτι τοὺς μὲν λόγω χρωμένους καὶ μετὰ τούτου πάντα πράττειν προαιρου-30 μένους ώς ὄντας καλούς τε καὶ ἀγαθούς ἐπαινοῦμεν, 1420 ο 5 τούς δὲ ἄνευ λόγου τι ποιοῦντας ώς ὅντας ὡμοὺς καὶ 6 θηριώδεις μισούμεν. διὰ τούτου καὶ (τούς) κακούς τὴν 10 αύτῶν κακίαν ἐμφανίσαντας ἐκολάσαμεν καὶ τοὺς ἀναθοὺς δηλώσαντας αύτῶν τὴν ἀρετὴν ἐζηλώσαμεν, τούτω καὶ τῶν μελλόντων κακῶν ἀποτροπὴν εύρήκαμεν καὶ τῶν 10 ύπαοχόντων άγαθῶν ὄνησιν ἔσχομεν. καὶ διὰ τούτου καὶ τὰς ἐπιούσας δυσγερείας ἐφύγομεν καὶ τὰς μὴ προσούσας 15 ήμῖν ἀφελείας ἐπορισάμεθα. ὥσπερ γὰρ βίος ἄλυπος 7 αίρετός, ούτω λόγος συνετός άγαπητός. είδέναι δέ σε δεήσει, ότι παραδείγματά έστι τοῖς πλείστοις τῶν ἀνθρώπων τοῖς μὲν ὁ νόμος, τοῖς δὲ ὁ σὸς βίος καὶ λόγος, ὅπως 15 οὖν διαφέρων ἦς πάντων Ελλήνων καὶ βαρβάρων, πᾶσάν 20 έστί σοι σπουδήν ποιητέον, ΐνα την έκ τούτων ἀπομίμησιν οί περί ταῦτα διατρίβοντες τοῖς τῆς ἀρετῆς στοιγείοις καλλιγραφούμενοι μή πρός τὰ φαῦλα σφᾶς αὐτοὺς ἄγωσιν, 8 ἀλλὰ τῆς αὐτῆς ἀρετῆς μετέχειν ἐπιθυμῶσιν. ἔτι δὲ τὸ 20 βουλεύεσθαι τῶν περὶ τὸν ἄνθρωπον θειότατόν ἐστιν, ὥστε 25 οὖχ εἰς τὰ πάρεργα καὶ μηδενὸς ἄξια τὴν σπουδήν ἐστί σοι

3–5 cf. p. 6, 21–23. 14, 15–17. Athen. 11, 508 A: νόμος γάρ ἐστιν, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, λόγος ὡρισμένος – ἔχαστα || 10 sqq. cf. Isocr. 3, 7 sq.; 15, 255 || 17 sqq. cf. Isocr. 2, 31

αΝαβγ

3 συμφέφειν $\mathbf{C}^1\parallel \mathbf{5}$ μηνύων om. $\mathbf{H}^1\parallel \delta$ è \mathbf{N} δὴ $\mathbf{a}\parallel \mathbf{10}$ τοῦτο $\mathbf{H}^2\parallel$ τοὺς add. Stahr, Aristotelia 2, 1832, p. 232, cf. Isocr. l. c. $\parallel \mathbf{12}$ τὴν αύτῶν $\mathbf{Sp}.^2\parallel$ τούτω $\mathbf{Sp}.^1$ οὕτω codd. $\parallel \mathbf{14}$ ἔχομεν \mathbf{FC} , fort. recte \parallel κα \mathbf{l}^1 del. $\mathbf{Sp}.^2\parallel$ τούτον \mathbf{a} (per) hanc γ τοῦτο \mathbf{N} (propter) hoc $\mathbf{a}\boldsymbol{\beta}\parallel \mathbf{20}$ ἢς Cant. Erasm. \mathbf{l} εἰ codd. $\parallel \mathbf{21}$ τὴν \parallel μὲν τὴν \mathbf{N}^1 τὴν μὲν $\mathbf{N}^2\parallel$ τούτον \mathbf{a} (ex) hiis $\mathbf{a}\boldsymbol{\beta}\boldsymbol{\gamma}$ τούτον $\mathbf{N}\parallel \mathbf{23}$ ἄγονσιν $\mathbf{F}^1\mathbf{C}\mathbf{U}\parallel \mathbf{24}$ ἐπιθνμοῦσιν $\mathbf{F}^1\mathbf{C}$

TEXNH PHTOPIKH 4-12

καταναλωτέον, άλλά την μητρόπολιν αὐτην τοῦ καλῶς βουλεύεσθαι μαθεῖν βουλητέον. τίς γὰρ δὴ τοῦτ' ἂν ἀμφισβητήσειε τῶν νοῦν ἐχόντων, ὅτι τὸ μὲν πράττειν μή βουλευσάμενον σημεῖόν ἐστιν ἀνοίας, τὸ δὲ κατὰ τὴν ὑφ- 25 5 ήγησιν τοῦ λόγου συντελεῖν τι τῶν ὑπ' ἐκείνου παραγγελθέντων παιδείας; ίδεῖν δέ ἐστι πάντας τοὺς ἄριστα τῶν 9 Ελλήνων πολιτευομένους λόγω πρώτον ή τοῖς ἔργοις συγγινομένους, πρός δὲ τούτοις καὶ τοὺς μέγιστον ἀξίωμα τῶν βαρβάρων ἔγοντας τούτω προ τῶν πραγμάτων γρωμένους, 30 10 εἰδότας καλῶς, ὡς ἀκρόπολίς ἐστι σωτηρίας ἡ διὰ τοῦ 1421a λόγου γινομένη τοῦ συμφέροντος θεωρία. ταύτην ἀπόρθητον οἰητέον, οὐ τὴν ἐκ τῶν οἰκοδομημάτων ἀσφαλῆ πρὸς σωτηρίαν είναι νομιστέον. ἀλλὰ γὰρ ὀκνῶ ἔτι πλείω γρά- 10 φειν, μή ποτε καλλωπίζεσθαι δόξω περί τῶν ἀκριβῶς 5 15 γνωριζομένων ώς οὐχ δμολογουμένων πίστεις ἐπιφέρων. διόπερ ἀφήσω, ἐκεῖνα μόνον εἰπών, περὶ ὧν ἔνεστι λέγειν είς ἄπαντα τὸν βίον, ὅτι τοῦτό ἐστιν, ὧ διαφέρομεν τῶν λοιπῶν ζώων, τοῦτο οὖν καὶ ἡμεῖς διαφέρον τῶν λοιπῶν εξομεν ἀνθρώπων οἱ μεγίστης τιμῆς ὑπὸ τοῦ δαιμονίου 10 20 τετυγηκότες. ἐπιθυμία μὲν γὰο καὶ θυμῶ καὶ τοῖς τοιούτοις 11 χρῆται καὶ τὰ λοιπὰ ζῷα πάντα, λόγω δὲ οὐδὲν τῶν λοιπῶν γωρίς ἀνθρώπων, ἀτοπώτατον οὖν ἂν εἴη πάντων, εἰ τούτω μόνω τῶν λοιπῶν ζώων εὐδαιμονέστερον βιοῦντες τὸ αἴτιον τοῦ καλῶς εἶναι διὰ δαθυμίαν ἀφεῖμεν κατολιγωρήσαντες. 15 25 διακελεύομαι δή σοι πάλαι παρακεκλημένω τῆς τῶν λόγων 12 άντέγεσθαι φιλοσοφίας. καθάπεο γάο έστι φυλακτικόν

13-15 cf. Isocr. 15, 215 || 17 sqq. cf. Isocr. 3, 5sq.; 15, 253 sq. || 26 sq. cf. Theophil. apud Fabricium, Bibl. Gr. XIII p. 733

αΝαβγ

2 βούλεσθαι $\mathbf{U} \mid \mathbf{τοῦτ}$ 'a hoc α γ τίς $(l.\ 2)$ — ἐχόντων $(l.\ 3)$ οπ. β πουτ' \mathbf{N} ποτ' $\mathbf{A} \parallel \mathbf{5}$ παραγγελμάτων $\mathbf{P} \parallel \mathbf{7}$ λόγος $\mathbf{C} \mid \mathbf{συγγινομένοις}$ $\mathbf{CUP} \parallel \mathbf{15}$ ώς οπ. $\mathbf{H}^1 \parallel \mathbf{16}$ ένεστι \mathbf{N} inest α γ έστὶ a (dicendum) est $\beta \parallel \mathbf{18}$ τοῦτο — $(l.\ 19)$ ἀνθρώπων non expressit Philelphus secl. Buhle \mid διαφερόντως $\mathbf{H}^2\mathbf{N} \parallel \mathbf{19}$ έξωμεν Cant. Ald. \mid ἀνθρώπως έξομεν $\mathbf{H} \parallel \mathbf{20}$ μὲν οπ. $\mathbf{F}^1 \parallel \mathbf{21}$ άπαντα $\mathbf{F} \parallel \mathbf{22}$ οὖν ἀν \mathbf{N} ergo α igitur β igitur utique γ δ' ἀν \mathbf{FH} ἀν $\mathbf{CUP} \parallel \mathbf{23}$ μόνον $\mathbf{UHP} \mid \mathbf{ζώω}_{\gamma}$ οπ. $\mathbf{C} \parallel \mathbf{24}$ ἀφείμεν \mathbf{Sp} .² ἀφῶμεν codd. (οπ. \mathbf{C}) $\parallel \mathbf{25}$ σοι \parallel μοι \mathbf{C}

σώματος ύγίεια, ούτω ψυγῆς φυλακτικὸν καθέστηκε παιδεία. ταύτης γὰο προηγουμένης οὐ πταίειν συμβήσεταί σοι 20 περὶ τὰς πράξεις, ἀλλὰ σώζειν ἁπάσας ὡς ἔπος εἰπεῖν τὰς 13 ύπαργούσας σοι τῶν ἀγαθῶν κτήσεις. γωρὶς δὲ τῶν εἰρημένων, εἰ τὸ τοῖς ὀφθαλμοῖς βλέπειν ἡδύ, ⟨τὸ⟩ τοῖς τῆς 5 ψυχῆς όμμασιν όξυδορκεῖν ἐστι θαυμαστόν. ἔτι δὲ ὥσπερ δ στρατηγός έστι σωτήρ στρατοπέδου, ούτω λόγος μετά 25 παιδείας ήγεμών έστι βίου. ταυτί μέν οὖν καὶ τὰ τούτοις όμοια παραλιπεῖν νομίζω καλῶς ἡμῖν ἔχειν κατὰ τὸν ύπάρχοντα καιρόν. Έγραψας δέ μοι διακελευόμενος, ὅπως μηδεὶς τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων λήψεται τὸ βιβλίον τοῦτο, καὶ ταῦτα εἰδώς, ότι καθάπερ τους έξ αυτών γεννηθέντας οι γεννήσαντες 30 τῶν ὑποβαλλομένων μᾶλλον φιλοῦσιν, οὕτως οἱ εὐρόντες τι τῶν μετεγόντων · ὤσπερ γὰρ ὑπὲρ τέχνων, οὕτω τῶν λόγων 15 15 ύπεραποτεθνήμασιν. οί μέν γὰρ Πάριοι λεγόμενοι σοφισταὶ διὰ τὸ μὴ τεκεῖν αὐτοὶ διὰ δαθυμίαν ἄμουσον οὐ στέργουσιν, άλλὰ γρήματα λαβόντες ἀποκηρύττουσι. διὰ τοῦτο 35 οὖν ἐγώ σοι παρακελεύομαι διαφυλάττειν οὕτω τοὺς λόγους τούτους, ὅπως νέοι καθεστῶτες ὑπὸ μηδενὸς γρήμασι 20 διαφθαρήσονται, κοσμίως δὲ μετὰ σοῦ συμβιώσαντες εἰς

16 ήλικίαν έλθόντες δόξης άγηράτου τεύξονται. παρειλήφαμεν δέ, καθάπερ ήμιν έδήλωσε Νικάνωρ, καὶ τῶν λοιπῶν τεχνογράφων εἴ τίς τι γλαφυρὸν ὑπὲρ τῶν αὐτῶν τούτων 1421 κρέγραφεν ἐν ταῖς τέχναις. περιτεύξη δὲ δυσὶ τούτοις βιβλί- 25 οις, ὧν τὸ μέν ἐστιν ἐμὸν ἐν ταῖς ὑπ' ἐμοῦ τέχναις Θεοδέκτη

6sq. cf. Isocr. 3, 9; 15, 257. Theophil. l. c.

αΝαβγ

5 corporeis oculis $\boldsymbol{\beta} \mid \tau \delta^2 \mathbf{N}^2 \mathbf{A}$ om. $\mathbf{a} \mathbf{N}^1 \parallel \mathbf{6}$ δξυδεφχεῖν $\mathbf{U} \mathbf{H} \mathbf{P} \mid \dot{\epsilon} \sigma \tau \iota$ om. $\mathbf{H} \parallel \mathbf{9}$ ήμῖν \mathbf{a} nobis $\boldsymbol{\beta} \boldsymbol{\gamma}$ ύμῖν \mathbf{N} vobis $\boldsymbol{\alpha} \parallel \mathbf{11}$ λοιπῶν \mathbf{N} aliorum $\boldsymbol{\alpha}$ reliquorum $\boldsymbol{\gamma}$ om. $\mathbf{a} \boldsymbol{\beta} \parallel \mathbf{15}$ οὕτω $Sp.^2$ τούτων codd. $\parallel \mathbf{16}$ ύπεραποθνήσκονονοιν $\mathbf{G} Sp.^1 \parallel \mathbf{19}$ οὖν] γοῦν $\mathbf{H} \mathbf{P} \parallel \mathbf{20}$ ὅπως] ὥσπερ $\mathbf{H}^1 \mid$ καθεστηκόνες $\mathbf{N} \mid$ χρήμασι \mathbf{a} pecunia $\boldsymbol{\alpha} \boldsymbol{\beta}$ om. $\mathbf{N} \boldsymbol{\gamma}$ del. $Sp.^1 \parallel \mathbf{22}$ δόξαν $\mathbf{H}^1 \mid$ ἀγηράτον $\mathbf{I} \mathbf{g} \mathbf{f}$, \mathbf{p} . 25^2 Kassel immortalem $\boldsymbol{\alpha} \boldsymbol{\beta}$ ἀχηράτον codd. $\parallel \mathbf{23}$ παρεδήλωσε $\mathbf{U} \parallel \mathbf{24}$ εἴ τίς \mathbf{a} si quis $\boldsymbol{\alpha} \boldsymbol{\beta} \boldsymbol{\gamma}$ ὅστις $\mathbf{N} \parallel \mathbf{25}$ an τοιούτοις? Wendl. Herm. $\mathbf{39}$, $\mathbf{1904}$, $\mathbf{505}^2$ Forst. $\parallel \mathbf{26}$ Θεοδέχτονς \mathbf{C}

TEXNH PHTOPIKH 12-1,3

γραφείσαις, τὸ δὲ ἔτερον Κόρακος. τὰ δὲ λοιπὰ τούτοις 17 ἰδία πάντα γέγραπται περί τε τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν δικανικῶν παραγγελμάτων· ὅθεν πρὸς ἐκάτερον αὐτῶν 5 εὐπορήσεις ἐκ τῶνδε τῶν ὑπομνημάτων σοι γεγραμμένων. 5 ἔρρωσο.}

Τρία γένη τῶν πολιτικῶν εἰσι λόγων, τὸ μὲν 1 δημηγορικόν, τὸ δὲ ἐπιδεικτικόν, τὸ δὲ δικανικόν. εἴδη δὲ τούτων έπτά, προτρεπτικόν, ἀποτρεπτικόν, έγκωμιαστικόν, ψεκτικόν, κατηγορικόν, ἀπο-10 10 λογικόν, καὶ ἐξεταστικὸν ἢ αὐτὸ καθ' αύτὸ ἢ πρὸς άλλο. τὰ μὲν οὖν εἴδη τῶν λόγων τοσαῦτα ἀριθμῷ ἐστι. 2 γρησόμεθα δὲ αὐτοῖς ἔν τε ταῖς κοιναῖς δημηγορίαις καὶ ταῖς περὶ τὰ συμβόλαια δικαιολογίαις καὶ ταῖς ἰδίαις δμιλίαις. ούτω δ' αν ετοιμότατον λέγειν περί αὐτῶν 15 15 δυνηθείημεν, εὶ καθ' Εν Εκαστον είδος απολαβόντες ἀπαριθμησαίμεθα τὰς δυνάμεις αὐτῶν καὶ τὰς χρήσεις καὶ τὰς πράξεις. καὶ πρῶτον μὲν τὰς προτροπὰς καὶ ἀποτροπάς, ἐπείπερ ἐν ταῖς ἰδίαις ὁμιλίαις καὶ ταῖς κοιναῖς δημηγορίαις ἐν τοῖς μάλιστα αὐτῶν χρῆσίς ἐστι, διέλθωμεν. 20 Καθόλου μεν οὖν εἰπεῖν, προτροπή μέν ἐστιν ἐπὶ 3 προαιρέσεις ή λόγους ή πράξεις παράκλησις, ἀποτροπή δὲ ἀπὸ προαιρέσεων ἢ λόγων ἢ πράξεων διακώλυσις.

6-11 cf. Quint. inst. or. 3, 4, 9. Syrian. in Hermog. comm. II p. 11, 17-21 Rabe

a Nαβγ desinit γ post verbum ἀπολαβόντες (l. 15)

- 4 οὕτω δὲ τούτων διωρισμένων τὸν μὲν προτρέποντα χρὴ δεικνύειν ταῦτα ἐφ' ἃ παρακαλεῖ δίκαια ὄντα καὶ νόμιμα 25 καὶ συμφέροντα καὶ καλὰ καὶ ἡδέα καὶ ῥάδια πραχθῆναι· εἰ δὲ μή, δυνατά τε δεικτέον, ὅταν ἐπὶ δυσχερῆ 5 παρακαλῆ, καὶ ὡς ἀναγκαῖα ταῦτα ποιεῖν ἐστι. τὸν δὲ 5
- 3 παρακαλή, και ως αναγκατα ταυτα ποιείν ευτί. τον σε 3 αποτρέποντα δεῖ διὰ τῶν ἐναντίων κώλυσιν ἐπιφέρειν, ὡς οὐ δίκαιον οὐδὲ νόμιμόν ἐστιν οὐδὲ συμφέρον οὐδὲ καλὸν 30 οὐδὲ ἡδὺ οὐδὲ δυνατὸν πράττειν τοῦτο, εἰ δὲ μή, ὡς ἐργῶδες καὶ οὐκ ἀναγκαῖον. ἄπασαι δὲ αἱ πράξεις μετ- έχουσι τούτων ἀμφοτέρων, ὥστε μηδ⟨ένα τὴν⟩ ἐτέραν τῶν 10 ὑποθέσεων ἔγοντα λόγων ἀπορεῖν.
- 6 τΩν μεν οὖν δοεί γεσθαι δεῖ τοὺς ποοτοείποντας καὶ ἀποτοείποντας, ταῦτά ἐστιν · δοίσασθαι δὲ πειράσομαι τού35 των ἕκαστον τί ἐστι καὶ δεῖξαι, πόθεν αὐτῶν εἰς τοὺς
- 7 λόγους εὐπορήσομεν. δίκαιον μέν οὖν ἐστι τὸ τῶν ἁπάν- 15 των ἢ τὸ τῶν πλείστων ἔθος ἄγραφον, διορίζον τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρά. τοῦτο δέ ἐστι τὸ γονέας τιμᾶν καὶ φίλους εὖ ποιεῖν καὶ τοῖς εὐεργέταις χάριν ἀποδιδόναι· ταῦτα γὰρ καὶ τὰ τούτοις ὅμοια οὐ προστάττουσι τοῖς ἀνθρώποις οἱ
- 1422 a γεγραμμένοι νόμοι ποιεῖν, ἀλλ' ἔθει ἀγράφω καὶ κοινῷ 20 8 νόμω νομίζεται. τὰ μὲν οὖν δίκαια ταῦτά ἐστι, νόμος δέ ἐστιν δμολόγημα πόλεως κοινὸν διὰ γραμμάτων προστάτ-
 - 9 τον, πῶς χρη πράττειν ἕκαστα. συμφέρον δέ ἐστι τῶν 5 ὑπαρχόντων ἀγαθῶν φυλακὴ ἢ τῶν μὴ προσόντων κτῆσις ἢ τῶν ὑπαργόντων κακῶν ἀποβολὴ ἢ τῶν ποοσδοκωμένων 25
 - 15 21 cf. Theophil. l. c. p. 737 sq. \parallel 21 23 cf. Theophil. l. c. p. 658 sq. 739 \parallel 23 p. 7, 1 cf. Theophil. l. c. p. 740 sq. \parallel 23 p. 7, 8 cf. Syrian. in Hermog. comm. II p. 176, 17–177, 8 Rabe aN\$\alpha\$\beta\$
 - 5 καὶ om. $\mathbf{H}^1\mathbf{P}\parallel\mathbf{6}$ ἐναντίων κώλυσιν om. $\mathbf{N}^1\parallel\mathbf{9}$ αί om. $\mathbf{N}\parallel\mathbf{10}$ μηδένα τὴν ἑτέραν Kays.¹ μηδετέραν codd. quare alterutrum negotium (negotiorum $\boldsymbol{\beta}$) habentem orationibus (sermonibus $\boldsymbol{\beta}$) non egere (egerunt $\boldsymbol{\beta}^1$) α $\boldsymbol{\beta}\parallel\mathbf{11}$ ἔχοντα del. $\mathbf{Sp}.^2$ | λόγον $\mathbf{F}^2\mathbf{P}\parallel\mathbf{12.13}$ καὶ ἀποτρέποντας om. $\mathbf{N}^1\parallel\mathbf{14}$ δεῖξαι $\mathbf{NF}^2\mathbf{H}^2$ ostendere α $\boldsymbol{\beta}$ om. $\mathbf{F}^1\mathbf{CUH}^1\mathbf{P}\parallel\mathbf{17}$ τοῦτο] τοιοῦτον Theophil. l. c. τοιοῦτο Sauppe $^{2/3}\parallel\mathbf{19}$ ούχ ἐπιτάττουσι $\mathbf{FC}\parallel\mathbf{20}$ δέθι \mathbf{a} more α $\boldsymbol{\beta}$ εὐθὺς \mathbf{N} e corr. $\parallel\mathbf{21}$ νόμος (l. 23) ἔχαστα e p. 14, 15–17 a posteriore manu huc inculcatum esse censet Kassel $\parallel\mathbf{22}$ κοινὸν πόλεως $\mathbf{F}\parallel\mathbf{24}$ χτίσις $\mathbf{H}^1\mathbf{P}$

TEXNH PHTOPIKH 1, 4-14

γενήσεσθαι βλαβερῶν διακώλυσις. διαιρήσεις δὲ τοῦτο 10 τοῖς μὲν ἰδιώταις εἰς σῶμα καὶ ψυχὴν καὶ τὰ ἐπίκτητα. σώματι μεν οὖν ἐστι συμφέρον ρώμη κάλλος ὑγίεια, ψυγῆ δὲ ἀνδρεία σοφία δικαιοσύνη τὰ δὲ ἐπίκτητα φίλοι χρή- 10 5 ματα κτήματα· τὰ δ' ἐναντία τούτοις ἀσύμφορα. πόλει δὲ 11 συμφέροντα τὰ τοιαῦτά ἐστιν · δμόνοια, δυνάμεις πρὸς πόλεμον, χρήματα καὶ προσόδων εὐπορία, συμμάχων ἀρετὴ καὶ πλῆθος καὶ συλλήβδην ἄπαντα τὰ τούτοις δμοιότροπα συμφέροντα νομίζομεν, τὰ δὲ τούτοις ἐναντία 15 10 ἀσύμφορα. καλὰ δέ ἐστιν, ἀφ' ὧν εὐδοξία τις καὶ τιμή τις 12 ένδοξος γενήσεται τοῖς πράξασιν, ήδέα δὲ τὰ γαρὰν έργαζόμενα. δάδια δὲ τὰ μετὰ ἐλαχίστου χρόνου καὶ πόνου καὶ δαπάνης ἐπιτελούμενα. δυνατὰ δὲ πάντα τὰ ἐνδεχόμενα γίνεσθαι. ἀναγκαῖα δὲ τὰ μὴ ἐφ' ἡμῖν ὄντα πράτ- 20 15 τειν, ἀλλ' ὡς ἐξ ἀνάγκης θείας ἢ ἀνθοωπίνης οὕτως ὄντα. Τὰ μὲν οὖν δίκαια καὶ τὰ νόμιμα καὶ τὰ συμφέροντα καὶ 13

Τὰ μὲν οὖν δίκαια καὶ τὰ νόμιμα καὶ τὰ συμφέροντα καὶ 13 τὰ καλὰ καὶ τὰ ἡδέα καὶ τὰ ῥάδια καὶ τὰ δυνατὰ καὶ τὰ ἀναγκαῖα ταῦτά ἐστιν· εὐπορήσομεν δὲ περὶ τούτων λέγειν ἐξ αὐτῶν τε τῶν προειρημένων καὶ τῶν ὁμοίων 25 τούτοις καὶ τῶν ἐναντίων αὐτοῖς καὶ τῶν ἤδη κεκριμένων ἢ ὑπὸ ὐεῶν ἢ ὑπὸ ἀνθρώπων ἢ ὑπὸ ἐνδόξων κριτῶν ἢ ὑπὸ τῶν ἀνταγωνιστῶν ἡμῖν.

Τὸ μὲν οὖν δίκαιον οἶόν ἐστι, πρότερον ἡμῖν δεδήλωται · 14 τὸ δὲ ὅμοιον τῷ δικαίω τοιόνδε ἐστίν · ὥσπερ γὰρ δίκαιον

11 cf. Theophil. l. c. p. 744 \parallel ·24 – p. 8, 2 cf. Theophil. l. c. p. 738 a N $\alpha \beta$ inde a verbo $\delta \mu o l \omega v$ (l. 19) accedit plerunque H

1 divides autem hec civitati et ydiotis, ydiotis quidem ad corpus etc. $\boldsymbol{\beta} \parallel \mathbf{4}$ σοφία] sapientia temperantia $\boldsymbol{\beta} \parallel \mathbf{6}$ δυνάμεις FCN potentie $\boldsymbol{\alpha}$ δύναμις UHP potentia $\boldsymbol{\beta} \parallel \mathbf{10}$ τις 2 οπ. FH $\parallel \mathbf{15}$ ώς οπ. HP \mid οὕτως N ita $\boldsymbol{\alpha}$ sie $\boldsymbol{\beta}$ ὅντως $\boldsymbol{\alpha} \parallel \mathbf{16}$ καὶ τὰ συμφέροντα FN et utilia $\boldsymbol{\alpha}$ οπ. CUHP καὶ τὰ συμφέροντα - (l. l?) δυνατὰ οπ. $\boldsymbol{\beta} \parallel \mathbf{17}$ καὶ τὰ δυνατὰ οπ. F¹ add. F² i. m. post ἀναγκαῖα $\parallel \mathbf{18}$ ἐστιν N sunt $\boldsymbol{\alpha}\boldsymbol{\beta}$ οπ. $\boldsymbol{\alpha} \parallel \mathbf{18}$ δὲ FCN δὲ καὶ UHP $\parallel \mathbf{19}$ τε \mid δὲ UHP \mid [όμοίω]ν inc. $\boldsymbol{H} \parallel \mathbf{20}$ τούτοις $\mid \boldsymbol{\alpha} \mid$ ἢτις $\mid \boldsymbol{k} \mid$ ξεν $\mid \boldsymbol{l} \mid$ $\mid \boldsymbol$

30 νομίζομεν τὸ τοῖς γονεῦσι πείθεσθαι, τὸν αὐτὸν τρόπον προσήκει τοὺς υἱεῖς μιμεῖσθαι τὰς τῶν πατέρων πράξεις καὶ καθάπερ τοὺς εὖ ποιήσαντας ἀντευεργετεῖν δίκαιόν ἐστιν, οὕτω τοὺς μηδὲν κακὸν ἐργασαμένους ἡμᾶς δίκαιόν

15 ἐστι μὴ βλάπτειν. τὸ μὲν οὖν ὅμοιον τῷ δικαίῳ τοῦτον τὸν 5 35 τρόπον δεῖ λαμβάνειν ἐκ δὲ τῶν ἐναντίων χρὴ καταφανὲς ποιεῖν αὐτὸ ⟨ὧδε⟩ ⟨τὸ παράδειγμα⟩ καθάπερ γὰρ

τούς κακόν τι ποιήσαντας δίκαιόν ἐστι τιμωρεῖσθαι, οὕτω 16 καὶ τοὺς εὐεργετήσαντας προσήκει ἀντευεργετεῖν. τὸ δὲ κεκριμένον ὑπό τινων ἐνδόξων δίκαιον οὕτω λήψη · ἀλλ' 10.

40 οὐχ ἡμεῖς μόνοι μισοῦμεν καὶ κακῶς ποιοῦμεν τοὺς ἐχθρούς, ἀλλὰ καὶ Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι δίκαιον εἶναι κρίνουσι τοὺς ἐχθροὺς τιμωρεῖσθαι.

1422b 17 Το μέν οὖν δίκαιον οὕτω μετιὼν πολλαχῶς λήψη· τὸ δὲ νόμιμον αὐτὸ μὲν οἶον ἐστιν ὥρισται ἡμῖν πρότερον, δεῖ 15 δέ, ὅπου ἄν ἢ χρήσιμον, αὐτόν τε τὸν διαγορεύοντα νόμον λαμβάνειν, εἶτα τὸ ὅμοιον τῷ γεγραμμένω νόμω. εἴη δ' ἄν 5 τοιόνδε· ὥσπερ γὰρ ὁ νομοθέτης ταῖς μεγίσταις ζημίαις τοὺς κλέπτοντας κολάζει, οὕτω δεῖ καὶ τοὺς ἐξαπατῶντας μάλιστα τιμωρεῖσθαι· καὶ γὰρ οὖτοι κλέπτονσι τὴν διά- 20 νοιαν· καὶ καθάπερ ὁ νομοθέτης κληρονόμους ἐποίησε τοὺς ἐγγυτάτω γένους ὄντας τοῖς ἄπαισιν ἀποθνήσκουσιν,

9–13 cf. Theophil. l. c. p. 736

a N $\alpha \beta$ acc. interdum Π

1 τὸ Π om. codd. \parallel 2 μιμεῖσθαι τοὺς νίοὺς \mathbf{HP} \parallel 4 κακὸν ἐργασαμένους $[\dot{\eta}\mu]$ ᾶς Π $\dot{\eta}\mu$ ᾶς κακὸν ἐργασαμένους codd. \parallel 5 $[\tau]$ οῦ $[\tau$ ο)ν τὸν $[\tau$ ρόπον Π $Sp.^2$ τὸν τρόπον τοῦτον codd. \parallel 6 τ [ῶν - (ι . 7) καθάπε]ρ servata non sunt in Π \parallel 7 αὐτὸ ὧδε Kays. 1 αὐτὸ τὸ παράδειγμα codd. τὸ αὐτὸ παράδειγμα $Sp.^2$ ὧδε ante (ι . 6) χρ $\dot{\eta}$ ponendum esse censet Kassel \parallel 8.9 [οὕτω κ]αὶ τοὺς εὐεργετ $\dot{\eta}$ αντ $[\alpha]$ ς Π $Sp.^2$ sic et benefactoribus α καὶ τοὺς εὐεργετ $\dot{\eta}$ αντ $[\alpha]$ ς Π $Sp.^2$ sic et benefactoribus α καὶ τοὺς εὐεργετ $\dot{\eta}$ αντ $[\alpha]$ ς Π $Sp.^2$ sic et benefactoribus α καὶ τοὺς εὐεργετ $\dot{\eta}$ αντ $[\alpha]$ ς Π O $[\alpha]$ 0 $[\alpha]$ 1 $[\alpha]$ 2 $[\alpha]$ 2 $[\alpha]$ 3 $[\alpha]$ 4 $[\alpha]$ 3 $[\alpha]$ 4 $[\alpha]$ 6 $[\alpha]$ 7 $[\alpha]$ 8 $[\alpha]$ 9 $[\alpha]$ 9

TEXNH PHTOPIKH 1,14-21

οὕτω καὶ τῶν τοῦ ἀπελευθέρου γρημάτων ἐμὲ νῦν προσ- 10 ήκει κύριον γενέσθαι των γάρ απελευθερωσάντων αὐτὸν τετελευτηκότων έγγυτάτω γένους αὐτὸς ὢν καὶ τῶν ἀπελευθέρων δίκαιος αν είην άργειν. τὸ μὲν οὖν ὅμοιον τῶ 18 5 νομίμω τοῦτον τὸν τρόπον λαμβάνεται, τὸ δὲ ἐναντίον ώδε εί γὰρ δ νόμος ἀπαγορεύει τὰ δημόσια διανέμεσθαι, 15 δηλον ότι τοὺς διαιρουμένους αὐτὰ πάντας ἀδικεῖν ὁ νομοθέτης ἔκρινεν εἰ γὰρ τιμᾶσθαι οἱ νόμοι προστάττονσι τούς καλώς καὶ δικαίως τῶν κοινῶν ἐπιστατήσαντας, δῆλον 10 ώς καὶ τοὺς τὰ δημόσια διαφθείροντας τιμωρίας ἀξίους νομίζουσιν, έκ μεν οδν των έναντίων καταφανές ούτω γίνεται 19 τὸ νόμιμον, ἐκ δὲ τῶν κεκριμένων ὧδε · καὶ οὐ μόνον ἐγὼ 20 τὸν νόμον τοῦτον ἕνεκα τούτων φημὶ τὸν νομοθέτην θεῖναι, ἀλλὰ καὶ πρότερον οἱ δικασταὶ διεξιόντος Αυσιθείδου 15 παραπλήσια τοῖς νῦν ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις ἐψηφίσαντο ταὐτὰ περὶ τοῦ νόμου τούτου.

Τὸ μὲν οὖν νόμιμον οὕτω μετιόντες πολλαχῶς δείξομεν · 20 25 τὸ δὲ συμφέρον αὐτὸ μὲν οἶόν ἐστιν ἐν τοῖς πρότερον ὅρισται, δεῖ δὲ λαμβάνειν εἰς τοὺς λόγους ⟨ὡς ἐκ⟩ τῶν 20 προειρημένων καὶ ἐκ τοῦ συμφέροντος, ἄν ὑπάρχη τι, καὶ μετιόντας τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ ὑπὲρ τοῦ νομίμου καὶ τοῦ δικαίου διήλθομεν, οὕτω καὶ τὸ συμφέρον πολλαχῶς ἐμφανίζειν, εἴη δ᾽ ἄν τὸ μὲν ὅμοιον τῷ συμφέροντι τοιόν- 21 30

aNa B acc. interdum II

1 καὶ οπ. Π | τοῦ οπ. \mathbf{P} | χρη [μάτων – (l. 7) νο]μ[οθέτης servata non sunt in $\Pi \parallel 3$ καὶ om. $\mathbf{P} \mid \tau \tilde{\omega} v$ ἀπελευθέρων \ $\tau \tilde{\omega} v$ τοῦ ἀπελευθέρου Buhle, cf. Philelphi interpretationem: iustus certe sum qui illius res omnes dominio teneam των ἀπελευθερωσάντων $\mathbf{H}^1\mathbf{P}\parallel \mathbf{4}$ ἄν εἴην \mathbf{N} (iustum) est α (iustum) utique est (me dominari) β $\partial \nu$ $CUH^{\dagger}P$ $\varepsilon i\mu \iota$ $\mathbf{F}\mathbf{H}^2 \parallel \mathbf{6}$ εί γὰρ-(l. 8) ἔκρινεν del. Reeve $\parallel \mathbf{7}$ πάντα $\mathbf{U}\mathbf{H}\mathbf{P} \parallel \mathbf{9}$ ἐπιστατήσαντας FH2N Π? ἐπιστήσαντας CUH1P || 10 διαφθείραντας U legi nequit in $\Pi \parallel 11 \times] dx$ [$\tau \tilde{\omega} v \dot{\varepsilon} v \alpha v \tau i \omega v \dot{\omega} v i \omega v i \omega$ νεται in Π scriptum fuisse opinantur Gr. H., sed superest spatium nonnullis litteris sufficiens et ante κάκ et post γίνεται, cf. Fuhr² || 14 [οί δικασταὶ παρα] πλή [σια $\mathbf{\Pi}$? | Λυσιθείδου $Sp.^1$ λυσιθίδου codd. || 15 παρα $\pi\lambda\eta$ [σια –] (p. 10, 5) π [αὶ servata non sunt in Π || 16 ταὐτὰ Sp. 1 ταῦτα codd. post ταῦτα verba περὶ τοῦ νόμον τούτον delenda esse $opinatur\ Kassel \parallel 17$ πολλαχῶς $\mathbf{a}\,\mathbf{N}^2$ πολλαχοῦ $\mathbf{N}^1 \parallel 18$ πρότερον] πρώτοις HP || 19 ώς έχ addidi om. codd. || 20 ὑπάρχοι H || 21 δικαίου καὶ τοῦ νομίμοι Cant. || 22 πολλαχῶς om. H¹

δε· ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς πολέμοις συμφέρει τοὺς εὐψυχοτάτους πρώτους τάττειν, οὕτως ἐν ταῖς πολιτείαις λυσιτελεῖ τοὺς φρονιμωτάτους καὶ δικαιοτάτους προεστάναι
τοῦ πλήθους· καὶ καθάπερ τοῖς ἀνθρώποις ὑγιαίνουσι
35 συμφέρει φυλάττεσθαι μὴ νοσήσωσιν, οὕτω καὶ ταῖς πόλε- 5
σιν ὁμονοούσαις συμφέρον ἐστὶ προσκοπεῖν μὴ στασιά22 σωσι. τὰ μὲν οὖν ὅμοια τῷ συμφέροντι τοῦτον τὸν τρόπον

22 σωσι. τὰ μὲν οὖν ὅμοια τῷ συμφέροντι τοῦτον τὸν τρόπον μετιὼν πολλὰ ποιήσεις ἐκ δὲ τῶν ἐναντίων ὧδε τὸ συμφέρον ἔσται καταφανές εἰ γὰρ λυσιτελεῖ τοὺς ἐπιεικεῖς

40 τιμᾶν τῶν πολιτῶν, συμφέρον ἂν εἴη καὶ τοὺς πονηροὺς 10 κολάζειν εἰ γὰρ οἴεσθε οὐ συμφέρον εἶναι τὸ μόνους 423a ἡμᾶς πρὸς Θηβαίους πολεμεῖν, συμφέρον ἂν εἴη Λακεδαιμονίοις συμμαχίαν ποιησαμένους οὕτω Θηβαίοις πολεμεῖν.

23 ἐκ μὲν δὴ τῶν ἐναντίων οὕτω τὸ συμφέρον καταφανὲς ποιήσεις τὸ δὲ κεκριμένον ὑπ' ἐνδόξων κριτῶν οὕτω χρὴ 15 5 λαμβάνειν · Λακεδαιμόνιοί τε γὰρ Αθηναίους καταπολεμήσαντες συμφέρειν αὐτοῖς ἀήθησαν μὴ τὴν πόλιν αὐτῶν ἀνδραποδίσασθαι, καὶ πάλιν Αθηναῖοι [μετὰ] Θηβαίων ἐξὸν αὐτοῖς ἀνοικίσαι τὴν Σπάρτην συμφέρειν σφίσιν ἀήθησαν περιποιῆσαι Λακεδαιμονίους.

24 Περὶ μὲν οὖν τοῦ δικαίου καὶ τοῦ νομίμου καὶ τοῦ 10 συμφέροντος οὕτω μετιὼν εὐπορήσεις τὸ δὲ καλὸν καὶ τὸ ἡδὺ καὶ τὸ δάδιον καὶ τὸ δυνατὸν καὶ τὸ ἀναγκαῖον όμοιο-

a N $\alpha \beta$ acc. in majore parte paginae Π

1 πολεμίοις $\mathbf{H}^1 \parallel$ 4 καὶ \mathbf{a} et $\boldsymbol{\alpha}$ $\boldsymbol{\beta}$ om. $\mathbf{N} \parallel$ 6 συμφέρον ἐστὶ om. \boldsymbol{H} ? | προσκοπεῖν \mathbf{N} π[ρόσκοπεῖν \boldsymbol{H} ? σκοπεῖν $\mathbf{a} \parallel$ 8 δδε \boldsymbol{H} δδέ σοι codd. \parallel 10 τιμᾶν τῶν πολιτ[ῶ]ν \boldsymbol{H} τῶν πολιτῶν τιμᾶν codd. \parallel τοὺς om. \mathbf{P} 11 [ο]ថ [συ]μφέρον εἶναι \boldsymbol{H} non conferens esse $\boldsymbol{\alpha}$ ἀσύμφορον codd conferens $\boldsymbol{\beta} \parallel$ τὸ om. $\mathbf{H} \parallel$ 12.13 $\boldsymbol{\Lambda}$ [ακε]δαμ[ο]νίοις συμμα[χ]ία[ν] \boldsymbol{H} τὸ Λακεδαμονίους συμμάχους codd. \parallel 13 οὕτω \boldsymbol{H} ἡμᾶς οὕτω codd. \parallel

15 [κ]ριτῶν \boldsymbol{H} συμφέρον codd. (ὅς της ενδόξων omisso συμφέρον \boldsymbol{H}) conferens $\boldsymbol{\beta}$ om. $\boldsymbol{\alpha}$ | οὕτω \boldsymbol{H} δδε codd., sed cf. e. g. 8, 10 || 17 μη την - (l. 20) ἀηθησαν om. \boldsymbol{U} || 18 [ἐξανδραποδί]σα[σ]θαι \boldsymbol{H} ? | μετὰ] Θηβαίων \boldsymbol{H} om. codd. || 19 αὖτοῖς om. \boldsymbol{H} ?, fort. recte | [συμφέρειν - (p. 11, 5) ἐπιστώμε]θα in \boldsymbol{H} paucae admodum litterae legi possunt || 20 ποιῆσαι \boldsymbol{C} περιποιῆσαι \boldsymbol{N} e corr. | Λακεδαιμονίοις \boldsymbol{C} \boldsymbol{U} \boldsymbol{P} || 21 οὖν \boldsymbol{U} \boldsymbol{H} \boldsymbol{P} \boldsymbol{N} igitur $\boldsymbol{\beta}$ om. \boldsymbol{F} \boldsymbol{C} $\boldsymbol{\alpha}$ \boldsymbol{H} ? || 22 εὐπορήσαις \boldsymbol{H} || 23 ἡδὐ \boldsymbol{Z} αὶ τὸ ῥάδιον \boldsymbol{F} \boldsymbol{U} \boldsymbol{V} \boldsymbol{I} , \boldsymbol{p} , \boldsymbol{e} , \boldsymbol{e} , \boldsymbol{e} , \boldsymbol{e} , \boldsymbol{e} , \boldsymbol{e} es sepe ράδιον \boldsymbol{E} \boldsymbol{u} \boldsymbol{e} τὸ ἡδὺ codd.

TEXNH PHTOPIKH 1,21-2,3

τρόπως τούτοις μέτιθι. καὶ περὶ μὲν τούτων ἐντεῦθεν εὐπορήσομεν.

Πάλιν δὲ διορισώμεθα, καὶ περὶ πόσων καὶ περὶ ποίων 2 {καὶ τίνων } ἔν τε τοῖς βουλευτηρίοις καὶ ταῖς ἐκκλησίαις 5 συμβουλεύομεν. ἀν γὰρ τούτων ἕκαστα σαφῶς ἐπιστώμεθα, 15 τούς μεν ίδίους λόγους αὐτὰ τὰ πράγματα καθ' εκάστην ημίν την συμβουλίαν παραδώσει, τὰς δὲ κοινὰς ἰδέας ἐκ πολλοῦ προειδότες ἐπιφέρειν ἐφ' ἐκάστας τῶν πράξεων δαδίως δυνησόμεθα. τούτων οὖν Ενεκα διαιρετέον ήμῖν, 10 περί ὧν κοινῆ βουλεύονται πάντες. ἐν κεφαλαίω μὲν οὖν 2 20 είπεῖν, εἰσὶν έπτὰ τὸν ἀριθμὸν προθέσεις, περὶ ὧν δημηγορητέον · ἀναγκαῖον γάρ ἐστι καὶ βουλεύεσθαι καὶ λέγειν ήμᾶς ἐν βουλή καὶ δήμω ἢ περὶ ἱερῶν ἢ περὶ νόμων ἢ περί τῆς πολιτικῆς κατασκενῆς ἢ περί τῶν πρὸς τὰς 15 ἄλλας πόλεις συμμαγιῶν καὶ συμβολαίων ἢ περὶ πο- 25 λέμου ή περί εἰρήνης ή περί πόρου χρημάτων. αί μὲν οὖν προθέσεις αὖται τυγχάνουσιν οὖσαι, περὶ ὧν βουλευσόμεθα καὶ δημηγορήσομεν: έκάστην δὲ πρόθεσιν διελώμεθα καὶ σκοπῶμεν, ἐν οἶς τρόποις περὶ τούτων ἐν-20 δέχεται τοῖς λόγοις χρῆσθαι.

Περί μέν οὖν ίερῶν τριττῶς ἀναγκαῖον λέγειν τη γὰρ 3 30

$aN\alpha\beta$ acc. plerumque Π

1 τούτοις om. UHP | τούτων N hiis $\alpha\beta$ αὐτῶν a || 3 διορισώμεθα FP διορισόμεθα CUH δρισώμεθα N | περί² om. a || 4 καὶ τίνων codd. et de quibus $\alpha\beta$ καὶ ἐχ τίνων Us. secl. Καγς.¹ || 5 συμβουλεύσομεν P Ald. | ἐπιστώμεθα FC ἐπισταίμεθα UHP ἐπιστάμεθα N || 7 τῆ[ν II om. codd. || παραδίδωσι P || 8 ἐπάστας II ἐπίστατας codd. || 9 οὖν NII igitur α ergo β om. FC UH¹P μὲν H² | διατηρητέον H¹ || 10 βούλονται HP || 11 τὸν ἀριθμόν om. H¹ τῶν ἀριθμῶν P || 11.12 [δημ]ηγορητέον ἀναγκαῖ[ον II δημηγορήσομεν ἀνάγκη codd. || 12 καὶ¹ om. II? || 13 καὶ codd. ἢ ἐν II | ἢ¹ et περί² in II omissa fuisse existimant Gr. H. || 14 τὰς om. N || 15 συμβουλιῶν H¹ | πολέμον Sp.⁴, cf. p. 18, 13. 20, 20 πολέμων codd. πλ]εμ[II || 16 περί¹ νεὶ περί² in II omissum fuisse opinantur Gr. H. || 17 οὖσαι fort. om. II || 18 δημηγορήσομεν] συγχωρήσομεν P || 20 τοῖς λόγοις χρῆσθαι II λόγω χρήσασθαι NF²H² oratione utiα uti sermone β χρήσασθαι Γ CUH¹P || 21 τριττῶς II Cant.² Bek.

περιττῶς codd. (περιττοῖς C) | ἀναγκαῖον περιττῶς Η

έρουμεν ώς τὰ καθεστῶτα διαφυλακτέον ἢ ώς ἐπὶ τὸ μεγαλοπρεπέστερον μεταστατέον ή ώς ἐπὶ τὸ ταπεινότερον, όταν μέν οὖν λέγωμεν, ώς δεῖ τὰ καθεστῶτα διαφυλάττειν, εύρήσομεν ἀφορμὰς ἐκ μὲν τοῦ δικαίου λέ-35 γοντες τὰ πάτρια ἔθη παρὰ πᾶσι παραβαίνειν ἄδικόν ἐστι, 5 καὶ διότι τὰ μαντεῖα πάντα τοῖς ἀνθρώποις προστάττει κατὰ τὰ πάτρια ποιεῖσθαι τὰς θυσίας, καὶ ὅτι τῶν πρώτων ολειζόντων τὰς πόλεις καὶ τοῖς θεοῖς ἱδουσαμένων τὰ ἱερὰ 4 μάλιστα δεί διαμένειν τὰς περί τοὺς θεοὺς ἐπιμελείας. ἐκ 1423 ο δὲ τοῦ συμφέροντος, ὅτι πρὸς χρημάτων συντέλειαν ἢ τοῖς 10 ίδιώταις ἢ τῷ κοινῷ τῆς πόλεως συμφέρον ἔσται κατὰ τὰ πάτρια τῶν ἱερῶν θυομένων, καὶ ὅτι πρὸς εὐτολμίαν λυσιτελεῖ τοῖς πολίταις, ἐπεὶ συμπομπευόντων ὁπλιτῶν 5 ίππέων ψιλῶν εὐτολμότεροι γένοιντ' ἂν οἱ πολῖται φιλο-5 τιμούμενοι περί ταῦτα. ἐκ δὲ τοῦ καλοῦ, εἰ οὕτω λαμπρὰς 15 τὰς ἑορτὰς †πρὸς τὸ θεωρεῖσθαι† συμβέβηκεν. ἐκ δὲ τῆς ήδονης, εί καὶ πρὸς τὸ θεωρεῖσθαι ποικιλία τις περὶ τὰς τῶν θεῶν θυσίας, ἐκ δὲ τοῦ δυνατοῦ, εἰ μήτε ἔνδεια γεγένηται μήτε ύπεοβολή πεοί ταύτας.

ana β acc. plerumque Π usque ad verbum $\tau \dot{\alpha} \varsigma$ (l. 8)

1 τὰ καθεστῶτα διαφυλακτέον codd. ἀναγκ[α]ῖον τὰ καθεστῶτα δ[ια]φυλάττειν $\mathbf{\Pi} \parallel \mathbf{2}$ μεταστατέον $\mathbf{\Pi}$ Kays. $\mathbf{1}$ πως codd. \parallel ταταπεινότερον Π || 4 τοῦ [δικαίον, διότι παρὰ πᾶσι τὰ πά]τρια [ἔθη παραβαίνειν ἄδικόν ἐστι] in **Π** scriptum tuisse audacius opinantur $Gr.H. \parallel \mathbf{5} \tau \grave{a} \rceil$ őti $\tau \grave{a}$ $Erasm.^3$, cf. p. 13, $6 \parallel \mathbf{6}$ $\delta\iota\acute{o}\tau\iota$ $\mathbf{FCH^2N}$ $\mathbf{\Pi}$? $\check{o}\tau\iota$ $\mathbf{U}\mathbf{H}^{1}\mathbf{P}$ || 7 ὅτι οπ. $\mathbf{\Pi}$ || 8 οἰκισάντων \mathbf{N}^{2} | τὰ[ς πόλεις -(p.15,3) συλλήβδη ν servata non sunt in $\Pi \parallel 9$ post ἐπιμελείας argumentum de legi $timo\ desideravit\ Sp.^3 \parallel$ 13 συντελε $\tilde{\iota}\ H^1 \mid \tau o \tilde{\iota} \varsigma\ om.\ N \mid \sigma v \mu \pi o \mu \pi \epsilon v \acute{o} v \tau \omega v$ \mathbf{FCN} συμποπευόντων \mathbf{H}^2 συμπολιτευόντων \mathbf{U} συμβουλευόντων $\mathbf{H}^1\mathbf{P}\parallel$ 14 ψιλῶν a N^2 non armatis $\alpha \beta$ ψιλοὶ $N^1 \parallel 15$ λαμποὰς N splendidas α splendidos β καλὰς α , cf. p. 13, 15 sq.: $\mathring{\eta}$ λαμπρότης $\mathring{\eta}$ $\mathring{\eta}$ δον $\mathring{\eta}$ 16 πρός τῷ \mathbf{P} | θεωρεῖσθαί - (l. 17) πρός τὸ om. \mathbf{N}^1 θεωρεῖσθαί \mathbf{a} θεωρῆσαι \mathbf{N}^2 fort. εὐδοκιμεῖν vel sim., sed vide ne gravius mendum subsit: deest int. pendens e συμβέβηκεν (add. είναι Didot). membrum πρὸς δὲ τὰς θεωρίας λαμπρῶς (p. 14, 3. 7) etiam hic auctorem verba λαμπράς et πρός το θεωρείσθαι coniunxisse non evincit, quia locos έκ τοῦ καλοῦ et έκ τῆς ἡδονῆς hic distinctos ibi in unum contrahit || 17 ποιχίλα $\mathbf{P} \mid \tau\iota\varsigma \mathbf{FNH}^2$ aliqua $\boldsymbol{\alpha}$ quedam $\boldsymbol{\beta}$ τῆς CMH¹P || 18 γεγένηται Ald. γένηται codd.

TEXNH PHTOPIKH 2,3-10

Όταν μέν οὖν τοῖς καθεστῶσι συνηγορῶμεν, οὕτω 6 10 μετιούσι σκεπτέον ἐπὶ τῶν προειρημένων ἢ τῶν τούτοις δμοιοτρόπων, καὶ ὡς ἐνδέγεται διδάσκειν περὶ τῶν λενομένων · όταν δὲ ἐπὶ τὸ μεγαλοπρεπέστερον συμβου-5 λεύωμεν μεθιστάναι τὰς ἱεροποιίας, πεοὶ μὲν τοῦ τὰ πάτοια κινεῖν ἀφορμὰς εξομεν εὐπρεπεῖς λέγοντες τὸ προσ- 7 τιθέναι τοῖς ὑπάργουσιν οὐ καταλύειν ἐστίν, ἀλλ' αὔξειν τὰ 15 καθεστῶτα: ἔπειθ' ὡς καὶ τοὺς θεοὺς εἰκὸς εὐνουστέρους είναι τοῖς μᾶλλον αὐτοὺς τιμῶσιν Επειθ' ὡς οὐδὲ οἱ πατέ-10 ρες ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ τὰς θυσίας ἦγον, ἀλλὰ πρὸς τοὺς καιρούς καὶ τὰς εὐπραγίας δρῶντες καὶ ἰδία καὶ κοινῆ τὴν πρός τοὺς θεοὺς θεραπείαν ἐνομοθέτουν ἔπειθ' ὡς καὶ 20 έπὶ τῶν λοιπῶν ἀπάντων οὕτω καὶ τὰς πόλεις καὶ τοὺς ίδίους οἴκους διοικοῦμεν. λέγε δὲ καὶ εἰ τούτων κατα- 8 15 σκευασθέντων ὤφέλειά τις ἔσται τῆ πόλει ἢ λαμπρότης ἢ ήδονή, μετιών ώσπερ έπὶ τῶν προτέρων είρηται.

Όταν δὲ ἐπὶ τὸ ταπεινότερον συστέλλωμεν, πρῶτον 9 25 μὲν ἐπὶ τοὺς καιροὺς τὸν λόγον ἀγακτέον, τί πράττοντες χεῖρον οἱ πολῖται τυγχάνουσι νῦν ἡ πρότερον ἔπειθ' ὡς 20 οὐκ εἰκὸς τοὺς θεοὺς χαίρειν ταῖς δαπάναις τῶν θυομένων, ἀλλὰ ταῖς εὐσεβείαις τῶν θυόντων εἰθ' ὡς πολλὴν ἄνοιαν τούτων καὶ οἱ θεοὶ καὶ οἱ ἄνθρωποι κατακρίνουσιν, ὅσοι παρὰ δύναμίν τι ποιοῦσιν ἔπειθ' ὅτι οὐκ ἔπὶ τοῖς ἀνθρώ- 30 ποις μόνοις, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ταῖς εὐπραγίαις καὶ κακοπρα-25 γίαις ἐστὶ τὰ πεοὶ τὰς πολιτικὰς δαπάνας.

Άφορμὰς μὲν οὖν ταύτας καὶ τὰς δμοιοτρόπους ταύταις 10 ὑπὲρ τῶν περὶ τὰς θυσίας προθέσεων ἔξομεν Ἱνα δὲ καὶ τὰ κατὰ τὴν κρατίστην θυσίαν εἰδῶμεν εἰσηγεῖσθαι καὶ 35

αΝαβ

1 τοῖς om. H \parallel 2 ἐπιοῦσι H¹ \parallel 6 τὸ] ὅτι τὸ Erasm.³, cf. p. 12, 5 \parallel 8 καὶ - (l. 9) ὡς om. U \mid εἰκὸς] τῦν N² A \parallel 9 οὐδὲ Bek. οὖτε codd. \parallel 11 πρὸς τὰς C \parallel 12 ἐνουθέτουν H¹ P \parallel 14 οἰκονομοῦμεν H¹ \mid λέγε FH² N die β λέγω UH¹ P dicam α λέγεται C \parallel 18 μὲν om. U \parallel 19 οῖ πολῖται τυγχάνουσι N cives sunt (existunt β) α β om. C UH¹ P ἔχουσι FH² \mid $\mathring{\eta}$ om. P \mid 24 μόνον N \mid 27 ἵνα a N² ut α β εἰ N¹ \mid 28 τὰ κατὰ del. Kays.¹ \mid δῶμεν P Ald.

νομοθετεῖν, όριοῦμαι καὶ ταύτην. ἔστι γὰρ κρατίστη θυσία πασῶν, ἥτις ἂν ἔχη πρὸς μὲν τοὺς θεοὺς ὁσίως (καὶ θείως), πρὸς δὲ τὰς δαπάνας μετρίως, πρὸς δὲ τὰς θεωρίας λαμπρῶς, πρὸς δὲ ⟨τοὺς⟩ πολέμους ἀφελίμως.

11 έξει δὲ πρὸς μὲν τοὺς θεοὺς όσίως, ἄν τὰ πάτρια μὴ κατα- 5
1424 ε λύηται πρὸς δὲ τὰς δαπάνας μετρίως, ἄν μὴ πάντα τὰ
πεμπόμενα καταναλίσκηται πρὸς δὲ τὰς θεωρίας λαμ-

πεμπομενα καταναποκηται πους σε τας σεωριας καμπρῶς, ἐὰν χρυσῷ καὶ τοῖς τοιούτοις, ἃ μὴ συναναλίσκεται, δαψιλῶς τις χρήσηται· πρὸς δὲ τοὺς πολέμους ἀφελίμως,

- 5 12 ἐὰν ἱππεῖς καὶ ὁπλῖται διεσκευασμένοι συμπομπεύωσι. τὰ 10 μὲν δὴ περὶ τοὺς θεοὺς ἐκ τούτων κάλλιστα κατασκευάσομεν, ἐκ δὲ τῶν πρότερον εἰρημένων καθ' οὺς ἐνδέχεται τρόπους δημηγορεῖν περὶ ἑκάστης ἱεροποιίας εἰσόμεθα.
 - 13 Περὶ δὲ νόμων πάλιν καὶ τῆς πολιτικῆς κατασκενῆς 10 δμοιοτρόπως διέλθωμεν. εἰσὶ δὲ νόμοι συλλήβδην μὲν 15 εἰπεῖν δμολογήματα κοινὰ πόλεως, ἃ διὰ γραμμάτων
 - 14 δρίζει καὶ προστάττει, πῶς χρὴ πράττειν ἕκαστα. δεῖ δὲ αὐτῶν τὴν θέσιν ἐν μὲν ταῖς δημοκρατίαις τὰς μικρὰς ἀρχὰς καὶ τὰς πολλὰς κληρωτὰς ποιεῖν (ἀστασίαστον γὰρ
 - 15 τοῦτο), τὰς δὲ μεγίστας χειροτονητὰς ἀπὸ τοῦ πλήθους. 20 οὕτω γὰρ ὁ μὲν δῆμος κύριος ὢν διδόναι τὰς τιμάς, οἶς ἂν ἐθέλη, τοῖς λαμβάνουσιν αὐτὰς οὐ φθονήσει, οἱ δ' ἐπιφανέστεροι μᾶλλον τὴν καλοκαγαθίαν ἀσκήσουσιν, εἰδότες ὅτι τὸ παοὰ τοῖς πολίταις εὐδοκιμεῖν οὐκ ἀλυσιτελὲς αὐτοῖς

aNαβ

1 δριοῦμαι $\mathbf{a} \mathbf{N}^2$ diffinio $\boldsymbol{\alpha}$ seiamus $\boldsymbol{\beta}$ om. $\mathbf{N}^1 \mathbf{A}^1$ όρισώμε $\boldsymbol{\vartheta} \mathbf{a} \mathbf{A}^2 \parallel \mathbf{2}$ πασῶν om. $\mathbf{H}^1 \mathbf{P} \parallel \boldsymbol{\varepsilon} \chi \eta \, \mathbf{C} \, \mathbf{U} \, \mathbf{H} \, \mathbf{P} \, \boldsymbol{\varepsilon} \chi \sigma \, \mathbf{F} \, \mathbf{N} \, \parallel \, \mathbf{3}$ καὶ θείως codd. del. Bek., cf. l. 5. p.95, 17 sq. et 20 $\parallel \mathbf{3}.4$ πρὸς δὲ πόλεμον ώφελίμως, πρὸς δὲ τὰς θεωρίας λαμπρῶς codd. transpos. et emend. Sp.², cf. l. 7 sq. p.95, 18 sqq. $\parallel \mathbf{3}$ συναναλίσκεται $\mathbf{F} \, \mathbf{C}^2 \, \mathbf{N}^2 \,$ -ηται $\mathbf{C}^1 \, \mathbf{U}$ συναλίσκεται \mathbf{N}^1 -ηται $\mathbf{H} \, \mathbf{P} \, \| \, \mathbf{9} \, \chi \rho \eta \sigma \eta \tau \alpha \, \mathbf{I} \, \mathbf{F} \, \mathbf{C}^2 \, \mathbf{N} \,$ -εται $\mathbf{C}^1 \, \mathbf{U} \, \mathbf{H} \, \mathbf{P} \, \| \, \mathbf{10} \, \sigma \nu \mu \pi \rho \mu \pi \varepsilon \dot{\omega} \sigma \iota \, \mathbf{N}^1$ -ηται $\mathbf{H} \, \mathbf{P} \, \| \, \mathbf{9} \, \chi \rho \dot{\eta} \sigma \eta \tau \alpha \, \mathbf{I} \, \mathbf{C}^1 \, \mathbf{U} \,$ συμποπεύωσι $\mathbf{N} \, \mathbf{F} \, \mathbf{H}^2 \,$ -σωσι $\mathbf{C} \, \mathbf{H}^1 \,$ -ονσι $\mathbf{U} \, \sigma \nu \mu \pi \sigma \kappa \dot{\omega} \omega \iota \, \mathbf{F}^1 \,$ συμποπεύωσι $\mathbf{P} \, \| \, \mathbf{I} \, \mu \, \alpha \dot{\omega} \, \mu \, \nu \, \mathbf{I} \,$ συμποπεύωσι $\mathbf{P} \, \| \, \mathbf{I} \, \mu \, \alpha \dot{\omega} \, \mu \, \nu \, \mathbf{I} \,$ εσωσι $\mathbf{Q} \, \mu \, \alpha \, \mu \, \mathbf{I} \, \alpha \, \alpha \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \,$ παίλιν $\mathbf{a} \, \mathbf{N}^2 \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \alpha \, \alpha \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \,$ παίλιν $\mathbf{a} \, \mathbf{N}^2 \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \alpha \, \alpha \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \,$ παίλιν $\mathbf{n} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \alpha \, \alpha \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \,$ παίλιν $\mathbf{n} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \alpha \, \alpha \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \,$ παίλιν $\mathbf{n} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \alpha \, \alpha \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \,$ παίλιν $\mathbf{n} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \alpha \, \alpha \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \,$ παίλιν $\mathbf{n} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \alpha \, \alpha \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \,$ παίλιν $\mathbf{n} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \alpha \, \alpha \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \,$ παίλιν $\mathbf{n} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \alpha \, \alpha \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \,$ παίλιν $\mathbf{n} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \alpha \, \alpha \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \,$ παίλιν $\mathbf{n} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \alpha \, \alpha \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \,$ παίλιν $\mathbf{n} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \alpha \, \alpha \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \,$ παίλιν $\mathbf{n} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \alpha \, \alpha \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \,$ παίλιν $\mathbf{n} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \alpha \, \alpha \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \,$ παίλιν $\mathbf{n} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \,$ παίλιν $\mathbf{n} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \,$ παίλιν $\mathbf{n} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \,$ παίλιν $\mathbf{n} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \, \mathbf{I} \,$ παίλιν

TEXNH PHTOPIKH 2, 10 - 17

έσται. περί μέν οὖν τὰς ἀργαιρεσίας ἐν ταῖς δημοχρατίαις 15 20 ούτω δεῖ νομοθετεῖν: περὶ δὲ τὴν ἄλλην διοίκησιν καθ' εν μεν εκαστον διελθείν πολύ αν έργον είη, συλλήβδην δε δεί, παραφυλάττειν, ὅπως οἱ νόμοι τὸ μὲν πλῆθος ἀποτρέψουσι 5 τοῖς τὰς οὐσίας ἔγουσιν ἐπιβουλεύειν, τοῖς δὲ πλουτοῦσιν είς τὰς κοινὰς λειτουργίας δαπανᾶν φιλοτιμίαν ἐμποιήσου- 25 σι. τοῦτο δὲ οὕτως ἄν [τις] παρασκενάσειεν, εἰ τοῖς μὲν 16 τὰς οὐσίας ἔγουσιν ἀντὶ τῶν εἰς τὸ κοινὸν δαπανωμένων τιμαί τινες ἀπὸ τῶν νόμων ἀφωρισμέναι τυγγάνοιεν, τῶν 10 δὲ πενομένων τοὺς τὴν χώραν ἐργαζομένους [τε] καὶ τοὺς ναντικούς μᾶλλον τῶν ἀγοραίων προτιμῶεν οὕτω γὰρ οί μὲν πλουτοῦντες εκόντες τῆ πόλει λειτουργήσουσι, τὸ δὲ 30 πληθος οὐ συκοφαντίας, ἀλλ' ἐργασίας ἐπιθυμήσει. δεῖ 17 δὲ πρὸς τούτοις καὶ περὶ τοῦ μήτε γώραν ἀνάδαστον 15 ποιείν μήτε δημεύειν τὰς οὐσίας τῶν [τῆ πόλει] λειτουργησάντων ἰσγυρούς κεῖσθαι νόμους καὶ μεγάλας ἐπικεῖσθαι τιμωρίας τοῖς παραβαίνουσι ταῦτα. χρὴ δὲ καὶ τοῖς ἐν τῷ 35 πολέμω τελευτήσασιν είς ταφήν δημόσιον γωρίον εν καλώ

a N α β inde a verbo συλλή β δην (l. 3) acc. plerumque $\mathbf{\Pi}$

1 ταῖς δημοκρατίαις $Fuhr^2$ τ $\tilde{\eta}$ -ία codd., cf. $p.\,16,\,3.\,9$ || 2 \ref{ev} om. P || 3 $\mu \dot{\epsilon} \nu$ N quidem α om. $\mathbf{a}\beta$ || 4 $\mu \dot{\epsilon} \nu$ om. Π , quod in lac. ante νόμοι exstitisse putant Gr. H. | ἀποτρέψωσι codd. -ουσι Cant. non servatum in **Π**, sed v. l. 6 || 6 δαπανᾶν **Π** εκουσίαν ἄπασαν codd. | έμπο]ιήσουσιν II -σουσι Cant. -σωσι codd. \parallel 7 τις IIin lac. exhibuisse demonstrant Gr. H. om. codd. | π]αρασκευάσειεν Π κατα-codd. κατασκενάσαιεν (sc. οἱ νόμοι) Sp.² || 9 ἀπὸ τῶν νόμων om. U \parallel 10 γενομένων \boldsymbol{H} \mid ὲογαζομένων \mathbf{UP} \mid \lceil τε \rceil καὶ τοὺς \lceil ναυτικο \rceil ὺς \boldsymbol{H} καὶ ναυκληροῦντας codd. \parallel 11 μᾶλλον \lceil τῶν \rceil ἀγ \lceil ρομί \rceil ω \lceil ν \boldsymbol{H} τῶν ἀγοραίων μᾶλλον codd. | προτιμῷεν codd. προτι μᾶν Π | οὕτω yάρ **Π** ὅπως codd., sed v. p. 14, 21 || 12 λειτουργήσουσ]v et (l. 13) έπι[θυμήσει H exhibusse consentaneum est λειτουργήσωσι, ἐπιθυμήση codd. \parallel 13 δε $\tilde{\iota}$ – (l.14) καὶ codd. ...] ν καὶ post spatium 10 fere litterarum pergit Π | 14 ἀνάδαστ ον ποιείν Π ποιείν ἀνάδαστον codd. \parallel 15 τ $\tilde{\eta}$ πόλει λειτουργησάντων $Fuhr^2$ ministrantium α τελευτώντων cod \ddot{d} . decedentium $\ddot{\beta}$ (spatium 15 litterarum) σ]άντων $\Pi \parallel 17$ δὲ καὶ Kassel, cf. p. 16, 8. $1\overline{2}$ δὲ codd. καὶ $\Pi \mid \tau \widetilde{\psi} \Pi$ om. codd. || 18 τελευτήσασι Π τελευτ $\tilde{\omega}$ σιν codd. | είς om. Π | δημόσιον χωρίον Π΄ τι χωρίον δημόσιον codd.

πρὸ τῆς πόλεως ἀφωρίσθαι καὶ τοῖς παισὶν αὐτῶν ἕως ήβης δημοσίαν τροφὴν δίδοσθαι.

18 Τῶν μὲν οὖν ἐν ταῖς δημοκρατίαις νόμων τοιαύτην δεῖ τὴν θέσιν ποιεῖσθαι· περὶ δὲ τὰς ὀλιγαρχίας τὰς μὲν ἀρ-χὰς δεῖ τοὺς νόμους ἀπονέμειν ἐξ ἴσου πᾶσι τοῖς τῆς πολι- 5

1424 ο τείας μετέχουσι, τούτων δὲ εἶναι τὰς μὲν πλείστας κληρωτάς, τὰς δὲ μεγίστας κουπτῆ ψήφω μεθ' ὅρκων καὶ

- 19 πλείστης ἀποιβείας διαψηφιστάς. δεῖ δὲ καὶ τὰς ζημίας ἐν ταῖς ὀλιγαρχίαις μεγίστας ἐπικεῖσθαι τοῖς ὑβρίζειν τινὰς
 - 5 τῶν πολιτῶν ἐπιχειροῦσι· τὸ γὰρ πλῆθος οὐχ οὕτω τῶν 10 ἀρχῶν ἀγανακτεῖ στερόμενον, ὡς ἔχει βαρέως ὑβριζόμενον. χρὴ δὲ καὶ τὰς διαφορὰς τῶν πολιτῶν ὅτι τάχιστα διαλύειν καὶ μὴ χρονίζεσθαι, μηδὲ συνάγειν ἐκ τῆς χώρας τὸν ὅχλον εἰς τὴν πόλιν· ἐκ γὰρ τῶν τοιούτων συνόδων συστρέ-
- 10 20 φεται τὰ πλήθη καὶ καταλύει τὰς ὀλιγαρχίας. καθόλου δὲ 15 εἰπεῖν δεῖ τοὺς νόμους ἐν μὲν ταῖς δημοκρατίαις κωλύειν τοὺς πολλοὺς ταῖς τῶν πλουσίων οὐσίαις ἐπιβουλεύειν, ἐν δὲ ταῖς ὀλιγαρχίαις ἀποτρέπειν τοὺς τῆς πολιτείας μετ-έχοντας ὑβρίζειν τοὺς ἀσθενεστέρους καὶ συκοφαντεῖν τοὺς πολίτας.
- 15 21 [₹]Ων μὲν οὖν ὀξέγεσθαι δεῖ τοὺς νόμους καὶ τὴν πολιτικὴν κατασκευήν, ἐκ τούτων οὐκ ἀγνοήσεις. δεῖ δὲ τὸν συναγορεύειν ἐθέλοντα νόμῳ δεικνύναι τοῦτον ἴσον ὄντα τοῖς

aNaβ usque ad verbum πολίταις (p. 17, 1) acc. interdum Π

1 ἀφωρισμένον N | καὶ τοῖς παισίν codd. καίτοι πᾶσιν Π | αὐτῶν om. HP || 2 ήβης δημοσίαν codd. ήβήσωσι είς Π || 3 ταῖς δημοκρατίαις Π τῆ -ία codd. | τοιαύτην δεῖ τὴν θέσιν Π΄ τὴν θέσιν τοιαύτην δεῖ codd. || 5 ἀπονέμειν codd. κατανέμειν Π , sed cf. p. 96, 20 | τῆς om. $\mathbf{H}^{1}\mathbf{P}$ τῆν (sic) $\mathbf{N} \parallel \mathbf{6}$ μέν om. $\mathbf{\Pi} \parallel \mathbf{7}$ κουπτῆ codd. κουφαία $\mathbf{\Pi} \parallel \psi \dot{\eta} \phi \psi$ om. $\mathbf{H}^1 \mid \varkappa \alpha i \mid \mu \varepsilon \theta' \mathbf{H} \parallel \mathbf{8} \mid \varkappa \alpha i \mid \mathbf{\Pi} \mid om. \ codd. \parallel \mathbf{9} \mid \tau \alpha i \zeta \mid \delta \lambda i \gamma \alpha o \chi i \alpha \lceil \iota \zeta \rceil \mid \mathbf{\Pi} \mid \tau \tilde{\eta}$ -ία codd. | ὑβρίζειν codd. -ουσι Π || 11 στερούμενον N || 12 καὶ in Π omissum fuisse opinantur Gr. Η. || 12.13 διαλύειν καὶ μὴ χρονίζεσθαι μηδε codd. διαλύ[ειν ...] καὶ μὴ Π διαλύ[ειν ἀρχομένας] καὶ μὴ suppl. Fuhr², fort. recte | 13.14 τὸν ὅχλ[ον εί]ς τ[ὴν πόλιν $\mathbf{\Pi}$ ἐπὶ τὴν πόλιν τὸν ὄχλον codd. | 16 εἰπεῖν vel τοὺς νόμους omissa fuisse in Π existimant Gr. Η. \parallel 18 τῆς πολιτείας] πολίτας $\mathbf{U}\mathbf{H}^{\mathsf{I}}\mathbf{P}\parallel$ 19.20 καὶ συκοφαντεῖν τοὺς πολίτας del. Fuhr 1 Reeve \parallel 22 κατασκευήν om. $\mathbf{F}^1 \mid$ τὸν om. Π || 23 συναγορεύειν έθέλοντα | συν [αγορεύοντα μέν in Π scriptum fuisse opinantur Gr. Η. | δειχνύν [αι Π δειχνύειν codd. | ἴσον N e corr

TEXNH PHTOPIKH 2, 17-24

πολίταις (καὶ) όμολογοῦντα τοῖς ἄλλοις νόμοις καὶ συμφέροντα τῆ πόλει μάλιστα μὲν πρὸς όμόνοιαν, εἰ δὲ μή, πρὸς τὴν τῶν πολιτῶν καλοκαγαθίαν ἢ πρὸς τὰς κοινὰς προσόδους ἢ πρὸς εὐδοξίαν τῷ κοινῷ τῆς πόλεως ἢ πρὸς 20 τὴν πολιτικὴν δύναμιν ἢ πρὸς ἄλλο τι τῶν τοιούτων. ἀντιλέγοντα δὲ δεῖ σκοπεῖν πρῶτον μὲν εἰ μὴ κοινὸς ὁ 22 νόμος, ἔπειτα εἰ μὴ τοῖς ἄλλοις όμολογῶν, ἀλλὶ ὑπεναντίος ἐστί, ἐπὶ τούτοις εἰ μὴ πρὸς μηδὲν τῶν εἰρημένων συμφέρων, ἀλλὰ τοὐναντίον βλαβερός. περὶ μὲν οὖν νόμων καὶ 25 τῆς κοινῆς κατασκευῆς ἐντεῦθεν καὶ τιθέναι καὶ λέγειν εὐπορήσομεν.

Περὶ δὲ ⟨τῶν⟩ συμμαχιῶν τῶν πρὸς τὰς ἄλλας πόλεις 28 καὶ συμβολαίων διελθεῖν ἐπιχειρήσομεν. τὰ μὲν οὖν συμβόλαια καὶ τὰς τάξεις ἀναγκαῖον κατὰ συνθήκας 15 κοινὰς γίνεσθαι, συμμάχους δὲ ποιεῖσθαι κατὰ τοὺς 30 καιροὺς τούτους, ὅταν τινὲς καθ' ἐαυτοὺς ὧσιν ἀσθενεῖς ἢ πόλεμός τις ἢ προσδόκιμος, ἢ {διὰ τοῦτο ποιήσασθαι συμμαχίαν πρός τινας, } ὅτι πολέμου ἀποστήσειν τινὰς νομίζουσιν.

Αἰτίαι μὲν οὖν αὖται καὶ παραπλήσιαι ταύταις ἄλλαι 24 πλείους τοῦ ποιεῖσθαι συμμάχους εἰσί. δεῖ δέ, ὅταν συν- 35 αγορεύειν βούλη τῆ γινομένη συμμαχία, τῶν καιρῶν τούτων τοὺς ὑπάρχοντας ἐμφανίζειν καὶ δεικνύναι τοὺς τὴν συμμα-

aNαβ

χίαν ποιουμένους μάλιστα μὲν δικαίους ὅντας καὶ πρότερόν τι τὴν πόλιν ἀγαθὸν ποιήσαντας καὶ δύναμιν μεγάλην ἔχοντας καὶ πλησίον τοῖς τόποις κατοικοῦντας, εἰ δὲ μή, 1425 25 τούτων ἄπερ ἀν ὑπάρχη, ταῦτα συνάγειν. ὅταν δὲ διακωλύης τὴν συμμαχίαν, ἐμφανίζειν ἐνδέχεται πρῶτον μὲν 5 ὡς οὐκ ἀνάγκη ποιεῖσθαι νῦν αὐτήν, ἔπειθ' ὡς οὐ δίκαιοι τυγχάνουσιν ὅντες, εἶθ' ὡς πρότερον ἡμᾶς κακῶς ποιήσαν-5 τες, *** εἰ δὲ μή, ὡς μακρὰν τοῖς τόποις ἀπέχοντες καὶ ἀδύνατοι [ὄντες] κατὰ τοὺς προσήκοντας παραγενέσθαι καιρούς. ταῖς μὲν οὖν ἀντιλογίαις καὶ ταῖς συνηγορίαις 10 ταῖς περὶ τῶν συμμαχιῶν ἐκ τούτων καὶ τῶν τούτοις ὁμοιοτρόπων εὐπορήσομεν χρῆσθαι.

26 Περί πολέμον δὲ καὶ εἰρήνης τὸν αὐτὸν τρόπον τὰς
10 μεγίστας ἰδέας ἐκλάβωμεν. προφάσεις μὲν οὖν εἰσι τοῦ πόλεμον ἐκφέρειν πρός τινας αἴδε· πρότερον ἀδικηθέντας 15 νῦν καιροῦ παραπεπτωκότος ἀμύνασθαι τοὺς ἀδικήσαντας, ἢνῦν ἀδικουμένους ὑπὲρ αὐτῶν πολεμεῖν ἢ ὑπὲρ συγγενῶν ἢ ὑπὲρ εὐεργετῶν, ἢ συμμάχοις ἀδικουμένοις βοη15 θεῖν, ἢ τοῦ τῆ πόλει συμφέροντος ἕνεκεν ἢ εἰς εὐδοξίαν ἢ εἰς εὐπορίαν ἢ εἰς δύναμιν ἢ εἰς ἄλλο τι τῶν τοιούτων.
20
27 Όταν μὲν οὖν ἐπὶ τὸ πολεμεῖν παρακαλῶμεν, τούτων τε τῶν προφάσεων ὅτι πλείστας συνακτέον καὶ μετὰ ταῦτα

$\mathbf{a} \, \mathbf{N} \, \boldsymbol{\alpha} \, \boldsymbol{\beta} \, \, inde \, \, a \, \, verbo \, \, \tauo \tilde{\imath} \varsigma \, \, (l. \, 3) \, \, acc. \, \, interd. \, \boldsymbol{\varPi}$

2 τι οm. Η | τὴν πόλιν Reeve τῆ πόλει codd. | ποιήσαντας scripsi πεποιηκότας codd., sed v. l. 7 || 4 άπερ ὑπάρχει UH P άπερ ἀν ὑπάργει $\mathbf{H}^2 \mid ταῦτα$ om. $\mathbf{\Pi}? \mid συνάγει$ $\mathbf{P} \parallel \mathbf{6}$ ἀναγκαῖον $\mathbf{C} \parallel \mathbf{7}$ πρότεροι $\mathbf{U} \mid$ ποιήσα ντες Π πεποιηχότες codd. | 8 lac. indic. Sp. 4 desiderans colon quod verbis καὶ δύναμιν μεγάλην ἔχοντας (l. 2 sq.) respondeat; in Π inter verba ποιήσαντες et μαχράν nihil quidem servatum est, sed spatium et 14 litteris et verbis εi $\delta \dot{\varepsilon}$ $\mu \dot{\eta}$, $\dot{\omega} \zeta$ suffecisse constat \parallel 9 ἀ[δύνατοι ὄυτες in **Π** scriptum fuisse demonstrant Gr. H., v. p. 97, 2 οὐχ ὑπάρχοντες δυνατοὶ codd. | παραγίνεσθαι F || 10 ἀντιλογίαις καὶ ταῖς συνηγορίαις codd.]εσιν post spatium 18 litterarum Π | 11 συμμαγιῶν Rack. (que circa) presidia (sunt) β συμμάγων codd. - ων Π 13 πολέμου [δ]ε καὶ ε[ί]οή[νης Π εἰοήνης δὲ πάλιν καὶ πολέμου codd. || 15 πολέμου **H** | αίδε $\vec{\Pi}$ αδται δε $\vec{\iota}$ δε **a** hee oportet autem $\alpha \beta$ αὖται δεῖ $\mathbf{N} \parallel \mathbf{16}$ καιροῦ παραπεπτ $[ωκότος \mathbf{\Pi} - \tilde{\omega} \mathbf{v} - \hat{o} \tau \omega \mathbf{v} \ codd. \mid \dot{\alpha} \delta i - \dot{\omega} \mathbf{v} \cdot \dot{\sigma} \tau \omega \mathbf{v}]$ κήσαντας codd. $[d\delta]$ ικ $[o\tilde{v}]$ ντ $[\alpha \zeta \Pi? \parallel 17 \ d\delta$ ικουμένους \mathbf{N} $d\delta$ ικηθέντας **a** non servatum in $\Pi \mid \alpha v \tau \omega v \Pi \mid \alpha \dot{v} \tau \ddot{\omega} v$ **a** έαντ $\tilde{\omega} v$ **N** || 19 συμ [φέρον- $\tau o \zeta - (l. 21) \dot{\epsilon} \pi \dot{l}$ servata non sunt in $\Pi \parallel 22$ μετά] κατά UHP

δεικτέον, [ώς] ἐξ ὧν ἔστι περιγενέσθαι τῷ πολέμῳ, τούτων ὅτι πλεῖστα τοῖς παρακαλουμένοις ὑπάρχοντά ἐστι. 20 περιγίνονται δὲ πάντες πολεμοῦντες ἢ διὰ τὴν τῶν θεῶν 28 εὔνοιαν, ἢν εὐτυχίαν ἡμεῖς καλοῦμεν, ἢ διὰ σωμάτων πλῆ-5 θος καὶ δώμην ἢ διὰ χρημάτων εὐπορίαν ἢ διὰ στρατηγοῦ φρόνησιν ἢ διὰ συμμάχων ἀρετὴν ἢ διὰ τόπων εὐφυΐαν. τούτων οὖν καὶ τῶν τούτοις δμοιοτρόπων τὰ τοῖς πράγμα-25 σιν οἰκειότατα λαμβάνοντες ἐμφανιοῦμεν, ὅταν ἐπὶ τὸ πολεμεῖν παρακαλῶμεν, τὰ μὲν τῶν ἐναντίων ταπεινοῦντες, 10 τὰ δ᾽ ἡμέτερα ταῖς αὐξήσεσι μεγάλα καθιστῶντες.

Εὰν δὲ πόλεμον μέλλοντα γίνεσθαι διακωλύειν ἐπι- 29 χειρῶμεν, πρῶτον μὲν τῶν προφάσεων δεικτέον ἢ παντε- λῶς οὐδεμίαν ὑπάρχουσαν ἢ μικρὰς καὶ ταπεινὰς οὕσας 30 τὰς δυσχερείας, ἔπειθ' ὡς οὐ συμφέρει πολεμεῖν, διεξιόν- 15 τας τὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἀτυχήματα τοῖς ἀνθρώποις· πρὸς δὲ τούτοις τὰ πρὸς νίκας συντείνοντα τοῦ πολέμου τοῖς ἐναντίοις ὑπάρχοντα μᾶλλον δεικτέον· ταῦτα δέ ἐστιν, ἄπερ ἀρτίως κατηρίθμηται. γίνεσθαι μὲν οὖν πόλεμον μέλλοντα 30 35 ἐκ τούτων ἀποτρεπτέον· ἤδη δ' ἐνεστῶτα παύειν ἐπιχει- 20 ροῦντας, ἐὰν μὲν κρατῶσιν οἱ συμβουλευόμενοι, αὐτὸ τοῦτο πρῶτον λεκτέον, ὅτι δεῖ τοὺς νοῦν ἔχοντας μὴ περιμένειν, ἔως ἄν πταίσωσιν, ἀλλ' ἐν τῷ κρατεῖν ποιεῖσθαι τὴν

$\mathbf{a} \mathbf{N} \boldsymbol{\alpha} \boldsymbol{\beta}$ usque ad verbum $\pi_{\mathcal{Q}} \dot{\alpha} \gamma \mu \alpha \sigma i \mathbf{v}$ (l. 7) acc. plerumque \boldsymbol{H}

1 [ώς] in Π ante έξ δν scriptum fuisse demonstrant Gr. H. om. codd. | τοῦ πολέμου F^2 | τούτων ὅτι πλε[ῦτα Π ὅτι τὰ πλεῖστα τούτων codd. || 2 ὑπάρχοντά ἐστι codd. ἐστι ὑπ[ά]ρ[χοντα Π || 3 πολ[εμοῦν]τες Π , cf. p. 97, 14 om. codd. || 4 εὐτυχίαν $FH\Pi$ bonam fortunam α εὐψυχίαν CUPN eupsechiam β || ἡμεῖ[ς] κ[α]λ[ο]ῦ[με]ν Π προσαγορεύοιμεν codd. appellamus $\alpha\beta$ || 5 στρατοῦ P || 6 in Π ante εὐφυΐαν spatium g litterarum ind. Gr. H. quod quomodo explendum sit nescio | εὐποιίαν U || 7 τού[τοις ὁμοιοτρόπων Π τοιούτων ὁμοιοτρόπως N (horum igitur et) hiis consimilia α (horum quidem igitur et) hiis similium β τοιούτων α | πρά]γμασ[α || α || 23, 8) ὅ]ταν servata non sunt in α || 8 οἰκειότατα α || α

εἰρήνην · ἔπειτα διότι πέφυκεν ὁ πόλεμος καὶ τῶν εὐτυχούν1425 ν των ἐν αὐτῷ πολλοὺς ἀπολλύναι, ἡ δ' εἰρήνη τοὺς μὲν ἡττωμένους σῷζειν, τοὺς δὲ νικῶντας † ὧν ἕνεκεν ἐπολέμησαν
ἀπολαύειν†. διεξιτέον δὲ τὰς μεταβολὰς τὰς ἐν τῷ πολέμῳ,

- 31 ώς πολλαί καὶ παράλογοι γίνονται. τοὺς μὲν οὖν ἐν τῷ πο- 5
 5 λέμῳ κρατοῦντας ἐκ τῶν τοιούτων ἐπὶ τὴν εἰρήνην παρακλητέον, τοὺς δὲ ἐπταικότας ἐξ αὐτῶν τε τῶν συμβάντων καὶ ἐκ τοῦ μὴ παροξύνεσθαι τοῖς προαδικήσασι ταῖς συμφοραῖς πειθομένους καὶ ἐκ τῶν κινδύνων τῶν γεγενημένων τῷ μὴ ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην καὶ ἐκ τοῦ κρεῖττον εἰναι τοῖς 10
 10 κοείττοσι μέρος τι τῶν ὑπαργόντων προέσθαι ἢ πολέμω
- 10 πρετιτού μερος τι των υπαιχοντων προεύναι η πολεμφ 32 πρατηθέντας αὐτοὺς αὐτοῖς κτήμασιν ἀπολέσθαι. συλλήβδην δὲ τοῦθ' ἡμᾶς εἰδέναι δεῖ, ὅτι τότε πάντες οἱ ἄνθρωποι τοὺς πολέμους εἰώθασι διαλύεσθαι πρὸς ἀλλήλους, ὅταν ἤτοι δίκαια ἀξιοῦν τοὺς ἐναντίους ὑπολαμβάνωσιν ἢ 15
- 15 διενεχθῶσι τοῖς συμμάχοις ἢ τῷ πολέμῳ κάμνωσιν ἢ φοβηθῶσι τοὺς ἐναντίους ἢ στασιάσωσι πρὸς σφᾶς αὐτούς· ὥστε τούτων τε πάντων καὶ τῶν τούτοις ὁμοιοτρόπων τὰ τοῖς πράγμασιν οἰκειότατα συνάγων οὐκ ἀπορήσεις, ὅθεν χρὴ περὶ πολέμου δημηγορεῖν καὶ εἰρήνης.
- 33 Λείπεται δ' ήμᾶς ἔτι περὶ πόρου χρημάτων διελθεῖν.
 20 πρῶτον μὲν οὖν σκεπτέον, εἴ τι τῶν τῆς πόλεως κτημάτων ἠμελημένον ἐστὶ καὶ μήτε πρόσοδον ποιεῖ μήτε τοῖς θεοῖς ἐξαίρετόν ἐστι. λέγω δ' οἶον τόπους τινὰς δημοσίους ἀμελουμένους, ἐξ ὧν τοῖς ἰδιώταις ἢ πραθέντων 25 ἢ μισθωθέντων ποόσοδος ἄν τις τῆ πόλει γίνοιτο κοι-

aNαβ

1 διὸ $\mathbf{H}^1 \parallel 2$ ἢλαττωμένους $\mathbf{U} \parallel \mathbf{3}$ ὧν ἕνεκεν ἐπολέμησαν $\mathbf{N}\mathbf{C}^2$ propter que (quorum gratia β) pugnaverunt $\boldsymbol{\alpha}$ β spatium vacuum ante ἐπολέμησαν $\mathbf{C}^1\mathbf{H}^1$ ἀπο- (spatium vacuum 5 vel 6 litteris sufficiens) ἐνεπολέμησαν $\mathbf{U}^1\mathbf{P}$ ἀπολλύναι ἐνεπολέμησαν $\mathbf{U}^2\mathbf{P}$ ἀπολλύναι ἐνεπολέμησαν \mathbf{U}^2 ὧν ἐν τοῦ πολέμου ἐκτήσαντο $\mathbf{F}\mathbf{H}^2 \parallel \mathbf{4}$ ἀπολαύειν] παρέχειν ἀπολαύειν \mathbf{A} frui facit $\boldsymbol{\alpha}$ ἀπολαύειν ποιεῖν Rich. \parallel 5 οὖν om. $\mathbf{C} \parallel \mathbf{9}$ τῷ Kays. 1 τοῦ codd. ex periculis factis non faciendo pacem recte $\boldsymbol{\alpha} \parallel \mathbf{13}$ ἡμᾶς $\mathbf{F}\mathbf{C}\mathbf{U}$ nos $\boldsymbol{\alpha}$ β ὑμᾶς $\mathbf{H}\mathbf{P}\mathbf{N} \mid$ οἱ om. $\mathbf{N} \parallel \mathbf{15}$ ῆτοι] ἢ τὰ $\mathbf{S}\mathbf{p}$. 2 , sed \mathbf{v} . \mathbf{p} . $\mathbf{79}$, $\mathbf{11} \parallel \mathbf{16}$ τοῖς πολέμω $\mathbf{C} \parallel \mathbf{19}$ οἰκειότερα Matr. magis propria $\boldsymbol{\alpha}$ β $\parallel 23$ ποιεῖ $\mathbf{F}^2\mathbf{H}^2$ facit $\boldsymbol{\alpha}$ β ποιεῖν cett. $\parallel 24$ τἱ ἐστι $\mathbf{U}\mathbf{H}\mathbf{P} \parallel \mathbf{25}$ ἀμελονμένους \mathbf{A} ἡμελημένους \mathbf{N} neglectos $\mathbf{β}$ om. $\boldsymbol{\alpha}$ del. Kassel \parallel οm. \mathbf{H}

νότατος γὰρ ὁ τοιοῦτος πόρος ἐστίν. ἀν δὲ μηδὲν ἢ τοιοῦ- 34 25 τον, ἀπὸ τιμημάτων ἀναγκαῖον ποιήσασθαι τὰς εἰσφοράς, ἢ τοῖς μὲν πένησι τὰ σώματα παρέχειν εἰναι προστεταγμένον εἰς τοὺς κινδύνους, τοῖς δὲ πλουτοῦσι τὰ χρήματα, 5 τοῖς δὲ τεχνίταις ὅπλα. συλλήβδην δὲ ⟨δεῖ⟩ περὶ πόρων 35 εἰσηγούμενον ἀποφαίνειν αὐτοὺς ἴσους τοῖς πολίταις καὶ πολυχρονίους καὶ μεγάλους ὄντας, τοὺς δὲ τῶν ἐναντίων 30 τὰ ἐναντία τούτοις ἔχοντας. τὰς μὲν οὖν προθέσεις, περὶ ὧν δημηγορήσομεν, καὶ τὰ μέρη τούτων, ἐξ ὧν τοὺς λό-10 γους συστήσομεν καὶ προτρέποντες καὶ ἀποτρέποντες, ἐκ τῶν εἰρημένων ἴσμεν. προθέμενοι δὲ πάλιν ἐφεξῆς τό τε ἐγκωμιαστικὸν εἰδος καὶ ⟨τὸ⟩ ψεκτικὸν περιλάβωμεν.

Συλλήβδην μεν οὖν ἐστιν ἐγκωμιαστικον εἶδος προ- 3 αιρέσεων καὶ πράξεων καὶ λόγων ἐνδόξων αὔξησις καὶ μὴ 15 προσόντων συνοικείωσις, ψεκτικον δὲ τὸ ἐναντίον τούτω, τῶν μὲν ἐνδόξων ταπείνωσις, τῶν δὲ ἀδόξων αὔξησις. ἐπαινετὰ μὲν οὖν ἐστι ⟨πράγματα⟩ τὰ δίκαια καὶ τὰ νόμιμα καὶ τὰ συμφέροντα καὶ τὰ καλὰ καὶ τὰ 1426 α ἡδέα καὶ τὰ δάδια πραχθῆναι. ταῦτα δὲ αὐτά τε οἶά ἐστι

13–17 cf. Theophil. l. c. p. 746 a $N\alpha\beta$

1 ἐστίν N est α erit β ἀεί α || 2 ἀναγκαίων C || 3 παρέχει P | παρέχειν είναι προστεταγμένον] fort. scrib. παρέχειν (vel παρέχουσι λειτουργείν, cf. p. 96, 16 sqq. Dem. 21, 165) προστακτέον | 4 τα χοήματα] τὰ del. Sp.2, v. p. 96, 18, sed cf. Arist. Ath. pol. 29, 5: καί τοῖς σώμασιν καὶ τοῖς χρήμασι λητουργεῖν || 5 δεῖ add. Sp.2, cf. p. 15, 3. 17, 6. 20, 12 sq. oportet β | 6 εἰσηγούμενον a demonstrantem α dicentem β elso producto N | àppropriet $Sp.^2$ gáral codd. | aptois H^1 || 12 eldos] $\tilde{\eta}\delta\eta$ U | $\tau\delta$ A om. codd. | yentor CUP | 13 $\epsilon \sigma \tau \nu$ $\epsilon \sigma \tau$ $\epsilon \sigma$ $\epsilon \sigma \tau$ $\epsilon \sigma$ ϵ (l.17) αὔξησις om. $\mathbf{H}^1\mathbf{P} \parallel \mathbf{14.15}$ μη προσόντων συνοικείωσις] verba μη προσόντων, sc. προαιρέσεων etc. ενδόξων, non quadrant ad alia definitionum membra, cf. p. 5, 20 sqq. 25, 2 sqq. terminus ovvoiκείωσις inferiorem Graecitatem olet neque invenitur nisi alio sensu apud Quint. 9, 3, 64. Rutil. 2, 9, cf. p. 25, 3: ἐξάγγελσις. fort. scrib. μὴ ἐνδόξων ταπείνωσις \parallel 15 ψεκτὸν $\mathbf{C}\mathbf{U}\parallel$ 17 πράγματα codd. del. Sp.3, cf. p. 22, 3 || 18 τὰ καλὰ HP καλὰ cett. || 19 οὐ δάδια Erasm.3 καὶ τὰ ἡδέα -πραχθῆναι del. $Sp.^3 \mid post$ πραχθῆναι haud scio an perierit enumeratio rerum vituperatione dignarum, v. p. 6,6 sqq.

$ANAEIMENOY\Sigma$

καὶ ὅθεν αὐτὰ πολλὰ ποιήσομεν, ἐν τοῖς πρὸ τούτων 2 εἴρηται. δεῖ δὲ τὸν εὐλογοῦντα δεικνύειν τοῖς λόγοις, ὡς 5 τούτω τῷ ἀνθρώπῳ ⟨ἢ τοῖς πράγμασιν⟩ ὑπάρχει τι τούτων ὑπ' αὐτοῦ κατεργασθὲν ἢ δι' αὐτοῦ πορισθὲν ἢ ἐκ τούτον ἐπισυμβαῖνον ἢ ἔνεκα τούτον γινόμενον ἢ οὐκ 5 ἄνεν τούτον ἐπιτελούμενον· ὁμοιοτρόπως δὲ καὶ τῷ ψέγοντι τὰ ἐναντία τούτοις δεικτέον προσόντα τῷ ψεγο-3 μένω. τὸ μὲν *** ⟨τὸ δ'⟩ ἐκ τούτον· οἶον ἐκ τοῦ φιλο-

3 μένω. τό μέν *** (τό δ΄) έκ τούτου · οἰον έκ τοῦ φιλο10 γυμναστεῖν τὸ σῶμα ὑγιαίνειν, καὶ ἐκ τοῦ μὴ φιλοπονεῖν ἐπ' ἀρρωστίαν ἐμπίπτειν, καὶ ἐκ τοῦ φιλοσοφεῖν δεινότερον 10 εἶναι περὶ φρόνησιν, καὶ ἐκ τοῦ ἀμελεῖν ἐνδεᾶ τῶν ἀναγ-

4 καίων είναι. τὸ δ' ἔνεκα τούτου· οίον ἕνεκα τοῦ στεφανωθῆναι ὑπὸ τῶν πολιτῶν πολλοὺς πόνους καὶ κιν-

15 δύνους ύπομένουσι, καὶ ἕνεκα τοῦ χαρίσασθαι τοῖς ἐρω-

5 μένοις τῶν ἄλλων οὐδὲν φροντίζουσι. τὸ δὲ μὴ ἄνευ 15 τούτου· οἶον οὐκ ἄνευ τῶν ναυτῶν ναυμαχιῶν νῖκαι, καὶ οὐκ ἄνευ τοῦ πίνειν αἱ παροινίαι. τὰ τοιαῦτα δὲ τοῖς προειρημένοις όμοιοτρόπως μετιὼν ἐγκωμίων καὶ ψόγων πολλῶν εὐπορήσεις.

20 6 Αὐξήσεις δὲ καὶ ταπεινώσεις (καὶ) συλλήβδην ἄπαντα 20 τὰ τοιαῦτα τόνδε τὸν τρόπον μετιών, πρῶτον μὲν ἀποφαίνων, ὥσπερ ἀρτίως μετῆλθον, ὑπὸ τουτουὶ πολλὰ γεγενη-7 μένα ἢ κακὰ ἢ ἀγαθά. εἶς μὲν οὖν τρόπος τῆς αὐξήσεως οὖ-

τος, δεύτερος δὲ κεκριμένον μέγα φέρειν, ἄν μὲν ἐπαινῆς,

aNαβ

1 αὐτὰ Cant. $Sp.^1$, cf. p. 8, 15. 9, 18. 58, 14 sqq. αὐτοὶ codd. $\mid \pi ρ \rangle$ τούτων $\mid malim πρότερον vel προτέροις <math>\mid \mid 3 \mid \mathring{\eta}$ τοῖς πράγμασιν codd. $\mathring{\eta}$ τῷ πράγματι $Kays.^1$ delevi: vide ne semper de homine dissertat auctor, cf. p. 23, 12 sqq. 77, 20 sqq. $\mid τούτων \mid sc.$ iusti, legitim etc., cf. p. 17, 22 sq. 19, 1 sq. τοιοῦτον $Kays.^1 \mid \mid 4.5 \mid \mathring{\eta}$ ἐκ τούτον ἐπισυμβαίνον om. U verbum ἐπισυμβαίνον suspicione non carere recte indic. Wendl.\, p. 28\, $\mid \mid \mid 7$ τούτοις Matr. τούτων codd. $\mid \mid 8$ lac. indic. $Kays.^1$ inserui τὸ δ' $\mid \mid 9$ ύγιαίνειν $Halm^2$ αὶ νῖκαι codd. $\mid \mid φιλοπονεῖν N (a non) laborando <math>\alpha \beta$ φιλοχωρεῖν $\alpha \mid \mid 11$ παραφρόνησιν $C \mid \mid 12$ τούτων $UHP \mid \mid 17$ πίπτειν $U \mid \mid 18$ όμοιοτρόποις $F^2 \mid \mid 20$ καὶ \, 2 del. N^2 om. A, sed fort. exciderunt quaedam post ταπεννώσεις $\mid \mid 21$ post τοιαῦτα in N verba λόγους - δπως (p. 46, 18 - 48, 2) inserta et litura deleta sunt $(= \Re) \mid πρῶτα H \mid | 22$ τουτονὶ $\mid τούτον δὲ FC \mid γεγενημένα scripsi <math>- \~ησθαι codd. \mid | 23 δ τρόπος <math>HP \mid \mid 24$ κεκριμμένον $C \mid μέγα φέρειν Finckh¹, cf. <math>p.$ 23, 9. 78, 2 sqq. μεταφέρειν codd.

TEXNH PHTOPIKH 3,1-11

άγαθόν, ἄν δὲ ψέγης, κακόν, εἶτα παριστάναι τὸ ὑπὸ σοῦ 25 λεγόμενον καὶ παραβάλλειν πρὸς ἄλληλα, τοῦ μὲν ὑπὸ σαντοῦ λεγομένου τὰ μέγιστα διεξιόντα, τοῦ δὲ ἐτέρου τὰ ἐλάγιστα, καὶ οὕτω μέγα φανεῖται. τρίτος δὲ πρὸς τὸ ὑπὸ σαν-8 5 τοῦ λεγόμενον ἀντιπαραβάλλειν τοὐλάχιστον τῶν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἰδέαν πιπτόντων · φανεῖται γὰρ οὕτω τὸ ὑπὸ σοῦ 30 λεγόμενον μεῖζον, ὥσπερ οἱ μέτριοι τὰ μεγέθη φαίνονται μείζους, όταν πρός βραχυτέρους παραστῶσιν. ἔσται δὲ 9 καὶ ὧδε πάντως αὔξειν· εἰ κέκριται μέγα ἀγαθὸν {τοῦτο}. 10 τούτω {τι} έναντίον έὰν λέγης, μέγα κακὸν φανεῖται. ώσαύτως δὲ εἰ νομίζεται μέγα κακόν, ἐὰν τούτω ἐναντίον λέγης, μέγα ἀγαθὸν φανεῖται. ἔστι δὲ καὶ ὧδε μεγάλα 10 35 ποιεῖν τὰ ἀναθὰ ἢ τὰ κακά, ἐὰν ἀποφαίνης αὐτὸν [πράξαντα] έκ διανοίας, συμβιβάζων ώς έκ πολλοῦ προενόησεν, 15 ώς πολλών ἐπεβάλλετο, ώς πολύν χρόνον ἔπραττεν, ώς οὐδεὶς ἄλλος πρότερος τούτοις ἐνεχείρησεν, ὡς μετὰ τούτων ἔπραξε μεθ' ὧν οὐδεὶς ἄλλος, ὡς ἐπὶ τούτοις μεθ'οῦς οὐδεὶς ἔτερος, ὡς ἐκών, ὡς ἐκ προνοίας, ὡς εἰ πάντες 1426 b τούτω ἴσως ποιοῖμεν, εὐδαιμονοῖμεν ἀν ἢ φαύλως πράτ-20 τοιμεν. γρή δὲ καὶ εἰκάζοντα συμβιβάζειν καὶ ἐποικοδο- 11 μοῦντα τὸ ἔτερον ώς ἐπὶ τὸ ἔτερον αὐξειν τρόπω τοιῷδε: όστις δὲ τῶν φίλων κήδεται, τοῦτον εἰκὸς καὶ τοὺς 5

a Nαβ a verbo ὅταν (l. 8) raro acc. II

3 διεξιόντα Sp.² -ών codd. || 4 φανείται Sp.¹, cf. l. 6. p. 52, 8 sq. (et ita magni) apparebunt $oldsymbol{eta}$ $\varphi av ilde{\eta} vai\ codd.$ | $\delta\dot{\epsilon}$ C om. cett. \parallel 5.6 $au\dot{\eta} v$ αὐτὴν] ταύτην τὴν UHP \parallel 8 βραχύτερα \mathbf{C} \mid παραστῶσιν $\mathbf{C}\mathbf{N}$ παριστῶσιν $\mathbf{F}\mathbf{U}\mathbf{H}\mathbf{P}$ \parallel 9 κα $[l\ \mathbf{\Pi}\ om.\ codd.\ suppl.\ \mathbf{A}^2\ \mid$ πάντως $om.\ \mathbf{\Pi}$? \mid τοῦτο codd. non servatum in **II** del. Sp.² | 10 τι codd. non servatum in $\mathbf{\Pi}$ delevi τὸ $Sp.^2$ | κακὸν - (l.12) μέγα om. \mathbf{P} || 11 ὧσαύτως -(l. 12) φανείται om. H | 12 έστι codd. non servatum in Π fort. scrib. ἔσται | 13 αὐτὸν πράξαντα] αὐτὸν codd. αἴτιον Us., cf. p. 24, 3 αὔξων τὰ Wendl.¹, p. 42]a Π ante ἐκ διανοίας exhibere opinantur Gr. H., qui πράξαντα inserendum censent (cf. Arist. Rhet. 1, 9 1367 b 22: πειρατέον δεικνύναι πράττοντα κατά προαίρεσιν) fecisse add. β, cf. l. 15 || 15 πο]λλῶν \mathbf{H} πολλὰ πράττειν codd. (πολλὰ om. H¹) | ἐπεβάλετο UN in II non servatum || 16 π]ρότερος II A -ov codd. \parallel 17 μ εθ' οὖς] μ εθ' ὧν $\mathbf{U}\mathbf{H}^1$ \parallel 19 τούτ ω om. Π ? \parallel πράττοιμ]εν [φαύλως Π ? || 20 εί]κάζ[ο]ν[τα – (l. 22) κήδεται in Π servata non sunt \parallel 21 ως del. $Sp.^2 \parallel$ 22 τοῦτον om. $\Pi \mid εἰκὸς \rceil$ έοικὸς Π

αύτοῦ γονέας τιμᾶν· ὅστις δὲ τοὺς γονέας τιμᾶ, οὖτος καὶ τὴν πατρίδα τὴν ἑαυτοῦ βουλήσεται εὖ ποιεῖν. συλλήβδην δέ, ἐἀν πολλῶν αἴτιον ἀποφαίνης, ἐάν τε ἀγαθῶν ἐάν τε κα-12 κῶν, μεγάλα φανεῖται. σκοπεῖν δὲ [ἀναγκαῖον], πότερον 10 μεῖζον φανεῖται τὸ πρᾶγμα κατὰ μέρη διαιρούμενον ἢ 5 καθόλου λεγόμενον· ὁποτέρως ἀν οὖν μεῖζον ἦ, τοῦτον τὸν τρόπον αὐτὸ δεῖ λέγειν.

- τον τροπον αυτο οει λεγειν.

 Τὰς μὲν οὖν αὐξήσεις οὕτω μετιὼν πλείστας καὶ μεγίστας ποιήσεις ταπεινώσεις δὲ τοῖς λόγοις καὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ τὸν ἐναντίον τρόπον μετιών, ὡς εἰρήκαμεν 10

 εἰκνύης, εἰ δὲ μή, ὡς ἐλαχίστων καὶ μικροτάτων. ὡς μὲν οὖν ἐγκωμιάζοντες καὶ ψέγοντες αὐξήσομεν καὶ ταπεινώσομεν, ἄπερ ἀν ἐκφέρωμεν, ἐκ τούτων ἴσμεν. χρήσιμοι δὲ αὶ τῶν αὐξήσεων εἰσὶν ἀφορμαὶ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις 15

 εἴδεσιν, ἀλλ' ἡ πλείστη δύναμις ἐν τοῖς ἐγκωμίοις καὶ ἐν τοῖς ψόγοις ἐστὶν αὐταῖς. περὶ μὲν οὖν τούτων ἐντεῦθεν εὐπορήσομεν.
- 4 Διέλθωμεν δὲ πάλιν τούτοις δμοιοτρόπως τό τε κατηγο-

aNa B acc. plerumque II

1 αύτοῦ γονεῖς (γονέας scripsi) τιμᾶν codd. (αὐτοὺς γ. τ. **P**) γονε[ῖς] τιμᾶν οὐ Π | ὅστις Π **a** δς \mathbf{N} | γονέας² codd. γ[ο]νεῖς² Π || $\mathbf{2}$ β[ο]νλή- $[\sigma]$ εται ε $[\tilde{v}]$ ποιε \tilde{v} $[\tilde{v}]$ ποιε \tilde{v} ποιε \tilde{v} βουλήσεται codd. $[\tilde{v}]$ έὰν μὲν $[\tilde{u}]$ αἴτιον \mathbf{a} αἰτίας \mathbf{N} causas $\alpha \beta$ non servatum in $\mathbf{\Pi} \parallel \mathbf{4}$ σχοπεῖν δὲ ἀναγκαῖον Zwierlein σκοπεῖν δὲ καὶ codd. σ [κοπεῖν δὲ ...]ν[.] μ εν Π ? 4.5 πότερον μεῖζον φαί[νεται (?) τὸ πρ]ᾶγμα Π τὸ πρᾶγμα ὁποῖον φανεῖται codd. || 5 $\ddot{\eta}$ N aut α aut – aut β in Π non servatum, sed v. l. 4 (πότερον) καὶ α || 6 δ[π]οτ[έρως ἄν ο]ὖν Π καὶ δποτέρως (δπότερον $\mathbf{F}\mathbf{H}^2$) αν codd. | τοῦτον $\mathbf{\Pi}$ τόνδε codd. || 7 δεῖ $\mathbf{\Pi}$ om. codd. || 8.9 καὶ μεγίστας ποιήσεις Π ποιήσεις καὶ μεγίστας codd. || 9 τοῖς λόγοις Π a orationibus α sermonibus β τὸν λόγον Ν || 10 τὰ κακὰ] τα δεικνύης $\mathbf{F}\mathbf{U}^{2}\mathbf{P}$ -εις $\mathbf{U}^{1}\mathbf{H}\mathbf{N}$ -ναι \mathbf{C} -ειν $\mathbf{\Pi}$ || 14 εκφέρωμεν $\mathbf{\Pi}$ εθέλωμεν codd., fort. recte, cf. p. 71, $18 \mid \chi \varrho \eta \llbracket \sigma \rrbracket \mu \iota \iota \iota \Pi Y \rrbracket \Vert 15 \llbracket \delta \tilde{c} \rrbracket \iota \tilde{\omega} \nu$ αὐξήσεών εἰσιν α $\llbracket \iota \right\rbrack$ ἀφορμα $\iota \iota \iota \Pi$ scriptum fuisse opinantur Gr. H.; praeposui supplementum [δ ' ai] etc. (v. quae recepi in textum) apopμαί είσι codd. | 16.17 έν τοῖς έγκωμ[ίοις καὶ έν το]ῖς ψόγοις έστὶν αὐτ αῖς Π (nisi quod fort. ἐν alterum omisit) αὐτῶν ἐστιν ἐν τοῖς έγκωμίοις καὶ ἐν τοῖς ψόγοις codd. || 17 οὖν οπ. C || 19 διέλθωμεν Π Sp. 1 διέλωμεν codd. (-ομεν P) | τούτοις δμοτ[ο]όπως Π δμοιοτρόπως τούτοις codd. | κατηγοοητικόν U

TEXNH PHTOPIKH 3, 11 - 4, 3

ρικὸν καὶ τὸ ἀπολογικὸν εἶδος, αὐτά τε ⟨οἶά ἐστι καὶ⟩ ἐξ ὧν συνέστηκε καὶ ὡς αὐτοῖς δεῖ χρῆσθαι. ἔστι δὲ τὸ μὲν κατη - 25 γορικὸν συλλήβδην εἰπεῖν ἀδικημάτων καὶ ἀμαρτημάτων ἐξήγησις, τὸ δ' ἀπολογικὸν ἀδικημάτων καὶ ἀμαρτημάτων 5 κατηγορηθέντων ἢ ὑποπτευθέντων διάλυσις. ἑκατέρου δὲ τῶν 2 εἰδῶν τὰς δυνάμεις ταύτας ἔχοντος, [τὸν μὲν] κατ - ηγοροῦντα ἀναγκαῖον λέγειν, ὅταν μὲν εἰς πονηρίαν 30 κατηγορῆ, ὡς αἱ τῶν ἐναντίων πράξεις ἄδικοι καὶ παράνομοι καὶ τῷ πλήθει τῶν πολιτῶν ἀσύμφοροι τυγχάνουσιν 10 οὖσαι, ὅταν δὲ εἰς ἀβελτερίαν, ὡς αὐτῷ τε τῷ πράττοντι ἀσύμφοροι καὶ αἰσχραὶ καὶ ἀηδεῖς καὶ ἀδύνατοι ἐπιτελεσθῆναι. ταῦτα μὲν καὶ τὰ τούτοις ὅμοια κατά τε τῶν 35 πονηρῶν καὶ τῶν ἀβελτέρων ἐπιχειρήματά ἐστι.

Δεῖ δὲ καὶ τοῦτο παρατηρεῖν τοὺς κατηγοροῦντας, ἐπὶ 3
15 ποίοις τῶν ἀδικημάτων οἱ νόμοι τὰς τιμωρίας τάττουσι
καὶ περὶ ἃ τῶν ἀδικημάτων οἱ δικασταὶ τὰς ζημίας ὁρίζουσιν. ὅταν μὲν οὖν ὁ νόμος διωρικὼς ἦ, τοῦτο δεῖ μόνον
σκοπεῖν τὸν κατήγορον, ὅπως ἐπιδείξη τὸ πρᾶγμα γεγενη- 1427 9

aNα β acc. in maiore parte paginae $\mathbf{\Pi}$ (usque ad verbum κατηγορούμενα, p. 26, 1)

1 τὸ om. Π H | ἀπολ[ογικὸ]ν Π , cf. l. 4 ἀπολογητικὸν codd. | εἶδος, αὐτά τε οἶά ἐστι καὶ Zwierlein, cf. p. 74, 12 sq. εἶδ[ο]ς Π εἶδος ὃ περὶ την δικανικήν έστι πραγματείαν αὐτά τε codd., v. praef. p. XL sq. || 2 συνεστηχην Π | αὐτοῖς δεῖ Π δεῖ αὐτοῖς codd. | κατηγορητικὸν U || 4 ἐξήγησις Π ἐξάγγελσις codd., cf. Us., p. 44 Wendl.¹, p. 28¹ | ἐξάγγελοις-άμαρτημάτων om. H¹ | ἀπολογικὸν Π ἀπολογητικὸν codd. | άδικημάτων καὶ άμαρτημάτων ΠΡ άμαρτημάτων καὶ άδικημάτων FCUH²N || 5 ύποπτευθέντων Π καθυποπτευθέντων codd. | έκατέρου codd. $-\omega v \Pi \parallel 6 \tau \alpha \dot{v} \tau \alpha c \mid \tau \dot{\alpha} c \mid \alpha \dot{v} \tau \dot{\alpha} c \mid N^2 A \mid \ddot{\epsilon} \chi o v \tau o c \mid a \dot{\epsilon} \chi \dot{o} v \tau \omega v \mid N$ ἔχ(ο)ντες $\mathbf{\Pi}$ | τὸν μὲν κατηγοροῦντα scripsi, cf. p. 6, 1 κατηγοροῦντα μὲν codd. τὸν κα[τηγοροῦντα] τ[ο]ντ . . $\mathbf{\Pi}$? | $\mathbf{\Pi}$ μὲν] $\delta \hat{\epsilon} \mathbf{P} \mid \mu \hat{\epsilon} \nu - (l.14) \varkappa \alpha \tau \eta \gamma o] o \tilde{v} v \tau \alpha \varsigma \ servata \ non \ sunt \ in \ \mathbf{H} \parallel \mathbf{8} \ \varkappa \alpha \tau \eta \gamma o \rho \tilde{\omega} \in \mathbb{C} \parallel 10 \text{ å} \beta \epsilon \lambda \tau \eta o lav codd. corr. Bek. \mid \tau \varepsilon \text{ del. } Sp.^2 \mid \tau \tilde{\omega} \text{ om.}$ $\mathbf{H}\mathbf{P}\parallel$ 11 ἀδύνατοι] ἀσύμφοροι $\mathbf{P}\parallel$ 12 μέν] quidem igitur $\boldsymbol{\alpha}$ igitur $\boldsymbol{\beta}\parallel$ 14 καὶ om. Η | τούς] καὶ τούς ΗΡ || 15 ἀδικημάτων codd., cf. p. 27, 21 et ind. s. v. κατη γορημάτων $\mathbf{\Pi}$ | οἱ νόμοι οπ. \mathbf{U} | τιμωρίας] πονηρίας H¹P || 16 των άδικημάτων codd. των ήμαρτ[ημένων Π fort. delendum || 17 ὁ νόμος $\delta[\iota]$ ωρ $[\iota$ χὼς $\tilde{\eta}$ Π $\tilde{\eta}$ νόμος διωρικώς codd. || 18 ὅπως Π F¹CUH¹P ὅπως αν NF²H²

- 4 μένον. ὅταν δὲ οἱ δικασταὶ τιμῶσιν, [***] αὐξητέον ἐστὶ τὰ τοῦ ἐναντίου ἀδικήματα καὶ μάλιστα μὲν δεικτέον, ὡς εκὼν καὶ ἐκ προνοίας οὐ τῆς τυχούσης, ἀλλὰ μετὰ παρα- 5 5 σκευῆς πλείστης ἠδίκησεν. ἐὰν δὲ μὴ δυνατὸν ῇ τοῦτο
- 5 5 σκευης πλειστης ηδικησεν. εαν δε μη δυνατον η τουτο ποιεῖν, ἀλλὰ νομίζης δείξειν τὸν ἐναντίον, ὡς ἥμαρτε τρό- 5 πον τινά, ἢ ὅτι ταῦτα πρᾶξαι διανοηθεὶς καλῶς ἠτύχησε, περιαιρετέον τὴν συγγνώμην λέγοντα τοῖς ἀκούουσιν, ὡς οὐ δεῖ πράξαντας ἡμαρτηκέναι φάσκειν, ἀλλὰ πρὶν πράτ-
- 10 τειν εὐλαβεῖσθαι: ἔπειθ' ὡς εἰ καὶ ἐξήμαςτεν ἢ ἢτύχησεν ἐκεῖνος, δεῖ διὰ τὰς ἀτυχίας καὶ τὰς άμαςτίας ζημιωθῆναι 10 μᾶλλον αὐτὸν ἢ τὸν μηδέτεςον τούτων ποιήσαντα· πρὸς δὲ τούτοις ⟨ὡς⟩ καὶ ὁ νομοθέτης οὐκ ἀφῆκε τοὺς ἐξαμαςτάνοντας, ἀλλ' ὑποδίκους ἐποίησεν, ἵνα μὴ πάλιν ἐξ-
- 15 6 αμαρτάνωσι. λέγε δὲ καὶ ὡς, εἰ τὸν τὰ τοιαῦτα ἀπολογούμενον ἀποδέξονται, πολλοὺς τοὺς ἀδικεῖν προαιρουμένους 15 ἔξουσι κατορθώσαντες μὲν γὰρ ἄπερ ἂν ἐθέλωσι πράξουσιὸ, ἀποτυχόντες δὲ φάσκοντες ἡτυχηκέναι τιμωρίαν οὐχ ὑφέξουσι. τοῖς μὲν οὖν κατηγοροῦσιν ἐκ τῶν τοιούτων ἡ 20 συγγνώμη περιαιρετέα καί, ὡς πρότερον εἴρηται, διὰ τῶν αὐξήσεων πολλῶν αἴτια κακῶν τὰ τῶν ἐναντίων ἔργα 20 ἀποδεικτέον.
 - 7 Τὸ μὲν οὖν κατηγορικὸν εἶδος διὰ τῶν μερῶν ἀποτελεῖται τούτων· τὸ δὲ ἀπο λο γικὸν διὰ τριῶν μεθόδων συνίσταται·

aNαβ

1 ὅταν] ὅτε \mathbf{C} | τιμῶσιν, πρῶ[τον μὲν ἀνάγκη ἐπ]ιδεῖξαι τὰ κατ[ηγορούμενα in \mathbf{H} scriptum fuisse opinantur \mathbf{Gr} . \mathbf{H} . τὸ κατηγορούμενον ἴσασι (τιμῶσιν \mathbf{Sp} .²) codd. locus mutilus (post κατηγορούμενο des. \mathbf{H}) quomodo restituendus sit, comminisci non ausim; v. \mathbf{l} . 19 sqq. p. 27, 24 sqq. || 2 τὰ τοῦ ἐναντίον ἀδικήματα scripsi τὰ ἀδικήματα καὶ τὰ τῶν ἐναντίων (τοῦ ἐναντίον \mathbf{Sp} .²) ἀμαρτήματα codd καὶ τὰ - ἀμαρτήματα del. Sauppe³ || 4 εἰ \mathbf{H} 1 || 5 νομίζης \mathbf{CN} νομίζεις $\mathbf{F}\mathbf{U}\mathbf{HP}$ | δείξειν \mathbf{F} 1 \mathbf{C} δείξαι cett. || 6 ηὐτύχησε \mathbf{H} 2 \mathbf{P} 1 || 9 εἰ καὶ] ροὰ \mathbf{HP} 1 || 10 ἀμαρτίας καὶ τὰς ἀτυχίας \mathbf{H} 1 || 12 ὡς add. Kays.¹, cf. p. 85, 20 sqq. || 13 πάλιν Sauppe³ iterum $\mathbf{\beta}$ πάσιν $\mathbf{F}\mathbf{C}\mathbf{U}\mathbf{H}\mathbf{P}$ 1 in omnibus α πάντες \mathbf{NH} 2, cf. p. 27, 20. 92, 25 || 14 λέγε \mathbf{NF} 2 die α $\mathbf{\beta}$ λέγει \mathbf{F} 1 $\mathbf{U}\mathbf{HP}$ λέγεται \mathbf{C} , cf. p. 13, 14 | τὰ $\mathbf{F}\mathbf{N}$ τὸν \mathbf{C} 0 om. $\mathbf{U}\mathbf{HP}$ 1 || 16 ἄπερ $\mathbf{C}\mathbf{N}$ ὰ \mathbf{F} 0 om. $\mathbf{U}\mathbf{HP}$ 1 || 21 δεικτέον \mathbf{N} 1 || 22 κατηγορητικὸν $\mathbf{C}\mathbf{M}$ 2 || 3 ἀπολογικὸν $\mathbf{F}\mathbf{u}\mathbf{h}\mathbf{r}$ 2, cf. p. 13, 14 | τὰ $\mathbf{F}\mathbf{N}$ 1 τὸν \mathbf{C} 0 om. $\mathbf{U}\mathbf{HP}$ 1 || 23 ἀπολογικὸν $\mathbf{F}\mathbf{u}\mathbf{h}\mathbf{r}$ 2, cf. p. 25, 1. 4 ἀπολογητικὸν codd. | post

TEXNH PHTOPIKH 4,4-11

ἢ γὰρ ἀποδεικτέον τῷ ἀπολογουμένω, ὡς οὐδὲν τῶν κατηγορουμένων ἔπραξεν : ἢ ἐὰν ἀναγκάζηται δμολογεῖν, πει- 25 ρατέον δεικνύναι έννομον καὶ δίκαιον καὶ καλὸν καὶ συμφέρου τῆ πόλει τὸ πεπραγμένου εἰὰν δὲ μὴ τοῦτο 5 δύνηται ἀποδεῖξαι, εἰς άμάρτημα ἢ εἰς ἀτύχημα ἄγοντα τὰς πράξεις καὶ μικρὰς τὰς βλάβας ἀπ' αὐτῶν γεγενημένας ἀποφαίνοντα συγγνώμης τυχεῖν πειρατέον. ἀδικίαν 8 30 δὲ καὶ άμάρτημα καὶ ἀτυγίαν ὧδε ὅρισαι τὸ μὲν ἐκ προνοίας κακόν τι ποιεῖν ἀδικίαν τίθει, καὶ φάθι δεῖν τιμω-10 ρίαν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις τὴν μενίστην λαμβάνειν τὸ δὲ δι' άγνοιαν βλαβερόν τι πράττειν άμαρτίαν είναι φατέον. τὸ 9 δὲ μὴ δι' ξαυτόν, ἀλλὰ δι' ξτέρους τινὰς ἢ διὰ τύχην 35 μηδεν επιτελεῖν τῶν βουλευθέντων καλῶς ἀτυχίαν τίθει, καὶ φάθι τὸ μὲν ἀδικεῖν εἶναι τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων 15 ἴδιον, τὸ δὲ ἐξαμαρτ(άν) ειν καὶ περὶ τὰς πράξεις ἀτυχεῖν οὐ μόνου είναι έαυτοῦ ἴδιον, ἀλλὰ καὶ κοινὸν καὶ τῶν δικαζόντων καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. ἀξίου δὲ συγγνώμην ἔγειν 40 άνανκασθείς τι δμολονεῖν τῶν τοιούτων αἰτιῶν, κοινὸν τοῖς ἀκούουσι ποιῶν τὸ ἁμαρτάνειν καὶ τὸ ἀτυγεῖν. Δεῖ δὲ τὸν ἀπολογούμενον πάλιν θεωρεῖν, ἐφ' οἶς τῶν 10 άδικημάτων οι τε νόμοι τὰς τιμωρίας ἔταξαν καὶ ζέφ' οίς > οί δικασταὶ <τὰς > ζημίας τιμῶσι · καὶ ὅταν ὁ νόμος δρίζη τὰς τιμωρίας, δεικτέον, ώς οὐκ ἐποίησε τὸ παράπαν, 5 ἢ ώς ἔννομα καὶ δίκαια ἐποίησεν · ὅτε δὲ οἱ δικασταὶ καθ- 11

aNαβ

συνίσταται N verba πόθεν ἄν τις ἀπολογήσαιτο in textum recepit, quae α (unde quis excusabit) et β (unde aliquis utique defendet)

recte pro titulo praebent

4 τὸ οπ. U | τοῦτο] τοῦ τοῦτο U || 6 τὰς²] καὶ H | γενομένας N || 8 δὲ] τε H¹ | ἀμαρτίαν H¹ | ὅρισαι Hammer ὁρίζοις FN -εις CUH -ειν P | μὲν οὖν C || 9 ἀδικίαν F iniquitatem β ἀδικίας CUHPN iniquitatis α | τιμωρίας ... τὰς μεγίστας C¹ || 15 ἐξαμαρτάνειν Zwierlein ἐξαμαρτεῖν codd. || 16 μόνον ... ἑαντοῦ Finckh¹ μόνω ... σαντῷ Sp. β μόνον ... ἑαντοῦ codd. (l. 15) οὐ μόνον εἶναι ἑαντῷ ἴδιον ἀλλὰ καὶ del. Reeve || 20 πάλιν Wendl.², ν. p. 28, 1 rursus β πᾶσι a πάντα N omnia α, cf. p. 26, 13 παρατηρεῖν pro πάντα θεωρεῖν Kays.², cf. p. 25, 14 || 21 ἔταξαν FUHP statuerunt αβ ἔπαζαν C ἐπάζωσι N || 21.22 ἐφ' οἰς et τὰς add. Kays.², cf. p. 25, 14 sqq. || 24 ὅτε] ὅταν C, fort. recte, ν. i. | καθεστήκασι | fort. scrib. ὅταν καθεστηκότες ὧσι, cf. p. 25, 17 sqq.

ANAEIMENO $Y\Sigma$

εστήκασι τιμηταὶ τῆς ζημίας, όμοίως πάλιν οὐ φατέον, ὅτι ταῦτα οὐκ ἐποίησεν, ἀλλὰ μικρὰ βεβλαμμένον τὸν ἐναντίον καὶ ἀκούσια ἀποφαίνειν πειρατέον. ἐκ τούτων μὲν οὖν καὶ ἐκ τῶν τούτοις ὁμοιοτρόπων ἐν ταῖς κατηγορίαις 10 καὶ ἐν ταῖς ἀπολογίαις εὐπορήσομεν · λείπεται δ' ἡμῖν ἔτι 5 διεξελθεῖν τὸ ἐξεταστικὸν εἶδος.

5 Εν κεφαλαίφ μὲν οὖν εἰπεῖν, ἡ ἐξ έτασίς ἐστι προαιρέσεων ἢ πράξεων ἢ λόγων πρὸς ἄλληλα ἢ πρὸς τὸν ἄλλον βίον ἐναντιουμένων ἐμφάνισις. δεῖ δὲ τὸν ἐξετάζοντα

15 ζητεῖν, εἴ πον ἢ ὁ λόγος δν ἐξετάζει ἢ αἱ πράξεις τοῦ 10

2 ἐξεταζομένον ἢ αἱ προαιρέσεις ἐναντιοῦνται ἀλλήλαις. ἡ δὲ μέθοδος ἥδε · σκοπεῖν ἐν τῷ παροιχομένφ χρόνφ, εἴ τφ πρῶτόν τις φίλος γενόμενος πάλιν ἐχθὸς ἐγένετο καὶ πά
20 λιν φίλος τῷ αὐτῷ τούτφ, ἤ τι ἄλλο ⟨ἐναντίον ἢ εἰς μοχθηρίαν φέρον⟩ ἔπραξεν ἢ ἔτι πράξειεν ἄν, εἰ καιροὶ παραπέ
5 σοιεν αὐτῷ, ἐναντίον τοῖς πρότερον ὑπὰ αὐτοῦ πεπραγμένοις.

8 ὡσαύτως δὲ ὅρα καὶ εἴ τι † εἰπὼν νῦν λέγει ἐναντίον τοῖς πρότερον αὐτῷ εἰοημένοις, ἢ εἴ τι εἴποι ἐναντίον τοῖς λεγο-

7-9 cf. Syrian. in Hermog. comm. II p. 11, 24—12,2 Rabe aN $\alpha\beta$

2 βεβλαμένον N || 3 ἀκούσια] an supplendum τὰ ἔργα vel simile? cf. p. 26, 20 sq. 87, 17 sq. | 5 καὶ ἐν a καὶ N et αβ | καὶ ἐν ταῖς ἀπολογίαις οm. $\mathbf{H}^1 \parallel \mathbf{6}$ έξελθεῖν $\mathbf{U}\mathbf{H}\mathbf{P} \parallel \mathbf{9}$ ἐναντιουμένων $\mathbf{N}\mathbf{H}^2$ όμολογούντων ή ἐναντιουμένων Syrian. l. c. adversantium $\alpha \beta$ ἐναντιούμενον $\mathbf{FCUH^1P} \parallel \mathbf{10} \quad \tilde{\epsilon}l \mid \tilde{\eta} \mathbf{P} \quad Ald. \mid \delta \quad \lambda \dot{\delta} \gamma o \varsigma - (l. 11) \quad \tilde{\epsilon} \xi \varepsilon \tau a \zeta o \mu \dot{\epsilon} v o v$ an scribendum οἱ λόγοι τοῦ ἐξεταζομένου ἢ αἱ πράξεις? || 10.11 τῶν έξεταζομένων $\mathbf{U}^1 \parallel \mathbf{12}$ ήδε om. $\mathbf{H}^1 \mid \pi$ αρφχημέν $\mathbf{\psi} \mathbf{H}^1 \mathbf{N} \mid \tau \mathbf{\psi} \mathbf{F}^1 \mathbf{C} \mathbf{U}$ $\mathbf{H}^{1}\mathbf{P}$ πως $\mathbf{N}\mathbf{F}^{2}\mathbf{H}^{2}$ om. $\alpha\beta$ || 13.14 καὶ πάλιν φίλος τῷ αὐτῷ τούτῳ] $\langle \ddot{\eta} \rangle$ πρῶτον ἐχθρὸς γενόμενος (καί) πάλιν φίλος τῷ αὐτῷ τούτῳ Reeve || 14 ἥ τι] ἣ εἴ τι Sauppe³ | ἐναντίον–(l. 15) φέρον codd. delevi | ἣ² om. β A Bek. Sp.¹ || 15 ἔτι] τι Halm² εἴ τι Sp.¹ || πράξειεν ἄν Halm² πράξειεν Sp.1 -ει FCPN -οι U-ειν Η | εί FC ἐὰν οἱ UHPN | παραπέσοιεν FC $\pi \varepsilon \rho \iota \pi \acute{\varepsilon} \sigma \rho \iota \varepsilon \nu + PN - \varepsilon \iota \varepsilon \nu + U \parallel 16 \acute{\varepsilon} \nu \alpha \nu \tau \acute{\iota} \rho \nu + \alpha \nu \tau \acute{\iota} \rho \iota \nu + \alpha \nu \iota \nu$ N || 17 είπὼν-(p. 29, 1) είρημένοις | locus desperatus vide ne sic restituendus sit: εἶπεν (cf. l. 15: ἔπραξεν et p. 29, 2: προείλετο) ⟨ἢ⟩ νῦν λέγει έναντίον τοῖς πρότερον αὐτῷ εἰρημένοις ἢ ἔτι (sic iam Sauppe³) εἴποι $\langle \ddot{a}v \rangle$ (sic \mathbf{H}^2 $Halm^2$ Sauppe³) $\langle \varkappa \alpha \iota \varrho \tilde{\omega}v \pi \alpha \varrho \alpha \pi \varepsilon \sigma \acute{o} v \tau \omega v \rangle$ (quod desideravit $Sp.^3$, cf. l. 15 et p. 29, 3) evantion $\tau o \tilde{\iota} \zeta \langle v \tilde{v} v \rangle$ (add. $Sp.^3$ Sauppe 3) $\lambda \varepsilon y \circ \mu \varepsilon v \circ \iota \zeta \in tc. \parallel 17 \lambda \varepsilon y \varepsilon \iota v H \mid \tau \circ \iota \zeta - (l. 18) \varepsilon v \alpha v \tau \iota \circ v \circ m. F^{\perp} \parallel$ 18 $\ddot{\eta}$ $\varepsilon \ddot{\iota}$ $\tau \iota - (p. 29, 1)$ $\varepsilon \dot{\iota}$ $\rho \eta \mu \dot{\varepsilon}$ $\nu \circ \iota$ $\rho \circ \iota$ $\mathbf{U}\mathbf{H}^{1}\mathbf{P}$ $\varepsilon \Hat{n}$ δu $\mathbf{H}^{2} \mid \varepsilon u \alpha v \tau \Hat{i}$ δu

TEXNH PHTOPIKH 4,11-6,3

μένοις ἢ τοῖς πρότερον εἰρημένοις †. ὡσαύτως δὲ καὶ εἴ τι 4 25 προείλετο ἐναντίον τοῖς πρότερον ὑπ' αὐτοῦ προηρημένοις, ἢ προέλοιτ' ἄν καιρῶν παραπεσόντων. ὁμοιοτρόπως δὲ τούτοις λαμβάνειν καὶ πρὸς τὰ ἄλλα ἔνδοξα ἐπιτηδεύ-5 ματα τὰς ἐν τῷ τοῦ ἐξεταζομένου βίῳ ἐναντιώσεις. τὸ μὲν οὖν ἐξεταστικὸν εἰδος οὕτω μετιὼν οὐδένα παραλείψεις τρόπον τῆς ἐξετάσεως.

Απάντων δὲ τῶν εἰδῶν ἤδη διηρημένων δεῖ καὶ χωρὶς 5 τούτων ἐκάστω, ὅταν ἀρμόττη, χρῆσθαι καὶ κοινῆ, συμ10 μιγνύντα τὰς δυνάμεις αὐτῶν. ταῦτα γὰρ ἔχει μὲν διαφορὰς εὐμεγέθεις, ἐπικοινωνοῦσι μέντοι κατὰ τὰς χρήσεις
ἀλλήλοις, καὶ ταὐτὸ πεπόνθασι τοῖς τῶν ἀνθρώπων εἴδε- 35
σι· καὶ γὰρ οὖτοι τῆ μὲν ὅμοιοι, τῆ δὲ ἀνόμοιοι τὰς ὄψεις
καὶ τὰς αἰσθήσεις εἰσίν. οὕτω δὲ τῶν εἰδῶν διωρισμένων
15 καὶ ὧν προσδέονται κοινῆ πάλιν ἐξαριθμήσωμεν καὶ διεξέλθωμεν, ὡς αὐτοῖς δεῖ χρῆσθαι.

Πρῶτον μὲν οὖν καὶ τὸ δίκαιον καὶ τὸ νόμιμον καὶ τὸ 6 40 συμφέρον καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ ἡδὰ καὶ τὰ τούτοις ἀκόλουθα, καθάπερ ἐν ἀρχῇ διειλόμην, κοινὰ πᾶσι τοῖς εἴδεσίν 20 ἐστι, μάλιστα δ' αὐτοῖς τὸ προτρεπτικὸν ⟨καὶ τὸ ἀποτρεπ- 1428 a τικὸν⟩ προσχρῆται. δεύτερον δὲ τὰς αὐξήσεις καὶ τὰς 2 ταπεινώσεις χρησίμους ἀναγκαῖον εἶναι παρὰ πάντα τὰ λοιπά, μάλιστα δ' αὐτῶν ἐν τοῖς ἐγκωμίοις καὶ τοῖς ψόγοις αἱ χρήσεις. τρίτον δὲ πίστεις, αἶς ἀνάγκη μὲν πρὸς πάντα 3 5 τὰ μέρη τῶν λόγων χρῆσθαι, χρησιμώταται δὲ εἰσιν ἐν

α Ναβ

1 δὲ οm. UHP | εἴ τι πάλιν HP || 2 ἐναντίοις P | νπ' αὐτοῦ προηρημένοις $Sp.^1$ νπ' αὐτοῦ εἰρημένοις a εἰρημένοις νπ' αὐτοῦ Ν || 3 ἢ] ἢ ἔτι $Sauppe^3$ | δὲ a autem β om. Nα || 5 τοῦ om. H¹ | ἐξεταζομένο H² || 10 δυνάμεις] δόσεις UH¹P | γὰρ ἔχει μὲν NF² μὲν γὰρ ἔχει F¹CUP γὰρ ἔχει Η || 13 πῆ – πῆ H¹ || 14 καὶ τὰς αἰσθήσεις fort. del. Kassel || 15 διεξέλθωμεν N διέλθωμεν a || 20 προτρεπτικὸν a hortativa species α β προτρέπειν N | καὶ τὸ ἀποτρεπτικὸν a dd. $Sp.^3$ || 21 προσχρῆσθαι U | τὰς² HP om. cett. || 22 παρὰ a super α β περὶ N || 22.23 τὰ λοιπά del. $Sp.^2$ || 23 τοῖς ἐγκωμίοις $Sp.^2$, cf. p. 24, fl. τῷ – ίω codd. || 24 μὲν N quoque β om. a α || 25 μέρη | an scrib. εἴδη? v. ind. s. v. μέρη \langle καὶ εἴδη \rangle $Sp.^2$ | χρῆσθαι τῶν λόγων U

ταῖς κατηγορίαις καὶ ταῖς ἀπολογίαις · †ταῦτα γὰρ πλείστης ἀντιλογίας δέονται †. πρὸς δὲ τούτοις προκαταλήψεις καὶ αἰτήματα καὶ παλιλλογίαι (καὶ ἀστειολογίαι) καὶ μῆκος λόγου καὶ μετριότης μήκους τοις ὅμοια κοινὰς ἔγει πᾶσι τοῖς εἴδεσι τὰς γρήσεις.

- Πεοὶ μὲν οὖν τῶν δικαίων καὶ τῶν νομίμων καὶ τῶν τούτοις δμοιοτρόπων πρότερον διωρισάμην καὶ τὴν χρῆσιν αὐτῶν διεξῆλθον καὶ περὶ μὲν τῶν αὐξήσεων καὶ ταπει-15 νώσεων εἶπον· νῦν δὲ περὶ τῶν ἄλλων δηλώσω πρῶτον 10 2 ἀπὸ τῶν πίστεων ἀρξάμενος, εἰσὶ δὲ δύο τρόποι τῶν πίστεων γίνονται γὰρ αί μὲν έξ αὐτῶν τῶν λόγων καὶ τῶν πράξεων καὶ τῶν ἀνθρώπων, αἱ δ' ἐπίθετοι τοῖς λεγομένοις καὶ τοῖς πραττομένοις. 20 τὰ μὲν γὰρ εἰκότα καὶ παραδείγματα καὶ τεκμήρια 15 καὶ ἐνθυμήματα καὶ ⟨αί⟩ γνῶμαι καὶ τὰ σημεῖα καὶ οί ἔλεγγοι (καὶ) πίστεις ἐξ αὐτῶν τῶν λόγων καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πραγμάτων εἰσίν, ἐπίθετοι δὲ ζδόξαι 3 τοῦ λέγοντος μάρτυρες βάσανοι ὅρκοι. δεῖ δὲ τούτων έκάστην αὐτήν τε συνιέναι, ποία τίς ἐστι, καὶ 20 25 πόθεν αὐτῶν εἰς τοὺς λόγους εὐπορήσομεν, καὶ τί ἀλλήλων διαφέρουσιν.
 - 4 Ε΄ ἐκὸς μὲν οὖν ἐστιν, οὖ λεγομένου παραδείγματα ἐν ταῖς διανοίαις ἔχουσιν οἱ ἀκούοντες. λέγω δ' οἶον εἴ τις φαίη τὴν πατρίδα βούλεσθαι μεγάλην εἶναι καὶ τοὺς οἰκεί- 25

αΝαβ

1 ταῦτα] αὖται $Sp.^2$ | πλείστης ἀντιλογίας NFH^2 -ης -ίαις C -αις -ίαις C -αις C

TEXNH PHTOPIKH 6,3-7,7

ους εξ πράττειν και τούς έχθρούς ατυχείν και τὰ τούτοις ομοια, συλλήβδην είκότα δόξειεν (ἄν). Εκαστος γὰο τῶν 30 άκουόντων σύνοιδεν αὐτὸς αύτῶ περὶ τούτων καὶ τῶν τούτοις δμοιοτρόπων έγοντι τοιαύτας έπιθυμίας. ώστε 5 τοῦτο δεῖ παρατηρεῖν ἡμᾶς ἐν τοῖς λόγοις ἀεί, εἰ τοὺς άκούοντας συνειδότας ληψόμεθα περί τοῦ πράγματος οδ λέγομεν · τούτοις γὰρ αὐτούς εἰκός ἐστι μάλιστα πιστεύειν. τὸ μὲν οὖν εἰκὸς τοιαύτην ἔγει φύσιν, διαιροῦμεν δὲ αὐτὸ 5 35 είς τρεῖς ἰδέας. μία μὲν οὖν ἐστι τὸ τὰ πάθη τὰ κατὰ 10 φύσιν ἀκολουθοῦντα τοῖς ἀνθρώποις ⟨ἐν⟩ τοῖς λόγοις συμπαραλαμβάνειν [έν τῷ κατηγορεῖν ἢ ἀπολογεῖσθαι], οξον έὰν τύχωσί τινες καταφρονήσαντές τινος ἢ δείσαντες, {ἢ καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ πρᾶγμα πολλάκις πεποιηκότες,} ἢ πάλιν ἡσθέντες ἢ λυπηθέντες, ἢ ἐπιθυμοῦντες ἢ πεπαυ- 1428 b 15 μένοι τῶν ἐπιθυμιῶν ἤ τι τοιοῦτον ἕτερον πεπονθότες πάθος ταῖς ψυχαῖς ἢ τοῖς σώμασιν ἤ τινι τῶν ἄλλων αἰσθήσεων οἶς συμπάσγομεν ταῦτα γὰρ καὶ τὰ τούτοις όμοια κοινά τῆς ἀνθρωπείας φύσεως όντα πάθη γνώριμα 5 τοῖς ἀκούουσίν ἐστι. τὰ μὲν οὖν κατὰ φύσιν τοῖς ἀνθρώ- 6 20 ποις είθισμένα γίνεσθαι τοιαῦτά ἐστιν, ἄ φαμεν δεῖν συμπαραλαμβάνειν έν τοῖς λόγοις. ἕτερον δὲ μέρος ἐστὶ τῶν εἰκότων ἔθος, δ κατὰ συνήθειαν ἕκαστοι ποιοῦμεν. τρίτον δὲ κέρδος πολλάκις γὰρ διὰ τοῦτο τὴν φύσιν 10 βιασάμενοι καὶ τὰ ἤθη προειλόμεθα πράττειν. 25 Ούτω δὲ τούτων διωρισμένων ἐν μὲν ταῖς προτροπαῖς 7

$aN\alpha\beta$

2 ἄν add. $Sp.^1 \parallel 7$ αὐτοὺς εἰχός C eos ycos ααὐτοῖς εἰχός N εἰχός U^1 ycos β εἰχὸς αὐτούς F^1U^2HP εἰχὸς αὐτοῖς $F^2 \parallel 10$ ἐν add. Fɨnckh¹, cf. l. 21 om. codd. $\parallel 11$ ἐν – ἀπολογεῖσθαι codd. del. Kays.¹, v. l. 25 sqq. $\parallel 12$ δήσαντες $H \parallel 13$ ἢ καὶ – πεποιηχότες codd. del. Fɨnckh¹, v. p. 32, 7 sq. 24 sqq. 33, 17 sqq. $\parallel 14$ ἐπιθυμήσαντες $U \parallel 14.15$ ἢ πεπαυμένοι τῶν ἐπιθυμιῶν om. $N^1 \parallel 15$ τῶν ἐπιθυμιῶν F CN^2 τῆς – ίας $UHP \mid ἢ N . ἢ πλουτοῦντες ἢ a aut locupletantes vel (aut <math>\beta$) α β ἢ παροινοῦντες ἢ Us., cf. p. 33, 23 $\parallel 16$ ταῖς ψυχαῖς πάθος $H \parallel 16.17$ ἢ τινι τῶν ἄλλων αἰσθήσεων inculcatum esse censet Kassel $\parallel 18$ γνώρισμα $C \parallel 19$ ἀνθρώποις NH hominibus α ἀνθρωπίνοις F CUP om. $\beta \parallel 20$ δεῖ $P \parallel 21$ συμπαράμβάνειν $H \parallel 25$ μὲν om. C

καὶ ταῖς ἀποτροπαῖς δεικτέον ὑπὲρ τῶν ζητουμένων, ὅτι τοῦτο τὸ πρᾶγμα, ἐφ' δ ἡμεῖς παρακαλοῦμεν ἢ ὧ ἀντιλέγομεν, ούτως ώς ήμεῖς φαμεν γίνεται, εἰ δὲ μή, ὅτι τὰ 15 τούτω τῶ πράγματι ὅμοια τοῦτον τὸν τρόπον γίνεται ὃν 8 ήμεῖς φαμεν ἢ τὰ πλεῖστα ἢ τὰ πάντα. κατὰ μὲν οὖν τῶν 5 πραγμάτων ούτω τὸ εἰκὸς ληπτέον κατὰ δὲ τῶν ἀνθρώπων έν μεν ταῖς κατηγορίαις, έὰν ἔγης, ἐπιδείκνυε αὐτὸν τοῦτο τὸ ποᾶνμα πολλάκις πεποιηκότα πρότερον, εἰ δὲ 20 μή , (τὰ) ὅμοια τούτω. πειρῶ δὲ ἀποφαίνειν καὶ ὡς λυσετελές ἦν αὐτῷ ταῦτα ποιεῖν· οἱ γὰο πλεῖστοι τῷν ἀνθοώ- 10 πων αὐτοὶ τὸ λυσιτελές μάλιστα προτιμῶντες καὶ τοὺς 9 ἄλλους νομίζουσιν ἕνεκα τούτου πάντα πράττειν. ἂν μὲν οὖν ἔχης ἀπὸ τῶν ἀντιδίκων αὐτῶν τὸ εἰκὸς λαμβάνειν, 25 ούτως αὐτὸ σύναγε, εἰ δὲ μή, ἀπὸ τῶν δμοίων τὰ εἰθισμένα φέρε. λέγω δ' οίον (εί) νέος έστιν οδ κατηγορείς, α οί 15 περὶ τὴν ἡλικίαν ταύτην ὄντες πράττουσι, ταῦτα λέγε πεποιηκέναι αὐτόν πιστευθήσεται γὰο κατὰ τὴν δμοιότητα καὶ τὰ κατὰ τούτου λεγόμενα. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον 30 καὶ ἐὰν τοὺς ἐταίρους αὐτοῦ δεικνύης τοιούτους ὄντας. οίον σύ τοῦτον φής καὶ γὰρ διὰ τὴν πρὸς ἐκείνους συν- 20 ήθειαν δόξει τὰ αὐτὰ τοῖς φίλοις ἐπιτηδεύειν.

10 Τοὺς μὲν οὖν κατηγοροῦντας οὕτω χρὴ μετιέναι τὸ εἰκός· τοῖς δὲ ἀπολογονμένοις μάλιστα δεικτέον, ὡς οὐδεπώποτε τῶν κατηγορονμένων τι πρότερον οὔτε 35 αὐτοὶ οὔτε τῶν φίλων οὐδεὶς οὔτε τῶν δμοίων αὐτοῖς 25 11 ἔπραξέ τις, οὐδὸ ἐλυσιτέλησεν ⟨ἄν⟩ τοιαῦτα πράττειν. ἄν

$aN\alpha\beta$

TEXNH PHTOPIKH 7,7-14

δὲ φανερὸς ής ταὐτὸ τοῦτο πρότερον πεποιηκώς, αἰτιατέον την ηλικίαν ή τινα πρόφασιν άλλην οἰστέον, δι' ην είκότως έξήμαστες τότε, λένε δὲ καὶ ώς οὔτε {ταῦτα} τότε σοὶ ποάξαντι συνήνεγκεν οὖτε νῦν ἐλυσιτέλησεν ἄν. 5 ἂν δὲ σοὶ μηδὲν ῆ πεπραγμένον τοιοῦτον, τῶν δὲ φίλων 12 1429 a σού τινες τυγγάνωσι τοιαῦτα πεποιημότες, γοὴ λέγειν, ώς οὐ δίκαιόν ἐστι δι' ἐκείνους αὐτὸν διαβάλλεσθαι, καὶ δεικνύναι τῶν αὐτῶ συνήθων ἐτέρους ἐπιεικεῖς ὄντας: ούτω γὰρ ἀμφίβολον ποιήσεις τὸ κατηγορούμενον. ἀν δὲ 5 10 τῶν δμοίων δεικνύωσί τινας τὰ αὐτὰ πεποιηκότας, ἄτοπον είναι φάσκε, (εί,) διότι έτεροί τινες έξαμαρτάνοντες φαίνονται, πίστιν εἶναι, ὅτι τῶν ἐγκαλουμένων τι καὶ σὸ πεποίηκας. αν μεν οὖν έξαρνος ἦς μὴ πεποιηκέναι τὴν 13 κατηγορουμένην πράξιν, ούτως έκ τῶν εἰκότων γρή σε 15 ἀπολογεῖσθαι · ἀπίθανον γὰρ ποιήσεις τὴν κατηγορίαν. ἂν 10 δὲ δμολογεῖν ἀναγκάζη, τοῖς τῶν πολλῶν ἤθεσιν ἀφομοίου τὰς σαυτοῦ πράξεις ὅτι μάλιστα λέγων, ὡς οἱ πλεῖστοι ή οί πάντες τοῦτο καὶ τὰ τοιαῦτα πράττουσιν οὕτως, ώς σοὶ τυγγάνει πεποιημένον. ἀν δὲ μὴ δυνατὸν ή τοῦτο δεῖ- 14 20 ξαι, καταφευκτέον ἐπὶ τὰς ἀτυγίας ἢ τὰς ἁμαρτίας καὶ 15 συγγνώμης πειρατέον τυγγάνειν συμπαραλαμβάνοντα τὰ κοινά των ανθρώπων γινόμενα πάθη, δι' ων έξιστάμεθα τοῦ λονισμοῦ ταῦτα δ' ἐστὶν ἔρως ὀργὴ μέθη φιλοτιμία καὶ τὰ τούτοις δμοιότροπα. τὸ μὲν οὖν εἰκὸς διὰ ταύτης 25 τῆς μεθόδου τεγνικώτατα μέτιμεν.

aNαβ

2 ἄλλην N aliam $\alpha\beta$ ἄλλην τοιαύτην $\mathbf{a}\parallel \mathbf{3}$ ταῦτα del. Kassel $\parallel \mathbf{5}$ τοιοῦτόν τι $\mathbf{HP}\parallel \mathbf{6}$ τυγχάνουσι $\mathbf{F}\parallel \mathbf{7}$ διαβάλεσθαι $\mathbf{C}\parallel \mathbf{10}$ τὰ αὐτὰ \mathbf{a} ταῦτα N hec α hoc $\beta\parallel \mathbf{11}$ εἰ codd. οπ. $\alpha\beta$ del. Sylb. $\parallel \mathbf{12.13}$ σὺ πεποίηκας codd. te fecisse $\alpha\beta\parallel \mathbf{15}$ ἀπολογήσασθαι $\mathbf{H}^1\mathbf{P}\parallel \mathbf{16}$ ἤθεσιν N moribus $\alpha\beta$ ἔθεσιν $\mathbf{a}\parallel \mathbf{18}$ ἢ Finckh¹, cf. p. 6, 15 sq. 32, 5. 72, 2 aut ακαὶ codd. et $\beta\parallel \mathbf{21}$ συμπαφαλαμβάνοντα scripsi, cf. p. 31, 11. 21 coassumendo β περιλαμβάνοντα codd. (cf. p. 52, 5. 57, 6. 68, 2) παφαλαμβάνοντα \mathbf{A} edd. $\parallel \mathbf{23}$ ἐστὶν ἔρως $\mathbf{a}\mathbf{N}^2$ sunt amor $\alpha\beta$ ἐστὶ καιρὸς \mathbf{N}^1

8 Παραδείνματα δ' έστὶ πράξεις δμοιαι γεγενημέναι καὶ ἐναντίαι ταῖς νῦν ὑφ' ἡμῶν λεγομέναις. τότε δὲ χρηστέον αὐτοῖς ἐστιν, ὅταν ἄπιστον ὂν τὸ ὑπὸ σοῦ λεγόμενον {εἶναι} φανερὸν ποιῆσαι θέλης, ἐὰν διὰ τοῦ εἰκότος μὴ 25 πιστεύηται, ὅπως πρᾶξιν δμοίαν ετέραν τῆ ὑπὸ σοῦ λεγο- 5 μένη καταμαθόντες οξιω πεπραγμένην, ώς σὸ φὴς πεπρᾶ-2 γθαι, μᾶλλον πιστεύσωσι τοῖς ὑπὸ σοῦ λεγομένοις. εἰσὶ δὲ τῶν παραδειγμάτων δύο τρόποι τὰ μὲν γὰρ τῶν πραγμάτων γίνεται κατὰ λόγον, τὰ δὲ παρὰ λόγον, ποιεῖ 30 δὲ τὰ μὲν κατὰ λόγον γινόμενα πιστεύεσθαι, τὰ δὲ μὴ 10 3 κατά λόγον απιστεῖσθαι. λέγω δ' οἶον εἴ τις φάσκοι τούς πλουσίους δικαιοτέρους εἶναι τῶν πενομένων καὶ φέροι τινάς πράξεις πλουσίων ἀνδρῶν δικαίας. τὰ μὲν οὖν τοιαῦτα τῶν παραδειγμάτων κατὰ λόγον εἶναι 35 δοκεί· τούς γὰο πλείστους ζέστιν> ίδείν νομίζοντας τούς 15 4 πλουτοῦντας δικαιοτέρους εἶναι τῶν πενομένων, εἰ δέ τις πάλιν ἀποφαίνοι τινὰς τῶν πλουσίων ἐπὶ χρήμασιν άδικήσαντας, τῷ παρὰ τὸ εἰκὸς γενομένω παραδείγματι 5 γρώμενος ἀπίστους ὰν ποιοῖ τοὺς πλουτοῦντας, ὡσαύτως δὲ καὶ εἴ τις φέροι παράδειγμα τῶν κατὰ λόγον εἶναι 20 1429 δοκούντων, διότι Λακεδαιμόνιοί ποτε ἢ Αθηναῖοι πολλῶ πλήθει γρώμενοι συμμάγων κατεπολέμησαν τοὺς ἐναν-

α Ναβ

1 παραδείγματα **a** exempla **α** β παράδειγμα **N** || 2 ταῖς ... λεγομέναις FH2N (exempla autem sunt actus similes facti et contrarii) hiis qui ... dicuntur $\alpha \hat{\beta}$ τοῖς ... λεγομένοις $\mathbf{CUH^1P}$ | τότε – (l. 7) λεγομένοις οm. $\mathbf{H^1} \parallel \mathbf{3}$ αὐτοῖς $\mathbf{O^2}$ Sp. 1 -αῖς codd. | ὅταν \mathbf{a} ὅτε $\mathbf{N} \parallel \mathbf{4}$ εἶναι del. $Sp.^{2} \mid \varphi \alpha v \varepsilon \rho \delta v \mid \pi i \vartheta \alpha v \delta v Reeve, qui tamen <math>\varepsilon l v \alpha i - \dot{\varepsilon} \dot{\alpha} v crucibus inclu$ dendum censet | θέλης scripsi θέλεις ed. Ven. 1536 λέγης FUHPN dicas $\alpha \beta \lambda \acute{\epsilon} \gamma \epsilon \iota \varsigma \mathbf{C} \mid \acute{\epsilon} \grave{\alpha} \nu \mathbf{a} \operatorname{si} \alpha \beta \ \acute{\epsilon} \sigma \tau' \ \mathring{\alpha} \nu \mathbf{N} \mid \delta \iota \grave{\alpha} \mid \delta \grave{\epsilon} \ \delta \iota \grave{\alpha} \ \dot{\mathbf{C}} \mid \delta \iota \grave{\alpha} \ \delta \grave{\epsilon} \mathbf{P} \mid \mathbf{I}$ 6 μαθόντες P | πεπραγμένα P | πεπραχθαι a actum α γεγενησθαι N factum esse β | 7 πιστεύσουσι Η | 11 φάσχοι nonnulli recentiores $Sp.^1$ dicat $\alpha \dot{\beta}$ φάσκει $\mathbf{a} \mathbf{N} \parallel \mathbf{13}$ φέροι \mathbf{N} inducat α feras (sic) β φέρει a | πλουσίων | δικαίων U | τὰ μέν-(l. 14) παραδειγμάτων del. Reeve || 15 $\it \~eouv$ add. Cant. Erasm. $\it ³$ est (videre arbitrantes etc.) $\it α$ om. codd. an pro iδεῖν scribendum είδέναι δεῖ (cf. p. 20, 13)? || 16 εἶναι δικαιοτέρους HP | 17 ἀποφαίνοι FCUP ostendat α demonstret β ἀποφαίνεί $\mathbf{H}\mathbf{N} \parallel \mathbf{18} \pi \alpha \rho \dot{\alpha} \tau \tilde{\omega} \mathbf{N} \mid \gamma \varepsilon \nu o \mu \dot{\varepsilon} \nu \omega \mathbf{a} \text{ quod ... fit } \alpha \beta \gamma \varepsilon \gamma \varepsilon \nu \eta \mu \dot{\varepsilon} \nu \omega \mathbf{N}, cf.$ p. 35, 5 || 19 ποιοί Bek. ποιοίτο codd. || 20 φέρει F | παραδείγματα H | τῶν κατὰ-(l. 21) δοκούντων del. Reeve | 22 τοῖς ἐναντίοις UHP

TEXNH PHTOPIKH 8,1-9

τίους, καὶ προτρέποι τοὺς ἀκούοντας πολλοὺς συμμάγους ποιεῖσθαι : {τὰ μὲν οὖν τοιαῦτα παραδείγματα κατὰ λόγον έστίν: \ ἄπαντες γὰο νομίζουσιν έν τοῖς πολέμοις τὸ πληθος 5 οὐ μικοὰν δοπὴν ἔγειν ποὸς τὴν νίκην, εἰ δέ τις ἀποφαίνειν 6 5 έθέλοι μή τοῦτ' αἴτιον τοῦ νικᾶν, τοῖς παρὰ τὸ εἰκὸς γενομένοις πράγμασι γρήσαιτ' αν παραδείγμασι λέγων, ώς οί μεν Αθήνησι φυγάδες το πρώτον μετά πεντήκοντα ανδρών Φυλήν τε καταλαβόντες καὶ πρὸς τοὺς ἐν ἄστει πολλῶ 10 πλείους όντας καὶ συμμάχοις Λακεδαιμονίοις γοωμένους 10 πολεμήσαντες κατηλθον είς την ίδίαν πόλιν Θηβαίοι δὲ 7 Λακεδαιμονίων καὶ σγεδον άπάντων Πελοποννησίων εἰς τὴν Βοιωτίαν ἐμβαλόντων μόνοι περὶ τὰ Λεῦκτρα παραταξάμενοι την Λακεδαιμονίων δύναμιν ενίκησαν Δίων δε 15 δ Συρακούσιος μετά τρισγιλίων δπλιτών εἰς Συρακούσας 15 πλεύσας Διονύσιον πολλαπλάσιον έχοντα δύναμιν κατεπολέμησεν: ωσαύτως δὲ Κορίνθιοι Συρακουσίοις ἐννέα 8 τριήρεσι βοηθήσαντες Καρχηδονίους έκατὸν μέν καὶ πεντήκοντα ναυσίν έπὶ τοῖς λιμέσι τῶν Συρακουσίων 20 έφορμοῦντας, την δε πόλιν απασαν πλην της ακοοπόλεως 20 έγοντας οὐδὲν ἦττον κατεπολέμησαν, συλλήβδην δὲ ταῦτα καὶ τὰ τούτοις ὅμοια παρὰ λόγον πραγθέντα τὰς κατὰ τὸ είκὸς γινομένας συμβουλάς ἀπίστους ποιεῖν εἴωθε.

Τῶν μὲν οὖν παραδειγμάτων τοιαύτη τις ή φύσις ἐστί· 9 25 χρηστέον δ' αὐτῶν ἑκατέρω τρόπω, ὅταν μὲν ἡμεῖς λέγω- 25 μεν τὰ κατὰ λόγον γινόμενα, δεικνύντας ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ

aNαβ

1 προτρέποι nonnulli recentiores -ει codd. hortatur $\alpha\beta\parallel 2$ τὰ μὲν – $(l.\ 3)$ ἐστίν codd. del. Sp.¹, cf. p. 34, 13 sq. interpolator non vidit auctorem verbis παράδειγμα τῶν κατὰ λόγον εἶναι δοκούντων (p. 34, 20) idem iam expressisse τὰ μὲν – παραδείγματα del. Reeve | οὖν \mathbf{a} δὴ $\mathbf{N}\parallel 3$ τὸ πλῆθος $\mathbf{NF}^2\mathbf{H}^2$ multitudinem $\alpha\beta$ om. $\mathbf{F}^1\mathbf{CUH}^1\mathbf{P}\parallel 4$ μικρὰν \mathbf{a} μετρίαν \mathbf{N} modicum $\alpha\beta\parallel 5$ γενομένοις \mathbf{N} que ... fiunt $\alpha\beta$ γεγενημένοις $\mathbf{a}\parallel 6$ πράγμασι \mathbf{n} παραδείγμασι $\mathbf{H}\parallel 9$ χωμένοις $\mathbf{H}^1\parallel 12$ ἐμβαλόντων \mathbf{CUPN} ἐμβαλόντων $\mathbf{FH} \mid μόνοι <math>\mathbf{j}$ σὖτοι μόνοι $\mathbf{FH}^2\parallel 15$ πολλαπλάσιον \mathbf{CN} πολλαπλασίονα cett. | δύναμιν ἔχοντα $\mathbf{HP}\parallel 17$ βοηθήσαντας $\mathbf{H}^2\parallel 5$ έκατὸν μὲν \mathbf{a} δὲ έκατὸν $\mathbf{N}\parallel 19$ ἐφορμοῦντας \mathbf{E}^2 Bek. -ῶντας codd. $\parallel 24$ τῷ τρόπω $\mathbf{H}\parallel 25$ τὸν λόγον \mathbf{UHP}

τοῦτον τὸν τρόπον ἐπιτελουμένας τὰς πράξεις, ὅταν δὲ τὰ παο α λόγον γινόμενα, φέροντας ὅσα παρα λόγον δοκοῦντα 30 10 γενέσθαι τῶν πραγμάτων εὐλόγως ἀποβέβηκεν. ὅταν δ' οἱ ἐναντίοι λέγωσι τοῦτο, χρη δεικνύειν, ώς εὐτυγήματα ταῦτα συνέβη, καὶ λέγειν, ὅτι αἱ τοιαῦται πράξεις ἐν τῷ 5 σπανίω γεγόνασιν, οΐας δὲ σὰ λέγεις, πολλάκις. τοῖς μὲν 11 οὖν παραδείγμασιν οὕτω χρηστέον. ὅταν γε μὴν τὰ παρὰ 35 λόγον γινόμενα φέρωμεν, χρή συνάγειν αὐτῶν ὅτι πλεῖστα καὶ λέγειν, ώς οὐδὲν μᾶλλον ἐκεῖνα τούτων εἴωθε 12 γίνεσθαι. δεῖ δὲ γρῆσθαι τοῖς παραδείγμασιν οὐ μόνον 10 έκ τούτων, άλλὰ καὶ έκ τῶν ἐναντίων, λέγω δ' οἶον ἐὰν ἀποφαίνης τινὰς πλεονεχτιχῶς τοῖς συμμάγοις γρωμέ-1430 a νους καὶ διὰ (τοῦτο) λυθεῖσαν αὐτῶν τὴν φιλίαν καὶ λέγης ήμεῖς δέ, ἀν ἴσως καὶ κοινῶς ποὸς αὐτοὺς προσ-13 φερώμεθα, πολύν γρόνον την συμμαγίαν φυλάξομεν καὶ 15 πάλιν, ἄν τινας ετέρους ἀπαρασκευάστως πολεμήσαντας καὶ διὰ τοῦτο καταπολεμηθέντας ἀποφαίνης, εἶτα λέγης. 5 ἂν παρασκευασάμενοι πολεμῶμεν, βελτίους ἂν περὶ τῆς 14 νίκης τὰς ἐλπίδας ἔγοιμεν. πολλὰ δὲ λήψη παραδείγματα διὰ τῶν προγεγενημένων πράξεων καὶ διὰ τῶν νῦν 20 γινομένων τὰ γὰρ πλεῖστα τῶν ἔργων τῆ μὲν ὅμοια, τῆ δὲ ανόμοια αλλήλοις έστίν. ώστε δια την αίτίαν ταύτην καὶ 10 παραδειγμάτων εὐπορήσομεν καὶ τοῖς ὑπὸ τῶν ἄλλων λεγομένοις οὐ γαλεπῶς ἀντεροῦμεν, τῶν μὲν οὖν παραδειγ-

aNαβ

3 post ὅταν δ' οἱ ἐναντίοι nonnulla excidisse et verba (l. 4) λέγωσι τοῦτο a posteriore manu inculcata esse censet Kassel \parallel 4 εὐτυχήματα CUH'P ex bona fortuna α bona fortuna β ἀτυχήματα NFH² \parallel 6 δὲ \mid δὴ N¹ \mid τοῖς μὲν-(l. 10) γίνεσθαι del. Kassel, haud scio an recte \parallel 8 συνάγειν α colligere $\alpha\beta$ συνάγοντα N \parallel 9 καὶ FUH² et $\alpha\beta$ om. CH'PN \mid λέγειν Finckh² καταλέγειν codd. dicere $\alpha\beta$ ἄτα λέγειν (omisso καὶ antecedente) Cant. \parallel 10 τοῖς παραδείγμασι N τὰ -ατα α \mid οὖ] μὴ N \mid μόνων P \mid 12 ἀποφαίνης FCU dixeris α dicas β ἀποφαίνοις HP - η N \mid 13 διὰ τοῦτο λυθεῖσαν Matr. F²H², cf. l. 17 διαλυθεῖσαν cett. \mid τὴν om. P \mid 14 λέγης α dicas α β οm. N \mid προσφερόμεθα CU \mid 16 ἀπαρασκενάστονς UHP \mid 17 καταπολεμηθέντας α α α λέγης CUHP dicas α β λέγεις FN² om. N \mid 20 προσφερενημένων P \mid νῦν FCUH²P nunc α β οm. H¹N \mid 21 π η α γ η H²

TEXNH PHTOPIKH 8,9-10,3

μάτων τούς τε τρόπους ἴσμεν, καὶ ὡς αὐτοῖς χρησόμεθα, καὶ ὅθεν πολλὰ ληψόμεθα.

Τεχμήρια δέ ἐστιν, ὅσ' ἀν ἐναντίως ἢ πεπραγμένα 9 τῷ περὶ οὖ ὁ λόγος καὶ ὅσα ὁ λόγος αὐτὸς ἑαυτῷ ἐναν- 15 5 τιοῦται· τῶν γὰρ ἀκουόντων οἱ πλεῖστοι τοῖς συμβαίνουσι περὶ τὸν λόγον ἢ τὴν πρᾶξιν ἐναντιώμασι τεκμαίρονται μηδὲν ὑγιὲς εἶναι μήτε τῶν λεγομένων μήτε τῶν πραττομένων. πολλὰ δὲ λήψη τεκμήρια σκοπῶν, εἴτε ὁ λόγος τοῦ 2 ἐναντίου αὐτὸς αὐτῷ ⟨τῷ πράγματι⟩ ἐναντιοῦται, εἴτε ἡ 20 10 πρᾶξις αὐτοῦ ἐναντία τῷ λόγῳ ἐστί. τὰ μὲν οὖν τεκμήρια τοιαῦτά ἐστι, καὶ οὕτως αὐτὰ πλεῖστα ποιήσεις.

Ενθυμήματα δέ ἐστιν οὐ μόνον τὰ τῷ λόγῳ καὶ τῇ 10 πράξει ἐναντιούμενα, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἄπασι. λήψη δὲ πολλὰ μετιών, ὡς ἐν τῷ ἐξεταστικῷ εἴδει εἴρηται, καὶ 25 σκοπῶν, εἴ πη ὁ λόγος {ἑαντῷ} ἐναντιοῦται ἢ τὰ πεπραγμένα τοῖς δικαίοις ἢ τῷ νόμῳ ἢ τῷ συμφέροντι ἢ τῷ καλῷ ἢ τῷ δυνατῷ ἢ τῷ ἑαδίῳ ἢ τῷ εἰκότι ἢ τῷ ἤθει τοῦ λέγοντος ἢ τῷ ἔθει τῶν πραγμάτων. τὰ μὲν οὖν τοιαῦτα 2 30 τῶν ἐνθυμημάτων κατὰ τῶν ἐναντίων ἐκληπτέον· τὰ δ' ἐν-20 αντία τούτοις ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν δεῖ λέγειν, ἀποφαίνοντας τὰς πράξεις τὰς ἡμετέρας καὶ τοὺς λόγους ἐναντιουμένους τοῖς ἀδίκοις καὶ τοῖς ἀνόμοις καὶ τοῖς ἀσυμφόροις καὶ τοῖς τῶν ἀνθρώπων τῶν πονηρῶν ἤθεσι, καὶ συλλήβδην τοῖς 35 μοχθηροῖς νομιζομένοις εἶναι. δεῖ δὲ τούτων ἕκαστα 3

α Ναβ

1 χρησόμεθα $\mathbf{F}\mathbf{C}\mathbf{H}^2$ -αίμεθα cett . \parallel 3 σσ' αν \mathbf{F} δς αν \mathbf{C} σσα cett ., cf . p. 57, 25 \parallel 4 τ $\bar{\wp}$] τοῖς \mathbf{C} \mid οὖ \mathbf{N} ων $\mathbf{F}\mathbf{C}\mathbf{H}^2$ $\bar{\wp}$ $\mathbf{U}\mathbf{P}$ οὖν $\mathbf{H}^{!2}$? quecumque contrarie sunt peracta ei negotio de quo sermo est bene vertit $\boldsymbol{\beta}$, sed neque sensus neque verba valde mihi placent. των περί ων US . \parallel 6 την om. \mathbf{H}^1 \parallel 9 τ $\bar{\wp}$ πράγματι codd . om. $\boldsymbol{\alpha}$ (sive oratio adversarii ipsa sibi adversatur) et $\mathit{Philelphus}$ del. Buhle \parallel 10 αὐτοῦ (sc. τοῦ ἐναντίον) Finckh^1 αὐτη codd . \parallel 15 έαντ $\bar{\wp}$ codd . delevi, v . l . 20 sqq. \parallel 16 τοῖς δικαίοις η̈ τ $\bar{\wp}$ νόμω] τ $\bar{\wp}$ δικαίω η̈ τ $\bar{\wp}$ νομίμω Sp . $\mathit{?}$, sed fort. scribendum τοῖς δικαίοις η̈ τοῖς νόμως, cf . p . 47, 24 \mid η̈ τ $\bar{\wp}$ $\mathit{°}$ om. \mathbf{H}^1 \mid 8 ἔθει \mathbf{a} consuetudini \mathbf{a} $\mathbf{β}$ η̈θει \mathbf{N} \mid 19 ἐκλειπτέον \mathbf{U}^1 \mid 20 ν̄ποσαίνοντας \mathbf{N} \mid 21 αὐτὰς τὰς πράξεις \mathbf{U} \mathbf{HP} \mid 24 μοχθηροῖς] πονηροῖς \mathbf{U}

συνάγειν ώς εἰς βραγύτατα καὶ φράζειν ὅτι μάλιστα ἐν δλίγοις τοῖς ὀνόμασι. τὰ μὲν οὖν ἐνθυμήματα τοῦτον τὸν τρόπον πολλά ποιήσομεν, καὶ οὕτως αὐτοῖς ἄριστα χρησόμεθα. Γνώμη δέ έστι μεν ώς εν κεφαλαίω καθ' όλων των πραγ-1430 b 11 *μάτων δόγματος ίδίου δήλωσις. δύο δὲ τρόποι τῶν γνω- 5* 2 μῶν εἰσιν, ὁ μὲν ἔνδοξος, ὁ δὲ παράδοξος. ὅταν μὲν οὖν ἔνδοξον λέγης, οὐδὲν δεῖ τὰς αἰτίας φέρειν οὔτε γὰρ άγνοεῖται οὖτ' ἀπιστεῖται τὸ λεγόμενον: ὅταν δὲ παρά-5 δοξον λέγης, χρή φράζειν τὰς αἰτίας συντόμως, ἵνα τὴν άδολεσχίαν καὶ τὴν ἀπιστίαν διαφύγης. δεῖ δὲ τὰς γνώμας 10 οἰκείας φέρειν τῶν πραγμάτων, ἵνα μὴ σκαιὸν καὶ ἀπηρτη-3 μένον φαίνηται τὸ λεγόμενον, πολλάς δὲ ποιήσομεν αὐτάς ἢ ἐκ τῆς ἰδίας φύσεως ἢ ἐξ ὑπερβολῆς ἢ ἐκ παρ-10 ομοιώσεως, αί μέν οὖν ἐκ τῆς ἰδίας φύσεως τοιαίδε τινές είσιν · οὐκ εἶναί μοι δοκεῖ δεινὸν γενέσθαι στρατηγὸν 15 πραγμάτων ἄπειρον ὄντα. έτέρα δέ ἐστιν ήδε · νοῦν ἐχόντων ανδρών έστι τοῖς των προγεγενημένων παραδείγμασι χρωμένους πειρασθαι διαφυγείν τὰς ἐκ τῆς ἀβουλίας 15 4 άμαρτίας. ἐκ μὲν οὖν τῆς ἰδίας φύσεως τοιαύτας ποιήσομεν γνώμας, έξ ύπερβολης δὲ τοιάσδε δεινότερά μοι 20 δοκούσιν οι κλέπτοντες των ληιζομένων ποιείν οι μέν γὰρ λαθραίως, οἱ δὲ φανερῶς τὰ χρήματα περιαιροῦνται. 5 τὰς μὲν οὖν ἐξ ὑπερβολῆς γνώμας τοῦτον τὸν τρόπον 20 πολλάς ποιήσομεν, αί δ' έκ παρομοιώσεως τοιαίδε εἰσίν: δμοιότατόν μοι δοκούσιν οί τὰ χρήματα ἀποστερούντες 25

α Ναβ

1 συνάγειν Cant. συνάγειν vel συναγαγεῖν Cas. συνηγορεῖν codd. | βραχύτατα Cant. G, cf. Antiph. 1,18 (ὡς ἐν βραχυτάτοις) βραχύτητα codd. | δλίγοις τοῖς] δλιγίστοις $Sp.^2$ || 2 δνόμασι a nominibus $\pmb{\alpha} \pmb{\beta}$ νοήμασι \mathbf{N} || 4 ὡς σπ. \mathbf{N} || καθ΄ δλων τῶν πραγμάτων defend. Finckh¹ Us., cf. Isocr. 2,52. Anax. p. 52,18 sq. || 8 τὸ λεγόμενον οὖτ ἀπιστεῖται \mathbf{N} , quod iam legerunt $\mathbf{\alpha} \pmb{\beta}$ || 10 δεῖ \mathbf{N} ἀεὶ a, cf. p. 78, 7 semper ... oportet $\mathbf{\alpha} \pmb{\beta}$, fort. recte, cf. p. 31,4 sq. || 11 ἀπηστιμένον \mathbf{N} || 15 δοκεῖ δοκεῖ δυνατόν Cas. || 16 νοῦν] νῦν UP || 17 τῶν σm. \mathbf{H}^1 | προγεγενημένοις \mathbf{H}^1 || 20 τοιάσδε $\mathbf{N} \mathbf{F}^2$ tales $\mathbf{\alpha} \pmb{\beta}$ τοιόνδε $\mathbf{F}^1 \mathbf{C} \mathbf{U} \mathbf{H} \mathbf{P}$ || 21.22 ὁ μὲν, ὁ δὲ \mathbf{P} || 23 τοῦτον τὸν τρόπον $Sp.^2$, ν. p. 8, 5 τὸν τρόπον τοῦτον codd. || 24 πολλὰς del. Wurm ap. Hammer | ποιήσωμεν \mathbf{C}

TEXNH PHTOPIKH 10, 3-12, 3

τοῖς τὰς πόλεις προδιδοῦσι ποιεῖν πιστευθέντες γὰρ ἀμφότεροι τοὺς πιστεύσαντας ἀδικοῦσιν. ἐτέρα δέ παρα- 6 πλήσιόν μοι δοκοῦσι ποιεῖν οἱ ἀντίδικοι τοῖς τυράννοις ἐκεῖνοί τε γὰρ ὧν μὲν αὐτοὶ ἀδικοῦσιν, οὐκ ἀξιοῦσι διδόναι 25 δίκας, ὧν δὲ τοῖς ἄλλοις ἐγκαλοῦσιν, ἀνυπερβλήτως τιμωροῦνται, οὕτοί τε εἰ μέν τι αὐτοὶ τῶν ἐμῶν ἔχουσιν, οὐκ ἀποδιδόασιν, εἰ δέ τι ἐγὼ τούτων ἔλαβον, καὶ αὐτὸ καὶ τοὺς τόκους οἴονται δεῖν κομίσασθαι. γνώμας μὲν οὖν τοῦτον τὸν τρόπον μετιόντες πολλὰς ποιήσομεν.

Σημεῖον δέ ἐστιν ἄλλο ἄλλου, οὐ τὸ τυχὸν τοῦ τυχόν - 12 30 τος οὐδ' ἄπαν παντός, ἀλλὰ τό γε εἰθισμένον γίνεσθαι πρὸ τοῦ πράγματος ἢ ἄμα τῷ πράγματι ἢ μετὰ τὸ πρᾶγμα.

10 2ημειον δε εστιν αλλο αλλου, ου το τυχον του τυχον- 12 30 τος οὐδ' ἄπαν παντός, ἀλλὰ τό γε εἰθισμένον γίνεσθαι πρὸ τοῦ πράγματος ἢ ἄμα τῷ πράγματι ἢ μετὰ τὸ πρᾶγμα. ἔστι δὲ σημεῖον τό τε γενόμενον οὐ μόνον τοῦ γενομένου, 2 ἀλλὰ καὶ τοῦ μὴ γενομένου, ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ μὴ γεγονὸς 35 15 οὐ μόνον τοῦ μὴ ὄντος, ἀλλὰ καὶ τοῦ ὄντος. ποιεῖ δὲ τῶν σημείων τὸ μὲν οἴεσθαι, τὸ δ' εἰδέναι, κάλλιστον δὲ τὸ εἰδέναι ποιοῦν· δεύτερον δὲ τὸ δόξαν πιθανωτάτην ἔργαζόμενον. πολλὰ δὲ ποιήσομεν σημεῖα συλλήβδην εἰπεῖν 3 ἐξ ἐκάστου τῶν πεπραγμένων καὶ λεγομένων καὶ δρω-20 μένων, καθ' ἔν ἔκαστον λαμβάνοντες, ἔκ τε τοῦ μεγέθους καὶ τῆς μικρότητος τῶν ἀποβαινόντων κακῶν ἢ ἀγαθῶν, 1431a ἔτι δὲ καὶ ἐκ τῶν μαρτύρων καὶ ἐκ τῶν μαρτύρων καὶ ἐκ τῶν μαρτύρους καὶ ἐκ τῶν συμπαρόντων ἡμῖν ἢ τοῖς ἐναντίοις καὶ ἐξ αὐτῶν ἐκείνων καὶ ἐκ τῶν ποοκλήσεων καὶ ἐκ τῶν γρόνων

1 sq. cf. Isocr. 1, 30 \parallel 16 sq. cf. Isocr. 15, 52 a N $\alpha \beta$

2 δέ] γάο $\mathbf{P} \parallel \mathbf{3}$ ἀντίδικοι \mathbf{a} adversarii $\boldsymbol{\alpha}$ $\boldsymbol{\beta}$ ἄδικοι $\mathbf{N} \parallel \mathbf{4}$ γὰρ οπ. $\mathbf{HP} \parallel$ αὐτοὶ οπ. $\mathbf{H^1} \parallel \mathbf{7}$ καὶ² οπ. $\mathbf{P} \parallel \mathbf{8.9}$ μὲν οὖν τοῦτον τὸν τρόπον $Sp.^1$ quidem igitur ad hunc modum $\boldsymbol{\beta}$ μὲν οὖν τὸν τρόπον τοῦτον Cant. Erasm.³ μὲν οὖνω τὸν τρόπον \mathbf{UHPN} μὲν τοῦτον τὸν τρόπον \mathbf{FC} quidem ad hunc modum $\boldsymbol{\alpha} \parallel \mathbf{13}$ δὲ] δὲ τὸ $\mathbf{H} \parallel \sigma \eta \mu \epsilon i \sigma v$ σημείον οὖ μόνον $\mathbf{F^1} \parallel \tau \epsilon$ del. $Sp.^2 \parallel$ οὖ] μὴ \mathbf{N} , cf. p.36, $10 \parallel \mu$ μόνον $\mathbf{NH^1}$ μόνον $\mathbf{FCUH^2P}$ solius $\boldsymbol{\alpha}\boldsymbol{\beta} \parallel \mathbf{15}$ καὶ οπ. $\mathbf{HP} \parallel \mathbf{18}$ δὲ \mathbf{a} vero $\boldsymbol{\alpha}$ autem $\boldsymbol{\beta}$ οπ. $\mathbf{N} \parallel \mathbf{19}$ λεγομένων καὶ πεπραγμένων $\mathbf{F} \parallel \mathbf{22}$ ἔτι δὲ] ἢ i.t., εἴ τι δὲ i.m. $\mathbf{H} \parallel \kappa \alpha l^1$ οπ. $\mathbf{N} \parallel \mu$ αρτύρων $Sp.^2$, v. p.42, 17 $Squar \mu$ αρτυριών codd. καὶ ἐπ τῶν μαρτυριῶν καὶ οπ. Erasm.² μαρτυριῶν -(l.23) ἐπ τῶν οπ. $\mathbf{N}^1 \parallel \mathbf{24}$ καὶ ἐπ τῶν χρόνων $\mathbf{NF^2H^2}$ et ex $(\mathbf{a} \boldsymbol{\beta})$ temporibus $\boldsymbol{\alpha}\boldsymbol{\beta}$ οπ. $\mathbf{F^1CUH^1P}$

- 5 καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν. τῶν μὲν οὖν σημείων ἐντεῦθεν εὐπορήσομεν.
- 13 Έλεγχος δέ έστι μέν, δ μὴ δυνατὸν ἄλλως ἔχειν, ἀλλ' οὕτως, ⟨ώς⟩ **** ώς ἡμεῖς λέγομεν καὶ ἐκ τῶν κατὰ φύσιν ἀδυνάτων ἢ ἀδυνάτων ώς οἱ ἐναντίοι 5
- 10 2 λέγονσι. κατὰ φύσιν μὲν οὖν ἀναγκαῖόν ἐστιν οἶον τοὺς ζῶντας σιτίων δεῖσθαι καὶ τὰ τούτοις ὅμοια· ὡς δ' ἡμεῖς λέγομέν ἐστιν ἀναγκαῖον τοὺς μεμαστιγω-
 - 3 μένους δμολογεῖν, ἄπερ οἱ μαστιγοῦντες κελεύουσι. κατὰ φύσιν δὲ πάλιν ἀδύνατόν ἔστι παιδάριον μικρὸν κλέψαι 10
 - 15 τοσούτον ἀργύριον, ὅσον μὴ δυνατὸν φέρειν, καὶ οἴχεσθαι τοῦτο φέρον ὡς δ' ἀν ὁ ἐναντίος λέγοι, ἔσται ἀδύνα τον, ὰν φάσκη μὲν ἐν χρόνοις τισὶν Ἀθήνησι ποιήσασθαι τὸ συμβόλαιον, ἡμεῖς δ' ἔχωμεν ἐπιδεῖξαι τοῖς ἀκούουσιν, ὡς κατὰ τοὺς τότε καιοοὺς ἀπεδημοῦμεν ἐν ἑτέρα πόλει 15
- 20 4 τινί. τοὺς μὲν οὖν ἐλέγχους ἐκ τούτων καὶ ἐκ τῶν τούτοις όμοιοτρόπων 〈πολλοὺς〉 ποιήσομεν. συλλήβδην δὲ τὰς ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου καὶ τῶν πράξεων καὶ τῶν ἀνθρώπων πίστεις ἀπάσας διεληλύθαμεν. σκεψώμεθα δὲ καὶ τί ἀλλήλων διαφέρουσιν.

aNαβ

4 οὕτως ζώς \ ώς ήμεῖς λέγομεν] οὕτως, ώς ήμεῖς λέγομεν: λαμβάνεται δὲ ἐκ τῶν φύσει ἀναγκαίων ὡς ἡμεῖς λέγομεν ἢ ὁ ἀντιλέγων N² A F² H² (post ἐκ τῶν φύσει ἀναγκαίων add. ἢ ἀναγκαίων $Sp.^1$ $\mathring{\eta}$ δ \mathring{a} $v\tau\iota\lambda\acute{e}\gamma \omega v$ del. $Sp.^3$) $O\mathring{v}\tau\omega\varsigma$, $\mathring{\omega}\varsigma$ $\mathring{\eta}\mu e \widetilde{\iota}\varsigma$ $\lambda\acute{e}\gamma \circ \mu e v$ $\dot{F}^1CUH^1PN^1$ ita sicut (ut β) nos dicimus αβ ergo verba λαμβάνεται – ἀντιλέγων sunt addita ab emendatore cod. N et inde translata in codd. AFH. desiderantur cum posterior pars definitionis, quam quomodo auctor expresserit nescio, tum prior pars divisionis, quam collatis exemplis l. 6 sqq. et similibus locis p. 36, 19 sq. 37, 8 sqq. 13 sqq. 38, 12 sqq. 39, 18 sqq. sic fere restituendam censeo: πολλούς δὲ ποιήσομεν (vel λήψη) ἐλέγχους ἐκ τῶν κατὰ φύσιν ἀναγκαίων ἢ ἀναγκαίων || 5 ἀδυνάτων 1 $Sp.^1$ δυνατῶν codd. | ώς] η ώς ημεῖς η (ημεῖς lituradeletum) $\mathbf{H} \parallel \mathbf{10} \ \varphi \acute{v} \sigma \iota v \ om. \ \mathbf{H}^1 \mathbf{P} \parallel \mathbf{11} \ \acute{o} \sigma ov \ Bek. \ quantum \ \boldsymbol{\alpha} \boldsymbol{\beta} \ o \acute{t} ov$ codd., quod fort. e linea antecendente (ἀδύνατόν ἐστιν οἶον, cf. l. 6) huc depulsum est. v. contra p. 58, 7 || 12 an scrib. ἐστὶν? cf. p. 48, 6 || 14 ἔχωμεν CN ἔχομεν cett. | 17 δμοίων τρόπων P | πολλούς ποιήσομεν scripsi, cf. \hat{p} . 37, 2. 11. 38, 2 sq. 12 sqq. 23 sq. 39, 9. 18 sqq. multos faciemus $\alpha \beta$ ποιησόμεθα codd. \parallel 18 αὐτοῦ τοῦ λόγον] fort. αὐτῶν τ ων λόγων, cf. p. 30, 12 sq. 17. 42, 2 | τ οῦ om. \mathbf{H}^1 | ἀνθρώπων \mathbf{N} hominibus αβ ἄλλων a

TEXNH PHTOPIKH 12,3-14,6

Τὸ μὲν τοίνυν εἰκὸς τοῦ παραδείγματος ταύτη διαφέρει, 14 25 διότι τοῦ μὲν εἰκότος ἔχουσιν αὐτοὶ οἱ ἀκούοντες ἔννοιαν, τὰ δὲ παραδείγματα *** καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων καὶ ἐκ τῶν 2 δμοίων φέρειν έστι, τὰ δὲ τεκμήρια μόνον ἐκ τῶν περὶ τὸν 5 λόγον καὶ τὴν ποᾶξιν ἐναντίων συντίθεται. καὶ μὴν ἐνθύ- 3 μημα τεμμηρίου ταύτη την διαφοράν ἔσχηκεν, ὅτι τὸ μέν τεκμήριον περί τον λόγον και την πράξιν έναντίωσίς 30 έστι, τὸ δ' ἐνθύμημα καὶ τὰς περὶ τὰς ἄλλας ἰδέας ἐναντιώσεις έξείληφεν: ἢ καὶ διότι τὸ μὲν τεκμήριον οὐκ ἐφ' 10 ήμῖν ἐστι λαμβάνειν, ἂν μὴ περὶ τὰ πράγματα καὶ τοὺς λόνους ἐναντίωσίς τις ὑπάρχη, τὸ δ' ἐνθύμημα πολλαγόθεν οἶόν τε ποοίζεσθαι τοῖς λέγουσι. γνῶμαι δ' ἐνθυ- 4 35 μημάτων διαφέρουσιν, ή τὰ μὲν ἐνθυμήματα μόνον ἐκ τῶν έναντιώσεων σύγκειται, τὰς δὲ γνώμας καὶ μετὰ τῶν ἐν-15 αντιώσεων καὶ άπλῶς αὐτὰς καθ' αύτὰς δυνατόν ἐστιν ἐμφανίζειν. τὰ δὲ σημεῖα τῶν γνωμῶν καὶ τῶν προειρη- 5 μένων άπάντων ταύτη διαφέρουσιν, ή τὰ μὲν ἄλλα πάντα 40 οἴησιν ἐμποιεῖ τοῖς ἀκούουσι, τῶν δὲ σημείων ἔνια καὶ σαφῶς εἰδέναι ποιήσει τοὺς κρίνοντας καὶ διότι τῶν μὲν 20 έτέρων οὐκ ἔστιν αὐτοὺς πορίσασθαι τὰ πλεῖστα, τῶν 1431 b δὲ σημείων πολλὰ δαδίως ἔστι ποιήσασθαι. καὶ μὴν 6 έλεγγος σημείου ταύτη διαφέρει, διότι τῶν μὲν σημείων ένια μόνον οἴεσθαι ποιεῖ τοὺς ἀκούοντας, ἔλεγγος δὲ πᾶς

aNαβ

3 παραδείγματα . . .] lacunam indicavit Sauppe¹ expleverunt Sauppe¹ Sp.³ textum maxime Sp.³ secutus sic fere restituam (cf. p. 34, 2 sqq.): τὸ λεγόμενον εἶναι, ὅταν ἄπιστον ἢ, φανερὸν ποιεῖ τοῖς ἀκούουσι (cave scribas κρίνουσι conferens l. 18 sq. 23 sq.). τὰ δὲ τεκμήρια τῶν παραδειγμάτων ταύτη διαφέρει, ὅτι τὰ μὲν παραδείγματα \parallel 5 συντίθεσθαι \mathbf{P} | ἐνθύμημα Matr. enthimema $\alpha \beta$ ἐνθύμημά τε \mathbf{N} \parallel 6 ταύτη \mathbf{FC} \mathbf{UH} ταύτην \mathbf{NP} hanc $\alpha \beta$ \parallel 9 ἐξήλειφεν \mathbf{P} Ald. | μὲν \mathbf{N} om. \mathbf{a} \parallel 11 ὑπάρχει $\mathbf{C}^1\mathbf{U}$ \parallel 12.13 γνῶμαι δ᾽ ἐνθυμημάτων διαφέρουσιν om. \mathbf{N}^1 \parallel 12 ἐνθυμημάτων] fort. addendum ταύτη \parallel 14 σύγκεινται $\mathbf{UH}^2\mathbf{P}$ \mid καὶ om. \mathbf{UP} \parallel 15 ἑαυτὰς \mathbf{UHP} \parallel 17 ταῦτα \mathbf{UHP} \mid ἢ α ὅτι \mathbf{N} \parallel 19-21 τῶν μὲν ἑτέρων πολλὰ ἑράδως ἔστι ποιήσασθαι, τῶν δὲ σημείων οὐκ ἔστιν αὐτοὺς πορίσασθαι τὰ πλεῖστα \mathbf{US} . \parallel 20 αὐτοῖς \mathbf{C} \parallel 21 ποιήσασθαι] fort. scribendum πορίσασθαι acquirere $\alpha \beta$ \parallel 22 σημείον] σημείων οὐ $\mathbf{H}^1\mathbf{P}$ (οὐ del. \mathbf{H}^2) \parallel 23 ἔνια] ἔννοιαν \mathbf{i} m. \mathbf{H} \mid πάσαν \mathbf{HP} \mathbf{O} mmem α

- 5 7 τὴν ἀλήθειαν διδάσκει τοὺς κρίνοντας. ὥστε τὰς μὲν ⟨ἔξ αὐτῶν⟩ τῶν λόγων καὶ τῶν πράξεων ⟨καὶ τῶν ἀνθρώπων⟩ πίστεις, οἶαί τέ εἰσι καὶ ὅθεν αὐτῶν εὐπορήσομεν καὶ τίνι ἀλλήλων διαφέρουσιν, ἐκ τῶν προειρημένων ἴσμεν· τῶν δ' ἐπιθέτων ἑκάστην πάλιν διέλθωμεν.
- 10 8 Ἡ μὲν οὖν δόξα τοῦ λέγοντός ἐστι τὸ τὴν αύτοῦ διάνοιαν ἐμφανίζειν κατὰ τῶν πραγμάτων. δεῖ δ' ἔμπειρον ἀποφαίνειν ἑαυτὸν περὶ ὧν ἄν λέγης, καὶ ἐπιδεικνύναι, ὡς συμφέρει σοι τἀληθῆ λέγειν περὶ τούτων, τὸν δ' ἀντιλέγοντα μάλιστα δεικνύναι μηδεμίαν ἔμπειρίαν ἔχοντα 10 τὸν ἐναντίον περὶ ὧν ἀποφαίνεται ⟨τήν τε δόξαν ὁμοίως⟩.
- 15 9 ἄν δὲ τοῦτο μὴ δυνατὸν ῇ, δεικτέον, ὡς καὶ οἱ ἔμπειροι πολλάκις ἐξαμαρτάνουσιν, ἀν δὲ τοῦτο μὴ ἐνδέχηται, λέγειν, ὡς ἀσύμφορόν ἐστι τοῖς ἐναντίοις τἀληθῆ περὶ τούτων εἰπεῖν. ταῖς μὲν οὖν δόξαις τοῦ λέγοντος οὕτω χρησόμεθα 15 καὶ αὐτοὶ ἀποφαινόμενοι καὶ ἑτέροις ἀντιλέγοντες.
- 20 **15** Μαρτυρία δέ ἐστιν δμολογία συνειδότος ἑκόντος. ἀναγκαῖον δ' εἶναι τὸ μαρτυρούμενον ἢ πιθανὸν ἢ ἀπίθανον ἢ ἀμφίβολον πρὸς πίστιν, ὡσαύτως δὲ καὶ τὸν μάρ-
 - 2 τυρα ⟨ἢ⟩ πιστὸν ἢ ἄπιστον ἢ ἀμφίδοξον. ὅταν μὲν οὖν τὸ 20 μαρτυρούμενον ἦ πιθανὸν καὶ ὁ μάρτυς ἀληθινός, οὐδὲν
 - 25 δέονται αὶ μαρτυρίαι ἐπιλόγων, ἐὰν μὴ βούλη γνώμην ἢ ἐνθύμημα συντόμως εἰπεῖν τοῦ ἀστείου ἕνεκεν ὅταν δὲ ὑποπτεύηται ὁ μάρτυς, ἀποδεικνύειν δεῖ, ὡς οὕτε γάριτος

17 cf. Theophil. l. c. p. 659 a $N\alpha\beta$

TEXNH PHTOPIKH 14,7-15,8

ένεκεν ούτε τιμωρίας ούτε κέρδους δ τοιούτος αν τά ψευδη μαρτυρήσειε. δεί δέ καὶ διδάσκειν, ὅτι οὐ συμφέρει 3 τὸ ψεῦδος μαρτυρεῖν: αἱ μὲν γὰρ ἀφέλειαι μικραί, τὸ δ' 30 έξελεν ηθηναι γαλεπόν, ννωσθέντα δ' οὐ μόνον εἰς ἀρνύριον 5 οί νόμοι ζημιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ εἰς δόξαν καὶ εἰς ἀπιστίαν. τούς μέν οὖν μάρτυρας οὕτω πιστούς ποιήσομεν : ἀντι- 4 λέγοντας δὲ μαρτυρία δεῖ τὸν τρόπον τοῦ μάρτυρος διαβάλλειν, αν ή πονηρός, ή το μαρτυρούμενον έξετάζειν, αν 35 ἀπίθανον ζου τυγχάνη, ἢ καὶ συναμφοτέροις τούτοις 10 ἀντιλέγειν, συνάγοντας τὰ φαυλότατα τῶν ἐναντίων εἰς ταὐτό, σκεπτέον δὲ καὶ εἰ φίλος ἐστὶν ὁ μάρτυς ῷ μαρ- 5 τυρεί, ή εἰ μέτεστιν αὐτῷ ποθεν τοῦ πράγματος, ή ἐγθρός ἐστιν οδ καταμαρτυρεῖ, ἢ πένης τούτων γὰρ οί μέν διὰ χάριν, οἱ δὲ διὰ τιμωρίαν, οἱ δὲ διὰ κέρδος ὑπ- 40 15 οπτεύονται τὰ ψευδη μαρτυρεῖν. καὶ τὸν τῶν ψευδομαρτυ- 6 ριῶν νόμον ἐπὶ τούτοις τεθεικέναι φήσομεν τὸν νομοθέτην: άτοπον οὖν εἶναι τοῦ νομοθέτου τοῖς μάρτυσι μὴ πιστεύ- 1432 a σαντος τούς κοίνοντας πιστεύειν αὐτοῖς, κατὰ τούς νόμους κρινεῖν όμωμοκότας, τοὺς μὲν οὖν μάρτυρας οὕτως 20 ἀπιθάνους ποιήσομεν. ἔστι δὲ καὶ κλέπτειν τὴν μαρτυρίαν 7 τρόπω τοιῶδε · μαρτύρησόν μοι, ὧ Καλλίκλεις · μὰ τοὺς 5 θεούς οὔκουν ἔγωγε κωλύοντος γὰρ ἐμοῦ ταῦτα ἔπραξεν οδτος. καὶ διὰ τούτου ἐν ἀποφάσει ψευδομαρτυρήσας ψευδομαρτυρίου δίκην οὐχ ύφέξει. τοιγαροῦν ὅταν μὲν ἡμῖν 8 25 συμφέρη κλέπτειν τὴν μαρτυρίαν, οὕτως αὐτῆ χρησόμεθα:

aNαβ

1 οὔτε² Sp.² nec α η̈ codd. aut β | κέρδους ἔνεκεν $\mathbf{U}\mathbf{H}^1\mathbf{P}$ | δ τοιοῦτος] οὖτος $\mathbf{F}\mathbf{C}\mathbf{H}^2$ || 2 οὖ οπ. \mathbf{P} Ald. || 4 ⟨οὖ⟩ χαλεπόν \mathbf{F} inckh¹, quod reprobavit $\mathbf{K}ays$.¹ non difficile α | δ'] γὰρ $\mathbf{F}uhr^1$ || 6 ποιήσωμεν \mathbf{C} || 7 μαριυρίαν \mathbf{U} || 9 ἀπίθανον ὂν τυγχάνη $\mathbf{S}p$.⁶ απίθανον τυγχάνη a sit incredibile α β ηੌ πιθανόν \mathbf{N} e corr. \mathbf{A} || 10 συνάγοντα $\mathbf{S}p$.⁴ colligentes β συνάγοντα codd. colligentem α , cf. p. 19, 14. 48, 14. 94, 27 || 12 μέτεστί ποθεν αὐτῷ \mathbf{N} || 13 καταμαριυρεῖ] κατηγορεῖ \mathbf{H}^1 || 18 κατὰ] τοὺς κατὰ $\mathbf{S}p$.² || 19 κρινεῖν $\mathbf{S}p$.¹ κρίνειν codd., cf. p. 46, 20 || 20 ἀπιθάνως $\mathbf{H}\mathbf{P}$ || 21 \mathbf{K} αλλίκλεις $\mathbf{C}\mathbf{U}\mathbf{H}\mathbf{P}$ \mathbf{K} αλίκλεις \mathbf{F} Λυσικλῆς \mathbf{N} Lisicles β Lisides α Λυσίκλεις $\mathbf{K}assel$ || 22 ταῦτα ἔπραξεν ταῦτα (ταῦτα² litura deletum) \mathbf{H} || 23 διὰ τοῦτο \mathbf{a} propter hoc α β | ψευδομαρτυρίον \mathbf{a} falsitatis α falsi testimonii β ψευδομάρτυρος \mathbf{N} ψευδομαρτυρίος $\mathbf{S}p$.² || 24 ὅτε ... (ℓ. 25) συμφέρει $\mathbf{U}\mathbf{H}\mathbf{P}$

έὰν δὲ οἱ ἐναντίοι τοιοῦτόν τι ποιήσωσιν, ἐμφανιοῦμεν 10 τὴν κακοποιίαν αὐτῶν καὶ συγγραψαμένους μαρτυρεῖν κελεύσομεν. μάρτυσι μὲν οὖν καὶ μαρτυρίαις ἐκ τούτων ἴσμεν ὡς δεῖ χρήσασθαι.

Βάσανος δέ έστι μὲν δμολογία παρὰ συνειδότος, 5 ἄκοντος δέ. ὅταν μὲν οὖν συμφέρη ἡμῖν ποιεῖν αὐτὴν ἰσγυράν, λεκτέον, ώς οί τε ιδιῶται περί τῶν σπουδαιοτάτων 15 καὶ αἱ πόλεις περὶ τῶν μεγίστων ἐκ βασάνων τὰς πίστεις λαμβάνουσι, καὶ διότι πιστότερόν ἐστι βάσανος μαρτύρων: τοῖς μὲν γὰρ μάρτυσι συμφέρει πολλάκις ψεύσασθαι, τοῖς 10 δὲ βασανιζομένοις λυσιτελεῖ τάληθῆ λέγειν οὕτω γὰρ 2 παύσονται τάχιστα τῆς κακοπαθείας. ὅταν δὲ βούλη τὰς 20 βασάνους ἀπίστους ποιεῖν, πρῶτον μὲν λεκτέον, ὡς οί βασανιζόμενοι τοῖς ἐκδιδοῦσι πολέμιοι γίνονται καὶ διὰ τοῦτο πολλά τῶν δεσποτῶν καταψεύδονται ἔπειθ' ὅτι 15 πολλάκις τοῖς βασανίζουσιν δμολογοῦσιν οὐ τὰς ἀληθείας. 3 Γν' ως τάγιστα των κακών παύσωνται, δεικτέον δ' στι 25 καὶ τῶν ἐλευθέρων πολλοὶ ἤδη βασανιζόμενοι καθ' ἑαυτῶν έψεύσαντο βουλόμενοι την παραυτίκα κακοπάθειαν έκφυγεῖν, ὤστε πολὺ μᾶλλον εὔλογον τοὺς δούλους ψευσαμένους 20 κατά τῶν δεσποτῶν βούλεσθαι τὴν αὐτῶν τιμωρίαν ἐκφυγεῖν ἢ πολλὰς κακοπαθείας τοῖς σώμασι καὶ ταῖς ψυγαῖς 30 ύπομείναντας, ἵν' ἔτεροι μηδὲν πάθωσιν, ⟨αὐτοὺς βούλεσθαι⟩ μή ψεῦδος εἰπεῖν. τὰς μὲν οὖν βασάνους ἐκ τῶν τοιούτων καὶ τῶν τούτοις δμοιοτρόπων πιθανὰς καὶ ἀπιθάνους 25 καταστήσομεν.

17 Θρχος δέ έστιν μετὰ θείας παραλήψεως φάσις αναπό-

27 sq. cf. Theophil. l. c. p. 659 $\mathbf{a} \, \mathbf{N} \boldsymbol{\alpha} \, \boldsymbol{\beta}$

3 μάςτνσι] μαςτνοήσουσι $\mathbf{P} \parallel \mathbf{4}$ ώς δεῖ οπ. $\mathbf{H}^1 \parallel \chi$ ρῆσθαι $\mathbf{H}^1 \parallel \mathbf{5}$ παςὰ \mathbf{a} ας πεςὶ $\mathbf{N} \parallel \mathbf{6}$ ποιεῖν αὐτὴν \mathbf{a} αὐτὴν ποιεῖν \mathbf{N} ipsum (sc. tormentum) facere $\alpha \boldsymbol{\beta} \parallel \mathbf{7}$ τε $Sp.^1$ γε codd. $\parallel \mathbf{8}$ αί οπ. $\mathbf{N} \parallel \mathbf{12}$ βούλει $\mathbf{CUP} \parallel \mathbf{15}$ ποιλὶὰ \mathbf{a} multa $\alpha \boldsymbol{\beta}$, cf. p. 48, 15 πολλοὶ $\mathbf{N} \parallel \mathbf{16}$ τοῖς οπ. $\mathbf{P} \parallel$ οὖ τὰς ἀληθείας codd., fort. corruptum ὀλιγωροῦντες ἀληθείας Καγε. $\mathbf{1} \parallel \mathbf{17}$ παύσονται $\mathbf{C}^1\mathbf{N}^1 \parallel \mathbf{23}$ ὖπομείναντας $\mathbf{FCH}^2\mathbf{N}^2$ -ες $\mathbf{UH}^1\mathbf{PN}^1 \parallel \alpha$ ύτοὶ $\mathbf{N}^1 \parallel \mathbf{20}$ ποὶ $\mathbf{N}^1 \parallel \mathbf{20}$ τοὶς $\mathbf{TCH}^2\mathbf{N}^2$ 17 ἀναπόδεικτος \mathbf{FCUH} Theophil. \mathbf{l} .c. sine probatione $\alpha \boldsymbol{\beta}$ ἐναπόδεικτος \mathbf{PN}

δεικτος. δεῖ δ', ὅταν μὲν αὐτὸν αὔξειν ἐθέλωμεν, λέγειν οὕ- 35 τως · οὐδεὶς ἄν ἐπιορκεῖν βούλοιτο φοβούμενος τήν τε παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίαν καὶ τὴν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις αἰσχύνην, καὶ διεξιέναι, ὅτι τοὺς μὲν ἀνθρώπους λαθεῖν ἔστι, τοὺς δὲ θεοὺς οὐκ ἔστιν. ὅταν δὲ οἱ ἐναντίοι καταφύγωσιν εἰς 2 ὅρκον καὶ βουλώμεθα ταπεινοῦν ἀντόν, δεικτέον, ὡς τῶν αὐτῶν ἐστιν ἀνθρώπων τὰ πονηρὰ πράττειν καὶ μὴ φροντίζειν ἐπιορκοῦντας · ὅστις γὰρ κακουργῶν οἴεται λανθάνειν 1432 b τοὺς θεούς, οὖτος οὐδὲ ἐπιορκῶν τιμωρίας οἴεται τεύ-10 ξεσθαι. καὶ περὶ μὲν τῶν ὅρκων ὁμοιοτρόπως τοῖς προειρημένοις μετιόντες λέγειν εὐπορήσομεν ⟨ῦπὲρ αὐτῶν⟩.

Συλλήβδην δὲ τὰς πάσας πίστεις ἤδη, καθάπερ ὑπ- 3 5 εθέμεθα, διεξεληλύθαμεν καὶ δεδηλώκαμεν οὐ μόνον ῆν εκάστη αὐτῶν δύναμιν ἔσχηκεν, ἀλλὰ καὶ τί ἀλλήλων 15 διαφέρουσι καὶ πῶς αὐταῖς χρηστέον. νῦν δ' ὑπὲρ τῶν ὑπολοίπων, ἃ ⟨κοινὰ⟩ τῶν ἐπτὰ εἰδῶν ἐστι καὶ περὶ πάντας τοὺς λόγους χρήσιμα γίνεται, διδάσκειν ἐπιχειρήσομεν. 10

Προκατάληψις μὲν οὖν ἐστι, δι' ἦς τά τε τῶν ἀκου- 18 όντων ἐπιτιμήματα καὶ τοὺς τῶν ἀντιλέγειν μελ- 20 λόντων λόγους προκαταλαμβάνοντες ὑπεξαιρήσομεν τὰς ἐπιφερομένας δυσχερείας. καὶ τὰς μὲν τῶν ἀκουόν - 2 των ἐπιτιμήσεις ὧδε χρὴ προκαταλαμβάνειν· ἴσως 15 δε τινες ὑμῶν θαυμάζουσιν, ὅτι νέος ἀν οὕτω περὶ μεγά- λων πραγμάτων ἐπεχείρησα δημηγορεῖν· καὶ πάλιν· 25 μηδεὶς ἀπαντήση μοι δύσκολος, ὅτι μέλλω συμβουλεύειν ὑμῖν περὶ ὧν ὀκνοῦσί τινες ἄλλοι παρρησιάζεσθαι πρὸς ὑμᾶς. περὶ μὲν οὖν τῶν μελλόντων δυσχεραίνεσθαι τοῖς 3 20

α Ναβ

1 ὅταν μὲν αὐτὸν $Sp.^2$, cf. l. 6 αὐτόν, ὅταν μὲν codd. | ἐθέλωμεν HP θέλωμεν cett. || 4 καl] οὐ U om. H | τοὺς . . . ἀνθρώπους] τοῖς . . . ἀνθρώπους UHP || 6 βουλώμεθα FN -όμεθα CUHP | ἡμεῖς ταπεινοῦν HP || 9 τεύξασθαι HP || 10 ὁμοιοτρόπως] an scribendum ⟨τὰ τοιαῦτα⟩ όμοιοτρόπως?, cf. p. 22, 17 sq. || 11 ὑπὲρ αὐτῶν codd. (περὶ αὐτῶν U) delevi, cf. p. 7, 18 sq. 17, 9 sq. || 12 ὑπερεθέμεθα UH^1P || 13 δεδηλώκαμεν Sylb., cf. p. 86, 4 δεδώκαμεν codd. || 16 κοινὰ inser. Kassel om. codd. | έπτὰ $Sp.^2$ τριῶν codd., cf. p. 59, 11 et v. praef. p. XL sq. || 20 ὑπεραιρήσομεν P || 22 καταλαμβάνειν U || 25 δυσχόλως $Sp.^2$ || 27 ὑμᾶς | ἡμᾶς CU

ακούουσιν ούτω δεῖ προκαταλαμβάνοντα φέρειν αἰτίας. παρ' ἃς ὀρθῶς ποιεῖν δόξεις συμβουλεύων, δεικνύντα τὴν έοπμίαν τῶν λενόντων <ἢ> τὸ μένεθος τῶν κινδύνων ἢ τὸ τῶ κοινῶ συμφέοον ἢ ἄλλην τοιαύτην αἰτίαν, δι' ἦς λύσεις 25 4 την επιφερομένην δυσχέρειαν. αν δε μηδεν ήττον θορυβώ- 5 σιν οί ἀπούοντες, χρή λέγειν συντόμως ή ώς ἐν γνώμης ή ώς ζέν ενθυμήματος σχήματι, διότι πάντων ατοπώτατόν έστιν ήκειν μέν ώς περί των πραγμάτων βουλευσομένους τὰ κράτιστα, νῦν δὲ μὴ βουλομένους ἀκούειν τῶν λεγόντων 30 οἴεσθαι καλῶς ἀν βουλεύσασθαι καὶ πάλιν, ὅτι καλόν 10 έστιν ή αὐτοὺς ἀνισταμένους συμβουλεύειν ή τῶν συμβουλευόντων ἀκούσαντας, ἄπερ ὰν αὐτοῖς δοκῆ, γειροτονεῖν. Έν μέν οὖν ταῖς δημηγορίαις οὕτω καὶ ταῖς προκαταλήψεσι χρηστέον καὶ τοῖς θορύβοις ἀπαντητέον εν δὲ ταῖς δικαιολογίαις προκαταληψόμεθα μὲν δμοιοτρόπως 15 35 τοῖς προειρημένοις, ἀπαντήσομεν δὲ τοῖς θορύβοις, ἐὰν 6 μεν εν ἀργαῖς γίνωνται τῶν λόγων, ὧδε πῶς οὐκ ἄλογον {οὖν} ἐστι τὸν μὲν νομοθέτην προστάξαι δύο λόγους ἑκάστω τῶν ἀντιδίκων ἀποδοῦναι, τοὺς δὲ δικάζοντας ὑμᾶς ὀμωμοκότας κατά τὸν νόμον κρινεῖν, εἶτα μηδὲ τὸν ἕνα λόνον 20 άκοῦσαι βούλεσθαι; κάκεῖνον μὲν ύμῶν τοσαύτην πρό-1433 a νοιαν ἔγειν, ὅπως ἀμούσαντες πάντων τῶν λεγομένων εὐόρκως θῆσθε τὴν ψῆφον, ὑμᾶς δὲ περὶ τούτων οὕτως δλιγώρως έγειν ώστε μηδε τὰς ἀργὰς αὐτὰς ὑπομείναντας 7 τῶν λόνων ἤδη νομίζειν ἀκοιβῶς ἄπαντα νινώσκειν: καὶ 25 5 ἄλλως πῶς οὐκ ἄλογόν ἐστι τὸν μὲν νομοθέτην τάξαι τῶν aNM (a verbo λόγους, l. 18) αβ

2 δόξεις FC putaberis $\boldsymbol{\alpha}$ videberis $\boldsymbol{\beta}$ δόξαις UHP -ει N | συμβουλεύων FN consulendo $\boldsymbol{\alpha}\boldsymbol{\beta}$ συμβουλεύων CUHP | δειμνὺς Η || 3 ἢ add. Rack. om. codd. || 4 ἄλλην] ἄλλην τινὰ HP | αἰτίαν] τὴν αἰτίαν Η || 7 ἐν add. Finckh¹ om. codd. || διότι Bek. ὅτι Hammer διὸ codd. || 12 δοκεῖ UH¹? || 17 δόε πῶς Sp.¹, cf. l. 26 δδέ πως codd. sic $\boldsymbol{\alpha}$ ita $\boldsymbol{\beta}$ || 18 οὖν codd. igitur $\boldsymbol{\alpha}\boldsymbol{\beta}$ del. Hammer, v. l. 17 || 18.19 τῶν ἀντιδίχων ἐκάστω Nℜ || 19.20 ὀμωμοχότας Kassel ὀμωμοχέναι codd. || 20 κατὰ om. H¹P | κρινεῖν Sp.¹ κρίνειν codd., cf. p. 43, 19 | λόγον om. F¹ || 21 κάκεῖνον Matr. e corr., cf. p. 47, 3 καὶ ἐκεῖνον codd. || 23 θῆσθε aℜ θηθθαι N ferre $\boldsymbol{\alpha}$ ponere $\boldsymbol{\beta}$ θήσεσθε Camot., fort. recte, cf. p. 15, 6 | οὕτως NℜF³H² ita $\boldsymbol{\alpha}$ sic $\boldsymbol{\beta}$ om. F¹ CUH¹P || 24 μηδὲ FC μῆτε UHPNℜ | τὰς om. ℜ | ὑπομείναντας αὐτὰς Nℜ

ψήφων ἴσων γινομένων τὸν φεύγοντα νικᾶν, ὑμᾶς δὲ οὅτως ἐναντίως γινώσκειν περὶ τούτων ὡς μηδὲ ἀπολογουμένων τῶν διαβεβλημένων ἀκούειν; κἀκεῖνον μὲν διὰ τὸ μᾶλλον κινδυνεύειν τοὺς φεύγοντας ἀπονεῖμαι ταύτην τὴν πλεο-5 νεξίαν αὐτοῖς ἐν ταῖς ψήφοις, ὑμᾶς δὲ τοῖς μὲν ἀκινδύνως 10 κατηγοροῦσι μὴ φιλονεικεῖν, τοὺς δὲ μετὰ φόβων καὶ κινδύνων περὶ τῶν κατηγορουμένων ἀπολογουμένους θορυβοῦντας ἐκπλήττειν;

Έαν μεν οὖν εν ἀρχαῖς οἱ θόρυβοι γίνωνται, τοῦτον τὸν 8 10 τρόπον αὐτοῖς ἀπαντητέον· ἐὰν δὲ προεληλυθότος τοῦ λόγου θορυβῶσιν, ἐὰν μὲν ὀλίγοι τινὲς τοῦτο ποιῶσιν, 15 έπιτιμητέον τοῖς θορυβοῦσι καὶ πρὸς αὐτοὺς λεκτέον, ότι δίκαιον νῦν μὲν αὐτοὺς ἀκούειν ἐστίν, ἵνα μὴ κωλύωσι τοὺς ἄλλους ὀρθῶς δικάζειν, ἐπὰν δὲ ἀκούσωσι, τότε 15 ποιείν ο τι αν έθελωσιν έαν δε το πληθος θορυβή, μη 9 τοῖς κρίνουσιν, ἀλλὰ σαυτῷ ἐπίπληξον τὸ μὲν γὰρ ἐκεί- 20 νοις ἐπιτιμᾶν ὀργὴν ἐργάζεται, τὸ δὲ σαυτῶ ἐπιπλῆξαι καὶ λέγειν ἐν τῷ λέγειν ἡμαρτηκέναι συγγνώμης ποιήσει τυγείν. δεί δε και δείσθαι των κοινόντων εύμενως αὐτούς 20 ἀκοῦσαι τοῦ λόγου, καὶ ζμή > περὶ ὧν μέλλουσι κρύβδην την ψηφον φέρειν, ήδη την διάνοιαν φανεράν τίθεσθαι. συλλήβδην δὲ τοῖς θορύβοις ἀπαντήσομεν κεφαλαιωδῶς ἢ 10 25 γνώμαις ἢ ἐνθυμήμασι, δεικνύντες τοὺς θορυβοῦντας ἢ τοῖς δικαίοις ἢ τοῖς νόμοις ἢ τῷ συμφέροντι τῆς πόλεως 25 ἢ τῷ καλῷ ἐναντιουμένους : ἐκ γὰρ τῶν τοιούτων ἔστιν ότι μάλιστα παῦσαι τοὺς ἀχούοντας θοουβοῦντας.

aNMαB

1 ἴσων a \mathfrak{R} equalibus \mathfrak{a} equabilibus $\mathfrak{\beta}$ ἴσως $\mathfrak{N} \parallel 2$ ως] fort. scrib.
ὥστε $\parallel 2.3$ ἀπολογονμένων τῶν διαβεβλημένων om. $\mathfrak{U} \parallel 3$ βεβλημένων $\mathfrak{R}^1 \parallel 8$ θορυβοῦντας $\mathfrak{F}^1 \mathfrak{C} \, \mathfrak{U} \mathfrak{H}^1 \mathfrak{P}$ perturbantes \mathfrak{a} tumultuantes $\mathfrak{\beta}$ ώς θορυβοῦντας $\mathfrak{N} \mathfrak{F}^2 \mathfrak{H}^2$ καὶ θορυβοῦντας $\mathfrak{R} \parallel \mathfrak{I}$ αὐτοῖς om. $\mathfrak{F}^1 \parallel \mathfrak{I}$ μέν μέν οὖν $\mathfrak{P} \parallel \mathfrak{I}$ μέν νῦν $\mathfrak{U} \parallel \mathfrak{I}$ χωλύωσι $\mathfrak{N} \mathfrak{R}$ -σωσι a \mathfrak{I} 15 θέλωσιν $\mathfrak{N} \parallel \mathfrak{I}$ 6 ἀλλὰ σαυτῷ $\mathfrak{F} \mathfrak{C}$ sed tibimet \mathfrak{a} sed te ipsum $\mathfrak{\beta}$ ἀλλὰ έαυτῷ $\mathfrak{U} \mathfrak{H}^1 \mathfrak{P} \mathfrak{N} \mathfrak{R}$ ἀλλὰ σεαντῷ $\mathfrak{H}^2 \parallel \mathring{\mathfrak{E}}$ ἐπίπληξεν $\mathfrak{U} \parallel \mathfrak{I} \mathfrak{I}$ σαντῷ $\mathfrak{F} \mathfrak{C} \mathfrak{H}^2$ τὸ μὲν (l. 16) – ἐπιπλῆξαι om. \mathfrak{a} te . . . met ipsum $\mathfrak{\beta}$ έαυτῷ $\mathfrak{U} \mathfrak{H}^1 \mathfrak{P} \mathfrak{N} \mathfrak{R} \parallel \mathfrak{I} \mathfrak{I}$ χρινόντων γρ. $\mathfrak{F}^2 \, \mathfrak{S} \mathfrak{p}^1$ χρειττόνων cett. melioribus $\mathfrak{a} \, \mathfrak{\beta}$ χρειττόνων εὐμενῶς χρινόντων $\mathfrak{H} \parallel \mathring{\mathfrak{A}}$ σύτοὺς del. Funkh. $\parallel 20$ τοὺς λόγους \mathfrak{C} σαντοῦ ἀχοῦσαι τοὺς λόγους \mathfrak{S} auppe³ $\parallel μ \mathring{\mathfrak{A}}$ add. Vict. $\mathfrak{S} \mathfrak{p}$. om. codd.

Ταῖς μὲν οὖν πρὸς τοὺς ἀκροατὰς προκαταλήψεσιν ὡς 30 11 δεῖ γρῆσθαι καὶ ὅπως τοῖς θορύβοις ἀπαντητέον, ἐκ τῶν προειρημένων ἴσμεν· τὰ δὲ ύπὸ τῶν ἀνταγωνιστῶν έπίδοξα λέγεσθαι πάλιν ώς δεῖ ποοκαταλαμβάνειν, ἀποδείξω: ἴσως οὖν ὀδυρεῖται αύτοῦ πενίαν, ἦς οὐκ ἐγώ, 5 35 άλλ' δ τούτου τοόπος υπαίτιος έστι καὶ πάλιν πυνθάνο-12 μαι αὐτὸν τὸ καὶ τὸ μέλλειν λέγειν. ἐν μὲν οὖν τοῖς προτέροις λόγοις ούτω δεῖ τὰ ἐπίδοξα λέγεσθαι ὑπὸ τῶν ἐναντίων προκαταλαμβάνοντα διαλύειν καὶ ἀσθενῆ ποιεῖν: καὶ γὰρ κἂν πάνυ ἰσγυρὰ ἦ τὰ προκατειλημμένα, οὐχ 10 13 δμοίως φαίνεται μεγάλα τοῖς ἤδη ποοακηκοόσιν. ἐὰν δὲ 1433 ο τούς ύστέρους λόγους έγωμεν καὶ οἱ ἐναντίοι προκατειληφότες ὧσιν ἃ μέλλομεν λέγειν, ἀντιπροκαταληπτέον 14 έστιν αὐτὰ λύοντας τόνδε τὸν τρόπον οὖτος δ' οὐ μόνον μου κατέψευσται πολλά ποὸς ύμᾶς, ἀλλά καὶ σαφῶς 15 είδως, ὅτι ἐξελέγξω αὐτόν, προκατέλαβέ μου τὸν λόγον 5 καὶ προδιέβαλεν, ἵν' ύμεῖς μὴ όμοίως αὐτῷ προσέχητε ἢ ἐγὼ μὴ εἴπω πρὸς ὑμᾶς αὐτὸν διὰ τὸ διασεούρθαι

ann (usque ad verbum $\delta \pi \omega \varsigma$, l. 2) $\alpha \beta$

3 εἰρημένων $\mathbf{H}^1\mathbf{P} \parallel \mathbf{4}$ ἐπίδοξα \parallel μέλλοντα ἐπίδοξα $\mathbf{F}^2\mathbf{H}^2 \parallel \mathbf{5}$ ἀπο- $\delta \varepsilon i \xi \omega \hat{S} p.^4 \hat{v} \pi o \delta \varepsilon i \xi \omega codd., cf. p. 89, 20. 90, 14 | o \delta v o m. \mathbf{H}^1 | a \dot{v} \tau \dot{o} v$ vel avτοῦ $\mathbf{H} \parallel \mathbf{6}$ ἐστι Cant. $Sp.^2$ est $\boldsymbol{\beta}$ ἔσται codd. erit $\boldsymbol{\alpha}$, cf. $p.17,8 \parallel$ 7 τὸ καὶ τὸ καὶ τὸ P τόδε καὶ τόδε N, sed cf. p. 77, 21 sq. | πρότεgoν $\mathbf{N} \parallel \mathbf{8}$ επίδο $\xi a \end{bmatrix}$ μελλοντα επίδο $\xi a \mathbf{F}^2 \mathbf{H}^2 \parallel \mathbf{10}$ προκατειλημμένα scripsi προδιαβεβλημένα codd., cf. l. 16 sq. διαβεβλημένα $Sp.^2 \parallel$ 12 ἔχωμεν λέγωμεν $Sp.^2 \mid oi$ om. $H^1P \parallel 13$ ἀντί τοῦ προκατάληπτέον $\mathbb{C} \parallel 14$ λύοντας $Sp.^1$ solventes α λύοντα codd. solventem β , $cf.~p.~19, 14.~43, 10.~94, \bar{2}7 \parallel$ 15 σα ϕ $\tilde{\omega}$ ς] ἀ ϕ ειδ $\tilde{\omega}$ ς $\mathbf{F}^1 \parallel$ 17 προδιέ β αλεν \mathbf{N} preaccusavit $\alpha \beta$ διέβαλεν FCUH διέβαλλεν P \parallel 18 διασεσύοθαι FH²PN σεσύρθαι CUH¹ \parallel 20 εἰ F¹CUHP εἰ δὲ NF² \mid εὶ καὶ — (p. 49, 1) Elvai non intellego quid sibi velit enuntiatum concessivum εὶ καὶ etc. nec quid significet pluralis ταῦθ' . . . ἄ . . . μικρὰ σημεῖα. sententia auctoris cognosci potest e tertio et quarto versu exempli. quod sumpsit e Philocteta Euripidis. ὥστε εἰ καὶ ταῦθ' οὖτος διέσυρε, λέξω, α φημι etc. Sauppe³ || 21 προδιέσυρε NF²H² prius detraxit α διέσυρε F¹CUH¹P detraxerit β

πρότερον ὑπὸ τούτου· ἐγὼ δ' οἶμαι δεῖν τοὺς ἐμοὺς λόγους παρ' ἐμοῦ πυνθάνεσθαι ὑμᾶς, ἀλλὰ μὴ παρὰ τούτου, †εἰ ²ο καὶ ταῦθ' οὖτος ποοδιέσυρε λέγων, ἅ φημι οὐ μικοὰ σημεῖα

TEXNH PHTOPIKH 18, 11-19, 2

εἶναι† τοῦ μηδὲν ύγιὲς τοῦτον λέγειν. κέχρηται δὲ καὶ 15 10 Εὐριπίδης ἐν Φιλοκτήτη τεχνικῶς τούτω τῷ εἴδει διὰ τοῦδε

λέξω δ' έγώ, κἄν μου διαφθείρας δοκῆ λόγους ὑποστὰς αὐτὸς ἠδικηκέναι ἀλλ' ἐξ ἐμοῦ γὰρ τὰμὰ ⟨νῦν⟩ μάθοις κλύων, δ δ' αὐτὸς αύτὸν ἐμφανιζέτω λέγων.

ταῖς μὲν οὖν προκαταλήψεσιν ὡς δεῖ χρῆσθαι καὶ πρὸς 15 τοὺς κριτὰς καὶ πρὸς τοὺς ἐναντίους, ἴσμεν διὰ τούτων.

10 Αἰτήματα δέ ἐστιν ἐν τοῖς λόγοις, ὰ παρὰ τῶν ἀκουόν- 19 των οἱ λέγοντες αἰτοῦνται. τούτων δ' ἐστὶ τὰ μὲν ἄδικα, τὰ δὲ δίκαια. δίκαιον μὲν οὖν ἐστι τό τε προσέχειν τοῖς λεγομένοις αἰτεῖσθαι καὶ μετ' εὐνοίας ἀκούειν, δίκαιον δὲ 20 καὶ τὸ κατὰ τοὺς νόμους αὐτῷ βοηθῆσαι καὶ τὸ μηδὲν

15 παρὰ τοὺς νόμους ψηφίσασθαι καὶ τὸ τοῖς ἀτυχήμασι συγγνώμην ἔχειν. †ἐὰν δὲ ἢ παρὰ τοὺς νόμους, ἄδικον, ἐὰν δὲ μή, δίκαιον†. τὰ μὲν οὖν αἰτήματα ταῦτά ἐστι, διειλόμεθα 2 δ' αὐτῶν τὰς διαφοράς, ἵν' εἰδότες τό τε δίκαιον καὶ τὸ 25 ἄδικον χρώμεθα κατὰ τὸν καιρὸν καὶ μὴ λανθάνωσιν ἡμᾶς

4-7 Eurip. Philocteta, v. Nauck, Fragm. Trag.² p. 619

α Ναβ

5

3 τοῦδε] τούτον $\mathbf{H}^1 \parallel 4$ μον διαφθείρας] μοι διαφθείραι Wurm apud Kays.² μον διαφθείραι Wecklein, SB München, 1888, 1, p. 131, sed v. Sauppe³, p. 635 \parallel 5 ὁποστὰς] ὑφιστὰς Ribbeck, Die röm. Tragödie im Zeitalter der Republik, 1875, p. 392 \parallel 6 νῦν μάθοις temptavi, cf. Soph. Phil. 300 μὲν μάθης Sauppe³ μαθήση codic temptavi αὐτ' εἴση pro τὰμὰ μαθήση Wecklein, l. c. p. 132 alii alia \parallel 7 ἐμφανιζέτω Pfugk, Schedae criticae, Progr. Danzig, 1836, p. 25 ἐμφανιεῖ σοι codd. ἐμφανίζει σοι Heath, Notae sive lectiones ad tragicorum graecorum veterum Aeschyli Sophoclis Euripidis quae supersunt dramata etc., 1762, 3, p. 182 Finckh² \parallel 9 κριτὰς] ἀκροατὰς Sp.² \parallel 12 δίκαιον \mid ἄδικον $\mathbf{H}^1\mathbf{P}\mathbf{F}^2\mid$ τε om. $\mathbf{H}\parallel$ 14 καὶ \mid om. $\mathbf{U}\mathbf{H}\mathbf{P}\mid$ τοὺς om. $\mathbf{P}\parallel$ 16 ἐὰν δὲ-(l. 17) δίκαιον \mid locus corruptus. hie plura ad iniustas preces pertinentia excidisse ex ipsius auctoris verbis διειλόμεθα δ' αὐτῶν etc. (l. 17 sqq.) collegit iam Kays. \mid $\mathbf{16}$ δὲ \mid $\mathbf{F}^1\mathbf{C}\mathbf{U}$ $\mathbf{H}^1\mathbf{P}$ μὲν $\mathbf{N}\mathbf{F}^2\mathbf{H}^2$ quidem $\mathbf{\alpha}\beta\parallel$ 16.17 ἐἀν δὲ μή, δίκαιον del. Sp. \mid

οἱ ἐναντίοι ἄδικόν τι αἰτοῦντες τοὺς δικάζοντας. καὶ περὶ μὲν τούτων ἐκ τῶν εἰρημένων οὐκ ἀγνοήσομεν.

- 20 Παλιλλογία δέ ἐστι μὲν σύντομος ἀνάμνησις, δεῖ 30 δ' αὐτῆ χρῆσθαι καὶ περὶ τῶν μερῶν καὶ περὶ τῶν ὅλων λόγων τὰς τελευτάς. παλιλλογήσομεν δὲ ἐν κεφαλαίοις ἢ 5 διαλογιζόμενοι ἢ ἀπολογιζόμενοι ⟨ἢ προαιρού-μενοι⟩ ἢ προσερωτῶντες ⟨ἢ εἰρωνευόμενοι⟩.
 - 2 δείξω δ' αὐτῶν οἶον εκαστόν ἐστι. τὸ μεν οὖν διαλογί-
- 35 ζεσθαι τοιόνδε τί έστιν · ἀπορῶ δ' ἔγωγε, τί ἂν ἐποίησαν οδτοι, εἰ μὴ φανεροὶ μὲν ἦσαν ἡμᾶς πρότερον ἐγκαταλελοι- 16 πότες, ἐξηλέγχοντο δὲ ἐπὶ τὴν πόλιν ἡμῶν στρατεύσαντες,
- 3 οὐδὲν δὲ πώποτε ὧν ὧμολογήκασι ποιήσαντες. τὸ μὲν οὖν διαλογίζεσθαι τοιοῦτόν ἐστι, τὸ δὲ ἀπολογίζεσθαι τοιόνδε· ἀπέδειξα δ' αὐτοὺς διαλύσαντας προτέρους τὴν
- 1434 a συμμαχίαν καὶ πρῶτον ἐπιθεμένους ἡμῖν, ὅτε πρὸς Λακε- 15 δαιμονίους ἐπολεμοῦμεν, καὶ μάλιστα σπουδάσαντας
 - 4 εξανδοαποδίσασθαι τὴν πόλιν ἡμῶν. τὸ μεν οὖν ἀπολογίζεσθαι τοιοῦτόν ἐστι, τὸ δ' ἐκ προαιρέσεως ἀναμιμνήσκειν τοιόνδε ἐνθυμεῖσθαι δὲ δεῖ, ὅτι συμβέβη-
 - 5 κεν ήμῖν, ἐξ ὅτου τὴν φιλίαν πρὸς τούτους ἐποιησάμεθα, 20 μηδέποτε κακὸν ὑπὸ τῶν πολεμίων παθεῖν βοηθήσαντες γὰρ ήμῖν πολλάκις ἐκώλυσαν Λακεδαιμονίους τὴν χώραν ήμῶν διαφθεῖραι, χρήματα δὲ πολλὰ καὶ νῦν 5 φέροντες διατελοῦσιν. ἐκ προαιρέσεως μὲν 〈οὖν〉 οὕτως
 - 10 ἀναμνήσομεν, εξ επερωτήσεως δὲ τόνδε τὸν τρόπον· 25 ήδέως δ' ἂν αὐτῶν πυθοίμην, διὰ τί τὰς συντάξεις ἡμῖν οὐκ ἀποδιδόασιν; οὐ γὰρ ὡς ἀποροῦσιν εἰπεῖν ἂν τολμή-

aNαβ

2 μὲν] μὲν οὖν $\mathbf{P} \parallel \mathbf{3}$ μὲν οπ. $\mathbf{UHP} \parallel \mathbf{4}$ καὶ περὶ 1 -(l. 5) τελευτάς] ν. p. 51, 20 sq., cf. p. 45, 16 sq. $\parallel \mathbf{5}$ an scrib. ἐν κεφαλαίφ? cf. p. 60, 4 $\parallel \mathbf{6}$ ἢ ἀπολογιζόμενοι-(l. 7) εἰρωνευόμενοι Sauppe 1 ἢ ἀπολογιζόμενοι ἢ ἐκ προαιρέσεως ἢ ἐξ ἐπερωτήσεως ἢ ἐξ εἰρωνείας \mathbf{Sp} . ἢ προσερωτῶντες ἢ ἀπολογιζόμενοι codd. (ante ἢ προσερωτῶντες add. ἢ προαιρούμενοι \mathbf{A}^2 post ἢ ἀπολογιζόμενοι add. ἢ ἐκ προαιρέσεως \mathbf{N}^2 Matr. $\mathbf{F}^2\mathbf{H}^2$) $\parallel \mathbf{9}$ δ' \mathbf{a} autem $\alpha \boldsymbol{\beta}$ om. $\mathbf{N} \parallel \mathbf{11}$ ἐπὶ om. $\mathbf{H}^1 \parallel \mathbf{14}$ τοιόνδε \mathbf{Sp} . ?, cf. $\mathbf{9}$. 38, 19 sq. 23 sq. τοιοῦτον codd., cf. p. 51, 16 | ἀπέδειξα \mathbf{N} έπ- \mathbf{a} \mathbf{m} 15 ἡμῖν] ὑμῖν $\mathbf{CP} \parallel \mathbf{18}$ τοιοῦτόν \mathbf{Sp} . $\mathbf{20}$ τοιόνδε codd., cf. p. 56, 19. 60, 4 \parallel 19 δὲ om. $\mathbf{F} \parallel \mathbf{20}$ τούτοις \mathbf{P} Ald. $\parallel \mathbf{21}$ μηδὲν μηδέποτε Reeve $\parallel \mathbf{24}$ οὖν add. \mathbf{Sp} . ?, cf. l. 13. 17 p. 51, 5 igitur $\boldsymbol{\alpha}$ om. codd. $\boldsymbol{\beta} \parallel \mathbf{26}$ αὐτὸν \mathbf{C}

TEXNH PHTOPIKH 19,2-21,2

σαιεν, οι τοσαύτα χρήματα καθ' εκαστον ενιαυτον εκ τῆς χώρας επιδεικνύονται λαμβάνοντες, οὐδ' αὖ φήσουσιν εἰς τὴν τῆς πόλεως διοίκησιν πολλὰ δαπανᾶν· παντελῶς 15 γὰρ ελάχιστα τῶν νησιωτῶν ἀναλίσκοντες φαίνονται. ἐκ 5 μὲν οὖν ἐπερωτήσεως οὕτω παλιλλογήσομεν.

Είρωνεία δέ έστι λέγειν τι μή λέγειν προσποιούμενον 21 ἢ ⟨ἐν⟩ τοῖς ἐναντίοις ὀνόμασι τὰ πράγματα προσαγορεύειν. εἴη δ' ἄν αὐτῆς τὸ σγῆμα τοιοῦτον ἐν τῶ περὶ τῶν εἰρημένων συντόμως αναμιμνήσκειν οὐδεν δ' οἶμαι δεῖν 20 10 λέγειν, ότι οδτοι μεν οί φάσκοντες πολλά άγαθά πεποιηκέναι πλεῖστα φαίνονται τὴν πόλιν κεκακουργηκότες. ήμεῖς δέ, οθς οὖτοί φασιν ἀγαρίστους εἶναι, τούτοις τε πολλάκις βοηθήσαντες καὶ τοὺς ἄλλους οὐδὲν ἀδικοῦντες. τὸ μὲν οὖν ἐν προσποιήσει παραλείψεως λέγοντα συντόμως 2 25 15 ἀναμιμνήσκειν τοιοῦτόν ἐστι, τὸ δὲ τοῖς ἐναντίοις ὀνόμασι προσαγορεύειν τὰ πράγματα πάλιν τοιόνδε · οὖτοι μὲν οἱ χρηστοί πολλά φαίνονται τούς συμμάχους κακά πεποιηκότες, ήμεῖς δ' οἱ φαῦλοι πολλῶν ἀγαθῶν αὐτοῖς αἴτιοι καταστάντες. διὰ τούτων μὲν οὖν συντόμως ἀναμιμνή- 30 20 σκοντες ταῖς παλιλλογίαις χρησόμεθα καὶ περὶ τῶν μερῶν καὶ περὶ τῶν ὅλων λόγων τὰς τελευτάς.

aNαβ

2 ἐπιδεικνύονται λαμβάνοντες α ostenduntur accipientes α ἐπιδεικνύοντες λαμβάνοντες Ν¹ -ονται λαμβάνειν Ν² qui . . . demonstrant assumere β | αδ Bek. ἄν codd. | φήσουσιν Ν -ωσιν α dicerent α dicere possunt β || 4 ἐλάχιστοι P || 5 ἐπερωτήσεως Ν interrogatione $\alpha\beta$ ἐπερωτήσεων α || 6 λέγειν¹] fort. scrib. τὸ λέγειν ης 42, 6 sq., sed ν. p. 59, 16 sqq. | μὴ λέγειν προσποιούμενον U Cant. μὴ προσποιούμενον λέγειν cett. προσποιούμενον μὴ λέγειν Λ^2 λέγειν γίστ. del. || 7 ἐν codd. del. Finckh¹, cf. l. 15. p. 54, 9. 66, 22 sq. || 8 αὐτοῖς C U¹ | τοιοῦτον] fort. scrib. τοιόνδε, cf. l. 16 | ἐν τῷ – (l. 9) ἀναμμιτήσκειν] his verbis neque prior species είρωνείας neque είρωνεία ipsa definitur, sed genus, sc. παλιλλογία. fort. αὐτῆς del. et ροκείνεια ipsa definitur, sed genus, sc. παλιλλογία. fort. αὐτῆς del. et ροκεί αναμμιτήσκειν, cf. l. 14 sq. || 11 κεκακουργηκότες ΗΡ ἐκκεκακουργηκότες cett. || 12 ἀχρήστους Η¹ || 15 δὲ] δ΄ ἐν P Ald. || 16 τοιόνδε Ηαππετ, cf. p. 50, 14 τοιοῦτον N tale β τοιοῦτόν ἐστιν α οπ. α || 18 πολλῶν α multorum $\alpha\beta$ οπ. N | αὐτοῖς N eis α ipsis β οπ. α || 20 ταῖς οπ. U H¹P | καὶ περὶ τῶν μερῶν τελευτάς P τῶν μερῶν — (p. 52, 1) μήκη οπ. H¹

- 22 Όθεν δὲ ἔστιν ἀστεῖα λέγειν καὶ τὰ μήκη τῶν λόγων ποιεῖν, ὅπως ἄν τις ἐθέλη, τοῦτο διέξιμεν πάλιν. ἀστεῖα 35 μὲν οδν λέγειν ἐκ τούτου τοῦ τόπου ἔστιν, οἰον τὰ ἐνθυμήματα λέγοντας (ὅλα ἢ) ἡμίση ὥστε τὸ ἡμισυ αὐτοὺς 2 ὑπολαμβάνειν τοὺς ἀκούοντας. δεῖ δὲ καὶ γνώμας συμ- 5 παραλαμβάνειν. χρὴ δὲ †τούτων κατὰ πάντα τὰ μέρη συγκαταλέγειν † διαλλάττοντα τοὺς λόγους καὶ μηδέποτε ὅμοια εἰς τὸ αὐτὸ πολλὰ τιθέντα, καὶ οὕτως ἀστεῖος ὁ λόγος φανεῖται.
- 1434b 3 Μηκύνειν δὲ τοὺς λόγους βουλόμενον δεῖ μερίζειν 10 τὸ πρᾶγμα καὶ ἐν ἑκάστω μέρει τὰ ἐνόντα οἶά τέ ἐστι τὴν φύσιν διδάσκειν, καὶ τὴν χρῆσιν καὶ ἰδία καὶ κοινῆ καὶ τὰς προφάσεις αὐτῶν ἐκδιηγεῖσθαι. ἀν δὲ καὶ ἔτι μακρότερον 5 ἐθελήσωμεν τὸν λόγον ποιεῖν, δεῖ πολλοῖς ὀνόμασι περὶ 4 ἐκάστου χρῆσθαι. χρὴ δὲ καὶ παρὰ μέρος ἔκαστον τοῦ 15 λόγου παλιλλογεῖν καὶ τὴν παλιλλογίαν σύντομον ποιεῖσθαι, ἐν δὲ τῆ τελευτῆ τοῦ λόγου ταῦτα, περὶ ὧν καθ' ἔν ἔκαστον εἴρηκας, ἀθρόα συντιθέναι καὶ περὶ ὅλων τῶν 10 πραγμάτων λέγειν. τοῦτον μὲν οὖν τὸν τρόπον μῆκος ἔξουσιν οἱ λόγοι.
 - 5 Βραχυλογεῖν δὲ βουλόμενον ⟨δεῖ⟩ ὅλον τὸ πρᾶγμα ενὶ ἀνόματι περιλαμβάνειν, καὶ τούτῳ δ ἂν ὑπάρχη βραχύτατον τῷ πράγματι. χρὴ δὲ καὶ ⟨τοὺς⟩ συνδέσμους ὀλίγους

aNαβ

2 ἐθέλη FC θέλη N ἐθέλοι UHP \parallel 3 τόπον FCN loco $\alpha \beta$ τρόπον UHP verba ἐκ τούτον τοῦ τόπον (vel τρόπον) auctoris non esse suspicor, sed cf. p. 72, 27. 86, 24 \parallel 4 ὅλα ἢ codd. cuncta (tota β) vel $\alpha \beta$ del. Sp.² \mid ἡμίση FCU H²P dimidia β ῆμισν H¹(?) N medietatem α \parallel 5 ὁπολαμβάνειν N \mid γνόμας PN -auς cett. \parallel 5.6 παφαλαμβάνειν U \mid 6 τούτων - (l. 7) συγκαταλέγειν] locus desperatus. pro συγκαταλέγειν desideres distribuendi vel dissipandi notionem velut κατανέμειν \parallel 7 τοὺς λόγους] fort. scribendum κατὰ τοὺς λόγους, cf. p. 70, 23 sq. \parallel 8 ὅμοιον UH¹P \mid τιθέντας F \mid οὖτος H¹P \mid ἀστεῖος ό λόγος FCU ὁ λόγος ἀστεῖος HPN \mid 10 βουλόμενος UP \mid 14 θελήσωμεν N ἐθελήσομεν U \mid 15 καὶ a et $\alpha \beta$ om. N \mid ἕκαστα C \mid 17 ἔν \mid fort. scrib. ἐπὶ, cf. p. 53, 14. 71, 3 etc. \mid 18 ἀθρόως C¹ (?) ἀθρόω U \mid 21 βουλόμενος US. \mid ὁεὶ addidi, cf. l. 10 oportet β om. codd. α \mid 22 τούτ α \mid τοῦτο H¹ \mid ὑπάρχη U²HPN -οι FC -ει U¹ \mid 23 τοὺς add. Kassel \mid συνδέσμους \mid συν Ν¹

TEXNH PHTOPIKH 22,1-8

ποιεῖν, τὰ πλεῖστα δὲ ζευγνύναι {ὀνομάζειν μὲν οὕτω, τῆ δὲ λέξει εἰς δύο χρῆσθαι} καὶ παλιλλογίαν τὴν σύντομον 15 ἐκ τῶν μερῶν ἀφαιρεῖν, ἐν δὲ ταῖς τελευταῖς μόνον παλιλλογεῖν. καὶ τοῦτον μὲν τὸν τρόπον βραχεῖς τοὺς λόγους 5 ποιήσομεν.

Έὰν δὲ βούλη μέσως λέγειν, ⟨δεῖ⟩ τὰ μέγιστα τῶν 6 μερῶν ἐκλέγοντα περὶ τούτων ποιεῖσθαι τοὺς λόγους. χρὴ δὲ καὶ τοῖς ὀνόμασι τοῖς μέσοις χρῆσθαι καὶ μήτε τοῖς 20 μακροτάτοις μήτε τοῖς βραχυτάτοις μήτε πολλοῖς περί γε 10 ἔνός, ἀλλὰ μετρίοις. χρὴ δὲ καὶ τοὺς ἐπιλόγους ἐκ τῶν 7 ἀνὰ μέσον μερῶν μήτε παντελῶς ἐξαιρεῖν μήτε πᾶσι τοῖς μέρεσιν ἐπιφέρειν, ἀλλ' ἄπερ ἂν μάλιστα βούλη κατανοῆσαι τοὺς ἀκούοντας, ἐπὶ τούτων μάλιστα παλιλ- 25 λογεῖν ἐπὶ τῆ τελευτῆ.

15 Τὰ μὲν οὖν μήκη τῶν λόγων ἐκ τούτων ποιήσομεν, 8 ήνίκα ἂν θέλωμεν · ἀν δὲ ἀστεῖον γράφειν θέλης λόγον, παραφύλαττε ὡς μάλιστα, ὅπως τὰ ἤθη τῶν λόγων ὁμοιοῦν τοῖς ἀνθρώποις δυνήση. τοῦτο δὲ ποιήσεις, ἀν ἐπιθεωρῆς 30 τὰ μεγάλα τῶν ἠθῶν καὶ τὰ ἀκριβῆ καὶ τὰ μέτρια. περὶ 20 μὲν οὖν τούτων ἐντεῦθεν οὐκ ἀγνοήσεις, περὶ δὲ ὀνομάτων συνθέσεως δηλώσομεν · καὶ γὰρ τοῦτο τῶν ἀναγκαίων ἐστί.

αΝαβ

1 ὀνομάζειν−(l. 2) γοῆσθαι del. Kassel: haec verba ad transitum p. 54, 10-12 pertinentia ibique margini ascripta errore librarii huc delata sunt | μèv] δὲ μèv H || 2 καὶ] fort. scrib. καὶ τὴν || 3 ἐν δὲ ταῖς τελευταῖς] cf. p. 52, 17 | μόνον \mathbf{N} -οις $\mathbf{a} \parallel \mathbf{6}$ δεῖ addidi, cf. p. 52, 21 om. codd. || 7 ἐκλέγοντα Sp.² ἐκλέγων codd., quod defendit Us. || 10 μετρίοις FH N moderatis α mediocribus β μετρίας CUH²P | τούς έπιλόγους | fort. scrib. τὰς παλιλλογίας, sed cf. p. 44, 22 | 11 μέσου Η | 12 βούλει $\mathbf{U} \parallel \mathbf{14} \ \tau \tilde{\eta} \ om. \ \mathbf{N} \parallel \mathbf{15} \ \tau \tilde{\alpha} \ \mu \hat{\epsilon} \nu \ o\tilde{v} \nu \ \mu \tilde{\eta} \kappa \eta \ \tau \tilde{\omega} \nu \ \lambda \acute{o} \gamma \omega \nu$ longitudines autem sermonum et brevitates et mediocritates β τὰ μὲν-(l. 16) θέλωμεν deleri vult Zwierlein, ita ut totus locus usque ad (l. 19) μ étgia removeatur || 16 é ϑ é λ ω μ ε ν P Ald. | \mathring{a} ν $\delta \grave{c}$ -(l. 19) μέτρια] hanc alteram περὶ τοῦ ἀστείου λόγου doctrinam interpolatori deberi docuit Ipf., p. 43 sqq. nescio autem, an additamentum uncis includi non possit, cum sit arte conexum cum ipsius auctoris verbis || 20.21 ὀνομάτων συνθέσεως | έρμηνείας Us., cf. p. 30, 5. 54, 11. 58, 22 | 21 δηλώσομεν FCUP declarabimus $\alpha \beta$ δηλώσωμεν HN | καὶ γὰρ-(l. 22) ἐστί] cf. p. 57, 11: δεησόμεθα γὰρ καὶ τούτων

- 23 Ποῶτον μὲν οὖν τρόποι ὀνομάτων εἰσὶ τρεῖς, ἀπλοῦς ἢ σύνθετος ἢ μεταφέρων. ὡσαύτως δὲ καὶ θέσεις τρεῖς, μία 35 μὲν εἰς φωνῆεν τελευτᾶν ⟨ἐν⟩ ταῖς συμβολαῖς καὶ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεσθαι, δευτέρα δὲ †ἀπὸ ἀφώνου ἀρξάμενον εἰς ἄφωνον τελευτᾶν†, τρίτη δὲ τὰ ἄφωνα πρὸς τὰ φωνήεν- 5 2 τα συνδεῖν. τάξεις δὲ τέτταρες, μία μὲν τὰ ὅμοια τῶν ἀνομάτων ἢ παράλληλα τιθέναι ἢ διασπείρειν, ἄλλη δὲ τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι χρῆσθαι ἢ μεταβάλλειν εἰς ἔτερα, 1435 ** τρίτη δὲ ἐνὶ ἢ πολλοῖς ὀνόμασι τὸ πρᾶγμα προσαγορεύειν, τετάρτη δὲ ἑξῆς τὰ πραχθέντα ὀνομάζειν ἢ ὑπερβιβάζειν. 10 ὅπως δὲ καλλίστην ποιήσεις τὴν ἑρμηνείαν, νῦν δηλώ-
 - 24 Ποῶτον μὲν οὖν εἰς δύο ερμηνεύειν, εἶτα σαφῶς 5 δεῖ λέγειν. σχήματα δέ ἐστι τοῦ εἰς δύο λέγειν τάδε εν μὲν ὅτι αὐτὸς δύναται καὶ τοῦτο καὶ ἔτερον, 15 δεύτερον δὲ ὅτι οὖτος μὲν οὐ δύναται, ἔτερος δὲ δύναται, τρίτον δὲ ὅτι οὖτος καὶ τοῦτο καὶ ἔτερον δύναται, τέταρτον δὲ ὅτι οὖτὸς οὕθ' ἔτερος δύναται, πέμπτον δὲ ὅτι ἐκεῖνος μὲν δύνα-10 ται, αὐτὸς δὲ οὐ δύναται, ⟨ἔκτον δὲ ὅτι αὐτὸς 20

aNαβ

σομεν.

2 θέσεις codd. positiones $\alpha\beta$ cf. p. 56, 1: $\tau \varepsilon \theta \dot{\eta} \sigma \sigma \nu \tau \alpha \iota \sigma \nu \nu \theta \dot{\varepsilon}$ σεις \mathbf{A}^2 edd. || 3 φωνῆεν scripsi φωνήεντα codd. | τελευτῶς \mathbf{C} | έν addidi om. codd. | συμβολαῖς FUHPN συλλαβαῖς C in deliberati $vis α om. β \parallel 4 δεντέρα CH² secunda αβ δεύτερον FUPN -ος H¹ |$ $d\pi\dot{o} = (l.5) \tau \varepsilon \lambda \varepsilon v \tau \tilde{a}v$ locus corruptus, ut vidit Us. qui proposuit ἀρξόμενον. fort. scrib. εἰς ἄφωνον τελευτᾶν καὶ ἀπὸ ἀφώνου ἄρχε- $\sigma \vartheta \alpha \iota \parallel \mathbf{5} \tau \rho \iota \tau \eta \mathbf{FCUH^2P} - o\varsigma \mathbf{H^1} \tau \rho \iota \mathbf{N} \parallel \mathbf{8} \varepsilon \tau \varepsilon \rho \alpha \mathbf{N} \text{ alia } \alpha \beta \ \alpha \lambda$ ληλα $\ddot{\mathbf{a}} \parallel 1\ddot{\mathbf{0}}$ πραχθέντα N ea que acta sunt $\alpha \beta$, cf. p. 66, 15-25 ποαγματευθέντα FCH2 πράγματα θέντα UH1P || 11 καλλίστην Ν optimam $\alpha \beta$ κάλλιστα \mathbf{a} | ποιήσης \mathbf{F} || 13 ὅπως ante εἰς et ante σαφῶς add. et enuntiatum cum antecedenti coniunxit Us. \mid εἰς δεντέραν έρμηνείαν $\mathbf{H}^1 \parallel \mathbf{16}$ μέν $\mathbf{F}\mathbf{H}^2$, cf. p. 55, 6 om. cett. \mid οὐ δύνα $au = (\hat{l}. 17) \ ov{tog} \ \mathbf{F} \mathbf{H}^2 \mathbf{N} \boldsymbol{\alpha} \boldsymbol{\beta} \ om. \ \mathbf{C} \mathbf{U} \mathbf{H}^1 \mathbf{P} \parallel \mathbf{18} \ \tau \dot{\epsilon} \tau a_0 \tau ov \rceil \tau o \dot{\tau} t o v \ \mathbf{H}^1 \mathbf{P} \parallel$ αὐτοὶ $\mathbf{N} \parallel \mathbf{19} \pi \epsilon \mu \pi \tau \sigma \mathbf{v}$ τέταρτον $\mathbf{H}^1 \mathbf{P} \parallel \epsilon \kappa \epsilon \tilde{\imath} \mathbf{v} \sigma \varsigma = (p. 55, 2) \epsilon \tau \epsilon \rho \sigma \mathbf{v}$ αὐτὸς μεν δύναται, ετερος δε οὐ δύναται omisso membro εκτον έτερον codd. έπτον - έτερον suppl. e repetitione p. 55, 18-20 N² A $\mathbf{F}^2\mathbf{H}^2$. eodem $(p. 55, 16 \, \mathrm{sg.})$ respiciens exervos (l. 19) pro $a\dot{v}\tau\dot{o}\varsigma$ et $a\dot{v}$ τὸς (l. 20) pro ἔτερος recte proposuit Sp.2: in archetypo quintum et sextum membrum inter se confusa fuisse apparet

TEXNH PHTOPIKH 23,1-25,1

μέν ετερον δύναται, έχεῖνος δὲ οὐ δύναται έτερον >. έκαστον δὲ τούτων ἐπὶ τῶνδε θεωρήσεις. ὅτι 2 μέν γὰο αὐτὸς δύναται (καὶ τοῦτο καὶ ἕτερον), τοιόνδε έστίν ένω δε ου μόνον τούτων αίτιος υμίν 5 έγενόμην, άλλα και Τιμόθεον μέλλοντα στρατεύειν έφ' ύμᾶς διεκώλυσα. ὅτι δὲ οὖτος μὲν οὐ δύναται, 3 15 ετερος δε δύναται, τοιόνδε αὐτὸς μεν οὖν ἀδυνάτως έγει πρεσβεύειν ύπερ ήμῶν, οὖτος δε φίλος ἐστὶ τῆ πόλει τῶν Σπαρτιατῶν καὶ μάλιστ' ἀν δυνηθείη πρᾶξαι, ἀ 10 βούλεσθε, τὸ δὲ ὅτι οὖτος καὶ τοῦτο καὶ ἕτερον 4 δύναται, τοιόνδε · οὐ μόνον δὲ ἐν τοῖς πολέμοις εὔοωστον 20 αύτὸν παρέσγεν, ἀλλὰ καὶ βουλεύσασθαι τῶν πολιτῶν οὐχ ἥκιστα δύναται. τὸ δὲ ὅτι οἴτ' αὐτὸς οἴθ' ἔτερος 5 $\delta \dot{v} v \alpha \tau \alpha \iota$, $\tau o i \acute{o} v \delta \varepsilon \cdot o \ddot{v} \tau$ $\langle \ddot{a} v \rangle \alpha \dot{v} \tau \dot{o} \zeta \delta v v \eta \vartheta \varepsilon (\eta v o \lambda i \gamma \eta v o \lambda i \gamma v o \lambda i$ 15 δύναμιν έγων καταπολεμῆσαι τοὺς ἐναντίους οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς τῶν πολιτῶν, τὸ δὲ ὅτι ἐκεῖνος μὲν δύναται, 6 αὐτὸς δὲ οὐ δύναται, τοιόνδε · οὖτος μὲν γὰρ ἔρρωται 25 τῶ σώματι, ἐγὼ δ' ἀρρωστῶν τυγγάνω, τὸ δὲ ὅτι αὐτὸς 7 μέν ετερον δύναται, έχεῖνος δὲ οὐ δύναται 20 έτερον, τοιόνδε: έγω μέν γάρ κυβερνησαι δυνατός είμι, οδτος δὲ οὐδὲ κωπηλατῆσαι δύναται. σχήματα μὲν οδν τοῦ εἰς δύο ἑομηνεύειν οὕτω ποιήσεις, ἐπὶ τῶν ποανμάτων 30 άπάντων τὸν αὐτὸν τρόπον μετιών, σαφῶς δὲ ὅθεν δηλώσεις, τοῦτο πάλιν σκεπτέον.

25 Ποῶτον μὲν οὖν ὀνόμαζε τοῖς οἰκείοις ὀνόμασιν, ὅ τι **25** ἀν λέγης, διαφεύνων τὸ ἀμφίβολον. εὐλαβοῦ δὲ πεοὶ τὰ

α Ναβ

φωνήεντα τῶν γραμμάτων, ὅπως μὴ έξῆς τεθήσονται. 35 πρόσεγε δὲ καὶ τοῖς καλουμένοις ἄρθροις, ὅπως ἐν τῷ δέοντι προστιθήται, σκόπει δὲ καὶ τὴν σύνθεσιν τῶν ονομάτων, όπως μήτε συγκεχυμένη μήθ' ύπερβατή έσται τὰ γὰρ ούτω λεγόμενα δύσγνωστα συμβαίνει. 5 μετά δὲ συνδέσμους, οθς ἂν προείπης, ἀποδίδου τοὺς 2 ἀχολουθοῦντας, τὸ μὲν οὖν συνδέσμους ἀποδιδόναι 1435 τούς ἀπολουθοῦντας τοιόνδε ἐστίν ἐγὰ μὲν παρεγενόμην οδ ἔφην, σὸ δὲ φάσκων ήξειν οὐκ ἦλθες πάλιν ὅταν δ αὐτὸς σύνδεσμος ἀκόλουθος η, οἶον σὸ γὰρ κἀκείνων 10 3 αἴτιος ἐγένου, καὶ τούτων αἴτιος σύ. περὶ μὲν οὖν τῶν συνδέσμων εἴρηται, καὶ ἀπὸ τούτων τεκμαίρεσθαι δεῖ καὶ 5 περί τῶν ἄλλων. δεῖ δὲ καὶ τὴν σύνθεσιν τῶν ὀνομάτων μήτε συγκεγυμένην μήτε ύπερβατὴν ποιεῖν. τὸ μὲν γὰρ συγκεχυμένον τοιόνδε ἐστίν, ὡς ὅταν εἴπης : 15 δεινόν έστι τοῦτον τύπτειν τοῦτον άδηλον γάρ (ἦν). δπότερος ὰν ἦν δ τύπτων. ἐὰν δὲ εἴπης οὕτως, δῆλον 10 4 ποιήσεις · δεινόν έστι τοῦτον ύπὸ τούτου τύπτεσθαι. τὸ μέν οὖν συγχεῖν τὴν σύνθεσιν τῶν ὀνομάτων τοιοῦτόν έστι ***** τὸ δὲ προσέγειν τοῖς ἄρθροις, ὅπως ἐν 20 τῶ δέοντι ποοστιθήται, ἐπὶ τῶνδε ὅρα· οὖτος ὁ ἄνθρωπος τοῦτον τὸν ἄνθοωπον ἀδικεῖ. νῦν μὲν ἐγγενόμενα τὰ 15 ἄοθοα σαφῆ ποιεῖ τὴν λέξιν, ἐξαιοεθέντα δὲ ἀσαφῆ ποιήσει. 5 ἔσθ' ὅτε δὲ συμβαίνει καὶ τὸ ἀνάπαλιν. τὰ μὲν οὖν ἐν τοῖς

aNαβ

1 τεθήσεται Funkh., sed cf. p. 30, 2. 41, 17 \parallel 3 προστίθεται UH¹P \parallel 5 ἔσται N ἐστι $\mathbf{a} \parallel$ 6 οῦς οπ. $\mathbf{F}^1\mathbf{H}^1\mathbf{P} \parallel$ προείπης $\mathbf{C}\mathbf{N}$ -οις $\mathbf{F}\mathbf{U}\mathbf{H}\mathbf{P} \parallel$ 7 συνδέσμους N τοὺς συνδέσμους $\mathbf{a} \parallel$ 10 σύνδεσμος ἀχόλουθος \mathbf{a} coniunctio sequens $\alpha\beta$ συναχόλουθος $\mathbf{N} \mid \mathbf{\tilde{\eta}} \mid \mathbf{\tilde{\eta}} v \mathbf{H}^1 \mid$ οἶον \mathbf{N} puta $\alpha\beta$ οπια $\mathbf{a} \parallel$ 11 χαὶ] χαὶ σὰ $\mathbf{H}^1 \mid$ σύ $\mathbf{I} \in \mathbf{\tilde{I}} \mathbf{H} \parallel$ 14 ποιεῖν \mathbf{a} facere $\alpha\beta$ οπ. \mathbf{N} εἶναι $\mathbf{A} \parallel$ 15 συγμεχυμένον \mathbf{a} -ως $\mathbf{N} \mid \mathsf{\tilde{o}}$ τε $\mathbf{F} \mid \mathsf{E}$ ίπης $\mathbf{C}\mathbf{H}\mathbf{N}$ -οις $\mathbf{F}\mathbf{U}\mathbf{P} \parallel$ 16 τοῦτον τύπτειν τοῦτον $\mathbf{F}\mathbf{C}\mathbf{N}$ hunc verberare hunc $\alpha\beta$ τοῦτον τύπτειν UP τοῦτον ὑπὸ τούτοις τύπτειν τοῦτον (ὑπὸ τούτοις litura deletum, τοῦτον alt. i. m.) $\mathbf{H} \parallel$ 16 ἦν codd. est $\alpha\beta$ del \mathbf{Sp} . $\mathbf{\tilde{o}}$ 17 ἀν οπ. \mathbf{U} del \mathbf{Sp} . $\mathbf{\tilde{o}}$ 18 τούτον \mathbf{P} Ald. $\mathbf{\tilde{o}}$ 18 τούτον] τούτοις $\mathbf{U}\mathbf{H}\mathbf{\tilde{P}} \parallel$ 19 τοιοῦτόν \mathbf{Sp} . $\mathbf{\tilde{o}}$ ς, cf. p. 50, 18. 60, 4 τοιόνδε codd. $\mathbf{\tilde{o}}$ 20 lac. post ἐστι indic. \mathbf{Sp} . desideratur exemplum hyperbati $\mathbf{\tilde{o}}$ 22 μὲν \mathbf{a} μὲν οὖν \mathbf{N} quidem gitur $\alpha\beta$ μὲν γὰρ Reeve $\mathbf{\tilde{o}}$ έγγενόμενα \mathbf{a} έγγενόμενα \mathbf{N} έγγενόμενα μὲν Reeve $\mathbf{\tilde{o}}$ 24 τὰ μὲν -(p. 57, 1) ἐστι locus ut videtur corruptus. fort. scrib. τὸ μὲν οὖν προσέχειν τοῖς ἄρθροις τοιοῦτόν ἐστι $\mathbf{\tilde{c}}$ το \mathbf{m} . \mathbf{C}

TEXNH PHTOPIKH 25,1-27,1

ἄρθροις τοιαῦτά ἐστι. τὰ δὲ φωνήεντα μὴ τίθει παράλληλα, ἂν μή ποτε ἄλλως ἀδύνατον ἦ δηλῶσαι, ἢ ἀνάπανσις ἢ τις ἢ ἄλλη διαίρεσις. τὸ δὲ τὰ ἀμφίβολα διαφεύγειν 6 τοιόνδε ἐστίν· ἔνια τῶν ὀνομάτων ταὐτὰ ἐπὶ πλείοσι 20 5 πράγμασι κεῖται, οἶον ὀδὸς τῶν θυρῶν καὶ ὁδὸς ἢν βαδίζουσι. δεῖ δ' ἐπὶ τοῖς τοιούτοις τὸ ἴδιον ἀεὶ συμπαραλαμβάνειν. καὶ σαφῶς μὲν ἐν τοῖς ἀνόμασιν, ἀν ταῦτα ποιῶμεν, διαλεξόμεθα, εἰς δύο δ' ἑρμηνεύσομεν διὰ τῆς προτέρας μεθόδου.

- 10 Περὶ δὲ ἀντιθέτων καὶ παρισώσεων καὶ όμοιο 26 25 τήτων λέγωμεν ἤδη· δεησόμεθα γὰρ· καὶ τούτων. ἀντίθετον μὲν οὖν ἐστι τὸ ἐναντίαν τὴν ὀνομασίαν ἄμα καὶ τὴν δύναμιν τοῖς ἀντικειμένοις ἔχον, ἢ τὸ ἔτερον τούτων. τοῖς μὲν οὖν ὀνόμασιν εἴη ἄν 2 15 ἐναντίον ἄμα καὶ τῆ δυνάμει τόδε· οὐ γὰρ δίκαιον 30 τοῦτον μὲν τὰ ἐμὰ ἔχοντα πλουτεῖν, ἐμὲ δὲ τὰ ὅντα προϊέμενον οὕτω πτωχεύειν. τοῖς δ' ὀνόμασι μόνοις· διδότω 3 γὰρ ὁ πλούσιος καὶ εὐδαίμων τῷ πένητι καὶ ἐνδεεῖ. τῆ δὲ δυνάμει· ἐγὰ μὲν τοῦτον νοσοῦντα ἐθεράπευσα, οὖτος οδ' ἐμοὶ μεγίστων κακῶν αἴτιος γέγονεν. ἐνταῦθα μὲν γὰρ 35 τὰ ὀνόματα οὐκ ἐναντία, αἱ δὲ πράξεις ἐναντίαι. κάλλιστον μὲν οὖν εἴη ἀν τὸ κατ' ἀμφότερα ἀντίθετον, καὶ κατὰ τὴν ὀνομασίαν. ἔστι δὲ καὶ τὰ λοιπὰ δύο ἀντίθετα.
- 25 Παρίσωσις δέ έστι μέν, ὅταν δύο ἴσα λέγηται κῶλα· **27** εἴη δ' ἀν ἴσα καὶ πολλὰ μικοὰ ὀλίγοις μεγάλοις, καὶ ἴσα 1436a

aNαβ

1 δὲ φωνήεντα N φωνήεντα δὲ a | τίθη C || 2 ἄν om. U | ἀδύνατον a impossibile $\alpha\beta$ δυνατὸν N | ἀνάπανσις Knebel ἀνάπνενσις Forst. ἀνάπτυξις codd. om. $\alpha\beta$ || 4 ταῦτα UHP | πλείστοις F || 5 κεῖνται P | δόδς] όδὸς CUHP || 6 δ' F δὲ UN δὴ C δὲ καὶ HP | συμπαφαλαμβάνειν HP, cf. p. 31, 11. 21. 33, 21. 52, 5. 68, 2. 81, 7 συμπεφιλαμβάνειν cett. || 7 ἐν del. Finckh¹, cf. p. 51, 7 || 8 ἑρμηνεύσωμεν N || 10 ὁμοιοτήτων] fort. scrib. παρομοιώσεων, cf. p. 58, 5 || 11 λέγωμεν FC dicamus β λέγομεν UHPN didicimus α || 12 ἐναντίαν FCN -ον UHP || 13 τοῖς ἀντικειμένοις Jort. del. ἐν τοῖς ἀντικειμένοις Kassel || 16 προέμενον HP || 20 δ' ἐμοὶ Bek. δέ μοι codd. || 22 τὴν HPN om. FCU || 25 λέγηται FCU -εται NH² om. H¹P

τὸ μέγεθος (καὶ) ἴσα τὸν ἀριθμόν. ἔχει δὲ τοιόνδε τὸ σχῆμα ἡ παρίσωσις ἢ διὰ χρημάτων ἀπορίαν ἢ διὰ πολέμου μέγεθος. ταῦτα γὰρ οὔτε ὅμοια οὔτε ἐναντία, ἀλλ' ἴσα μόνον ἀλλήλοις.

- 5 28 Παρομοίωσις δέ ἐστιν ἡ μείζων τῆς παρισώσεως · 5 οὐ γὰρ μόνον ἴσα τὰ κῶλα ποιεῖ, ἀλλὰ καὶ ὅμοια ἐξ ὁμοίων ὀνομάτων, οἶον · †δεῖ σε† λόγον μίμημα, φέρε πόθον τέχνασμα. μάλιστα δὲ ⟨δεῖ⟩ ποιεῖν ὅμοια τὰ τελευταῖα τῶν ὀνομάτων · ταῦτα γὰρ μάλιστα ποιεῖ τὴν ὁμοίωσιν. ὅμοια 10 δ' ἐστὶν ὀνόματα τὰ ἐξ ὁμοίων συλλαβῶν, ἐν αἶς πλεῖστα 10 γράμματα τὰ αὐτά ἐστιν, οἶον · πλήθει μὲν ἐνδεῶς, δυνάμει δὲ ἐντελῶς.
 - 2 {"Όσα δὲ ἔξω τέχνης κεῖται, τὸ αὐτόματον αὐτό δείξει.}
 Περὶ μὲν οὖν τούτων ἀπόχρη· καὶ γὰρ τὸ δίκαιον ⟨καὶ
 15 τὸ νόμιμον⟩ καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ συμφέρον καὶ τὰ λοιπὰ 15
 αὐτά τε ἴσμεν, οἶά ἐστι καὶ ὅθεν αὐτὰ πολλὰ ποιήσομεν.
 ώσαύτως δὲ καὶ τὰς αὐξήσεις καὶ τὰς ταπεινώσεις γινώσκομεν, αἴ τινές τέ εἰσι καὶ ὅθεν αὐτῶν εἰς τοὺς λόγους
 3 εὐπορήσομεν. ὁμοιοτρόπως δὲ τούτοις τάς τε ⟨πίστεις
 20 καὶ τὰς⟩ προκαταλήψεις καὶ τὰ παρὰ τῶν ἀκουόντων 20
 αἰτήματα καὶ τὰς παλιλλογίας καὶ τὰς ἀστειολογίας καὶ
 τὰ μήκη τῶν λόγων καὶ τῆς ἑρμηνείας τὴν σύνθεσιν

αΝαβ

1 \times al add. Rack. et β om. codd. | loa | loa | loa | F2 Matr. e corr. | τοιόν $\delta \varepsilon$ N talem α tale $\dot{\beta}$ τό $\delta \varepsilon$ a \parallel 5 έστιν $\dot{\tilde{\eta}}$] έστι $Sp.^2 \parallel$ 6 ποιεῖν $\mathbf{H}^1 \parallel$ 7 olov $Sp.^2$, cf. l. 11 őσον codd. | $\delta \varepsilon \tilde{\iota}$ σε codd. $\delta \tilde{\iota}\tilde{\iota}$ σοι vel $\delta \varepsilon \tilde{\iota}$ Us. sensus requirit verbum cupiendi vel egendi, sed $\delta \tilde{\epsilon i}$ e linea sequenti huc depulsum esse videtur. ἔχε scribendum esse censet $Sp.^3 \parallel \bar{\mathbf{8}}$ τέχνημα $Us. \mid \delta \tilde{\epsilon} \tilde{\iota} \pi \sigma \iota \tilde{\epsilon} \tilde{\iota} v Sp.^2$, cf. p. 17, 6. 21, 5. 52, 21. 53, 6 oportet facere β ποιεῖν codd. ποιεῖ Cant. Erasm.3 ποίει Cas. fac α || 9 δμοίωσιν \rceil παρομοίωσιν Rack. \parallel 13 όσα $\delta \grave{\epsilon} - \delta \epsilon \acute{\epsilon} \xi \epsilon \iota \ codd. \ delevi. neque enim$ iam hoc loco auctori τὰ έξω τέχνης κείμενα commemoranda fuerunt neque facile perspicias, quid το αὐτόματον discipulum docere potuerit, cf. p. 59, 3 sqq. 93, 13 sqq. όσα μέν οδν ή τέχνη παρασκευάζει, ταῦτ' ἐστιν ante ὅσα δὲ add. $Sp.^3\parallel$ 14 οὖν om. $C\parallel$ 14.15 καὶ τὸ νόμιμον add. $Sp.^6$ et legitimum β om. codd. $\alpha\parallel$ 16 οἶά $Sp.^2$, cf. p. 7, 23. 8, 15. 9, 18. 21, 19. 74, 13 äriv' Sp.3, cf. l. 18 ä codd. 17 τὰς ² om. Η || 18 τέ om. Ρ | τοὺς om. Η || 19.20 πίστεις καὶ τὰς addidi, cf. p. 29, 24 sqq. om. codd. πίστεων mentionem post γινώσκομεν (l. 17) excidisse putat Sp.²

TEXNH PHTOPIKH 27,1-29,2

απασαν ἴσμεν. ὥστε τὰς κοινὰς δυνάμεις ἀπάντων τῶν 4 εἰδῶν καὶ τὰς διαφορὰς καὶ τὰς χρήσεις αὐτῶν ἐκ τῶν προειρημένων εἰδότες, ἀν ἐθίσωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ γυμνά-25 σωμεν † ἀναλαμβάνειν αὐτὰς κατὰ τὰ προγυμνάσματα†, 5 {καὶ} πολλὴν εὐπορίαν καὶ λέγοντες καὶ γράφοντες ἐξ αὐτῶν ἔξομεν. κατὰ μέρη μὲν οὖν οὕτως ἀκριβέστατα ἀν 5 διέλοις τὰς τῶν λόγων μεθόδους. ὡς δ'ἐπὶ τοῖς εἴδεσι χρὴ τάττειν τοὺς λόγους σωματοειδῶς, τίσι τε πρώτοις τῶν μερῶν χρῆσθαι καὶ πῶς τούτοις αὐτοῖς, ταῦτα πάλιν 30 δηλώσω. προοίμιον μὲν οὖν προτάττω· κοινὸν γάρ ἐστι τῶν ἑπτὰ εἰδῶν καὶ ἐπὶ πᾶσι τοῖς πράγμασιν ἁρμόσει λεγόμενον.

Έστι δὲ προοίμιον καθόλου μὲν εἰπεῖν ἀκροατῶν 29 παρασκευὴ καὶ τοῦ πράγματος ἐν κεφαλαίω μὴ 15 εἰδόσι δήλωσις, ἵνα γινώσκωσι, περὶ ὧν ὁ λόγος, 35 παρακολουθῶσί τε τῆ ὑποθέσει, καὶ ἐπὶ ⟨τὸ⟩ προσέχειν παρακαλέσαι καὶ καθ' ὅσον τῷ λόγῳ δυνατὸν εὔνους ἡμῖν αὐτοὺς ποιῆσαι. τούτων μὲν οὖν εἶναι δεῖ τὸ προοίμιον παρασκευαστικόν. ὡς δὲ αὐτῷ χρησόμεθα, πρῶτον 20 μὲν ἐπὶ τῶν δημηγορικῶν καὶ προτρεπτικῶν, τοῦτο δείξω.

Τὸ μὲν οὖν προεκτιθέναι τὸ πρᾶγμα τοῖς ἀκούουσι 2 1436 b

aNαβ

2 καὶ τὰς διαφορὰς NF^2H^2 et differentias $\alpha\beta$ om. F^1CUH^1P 3 εἰδότες codd. scire quis poterit α scire poterimus $\beta \parallel 4$ ἀναλαμβάνειν – προγυμνάσματα] haec verba ab auctoris temporibus aliena sunt, v. Kays. 1, Us., Wendl. 1, p. $28^{1} \parallel 5 \times \alpha i^{1} codd$. et $\alpha \beta$ del. \mathbb{N}^{2} om. A delendum, nisi post είδότες (l. 3) verbum excidisse putas | λέγοντες καὶ γράφοντες FCUH2, cf. p. 93, 13 λέγοντες καὶ πράττοντες H1P γράφοντες καὶ λέγοντες N scribentes et dicentes αβ | 6 κατὰ μέρη -(l. 7) μεθόδους haec verba non minus ab interpolatore inserta esse quam sententiam antecedentem censet Kassel | μέν om. H¹P | 7 διέλθοις Ald. Sp. 1, cf. p. 24, 19 || 8 τάττειν] πράττειν **P** Ald. || 9 ταῦτα **N** hec α hoc β , cf. e. g. p. 52, 1 sq. om. a | 10 $\pi \rho ooi\mu i \sigma V Sp.^2$ exordium β προοίμια codd. exordia $\alpha \mid \pi$ ροτάττω codd. (προσ- P), fort. corruptum | $\gamma \acute{\alpha} \rho Sp.^2 \delta' codd. \parallel 13 \mu \grave{\epsilon} \nu om. U \parallel 16 \acute{\epsilon} \pi i \tau \grave{\delta} A^2, cf. p. 60, 17. 65,$ 8 ἔτι codd. | 18 ποιήσω U | μὲν οὖν CUHP quidem igitur α μὲν FN quoque $\beta \parallel 20$ μèν N quidem $\alpha\beta$ μèν οὖν $\mathbf{a} \mid \delta\eta\mu\eta\gamma o \varrho \iota \varkappa \tilde{\omega} v \varkappa \alpha \tilde{\iota}$ προτρεπτικών codd. δημηγοριών καὶ προτρεπτικών καὶ ἀποτρεπτικών $Sp.^{2}$, cf. p. 65, 10. 74, 12, sed v. praef. p. XL sq. || 21 $\pi \rho o \epsilon \kappa \tau i \vartheta \dot{\epsilon} \nu \alpha i$ | fort. scrib. προτιθέναι, cf. Grube, p. 162

καὶ φανερον ποιεῖν τοιόνδε ἐστίν · ἀνέστην συμβουλεύσων, ώς χρη πολεμεῖν ήμᾶς ὑπὲρ Συρακουσίων · ἀνέστην ἀποφανούμενος, ώς οὐ χρη βοηθεῖν ήμᾶς Συρακουσίοις.

- 3 Το μέν οὖν φράζειν ἐν κεφαλαίω το πρᾶγμα τοιοῦτόν
 5 ἐστι· προσέχειν δὲ παρακαλεῖν ἐκ τούτων ἂν εἰδείη- 5
 μεν, εἰ κατανοήσαιμεν αὐτοί, ποίοις μάλιστα καὶ λόγοις καὶ
 4 πράγμασι βουλευόμενοι προσέχομεν. ἄρ' οὖν οὐ τούτοις,
 ὅταν ἢ ὑπὲρ μεγάλων ἢ φοβερῶν ἢ τῶν ἡμῖν οἰκείων
 βουλευώμεθα; ἢ φάσκωσιν ἐπιδείξειν οἱ λέγοντες ὡς δί10 καια καὶ καλὰ καὶ συμφέροντα καὶ ῥάδια καὶ ἡδέα {ἐπι- 10
- δείξουσιν ήμῖν | πράττειν, ἐφ' ὰ παρακαλοῦσιν; ἢ δεηθῶ5 σιν ήμῶν ἀκοῦσαι αὐτῶν προσέχοντας τὸν νοῦν; ὥσπερ
 οὖν αὐτοὶ τοῖς ἄλλοις, οὕτω καὶ ἡμεῖς τὰ οἰκειότατα τῶν
- προειρημένων τοῖς ὑφ' ἡμῶν πράγμασι λεγομένοις λαμ15 βάνοντες καὶ τοῖς ἀκούουσιν ἐνδεικνύμενοι προσέχειν 15 αὐτοὺς ποιήσομεν.
- 6 Επὶ μὲν οὖν τὸ προσέχειν διὰ τούτων παρακαλοῦμεν τὴν εὖνοιαν δὲ παρασκευασόμεθα διασκεψάμενοι πρῶτον, πῶς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς τυγχάνουσιν ἔχοντες, 7 εὖνοϊκῶς ἢ δυσμενῶς ἢ μήτε εὖ μήτε κακῶς. ἐὰν 20 μὲν οὖν εὖνοι τυγχάνωσιν ὄντες, περίεργον λέγειν περὶ εὐνοίας ἀν δὲ πάντως βουλώμεθα, χρὴ συντόμως μετὰ εἰρωνείας εἰπεῖν τοῦτον τὸν τρόπον ὅτι μὲν οὖν εὖνους εἰμὶ τῆ πόλει καὶ πολλάκις μοι πεισθέντες συμφερόντως

έπράξατε, καὶ διότι πρὸς τὰ κοινὰ δίκαιον έμαυτὸν 25

αΝαβ

3 ἀποφανούμενος $\bf a$ dicturus $\bf \alpha$ ostensurus $\bf \beta$ ἀποφαινόμενος $\bf N$ | οὐ οπ. $\bf H^1$ || 4 κεφαλαίοις $\bf HP$ | τοιοῦτόν Hammer, cf. $\bf p.$ 50, 18. 56, 19 τοιόδε codd. || 5 εἰδοίημεν $\bf CUHP$ || 8 $\ddot{\bf n}^3$ | καὶ $\bf U$ || 9 βουλευόμεθα $\bf H$ | ἐπιδείξειν $\bf FC^2UN$ | ἐπίδειξιν $\bf HP$ οπ. $\bf C^1$ del. Bek., sed $\bf v.$ $\bf l.$ 10 | λότααα codd. iusta $\bf \beta$ iusta legalia $\bf \alpha$ || 10 καὶ $\bf 4$ - ($\bf l.$ 11) ἐφ' ἀ] καὶ ἀληθῆ ἐπιδείξουσιν ἡμῖν ἐφ' ᾶ πράττειν codd. ἐπιδείξουσιν ἡμῖν del. Sauppe³ καὶ $\bf 4$ -($\bf l.$ 11) ἡμῖν del. et πράττειν ante ἐφ' ᾶ transpos. Finckh², cf. $\bf p.$ 70, 13 sq. 72, 20 ἡδέα $\bf p$ ro ἀληθῆ Kays. $\bf i$; an scrib. οὐχ ἀηδῆ? || 11 ῆ δεηθῶσιν -($\bf l.$ 12) τὸν νοῦν del. Kassel || 14 λεγομένας $\bf C$ || 15 ἀχούουσιμὲν δειχνύμενοι $\bf U$ || 16 αὐτοὺς Finckh² eos $\bf \alpha \beta$ αὐτοῖς codd. || 19 αὐτοὺς $\bf \alpha N^1$ ipsos $\bf \alpha \beta$, cf. $\bf p.$ 61, 16 sq. αὐτοὶ $\bf N^2$ Matr. Bek. || 21 τυγχάνουσιν $\bf C$ || 22 βουλευώμεθα $\bf N^2 \bf A$ || 23 τὸν οπ. $\bf C$ || 24 μοι] μὴ $\bf P$ Ald.

παρέχω καὶ μᾶλλόν τι τῶν ἰδίων προϊέμενον ἢ ἀπὸ τῶν 25 δημοσίων ἀφελούμενον, περίεργον εἰναι νομίζω πρὸς ὑμᾶς τοῦτό γε σαφῶς εἰδότας λέγειν ὡς δὲ εἰ καὶ νῦν μοι πεισθεῖτε, καλῶς βουλεύσεσθε, τοῦτο πειράσομαι δι-5 δάσκειν.

Τοῦτον μὲν οὖν τὸν τρόπον τοῖς εὖ διακειμένοις ἐν ταῖς 8 δημηγορίαις τῆς εὐμενείας ὑπομνηστέον· τοῖς δὲ μήτε διαβεβλημένοις μήτε εὖ διακειμένοις δητέον, ὡς 30 δίκαιόν ἐστι καὶ συμφέρον τοῖς πεῖραν μὴ δεδωκόσι τῶν 10 πολιτῶν εὐνους ἀκροατὰς γενέσθαι. ἔπειτα τοὺς ἀκούοντας 9 ἐπαίνῳ θεραπευτέον, δικαίως καὶ νουνεχῶς τοὺς λόγους, ὡς εἰώθασι, δοκιμάζειν. ἔτι δὲ τὰς ἐλαττώσεις οἰστέον λέγοντας, ὡς οὐ δεινότητι πιστεύων ἀνέστην, ἀλλὰ 35 νομίζων τῷ κοινῷ τὸ συμφέρον εἰσηγήσεσθαι.

15 Καὶ τοῖς μὲν μήτε εὖ μήτε κακῶς διακειμένοις ἐκ τῶν 10 τοιούτων τὴν εὖνοιαν ποριστέον τοὺς δὲ διαβεβλημένους ἀναγκαῖον τὰς διαβολὰς ἢ αὐτοὺς ἔχειν ἢ τὰ πράγμα-τα, ὑπὲρ ὧν λέγουσιν, ἢ τὸν λόγον. αὖται δὲ αἱ διαβολαὶ γίνονται ἢ ἐκ τοῦ παρόντος ἢ ἐκ τοῦ παροιχο-20 μένου χρόνου. ἐκ μὲν οὖν τοῦ παροιχομένου 11 1437 a χρόνου ἐάν τις ὑποπτεύηται εἰς πονηρίαν τινά, πρῶτον μὲν τῆ πρὸς τοὺς ἀκροατὰς προκαταλήψει χρῆσθαι καὶ λέγειν, ὡς οὐδ' αὐτὸς ἀγνοῶ διαβεβλημένος, ἀλλ' ἐπιδείξω ψευδεῖς οὔσας τὰς διαβολάς. ἔπειτα κεφαλαιωδῶς ἐν τοῖς 12 5 προοιμίοις ἀπολογητέον, ἀν ἔγης τι λέγειν ὑπὲρ ἑαυτοῦ.

aNαβ

2.3 τοῦτο νομίζω πρὸς ὑμᾶς τοῦτό γε (τοῦτο ¹ litura deletum, πρ. \dot{v} . i. m.) Η || 3 εἰ οm. H¹ || 4 πεισθεῖτε F¹ -ῆτε cett. | βουλεύσασθε N || 8 βεβλημένοις N¹ || 9 πεῖραν μὴ FN μὴ πεῖραν C UHP || 11 ἐπαίνῳ F U H² PN -ων C ἐπάνω H¹ || 12 ἰστέον U || 13 λέγοντα Halm² dicens β || 14 εἰσηγήσεσθαι Sp.¹ -ασθαι codd. || 18 αὖται codd. hee αβ defendit Finckh¹ αὐτῶν Sp.¹ vide ne gravius mendum subsit; fort. scrib. αἱ δὲ περὶ αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, cf. p. 64, 6. 81, 17. 82, 5. 83, 2 || 20 οὖν om. U || 22 τῆ codd. δεῖ Halm¹, cf. p. 64, 11 sqq. oportet β, sed v. p. 82, 25 sqq. || τοὺς οm. HP || 23 σὖτὸς] οὐ δυνατὸς H¹ | ἀγνοῶ μὲν Ν² Μαtr. || 25 ἑαυτοῦ aΝ¹ σαυτοῦ Α σεαυτοῦ Ν² Μαtr. te ipso αβ || καὶ ἢ a et quod aut α ἢ Sp.² aut β

καὶ τὰς κρίσεις ψεκτέον, ἀναγκαῖον γάρ, ἄν τε πρὸς τὸ

δημόσιον ή τις διαβεβλημένος, άν τε πρὸς τοὺς ἰδιώτας, ή γεγενησθαι κρίσιν ή μέλλειν γενήσεσθαι ή μή 10 βούλεσθαι τοὺς τὴν αἰτίαν ἐπενεγκόντας λαβεῖν 13 χρίσιν, καὶ τόπτέον, ώς ἀδίκως ἡ κρίσις † ἐγένετο. καὶ ώς ύπὸ τῶν ἐγθρῶν κατεστασιάσθημεν : ἢ ἐὰν τοῦτο 5 μή ἐνδέχηται, λέγειν, ὡς ἱκανὸν ἡμῖν ἀτυχήσασι τότε, καὶ ώς δίκαιόν έστιν τῶν πραγμάτων ἤδη κεκριμένων μὴ 14 περί τῶν αὐτῶν ἔτι διαβολάς ἔχειν. ἄν δ' ἐπίδοξος ή 15 πρίσις ή γενέσθαι, λεπτέον, ώς ετοιμος εἶ περὶ τῶν διαβολών εν τοῖς καθημένοις ἤδη κοίνεσθαι, κὰν έλεγχθῆς 10 15 τι την πόλιν αδικών, αποθνήσκειν υποτιμά. ἐὰν δὲ οί έγκαλέσαντες μη έπεξίωσιν, αὐτὸ τοῦτο χρη σημεῖον ποιεῖσθαι, διότι τὴν διαβολὴν ψευδῶς ἡμῶν κατήνεγκαν: 20 οὐ γὰρ εἰκὸς εἶναι δόξει τοὺς ἀληθῶς ἐγκαλοῦντας μὴ 16 βούλεσθαι κρίσιν λαβεῖν. ἀεὶ δὲ κατηγορεῖν χρη διαβολης 15 καὶ λέγειν, ώς δεινὸν καὶ κοινὸν καὶ πολλῶν κακῶν αἴτιον. ἐμφανιστέον δ' ὅτι καὶ πολλοὶ ἤδη διεφθάρησαν άδίκως διαβληθέντες. χρη δε καὶ διδάσκειν, ώς εἔηθές 25 έστιν ύπερ των κοινών βουλευομένους μή παρά πάντων τοὺς λόγους ἀκούοντας τὸ συμφέρον σκοπεῖν, ἀλλὰ ταῖς 20 ένίων διαβολαῖς (πιστεύοντας) δυσχεραίνειν. δεῖ δὲ καὶ έπαννέλλεσθαι δίκαια καὶ συμφέροντα καὶ καλὰ ἐπιδείξειν. α υπέσγου συμβουλεύειν.

17 Τοὺς μὲν οὖν ἐκ τοῦ παροιχομένου χρόνου διαβεβλη-30 μένους τοῦτον τὸν τρόπον ἐν ταῖς δημηγορίαις τὰς 25

aNαβ

2 γεγενῆσθαι N factum fuisse α factum esse β γενέσθαι FCU γίνεσθαι H²P γίνεται H¹ | χρίσις H¹ | μέλλειν FN debere $\alpha\beta$ μέλλει CUHP || 4 χρίσιν | χριτάς H¹ | χαὶ - έγένετο | χαὶ εἰ μὲν ἐγένετο ὁριτέον etc. Sp.³ fort. scrib. καὶ εἰ μὲν ἡ χρίσις ἐγένετο, ἢ ὁριτέον ώς ἀδίχως ἐγένετο, cf. l. 8 sqq. 11 sqq. || 6 λέγειν F¹CUHP dicere $\alpha\beta$ λέγε NF², fort. recte 7 τῶν πραγμάτων ἤδη N ἤδη τῶν πραγμάτων α | μήτε HP || 8 διαβολὰς a, cf. l. 10 -ἡν N, cf. l. 13 accusationem $\alpha\beta$ | ἐπίδειξος C || 11 ὑποτιμᾶ HP¹ Finckh¹ -ῶ FCUP²N malim -ἡση | οἱ N om. a || 14 οὐ γὰρ εἰκὸς a indecens enim $\alpha\beta$ οὐ γὰρ N || 19 βουλευομένων H¹ || 21 πιστεύοντας add. Kassel om. codd. | ἐπαγγέλλεσθαι F¹CUH¹P promittere α ἐπαγγέλλεσθαι καὶ ὑπισχνεῖσθαι NF²H² promittere et polliceri β || 22 καὶ καλὰ NF²H² et bona $\alpha\beta$ om. F¹CUH¹P || 23 ὑπέσχοντο C² || 24 τοὺς | τοῖς H¹ | οὖν om. C | χρόνου om. H

διαβολάς λυτέον: ἐχ δὲ τοῦ παρόντος γρόνου διαβάλλει τοὺς λέγοντας πρῶτον μὲν ἡλικία. ἐάν τε γὰρ νέος παντελώς, ἐάν τε ποεσβύτης δημηγορή, δυσχεραίνεται τῶ μὲν γὰρ οἴπω ἦργθαι, τῷ δὲ ἤδη πεπαῦσθαι 5 προσήκειν οἴονται. ἔπειτα ἐὰν συνεχῶς εἰώθη λέγειν: 18 35 πολυποάγμων γὰρ εἶναι δοκεῖ οὖτος. καὶ ἐὰν μηδέποτε πρότερον εἰρήκη: καὶ γὰρ οὖτος ⟨κέρδους⟩ ἕνεκά τινος ίδίου δοκεῖ παρά τὸ ἔθος δημηγορεῖν. ἐκ μὲν οὖν τοῦ 19 παρόντος γρόνου διαβολαί περί τὸν δημηγοροῦντα τοιαῦται 10 γενήσονται. προφασίζεσθαι δὲ ύπὲρ αὐτῶν δεῖ τὸν μὲν νεώτερον έκ της έρημίας των συμβουλευόντων καὶ έκ τοῦ προσήκοντος αὐτῷ, λέγω δ' οἶον ὑπὲρ λαμπαδαρχίας 1437 h ἢ ὑπὲο γυμνασίου ἢ ὑπὲο ὅπλων ἢ ἵππων ἢ πεοὶ πολέμου: τούτων γὰρ οὐκ ἐλάχιστον μέρος τῷ νέῳ μέτεστι. δητέον 20 15 δὲ καὶ ὡς εἰ μήπω καθ' ήλικίαν τὸ φρονεῖν, ἀλλὰ κατὰ φύσιν καὶ ἐπιμέλειαν. ἐμφανιστέον δὲ καὶ ὡς άμαρτόντι 5 μεν ίδιον τὸ ἀτύγημα, κατορθώσαντι δε κοινή ή ἀφείλεια. τῶ μὲν οὖν νέω ἐκ τῶν τοιούτων προφασιστέον, ⟨τῷ δὲ⟩ 21 γέροντι έκ τε τῆς ἐρημίας τῶν συμβουλευόντων καὶ 20 ἐκ τῆς ἐμπειρίας αὐτοῦ, πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἐκ τοῦ μεγέθους καὶ ἐκ τῆς καινότητος τῶν κινδύνων καὶ ἐκ τῶν 10 άλλων τῶν τοιούτων τῶ δὲ λίαν εἰθισμένω ἐχ τῆς 22

5–8 cf. Theophil. l. c. p. 675 sq. aN $\alpha\beta$

1 παρόντο U | διαβάλλει FCHP accusat $\alpha \beta$ διαβάλλειν UN διαβαλεῖς A || 2 ἡλικία a etas $\alpha \beta$ ἡλικίαν NA || 3 πρεσβύτερος F | δημηγορεῖν U || 4.5 πεπαῦσθαι προσήκειν N προσήκειν πεπαῦσθαι (πεπαῦθαι UP) a || 5 ἐἀν οπ. H¹ | συνεχῶς a frequenter $\alpha \beta$ συνεχῆ N | εἰώθη N² A -ει aN¹ || 6 γὰρ εἶναι NF² H² enim esse $\alpha \beta$ οπ. F¹CUH¹P | καὶ ἐἀν - (l. 7) οὖτος οπ. H¹ | μηδέποτε a -πω N || 7 εἰρήκη Sp. 5 -ει codd., cf. l. 5 | κέρδους add. Καγς.¹, cf. Theophil. l. c. || 11 ἐx¹] fort. scrib. ἔχ τε, cf. l. 19. p. 64, 3 || 12 αὐτῷ scripsi, cf. l. 20 τούτῳ codd. || 13 γυμνασίου a -ας N exercitatione $\alpha \beta$ | περὶ N οπ. a || 14 τούτων] τοῦτο H τοῦτον P Ald. || 15 δὲ καὶ] δ' H || 16 φύσεως καὶ ἔπιμελείας C | καὶ ώς] καὶ οπ. U¹ ὡς καὶ HP || 17 μὲν N quidem $\alpha \beta$ οπ. a | τὸ] διὰ τὸ HP || 18.19 τῷ δὲ γέροντι scripsi λέγοντι FC U H¹PN dicentem α ·ἱ β τῷ γέροντι δὲ προφασιστόν λέγοντι A pl. edd. || 19 τε οπ. HP || 20 ἐμπειρίας Καγς.¹, cf. p. 64, 1 εὖτορίας codd. facultate $\alpha \beta$ || 22 εἰθισμένῳ] εἰθισμένψ ἐχ τῆς εὖπορίας (l. 20) - εἰθισμένψ N¹ | ἐχ | fort. scrib. ἔχ τε, cf. l. 11

ἐμπειρίας καὶ ἐκ τοῦ αἰσχρὸν εἶναι πρότερον ἀεὶ λέγοντα νῦν 〈μὴ〉 ἀποφαίνεσθαι γνώμας· τῷ δὲ μὴ εἰθισμένῳ ἔκ τε τοῦ μεγέθους τῶν κινδύνων καὶ ἐκ τοῦ ἀναγκαῖον 15 εἶναι πάντα τινά, ῷ τῆς πόλεως μέτεστιν, ὑπὲρ τῶν νῦν προκειμένων ἀποφαίνεσθαι γνώμην.

Τὰς μὲν οὖν περὶ αὐτὸν τὸν ἀνθρωπον διαβολὰς ἐν ταῖς δημηγορίαις ἐκ τῶν τοιούτων λύειν ἐπιχειρήσομεν· αἱ δὲ περὶ τὸ πρᾶγμα γίνονται μέν, ὅταν τις ἡσυχίαν πρὸς τοὺς 20 ⟨ἀδικοῦντας ἄγειν ἢ πολεμεῖν πρὸς τοὺς⟩ μηδὲν ἀδικοῦντας ἢ πρὸς τοὺς κρείττονας συμβουλεύη ἢ εἰρήνην ποιεῖσθαι
24 αἰσχράν, ἢ παραινῆ περὶ τὰς θυσίας μικρὰ συντελεῖν, ἤ τι τοιοῦτον εἰσηγῆται. δεῖ δὲ περὶ τῶν τοιούτων πρότερον μὲν πρὸς τοὺς ἀκροατὰς προκαταλήψει χρῆσθαι, ἔπειτα τὴν αἰτίαν εἰς τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν τύχην καὶ τοὺς καιροὺς καὶ τὸ συμφέρον ἀναφέρειν καὶ λέγειν, ὡς οὐχ οἱ συμβουλεύοντες τῶν τοιούτων, ἀλλὰ τὰ πράγματά ἐστιν αἴτια.

25 Καὶ τὰς μὲν περὶ τὸ πρᾶγμα διαβολὰς ἐκ τῶν τοιούτων ἀπὸ τῶν συμβουλευόντων ἀπάξομεν ὁ δὲ λόγος ἐν ταῖς δημηγορίαις διαβάλλεται, ὅταν ἢ μακρὸς ἢ ἀρχαῖος ἢ

30 26 ἄπιστος λέγηται. ἐὰν μὲν οὖν μακρὸς ἢ, τὸ πλῆθος αἰτια- 20 τέον τῶν πραγμάτων, ἐὰν δὲ ἀρχαῖος, διδακτέον, ὅτι νῦν καιρὸς αὐτοῦ, ἐὰν δὲ ἀπίθανος, ὑπισχνεῖσθαι δεῖ, ὡς ἀληθῆ ἐπιδείξεις ἐπὶ τοῦ λόγου.

27 Τὰς μὲν οὖν δημηγορίας ἐκ τούτων καταστησόμεθα.

aNαβ

1 ἐχ om. HP | τοῦ αἰσχρὸν | τῶν αἰσχρῶν UHP | ἀεὶ Sp.² δη codd. (δεῖ U) || 2 μηὶ H²A edd. om. codd. α silere pro ἀποφαίνεσθαι γνώμας β || 4 πάντως Matr. F² || 7 ἐπιχειρήσομεν λύειν N || 8 ἡσυχίαν] πόλεμον καὶ μη ἡσυχίαν Cant.² πολεμεῖν Us. στρατείαν Fuhr¹ || 9 ἀδιχοῦντας τοὺς suppl. Reeve μηδὲν del. Sp.² | πρὸς NF²H² ad β om. F¹CUH¹P α | 10 κρείττονας | κρείττονας P ἤττονας Καμs.¹ | συμβουλεύη FH²N consulit α consuluit β συμβουλεύεν CUH¹P συμβουλεύη λύειν Roberts apud Forst., fort. recte || 11 ἢ παραινῆ] παραινῆ ἢ Sauppe³, fort. recte | παραινεῖν H¹P || 12 εἰσηγήσαι P εἰσηγήσασθαι H¹ || 13 προκαταλήψεις C || 18 ἀπάρξομεν H¹ || 19 ἢ¹] ἢ CU¹ || 22 αὐτῷ H | ἐὰν scripsi εἴη, εἰ codd. ἀν εἴη, εἰ Funkh. || 23 ἐπὶ | fort. scrib. προϊόντος, cf. p. 67, 9sq. || 24 τὰς μὲν οὖν - (p. 65,1) πῶς] offendunt forma transitionis, terminus καθίστασθαι pro φροιμιάζεσθαι, interrogatio τάξομεν δὲ πῶς, cf. p. 67, 16. 75, 7. 83,9 sq. auctorem sic fere scripsisse putes: τὰς μὲν οὖν

τάξομεν δὲ πῶς; ἐἀν μὲν μηδεμίαν διαβολὴν ἔχωμεν μήτε αὐτοὶ μήτε ὁ λόγος μήτε τὸ πρᾶγμα, τὴν πρόθεσιν ἐν 35 ἀρχῆ εὐθέως ἐκθήσομεν, ἐπὶ δὲ τὸ προσέχειν καὶ τοῦ λόγον εὐμενῶς ἀκούειν ὕστερον παρακαλέσομεν. ἐἀν δὲ 28 διαβολή τις ἢ τῶν προειρημένων περὶ ἡμᾶς, προκαταλαβόντες τοὺς ἀκροατὰς καὶ περὶ τῶν διαβολῶν τὰς ἀπολογίας καὶ τὰς προφάσεις συντόμως ἐνεγκόντες, οὕτω προθήσομεν καὶ τοὺς ἀκροατὰς ἐπὶ τὸ προσέχειν παρα- 1438 α καλέσομεν. τοῦτον μὲν οὖν τὸν τρόπον τὰς καταστάσεις 10 τῶν δημηγοριῶν ποιητέον.

Μετὰ δὲ τοῦτο ἀναγκαῖον ἡμᾶς ἐστιν ἢ τὰς προγεγε - 30 νημένας πράξεις ἀπαγγέλλειν ἢ ἀναμιμνήσκειν, ἢ τὰς νῦν οὔσας {μερίζοντας} δηλοῦν, ἢ τὰς μελλού - 5 σας γενήσεσθαι προλέγειν. ὅταν μὲν οὖν πρεσβείαν 2 15 ἀπαγγέλλωμεν, πάντα δεῖ τὰ ἡηθέντα καθαρῶς διεξελθεῖν, ἵνα πρῶτον μὲν μέγεθος ὁ λόγος ἔχη· ἀπαγγελία γὰρμόνον ἔσται ἡ τοιαύτη καὶ οὐδὲν ἄλλο λόγου σχῆμα παρεμπεσεῖται. ἔπειθ' ὅπως, ἀν μὲν ἀποτετυχηκότες ὧμεν, μὴ 3 10 διὰ τὴν ἡμετέραν ἡαθυμίαν οἱ ἀκούοντες οἴωνται διαμαρτάνειν τῆς πράξεως, ἀλλὰ δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν ἀν δὲ ἐπιτύχωμεν, μὴ διὰ τύχην ὑπολάβωσι τοῦτο γεγενῆσθαι, ἀλλὰ διὰ τὴν ἡμετέραν προθυμίαν. ταῦτα δὲ πιστεύσουσιν, αΝαβ

περὶ τὸν λόγον διαβολὰς ἐχ τῶν τοιούτων λύσομεν. συλλήβδην δὲ τὴν εὔνοιαν ἐχ πάντων τῶν εἰρημένων παρασχευασόμεθα. τάξομεν δὲ τὰ δημηγοριχὰ προοίμια τόνδε τὸν τρόπον

1 ἔχωμεν UHP -οιμεν FCN \parallel 2 δ λόγος μήτε τὸ πρᾶγμα] fort. scrib. τὸ πρᾶγμα μήτε ὁ λόγος \parallel 3 δὲ οπ. U \parallel 4 ὅστερον FHN postea α posterius β ἔτερον CU ἤστερον P \parallel 7 ἔνεγχόντας UH¹P \parallel 9 οδν N igitur $\alpha\beta$ οπ. a \mid τὰς = (l. 10) ποιητέον] termino καταστάσεως auctoris temporibus ignoto inferioris Graecitatis auctores usi sunt, cf. p. 64, 24 et adn. fort. scrib. τὰ προοίμα . . . τακτέον \parallel 10 δημηγορικών FH², cf. p. 59, 20 \parallel 11 τοῦτο] fort. scrib. ταῦτα, cf. p. 68, 6. 83, 15. 86, 8 \mid ἀνάγκη N \parallel 13 μερίζοντας HP dividentes β μερίζοντα FCUN dividentem α del. Sp.² recte, cum praeceptum argumenta partiendi inepte e cap. 22 (v. p. 52, 10) huc illatum sit \parallel 15 ἀπαγγέλομεν C -ωμεν H \mid δεῖ \mid δή CP \mid 17 παραπεσεῖται FC \mid 18 ἀποτενχηκότες ὧμεν \mid fort. scrib. ἀποτύχωμεν, cf. \mid 21 τι 19 οἴωνται N οἴονται $\alpha\mid$ διαμαρτεῖν Rack., fort. recte \mid 20 τινα αἰτίαν N αἰτίαν τινά $\alpha\mid$ 22 ταῦτα = (p. 66, 2) προοθνμίαν οπ. H¹ \mid πιστεύσονσιν Sp.6 credent β πιστεύονσιν codd. credunt α

$ANAEIMENOY\Sigma$

ἐπειδὴ τοῖς πράγμασιν οὐ παρεγένοντο πραττομένοις, 15 ἐὰν ἐπὶ τοῦ λόγου τὴν προθυμίαν ἡμῶν θεωρῶσι μηδὲν παραλειπόντων, ἀλλ' ἀκριβῶς ἕκαστα ἀπαγγελλόντων.

4 "Όταν μέν οὖν πρεσβείαν ἀπαγγέλλωμεν, διὰ τὰς αἰτίας ταύτας ἕκαστα δν τρόπον ἐγένετο ἀπαγγελτέον 5 ὅταν δὲ αὐτοὶ δημηγοροῦντες τῶν παρεληλυθότων 20 τι διεξίωμεν ἢ {καὶ} τὰ παρόντα δηλῶμεν ἢ τὰ

τι διεξιωμεν η (και) τα παροντά δηκωμεν η τα μέλλοντα προλέγωμεν, δεῖ τούτων ἕκαστον ποιεῖν

5 σαφῶς καὶ βραχέως καὶ μὴ ἀπίστως σαφῶς μέν, ὅπως καταμάθωσι τὰ λεγόμενα πράγματα, συντόμως 10 δέ, ἴνα μνημονεύσωσι τὰ ξηθέντα, πιστῶς δέ, ὅπως μὴ

25 πρὸ τοῦ ταῖς πίστεσι καὶ ταῖς δικαιολογίαις βεβαιῶσαι τὸν λόγον ήμᾶς τὰς ἐξηγήσεις ήμῶν οἱ ἀκούοντες ἀπο-

6 δοκιμάσωσι. σαφῶς μὲν οὖν δηλώσομεν ἀπὸ τῶν πραγμάτων ἢ ἀπὸ τῶν ὀνομάτων. ⟨ἀπὸ μὲν οὖν 15 τῶν πραγμάτων⟩, ἐὰν μὴ ὑπερβατῶς αὐτὰ δηλῶμεν,

30 ἀλλὰ τὰ πρῶτα πραχθέντα ἢ πραττόμενα ἢ πραχθησόμενα πρῶτα λέγωμεν, τὰ δὲ λοιπὰ ἐφεξῆς τάττωμεν, καὶ ἐὰν μὴ προαπολιπόντες τὴν πρῶξιν, περὶ ἦς ἂν ἐγγειρήσωμεν

7 λέγειν, πάλιν ετέραν εξαγγείλωμεν. ἀπὸ μεν οὖν τῶν 20 πραγμάτων σαρῶς οὕτως ἐροῦμεν ἀπὸ δὲ τῶν ὀνομά - των, ἐὰν ὅτι μάλιστα τοῖς οἰκείοις τῶν πραγμάτων ὀνό-

35 μασι τὰς πράξεις προσαγορεύωμεν καὶ ἐὰν τοῖς κοινοῖς, καὶ μὴ ὑπερβατῶς αὐτὰ τιθῶμεν, ἀλλ' ἀεὶ τὰ ἐχόμενα ἑξῆς τάτ-

8 τωμεν. σαφῶς μὲν οὖν δηλώσομεν ταῦτα διαφυλάττοντες, 25

aNαβ

TEXNH PHTOPIKH 30,3-31,3

συντόμως δέ, ἐὰν ἀπὸ τῶν πραγμάτων καὶ τῶν ὀνομάτων περιαιρώμεν τὰ μὴ ἀναγκαῖα ρηθῆναι, ταῦτα μόνα καταλείποντες, ὧν ἀφαιρεθέντων ἀσαφης ἔσται ὁ λόγος, καὶ 9 1438 μ συντόμως μέν τοῦτον τὸν τρόπον δηλώσομεν, οὐκ ἀπί-5 στως δέ, ἄν περὶ τὰς ἀπιθάνους πράξεις αἰτίας φέρωμεν, παρ' ας εἰκότως τὰ λεγόμενα δόξει πραχθηναι. ὅσα δ' αν λίαν ἄπιστα συμβαίνη, δεῖ παραλείπειν. ἐὰν δὲ ἀναγκαῖον 10 5 η λέγειν, είδότα δεῖ φαίνεσθαι καὶ ἐπιπλέξαντα αὐτὰ τῶ τῆς παραλείψεως σχήματι ύπερβάλλεσθαι καὶ προϊόντος 10 τοῦ λόγου ἐπιδείξειν ἀληθῆ ὑπισγνεῖσθαι προφασισάμενον, ότι τὰ προειρημένα πρῶτον βούλει ἀποδεῖξαι ἀληθῆ όντα ή δίκαια ή τι τῶν τοιούτων. καὶ τοῦτον μὲν τὸν τρόπον 11 10 τὰς ἀπιστίας ἰασόμεθα. συλλήβδην δὲ τὰς ἀπαγγελίας καὶ τὰς δηλώσεις καὶ τὰς προρρήσεις ἐξ ἀπάντων τῶν εἰρημέ-15 νων σαφείς καὶ βραχείας καὶ οὐκ ἀπίστους ποιήσομεν. Τάξομεν δὲ αὐτὰς διὰ τριῶν τρόπων. ὅταν μὲν γὰρ 31 ὦσιν ολίγα τὰ πράγματα, περὶ ὧν λέγομεν, καὶ γνώριμα 15 τοῖς ἀκούουσι, τῶ προοιμίω συνάψομεν, ἴνα μὴ βραγὸ τοῦτο τὸ μέρος καθ' έαυτὸ τεθέν γένηται. ὅταν δὲ λίαν 2 20 ὧσιν αἱ πράξεις πολλαὶ καὶ μὴ γνώριμοι, παρ' ἕκαστον συναπτάς ποιήσομεν καὶ δικαίας καὶ συμφερούσας καὶ καλάς ἀποφανοῦμεν, ἵνα μὴ μόνον πραγματολογοῦντες 20 άπλοῦν τὸν λόγον καὶ μὴ ποικίλον ποιῶμεν, ἀλλὰ καὶ τῶν άκουόντων τὰς διανοίας ἀναλαμβάνωμεν. ἄν δ' ὧσιν αί 3 25 πράξεις μέτριαι καὶ ἀγνοούμεναι, τὴν ἀπαγγελίαν ἢ τὴν δήλωσιν ή την πρόρρησιν έπὶ τῷ φροιμίω δεῖ σωματοειδή

aNαβ

4 δηλώσωμεν C || 5 φέρομεν C || 7 λίαν FCH²N valde α nimis β λέγειν U λέξη H¹(?) λέξει P | συμβαίνοι N | δὲ οπ. H¹P || 9 παραλήψεως FCU | ὖπερβάλλεσθαι P -βαλλέσθαι U -βαλέσθαι cett. || 10 άληθη Sp.¹ vera β άληθὲς codd. verum α || 12 η̂¹ N vel α aut β καὶ a || 13 ἰσσόμεθα FN sanabimus α ὶ ἀσάμεθα CUHP || 17 τα πράγματα a N² res α β δράματα N¹ || 18 συνάψωμεν C || 20 μη γνώριμοι a ignoti α non noti β γνώριμοι N || 21 δικαίας] fort. scrib. πιστάς καὶ δικαίας, cf. p. 68, 78q. 83, 12 q. || 22 πραγματολογούντες interpolatori inferioris Graecitatis tribuit Wendl.¹, p. 28¹, sed v. p. 79, 11 || 24 δ² a vero β οπ. α γὰρ N || 26 δεῖ] δὴ C

- 25 τάττειν. τοῦτο δὲ ποιήσομεν, ἐὰν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν πραγμάτων ἐπὶ τὸ τέλος διέλθωμεν, μηδὲν ἄλλο συμπαραλαμβάνοντες, ἀλλὰ τὰς πράξεις αὐτὰς ψιλὰς φράζοντες. καὶ τὰς μὲν διηγήσεις ἐπὶ τοῖς προοιμίοις ὡς δεῖ τάττειν, οὕτως εἰσόμεθα.
- 30 32 Μετὰ δὲ ταύτας ἐστὶ βεβαίωσις, δι' ἦς τὰς προειρημένας πράξεις ἐκ τῶν πίστεων καὶ τῶν δικαίων καὶ τῶν συμφερόντων, οἴας ὑπεθέμεθα δείξειν, βεβαιώσομεν. ὅταν μὲν οὖν ***** συναπτὰς δεῖ ποιεῖν. οἰκειόταται ⟨δὲ⟩ ταῖς δημηγορίαις εἰσὶ πίστεις τά τε τῶν πραγμάτων ἔθη καὶ ¹0 τὰ παραδείγματα καὶ τὰ ἐνθυμήματα καὶ ἡ δόξα τοῦ 35 λέγοντος. χρηστέον δὲ καὶ ἄν τις τῶν ἄλλων πίστεων παρεμπέση.
 - 2 Τάττειν δὲ αὐτὰς ὧδε δεῖ· ποῶτον μὲν τὴν τοῦ λέγοντος δόξαν, εἰ δὲ μή, τὰ τῶν ποαγμάτων ἔθη, δεικνύντας ¹⁵ ὅτι ταῦθ' ἃ λέγομεν ἢ τὰ τούτοις ὅμοια οὕτως εἴθισται
 - 3 γίνεσθαι. ἐπὶ δὲ τούτοις παραδείγματα οἰστέον, καὶ εἰ δμοιότης τίς ἐστι, πρὸς τὰ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενα προσ-
- 1439 a ακτέον. λαμβάνειν δὲ δεῖ τὰ παραδείγματα ⟨τὰ⟩ οἰκεῖα τῷ πράγματι καὶ τὰ ἐγγύτατα τοῖς ἀκούουσι χρόνῳ ἢ τόπῳ, 20 ἐὰν δὲ μὴ ὑπάργη τοιαῦτα, τῶν ἄλλων τὰ μέγιστα καὶ

α Ναβ

2 συμπαραλαμβάνοντες ΗΡ συμπερι- cett., cf. p. 57, 6 || 3 ἀλλὰ a sed $\alpha \beta$ $\alpha \lambda \lambda$ \ddot{n} $\ddot{N} \parallel 6$ $\tau \alpha \dot{\nu} \tau \alpha c$ α ipsas $\ddot{\alpha}$ $\tau \alpha \ddot{\nu} \tau \alpha c$ \ddot{N} hec $\beta \mid \dot{\epsilon} \sigma \tau \dot{\nu}$ $\beta \epsilon \beta \alpha \dot{\epsilon}$ ωσις δι' ής a (ἐστὶ om. F) ἐπιβεβαιώσεις δι' ὧν N est confirmatio per quam confirmabis α est confirmatio per quam ligabis β ἔσται $\hat{\beta}$ εβα \hat{l} ωσις δi ' $\hat{\eta}$ ς $Sp.^3$, cf. p. 83, 15 | $\tau \dot{\alpha}$ ς \hat{j} ε \hat{i} ς $\hat{\tau}$ $\dot{\alpha}$ ς \hat{j} \hat{j} FCUH oportet facere αβ ποιεῖν δεῖ P ποιῆς N edd. archetypi verba (δεῖ ποιεῖν) ante συναπτὰς excidisse aliquid docere videntur; desideras membrum, quod priorem casum exprimat, sc. si res probationibus indigeant, v. p. 69, 6 ἐὰν δὲ πιστεύηται κτλ., cf. p. 83, 15 sqq. auctor igitur scripsit, si res non credantur, probationibus eas coniungendas esse | δὲ addidi om. codd. || 11 ἐνθυμήματα Sp.2, cf. Wendl.1, p. 281 ἐπενθυμήματα codd. \parallel 13 παρεμπέσει \mathbf{U}^1 παραπέση \mathbf{H}^1 \parallel 14 τάττειν codd. ordina $\alpha\beta$ | $\bar{\omega}\delta\epsilon$ A $\bar{\omega}_{\varsigma}$ codd. ut α sicut β | $\mu\dot{\epsilon}\nu$ οὖν HP || 15 εἰ δὲ $\mu\dot{\gamma}$] fort. add. ὑπάρχει, cf. l. 21. p. 69, 10 | δεικνύντας NF² H² ostendentes $\alpha\beta$ om. $\mathbf{F}^1\mathbf{C}\mathbf{U}\mathbf{H}^1\mathbf{P} \parallel \mathbf{16}$ ov $\tau\omega\zeta$ $\mathbf{N}\mathbf{F}^2$ sic α ita β τ ov $\tau\omega\zeta$ $\mathbf{F}^1\mathbf{C}\mathbf{U}\mathbf{H}\mathbf{P}\parallel \mathbf{17.18}$ εἰ ὁμοιότης τίς $\mathbf{N}\mathbf{F}^2$ εἰ ὁμοιότης \mathbf{H}^2 si similitudo $\boldsymbol{\beta}$ εἰ δμοιότατά F¹CUH¹P si simillima α fort. scrib. ἃ δμοιότατά, cf. $p.~69.~14 \parallel$ 19 $\tau\dot{\alpha}^2$ add. $Halm^2$ om. codd., cf. $p.~69,~13 \parallel$ 21 $\tau a \tilde{v} \tau a$ \dot{H}^1

TEXNH PHTOPIKH 31, 3-32, 6

γνωριμώτατα· μετὰ δὲ ταῦτα γνωμολογητέον. δεῖ δὲ καὶ περὶ τὰ μέρη τῶν εἰκότων καὶ τῶν παραδειγμάτων 5 ἐπὶ τελευτῆς ἐνθυμηματώδεις καὶ γνωμολογικὰς τὰς τελευτὰς ποιεῖσθαι.

5 Καὶ τὰς μὲν πίστεις οὕτως ἐπὶ ταῖς πράξεσι προσακτέον • 4 έὰν δὲ πιστεύηται τὰ πράγματα εὐθέως δηθέντα, τὰς μὲν πίστεις παραλειπτέον, τῶ δὲ δικαίω καὶ τῶ νομίμω καὶ τῶ συμφέροντι καὶ τῷ καλῷ καὶ τῷ ἡδεῖ καὶ τῷ δαδίῳ 10 καὶ τῶ δυνατῶ καὶ τῷ ἀναγκαίω τὰς προειρημένας πρά-10 ξεις βεβαιωτέον. καὶ εἰ μὲν ὑπάρχει, πρῶτον τὸ δίκαιον 5 τακτέον, διεξιόντας δι' αὐτοῦ τε τοῦ δικαίου καὶ τοῦ δμοίου τῶ δικαίω καὶ τοῦ ἐναντίου καὶ τοῦ κεκριμένου δικαίου. δεῖ δὲ καὶ τὰ παραδείγματα ⟨τὰ⟩ τοῖς ὑπὸ σοῦ 15 λενομένοις δικαίοις δμοια φέρειν, πολλά δὲ ἔξεις λένειν ἔκ 15 τε τῶν ἰδία παρ' ἐκάστοις δικαίων ὑπολαμβανομένων καὶ έκ τῶν ἐν αὐτῆ τῆ πόλει, ἐν ἦ λέγεις, καὶ ἐκ τῶν ἐν ταῖς άλλαις πόλεσιν. ὅταν δὲ ἄπαντα τοῦτον τὸν τρόπον μετιόν- 6 τες διέλθωμεν, έπὶ τελευτῆς αὐτοῦ γνώμας καὶ ἐνθυμήμα- 20 τα μέτρια καὶ ἀλλήλοις ἀνόμοια ἐνεγκόντες, ἀν μὲν μα-20 προν ή το μέρος καὶ βουλώμεθα μνημονεύεσθαι, συντόμως παλιλλογήσομεν έαν δε μέτριον ή και μνημονεύηται, τοῦτο τὸ μέρος δρισάμενοι πάλιν ἕτερον προθησόμεθα. έστι δὲ δ λέγω τοιόνδε : ώς μὲν δίκαιόν ἐστιν ἡμᾶς βοη- 25

α Ναβ

1 γνωριμότατα $\mathbf{F} \mid \delta \hat{\mathbf{e}}^1$ om. $\mathbf{N} \parallel 2$ περί] fort. scrib. παρὰ $\parallel 3$ ἐνθνμηματώδεις -(l.4) ποιεῖσθαι] hace ab inferioris aetatis librario fabricata esse ostendunt vocabula ἐνθνμηματώδεις (cf. Grube, p. 160) et γνωμολογικάς, additamentum τὰς τελευτάς (post ἐπὶ τελευτῆς), forma ποιεῖσθαι pro ποιεῖν. auctorem sic fere scripsisse opinor: ἐνθνμήματα καὶ γνώμας φέρειν, cf. l. 18 sq. p. 73, 6 sq. \parallel 6 πιστεύσηται $\mathbf{HP} \parallel \mathbf{7}$ παραληπτέον $\mathbf{H}^1 \mid \mathbf{x}$ αὶ $\mathbf{1} - (l.8)$ καλῷ \mathbf{NF}^2 et legitimo et conferenti et bono $\mathbf{\alpha}$ et conferenti et bono $\mathbf{\beta}$ om. $\mathbf{F}^1\mathbf{CUHP} \parallel \mathbf{11}$ δι' αὐτοῦ Finckh¹, cf. p. 7, 18 sqq. διὰ τούτου codd. \mid τε τοῦ \mathbf{FCUP} τοῦ τε \mathbf{H} τε τὸ $\mathbf{N} \parallel \mathbf{13}$ τὰ add. Finckh² om. codd., cf. p. 68, 19 $\parallel \mathbf{14}$ λέγειν \mathbf{N} dicere $\mathbf{\alpha}$ $\mathbf{\beta}$ om. $\mathbf{a} \parallel \mathbf{18}$ αὐτοῦ \mathbf{FUHPN} αὐτοῖς \mathbf{C} fort. scrib. τοῦ μέρους, cf. 77, 15. 78, 15 $\parallel \mathbf{20}$ βουλώμεθα $\mathbf{FH}^2\mathbf{N}$ -όμεθα $\mathbf{C}\mathbf{U}$ βουλευώμεθα $\mathbf{H}^1\mathbf{P} \parallel \mathbf{21}$ παλιλλογήσομεν \mathbf{UPN} -ωμεν $\mathbf{FCH} \parallel \mathbf{22}$ τοῦτο scripsi, cf. p. 77, 16. 78, 15 sqq. αὐτὸ codd. $\mid \pi$ ορισόμεθα \mathbf{C}

θεῖν Συρακουσίοις, ἐκ τῶν εἰρημένων ἱκανῶς ἐπιδεδεῖχθαι νομίζω · ως δὲ καὶ συμφέρει ταῦτα πράττειν, ἐπιγειρήσω 7 διδάσκειν. πάλιν δὲ περὶ τοῦ συμφέροντος δμοιοτρόπως τοῖς προειρημένοις ἐπὶ τοῦ δικαίου μετιών καὶ ἐπὶ τῆ τελευτή (τούτου) τοῦ μέρους ή παλιλλογίαν ή δρισμόν 5 30 ἐπιθεὶς πάλιν ἕτερον, ὅ τι ἀν ὑπάργη σοι, προτίθει. τοῦτον δὲ ⟨δεῖ⟩ τὸν τοόπον ἄλλο ἄλλω συνάπτειν μέρει καὶ 8 συνυφαίνειν τὸν λόγον. ὅταν δὲ πάντα διέλθης, ἐξ ὧν ένδέγεταί σοι βεβαιῶσαι τὴν προτροπήν, ἐπὶ τούτοις ἄπασι κεφαλαιωδώς μετὰ ἐνθυμημάτων καὶ γνωμών ⟨ἢ σχημάτων⟩ 10 35 δείκνυε, ώς ἄδικον καὶ ἀσύμφορον καὶ αἰσγρὸν καὶ ἀηδὲς μή ποιεῖν ταῦτα, καὶ ἀντιτίθει κεφαλαιωδῶς, ὡς δίκαιον καὶ συμφέρου καὶ καλὸν καὶ ἡδὺ πράττειν, ἐφ' ἃ παρα-9 καλεῖς. ὅταν δὲ ἱκανῶς ἤδη ἦς ἐγνωμολογηκώς, τὴν προτροπήν πέρατι δρισαι. καὶ τοῦτον μὲν τὸν τρόπον βεβαιώ- 15 1439 ο σομεν τὰ προτεθέντα, μετὰ δὲ τοῦτο τὸ μέρος τάξομεν την προκατάληψιν.

Αὕτη δέ ἐστι, δι' ῆς τὰς ἐνδεχομένας ἀντιλογίας ὁηθῆναι
 τοῖς ὑπὸ σοῦ εἰρημένοις προκαταλαμβάνων διασυρεῖς. δεῖ δὲ τὰ μὲν ἐκείνων μικρὰ ποιεῖν, τὰ δὲ σαυτοῦ αὔξειν, ὡς 20
 ἐν ταῖς αὐξήσεσι προακήκοας. χρὴ δὲ παρατιθέναι καὶ ἕν πρὸς ἔν, ὅταν τὸ σὸν μεῖζον ἦ, καὶ πλείω πρὸς πλείω καὶ ἕν πρὸς πολλὰ καὶ πολλὰ πρὸς ἔν, διαλλάττοντα κατὰ πάντας τοὺς τρόπους καὶ τὰ μὲν σαυτοῦ αὔξοντα, τὰ δὲ

aNαβ

1 ἶκανῶς a sufficienter $\alpha\beta$ ἴσμεν ὡς N | ἐπιδεδεῖχθαι a N¹ ἀπο-N² A || 5 τούτον add. Sp.², cf. p. 69, 22 om. codd. | $\mathring{\eta}$ ¹] καὶ U || 6 ὅ τι οm. U | ὑπάρχει CUH | σοι om. U | προστίθει HP || 7 δεῖ add. Halm² oportet $\mathring{\beta}$ om. codd. α , cf. p. 17, 6. 21, 5. 52, 21 τοῦτον δὲ τὸν τρόπον NF² H² τόνδε τὸν τρόπον F¹ CU τῷ δὲ τρόποφ H¹ P | μέρει om. H || 8 διέλθοις C¹ U || 10 $\mathring{\eta}$ σχημάτων codd. del. Kays.¹, cf. p. 69, 3. 18 sq. 73, 6. 77, 16. 78, 15 sq. 83, 23 sq. || 14 $\mathring{\eta}$ δη om. H¹αβ| προτροπ $\mathring{\eta}$ ν] malim βεβαίωσιν || 15 \mathring{o} ρισαι A determina $\alpha\beta$ όρίσαι codd. || 16 τάξομεν Kassel ordinemus α -abimus β , cf. p. 84, 5 λέξομεν codd. || 18 αὐτὸ U || 19 διασυρεῖς Wendl.², p. 39¹ Kassel διασύρεις codd. || 21 προσαχήχοας HP || 22 πλείω πρὸς transposui pulcra ad (pulcra) α multa ad (multa) β πρὸς πλείω codd. || πλείω² om. H¹ πλείω καὶ om. P || 24 καὶ τὰ μὲν σαντοῦ scripsi καὶ τὰ μὲν $\mathring{\eta}$ μέτερα codd. et nostra quidem α τὰ μὲν σαντοῦ scripsi καὶ τὰ μὲν $\mathring{\eta}$ μέτερα codd. et nostra quidem α τὰ μὲν σαντοῦ A² edd. et tua quidem β

τῶν ἐναντίων ἀσθενῆ καὶ μικρὰ ποιοῦντα. καὶ τοῦτον μὲν 3 10 τὸν τρόπον ταῖς προκαταλήψεσι χρησόμεθα. ταῦτα δὲ διελθόντες ἐπὶ τελευτῆ παλιλλογήσομεν τὰ προειρημένα σχήματα διαλογισμοῦ λαβόντες ἢ ἀπολογισμοῦ ἢ 5 προαιρέσεως ἢ ⟨ἐξ⟩ ἐπερωτήσεως ἢ εἰρωνείας.

Έαν δὲ ἐπὶ τὸ βοηθεῖν τισι προτρέπωμεν ἢ ἰδιώταις 34 15 ἢ πόλεσιν, ἁρμόσει συντόμως εἰπεῖν καὶ εἴ τις προϋπάργει τούτοις πρός τοὺς ἐκκλησιάζοντας φιλία ἢ χάρις ἢ έλεος μάλιστα γάρ τοῖς οὕτω διακειμένοις ἐθέλουσιν 10 ἐπαμύνειν. φιλοῦσι μέν οὖν πάντες ⟨τούτους⟩, ὑφ' ὧν 2 οἴονται κατὰ τὸ προσῆκον εὖ πεπονθέναι ἢ πάσγειν ἢ 20 πείσεσθαι ἢ ὑπ' αὐτῶν ἢ τῶν φίλων, ἢ αὐτοὶ ἢ ὧν κηδόμενοι τυγγάνουσι. γάριν δ' ἔγουσι τούτοις, ύφ' ὧν οἴονται 3 παρά τὸ προσήμον ἀγαθόν τι πεπονθέναι ἢ πάσχειν ἢ 15 πείσεσθαι, ἢ ὑπ' αὐτῶν ἢ τῶν φίλων, ἢ αὐτοὶ ἢ ὧν κηδόμενοι τυγγάνουσι. τούτων μεν οὖν ἄν τι ἐνῆ, χρὴ συντόμως 4 25 διδάσκειν καὶ ἐπὶ τὸν ἔλεον ἄνειν. εὐπορήσομεν δὲ ἐλεεινά ποιείν, άπερ αν έθέλωμεν, έαν συνειδώμεν, ότι πάντες έλεοῦσι τούτους, οθς οἰκείως ἔγειν αύτοῖς ὑπειλήφασιν 20 καὶ οἴονται ἀναξίους εἶναι δυστυγεῖν. δεῖ δὲ ταῦτα ἀποφαί- 5 νειν έγοντας, οθς έθέλεις έλεεινούς ποιείν, καὶ ἐπιδεικνύειν 30 αὐτούς ἢ κακῶς πεπονθότας ἢ πάσγοντας ἢ πεισομένους. έὰν μὴ οἱ ἀκούοντες αὐτοῖς βοηθῶσιν. ἐὰν δὲ ταῦτα μὴ 6 ένη, δεικτέον ύπεο ων λέγεις αγαθών έστερημένους

$aN\alpha\beta$

2 δὲ CUN autem $\alpha\beta$ om. FHP \parallel 4 διαλογισμοῦ, ἀπολογισμοῦ FN διὰ λογισμοῦ, ἀπὸ λογισμοῦ CUHP per cogitationem $\alpha\beta$, a cogitatione α om. $\beta\parallel$ 5 ἐκ ante προαιρέσεως add. Sp.², cf. p. 50, 18. 24 sq. 51, 4 sq. | ἐξ codd. delevi, cf. p. 51, 8. 90, 11 | ἢ ἐξ ἐπερωτήσεως om. H¹ \parallel 10 ἐπαμύνειν \parallel ἀναμένειν F¹ \mid φιλῶσι H¹ \mid οὖν igitur $\alpha\beta$ om. a \mid τούτους add. Sp.³, cf. l. 13. 19 om. codd. \parallel 12 τῶν om. H¹ \mid ἢ ὄν \mid ὄν H¹P \mid 13 χάριν \mid (l. 16) τυγχάνουσι om. H¹Pαβ suppl. H² ante φιλοῦσι (l. 10) \mid 16 τι ἐν ἢ Α τι ἐν ἢ C τι ἐν ἢ FU HP τ' ἐνῆ N \mid 18 συνειδῶμεν FUHP conscierimus β συνείδομεν C συνίδωμεν N consideraverimus $\alpha\mid$ ὅτι om. H¹ \mid 19 τούτοις H¹ \mid οἰκείους UH¹P \mid 20 καὶ scripsi, cf. p. 90, 22 ἢ codd. \mid δὲ a δὴ N \mid 21 ἐπιδεικνύναι P Ald., fort. recte, v. p. 16, 23 \mid 24 ἐνῆ Bek. ἔνη Ν¹ ἔνι cett. \mid ἀγαθῶν \mid δεῖσθαι H² P om. H¹ fort. scrib. ἀγαθῶν πολλῶν, cf. p. 91, 19

〈ἢ στερομένους ἢ στερησομένους〉, ὧν τοῖς ἄλλοις ἄπασιν ἢ τοῖς πλείστοις μέτεστιν, ἢ ἀγαθοῦ μηδέποτε τετυχηκό-35 τας ἢ μὴ τυγχάνοντας ἢ μὴ τευξομένους, ἐἀν μὴ νῦν οἱ ἀκούοντες οἰκτείρωσιν. ἐκ τούτων μὲν οὖν ἐπὶ τὸν ἔλεον ἄξομεν.

7 Τὰς δὲ ἀποτροπὰς ἐκ τῶν ἐναντίων ⟨τούτοις⟩ ποιήσομεν, τὸν αὐτὸν τρόπον φροιμιαζόμενοι καὶ τὰ πράγματα διεξιόντες, ταῖς τε πίστεσι χρώμενοι καὶ τοῖς ἀκούουσι δεικ1440 « νύντες, ὡς ἔστιν, ἃ πράττειν ἐπιχειροῦσιν, ἄνομα καὶ ἄδικα κὰὶ ἀσύμφορα καὶ αἰσχρὰ καὶ ἀηδῆ καὶ ἀδύνατα καὶ 10 ἐογώδη καὶ οὐκ ἀναγκαῖα. ἡ δὲ τάξις δμοιότροπος ἔσται,

οΐα καὶ τῷ προτρέποντι.

- 8 Τοῖς μὲν οὖν καθ' αύτοὺς ἀποτρέπουσιν οὕτω τὰς 5 τάξεις ποιητέον· τοὺς δὲ πρὸς τὰς ὑφ' ἐτέρων εἰρημένας προτροπὰς ἀντιλέγοντας πρῶτον μὲν ἐν τῷ προοιμίῳ δεῖ, 15 οἶς μέλλουσιν ἀντιλέγειν, προθέσθαι, τὰ δ' ἄλλα καθ' 9 αὐτὰ προοιμιάζεσθαι, μετὰ δὲ τὰ προοίμια μάλιστα μὲν ἔκαστα τῶν προειρημένων καθ' ἔν ἔκαστον προτιθέμενον 10 ἐπιδεικνύειν, ὡς οὐκ ἔστι δίκαια οὐδὲ νόμιμα οὐδὲ συμφέροντα οὐδὲ τούτοις ἀκόλουθα, ἐφ' ἃ παρακαλεῖ ὁ 20 ἐναντίος. τοῦτο δὲ ποιήσεις ἀποφαίνων ἢ ἄδικα ὄντα, ἃ λέγει, ἢ ἀσύμφορα ἢ τούτοις ὅμοια ἢ ἐναντία τοῖς δικαίοις καὶ τοῖς συμφέρουσι καὶ τοῖς κεκριμένοις εἶναι τοιούτοις. ὁμοιοτρόπως δὲ καὶ τῶν ἄλλων τὰ ὑπάρχοντα μέτιθι.
- 15 10 κράτιστος μὲν οὖν ὁ τρόπος τῆς ἀποτροπῆς οὖτός ἐστιν· 25 ἐὰν δὲ μὴ ἐνδέχηται τοῦτο ποιεῖν, ⟨τῷ⟩ ἐκ τοῦ παραλελειμμένου τόπω ἀπότρεπε λέγων, οἶον ἐὰν ὁ ἐναντίος δίκαιον ἀπο-

aNαβ

1 ἢ στερομένους ἢ στερησομένους addidi, cf. p. 74, 6 sq. 91, 3 sq. 20 sq. om. codd. \mid πᾶσιν $\mathbf{H} \mid\mid$ 4 οὖν om. $\mathbf{H}^1\mathbf{P} \mid\mid$ 6 ἀποτροπὰς $\mathbf{N}\mathbf{H}^1$ deortationes $\boldsymbol{\alpha}$ dissuasiones $\boldsymbol{\beta}$ προτροπὰς $\mathbf{FCUH}^2\mathbf{P} \mid\mid$ τούτοις add. \mathbf{A} edd., cf. e. g. p. 91, 9 sq. om. codd. $\mathbf{\alpha}\boldsymbol{\beta} \mid\mid$ 8 τε om. $\mathbf{U} \mid$ δεικνύοντες $\mathbf{U}\mathbf{H}^1\mathbf{P} \mid\mid$ 11 όμοιότροπος \mathbf{Sp} .² όμοιοτρόπος codd. \mid 12 προτρέποντι \mathbf{a} hortanti $\boldsymbol{\beta}$ πρέποντι \mathbf{N} indecenti $\boldsymbol{\alpha} \mid\mid$ 18 προτυθεύους \mathbf{Sp} .² $\mid\mid$ 23 εἶναι τοιούτοις \mathbf{a} (εὄ τοιούτοις \mathbf{H}^2) esse huiusmodi $\boldsymbol{\alpha}$ esse hiis $\boldsymbol{\beta}$ εὖ τούτοις $\mathbf{N} \mid\mid$ 26.27 τῷ ἐχ τοῦ π. τόπφ scripsi, cf. p. 86, 24 ἐχ τοῦ π. τρόπον codd. $\mid\mid$ 27 τρόπον del. Kassel τόπον Finckh²

TEXNH PHTOPIKH 34.6-13

φήνη, σὸ ἐπιχείρει δεικνόναι, ὡς ἔστιν αἰσχρὸν ἢ ἀσύμφορον ἢ ἐργῶδες ἢ ἀδύνατον ἢ ὅ τι ἄν ἔχης τοιοῦτον. ἐὰν δὲ
ἐκεῖνος ἔχη τὸ συμφέρον, σὸ ἐπιδείκνυε, ὡς ἄδικον κἄν τι 20
ἄλλο ἔχης πρὸς τούτῳ. δεῖ δὲ καὶ τὰ μὲν σαυτοῦ αὔξειν, τὰ 11
5 δὲ τοῦ ἐναντίου ταπεινοῦν ποιοῦντα, ὡς ἐν τῷ προτρεπτικῷ
εἴρηται. χρὴ δὲ καὶ γνώμας φέρειν καὶ ἐνθυμήματα καθάπερ ἐκεῖσε, καὶ τὰς προκαταλήψεις λύειν καὶ ἐπὶ τελευτῆ
παλιλλογεῖν.

Πρὸς δὲ τούτοις †ἐν μὲν ταῖς προτροπαῖς ἀποφαίνειν 12
10 ἢ φιλίαν ὑπάρχειν, οἶς βοηθεῖν προτρέπομεν, πρὸς τοὺς προτρεπομένους ἢ χάριν τοὺς προτρεπομένους ὀφείλοντας ἔχειν τοῖς δεομένοις, οἶς δ' οὐκ ἐῶμεν βοηθεῖν, ἢ ὀρ γ ῆς ἢ φθ όνο ν ἢ ἔχθρας ἀξίους ὑπάρχοντας †. ἔχθραν μὲν 13 οὖν ἐμποιήσομεν, ὑπ' ἐκείνων οὐ προσηκόντως τοὺς ἀπο- 30 15 τρεπομένους ἀποφαίνοντες κακῶς πεπονθότας ⟨ἢ ὑπ' αὐτῶν⟩ ἢ τῶν φίλων, ἢ αὐτοὺς ἢ ὧν κηδόμενοι τυγχάνουσιν

αΝαβ

1 επιχείρει] επείρει P om. H1 | δεικνύναι CUPN -ειν F επιδεικνύναι \mathbf{H}^1 -ειν $\mathbf{H}^2\parallel \mathbf{4}$ σαντοῦ Cant. $Sp.^2$ tua $\pmb{\alpha}$ $\pmb{\beta}$ αὐτοῦ codd., cf. p. 61,25 \parallel 7 ἐκεῖ $Sp.^2$ \mid τελευτῆ $\mathbf{N},$ cf. p. 71, 3 τῆ τελευτῆ \mathbf{a} \parallel 9 έν $\mu \dot{\epsilon} \nu - (l. 13)$ $\delta \pi \dot{\alpha} \rho \chi \rho \nu \tau \alpha \varsigma$ verba archetypi, quae ex consensu familiae a et versionis β intellegi possunt, mutare nolui. mihi pro certo est auctorem hic tantummodo de peroratione ἀποτροπῆς egisse et sic fere scripsisse: δεῖ ἀποφαίνειν οἶς οὐκ ἐῶμεν βοηθεῖν ἔχθοας $\ddot{\eta}$ doy $\tilde{\eta}$ $\ddot{\eta}$ $\phi\vartheta$ dvov $\dot{\alpha}$ ξ love \ddot{o} $v\tau\alpha \varsigma$, quae nunc leguntur ab interioris aetatis librariis aut depravata aut inculcata esse perspicuum est. offendit imprimis constructio disturbata et repetita forma passiva προτρεπομένους, qua auctor numquam utitur. mireris etiam, cur έλέου mentio non fiat (sed vide ne lateat sub verbo δεομένοις) neque transitus ad ἀποτροπην clare et distincte expressus sit; praeterea displicet ordo $\partial \varrho \gamma \tilde{\eta}_{\varsigma} - \varphi \vartheta \delta vov - \tilde{\epsilon} \chi \vartheta \varrho \alpha_{\varsigma} \parallel \mathbf{10} \ \tilde{\eta} \ \mathbf{a} \ \mathrm{aut} \ \boldsymbol{\alpha} \hat{\boldsymbol{\beta}} \ om. \ \mathbf{N} \mid$ 11 ἢ χάριν τοὺς προτρεπομένους ὀφείλοντας FCHP aut gratiam hortandos debentes β δφείλοντας U καὶ δφείλοντας N^1 καὶ δφείλον- $\tau \alpha \varsigma \chi \acute{a} \varrho \iota \nu N^2$ aut gratiam eis habere pro $\mathring{\eta} \chi \acute{a} \varrho \iota \nu - (l.12) \delta \varepsilon \varrho \iota \varepsilon$ νοις $\alpha \parallel 14$ $\delta \pi$ ' έκείνων - (l. 15) ἀποφαίνοντες $\parallel malim$ έὰν $\delta \pi$ ' έκεί- $\nu\omega\nu - d\pi o\varphi a i\nu\omega\mu\varepsilon\nu$, cf. p. 74, 1 si ab illis – demonstrantes β τοὺς ἀποτρεπομένους] forma passiva suspicione non caret, cf. adn. $ad\ l.\ 9-13\ \parallel\ 15\ κακῶς <math>^{\beta}$ πεπονθότας ἀποφαίνοντες ${f F}$ κακῶς ἀποφαίνοντες πεπονθότας $\mathbf{C} \parallel \mathbf{15.16} \stackrel{\text{o}}{\eta} \stackrel{\text{o}}{\eta} \stackrel{\text{o}}{\eta} \stackrel{\text{o}}{\eta} \stackrel{\text{o}}{\eta} \stackrel{\text{o}}{\eta} \frac{\text{o}}{\eta} \frac{\text{$ 12.15. 90, 16 om. codd. | 16 τυγχάνουσιν N diligunt α gerunt β τυγχάνομεν α

- 14 όρ γ ην δέ, ἐὰν ἐπιδεικνύωμεν παρὰ τὸ προσηκον ώλιγωρημένους ἢ ἠδικημένους ⟨ὑπ²⟩ ἐκείνων ἢ τῶν φίλων, ἢ
- 15 αὐτοὺς ἢ ὧν κηδόμενοι τυγχάνουσιν {αὐτοί}. φθόνον δὲ
- 35 παρασκενάσομεν συλλήβδην πρὸς τούτους, οὖς ἀποφαίνομεν ἀναξίως εὖ πεπραχότας ἢ πράττοντας ἢ πράξοντας, ἢ 5 ἀγαθοῦ μηδέποτε ἐστερημένους ἢ ⟨μὴ⟩ στερομένους ἢ μὴ στερησομένους, ἢ κακοῦ μηδέποτε τετυχηκότας ἢ μὴ
- 16 τυγχάνοντας ἢ μὴ τευξομένους, φθόνον μὲν οὖν καὶ ἔχθοαν καὶ ὀργὴν τοῦτον τὸν τρόπον ἐμποιήσομεν, φιλίαν δὲ καὶ
- 1440 καίς καὶ ἔλεον ἐκ τῶν ἐν ταῖς προτροπαῖς · συνθήσομεν δὲ 10 καὶ τάξομεν ἐξ ἀπάντων τῶν προειρημένων αὐτὰς τόνδε τὸν τρόπον. τὸ μὲν οὖν προτρεπτικὸν εἶδος αὐτό τε ἴσμεν, οἶόν ἐστι καὶ ἐξ ὧν συνέστηκε καὶ ὡς αὐτῶ γρηστέον.
- 5 35 Τὸ δὲ ἐγκωμιαστικὸν καὶ τὸ κακολογικὸν πάλιν προθέμενοι σκοπῶμεν. φροιμιαστέον οὖν †καὶ περὶ τούτων 15 πρῶτον προθέμενοι τὰς προθέσεις† καὶ τὰς διαβολὰς 2 ἀπολύομεν ὁμοίως, ὥσπερ ἐν τοῖς προτρεπτικοῖς. ἐπὶ

aNαβ

2 ύπ' ἐκείνων ἢ τῶν φίλων Hammer ab illis aut (vel β) amicis eorum αβ ἢ τῶν φίλων ἐκείνων Ν ἢ τῶν φίλων ἐκείνοις a || 3 αὐτοί codd. ipsi β om. α del. $Sp.^2 \parallel G$ εστερημένους - (l. 7) μηδέποτε om. $G \parallel G$ η στερομένους $\mathring{\eta}$ A^2 Cant. edd. στερομένους $\mathring{\eta}$ NA^1 στερουμένους $\mathring{\eta}$ F^2 U H P om. $F^1 \parallel 7$ κακοῦ G, cf. p. 91, 92 - ων cett. \parallel 7.8 $\ddot{\eta}$ $\mu\dot{\eta}$ τυγχάνοντας om. $\mathbf{H}^1\parallel\mathbf{8}$ $\mu\dot{\eta}$ FCHP $\mu\eta\delta\dot{\varepsilon}$ UN $\parallel\mathbf{9}$ τοῦτον τὸν τρόπον] malim ἐκ τούτων | 11.12 αὐτὰς τόνδε τὸν τρόπον codd. del. Sp.2 αὐτὰς quasi antea et προτροπῶν et ἀποτροπῶν mentio facta sit. fort. eliam verba τὸ μὲν οὖν = χρηστέον (l. l2-l3) delenda, et pro αὐτὰς = χρηστέον scrib. ἐντέχνως τὰς προτροπὰς καὶ τὰς ἀποτροπὰς, cf. p. 91, 25 sqq. \parallel 12 προτρεπτικὸν \mid προτρεπτικ κὸν καὶ τὸ ἀποτρεπτικὸν Sp.² Zwierlein, qui etiam αὐτά, οἶά et αὐτοῖς pro αὐτό, οἶόν et αὐτῶ (l. 12-13) scrib. censet | 13 συνέστηχε UN συνεστήχει FCHP | 14 χαχολογικόν A² vix recte, v. Grube, p. 161 vituperativam β καταλογικὸν codd. iudicialem $\alpha \mid \pi \rho o \theta \dot{\epsilon} \mu \epsilon v o i \mathbf{N}$ προιέμενοι $\mathbf{a} \parallel \mathbf{15}$ $o\tilde{v}$ fort. scrib. μèν $o\tilde{v}$ quidem igitur $\boldsymbol{\beta} \mid \varkappa \alpha \hat{\iota} \pi \varepsilon \rho \hat{\iota}$ -(l.16) προθέσεις dedi archetypi verba, quae si corrigere velis, $v. p. 80, 6 sqq. \mid \pi e \varrho l$] ἐπὶ Sauppe³, sed cf. p. 80, 7. ante καὶ $\pi e \varrho l$ τούτων aliqua excidisse putes | 16 πρώτον - προθέσεις] καὶ πρώτον προθέμενοι τὰς προθέσεις τὴν εὔνοιαν παρασκευασόμεθα Sauppe³. fort. recte | προθέμενοι codd. προθεμένους A² edd. | τὰς προθέσεις] malim τὴν πρόθεσιν vel τὸ πρᾶγμα | καὶ εἰ U || 17 ἀπολύομεν codd. -σομεν Halm dissolvemus β solvamus α ἀπολύοντας Sp.6

τὸ προσέχειν δὲ παρακαλοῦμεν ἔκ τε τῶν ἄλλων τῶν ἐν ταῖς δημηγορίαις εἰρημένων καὶ ἐκ τοῦ θανμαστὰ καὶ 10 περιφανῆ φάσκειν †καὶ αὐτὸν ἴσον† καὶ τοὺς ἐγκωμια-ζομένους καὶ τοὺς ψεγομένους ἀποφανεῖν πεπραγότας : ὡς 5 γὰρ ἐπὶ τὸ πολὺ τῶν τοιούτων εἰδῶν οὐκ ἀγῶνος, ἀλλ' ἐπιδείξεως ἕνεκα λέγομεν.

Τάξομεν δὲ πρῶτον τὰ προοίμια τὸν αὐτὸν τρόπον, 8 ὅνπερ ἐπὶ τῶν προτροπῶν καὶ ἀποτροπῶν. μετὰ δὲ τὸ 15 προοίμιον δεῖ διελόμενον τὰ ἔξω τῆς ἀρετῆς ἀγαθὰ καὶ 10 τὰ ἐν αὐτῆ τῆ ἀρετῆ ὅντα †ποιεῖν οὕτως† τὰ μὲν ἔξω τῆς ἀρετῆς εἰς εὐγένειαν καὶ δώμην καὶ κάλλος καὶ πλοῦτον, τὴν δ' ἀρετὴν εἰς σοφίαν καὶ δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν καὶ ἐπιτηδεύματα ἔνδοξα. τούτων δὲ 4 20 τὰ μὲν τῆς ἀρετῆς δικαίως ἐγκωμιάζεται, τὰ δ' ἔξω κλέ-15 πτεται τοὺς γὰρ εὐγενεῖς καὶ τοὺς ἰσχυροὺς καὶ τοὺς καλοὺς καὶ τοὺς πλουσίους οὐκ ἐπαινεῖν, ἀλλὰ μακαρίζειν προσήκει.

Ταῦτα δὴ διαλογισάμενοι μετὰ τὰ προοίμια πρῶτον τὴν 5 γενεαλογίαν τάξομεν· πρῶτον γὰρ τοῖς ἀνθρώποις καὶ 25 αΝαβ

ἀπολυσμένους $Finckh^2$ ἀπολυτέον $Halm^2 \mid τοῖς$ προτρεπτικοῖς] displicet numerus

1 τὸ προσέχειν δὲ α τὸ προσέχειν Ν1 δὲ τὸ προσέχειν Ν2 Α παρακαλούμεν codd. fort. scrib. παρακαλέσομεν rogabimus β rogemus α | 3 περιφανή Ν δια- α | φάσκειν | φάσκειν είναι Wurm ap. Hammer | καὶ αὐτὸν ἴσον (ἴσα N fort. e corr. equalem α forte β) καὶ codd. κατ' ἴσον καὶ Sauppe³ del. Kays.² | αὐτον] αὐτονς Sp.² || 4 ἀποφανεῖν Kays., Cornifici Rhet. ad C. Herennium libri, 1854, p. 272 Sauppe³, cf. p. 60, 9 ἀποφαίνειν codd. || 5 τὸ om. HP | τῶν τοιούτων ε $l\delta$ ων] έ πl τούτων των ε $l\delta$ ων $Sp.^3$, $sed\ v.\ ad\ l.\ 6$ | ά $\lambda\lambda$ ' om. U \parallel 6 λέγομεν \mid an scrib. χρῆσίς ἐστι vel similiter (cf. p. 5, 17 sqq.)? \parallel 8 ὧνπερ \mathbf{P} \parallel 8.9 τὸ προοίμιον - (l. 18) μετὰ del. Ipf., p. 47 sqq., sed v. Wendl.2, p. 54 sqq. τὸ προοίμιον] offendit numerus, $cf.\ l.\ 7.\ 18 \parallel$ 10 τ $\grave{\mathbf{a}}^1$ om. $\grave{\mathbf{N}}$ | ποιείν οὕτως] ἐπαινείν. διαιρήσομεν δὲ ούτως Kays., Cornifici Rhet. ad C. Herennium libri, 1854, p. 272 έπαινεῖν οὖτως Sauppe³ | μέν a μέν οὖν N quidem igitur α om. β || 11 εὐγένειαν A² edd. nobilitatem β εὐσθένειαν codd. sanitatem α 13 ἐπιτηδευμάτων Ν || 15 εθγενείς - καλούς Sp.2 ἰσχυρούς καὶ τούς καλούς καὶ τους εὐγενεῖς codd. \parallel 18 $\eth\eta$] \eth è $Sp.^3 \mid \delta$ ιαλογισάμενοι FCUHN λογισάμενοι P Ald. δ ιελόμενοι $Sp.^3$, sed v. δ ιαλογισμὸν (p. 50, 8 sqq.) ap. auct. ad Her. 3. 12 i. f.: incertos esse, quid potissimum laudemus etc. | πρώτον a primo αβ πρώτην N

τοῖς ἄλλοις ζώοις τοῦθ' ὑπάογει ἔνδοξον ἢ ἄδοξον. {τοιγαροῦν τὸν μὲν ἄνθρωπον ἤ τι ἄλλο τοιοῦτον ζῷον εὐλόγως γενεαλογήσομεν. ὅταν δὲ πάθος ἢ ποᾶγμα ἢ λόνον ἢ κτῆμα, ἀπ' αὐτῶν εὐθὺς τῶν ποοσόντων ἐνδόξων 6 έπαινέσομεν . γενεαλογείν δε ώδε δεί εάν μεν ώσιν οί 5 30 πρόγονοι σπουδαῖοι, πάντας έξ ἀρχῆς ἀναλαβόντα μέχρι πρὸς τὸν ἐγκωμιαζόμενον ἐφ' ἑκάστω τῶν προγόνων 7 κεφαλαιωδῶς ἔνδοξόν τι παρατιθέναι έὰν δὲ οἱ πρῶτοι μεν ὦσι σπουδαῖοι, τοὺς δὲ λοιποὺς συμβεβήκη μηδεν άξιόλογον ποᾶξαι, τοὺς μὲν πρώτους τὸν αὐτὸν τρόπον 10 35 διελθεῖν, τοὺς δὲ φαύλους παραλιπεῖν προφασισάμενον, ότι διὰ πληθος τῶν προγόνων οὐ θέλεις λέγων αὐτοὺς μακρολογεῖν, ἔτι δὲ οὐκ ἄδηλον εἶναι πᾶσιν, ὅτι τοὺς έξ ἀγαθῶν γενομένους εἰκός ἐστι τοῖς προγόνοις ὁμοιοῦ-8 σθαι. ἐὰν δὲ οἱ παλαιοὶ ποόνονοι φαῦλοι τυγγάνωσιν όντες. 15 οί δὲ πρὸς αὐτὸν ἔνδοξοι, τούτοις δεῖ γενεαλογεῖν καὶ 1441 a λέγειν, ὅτι περὶ μὲν ἐκείνων περίεργον ὰν εἴη μακρολογεῖν, τοὺς δὲ πλησίον γεγονότας τῶν ἐπαινουμένων τούτους όντας άγαθούς ἐπιδείξειν· καὶ δῆλον, ώς οί γε τούτων πρόγονοι σπουδαῖοί τινες ἦσαν · οὐ γὰρ εἰκὸς φανῆναι τοὺς 20 τοιούτους καλούς ή άναθούς (είναι) έκ μογθηρών προνό-5 9 νων γεγονότας. ἐὰν δὲ μηδὲν ἀπὸ τῶν προγόνων ἔνδοξον

αΝαβ

1 ὑπάρχει \mathbf{a} est $\boldsymbol{\alpha}$ ὑπάρχειν \mathbf{N} om. $\boldsymbol{\beta} \parallel 2$ τοιγαροῦν -(l.5) ἐπαινέσομεν codd. del. Kays.¹ et res et verba ostendunt haec ab inferioris aetatis magistro inculcata esse τοιγαροῦν ὅταν μὲν - ζῷον ἐγχωμιά-ζωμεν, εὐλόγως etc. Kassel | τι \mathbf{a} τοι $\mathbf{N} \parallel \mathbf{4}$ χτῆμα] χτῆμα ἐγχωμιάζωμεν \mathbf{Sp} .³ | εὐθὺς \mathbf{UH} ilico $\boldsymbol{\alpha}$ statim $\boldsymbol{\beta}$ ἐνθὺ \mathbf{NFCP} | ἐνδόζων \mathbf{CUN} ἐνδόξων εὐλόγως $\mathbf{FHP} \parallel \mathbf{5}$ ὅδε δεῖ \mathbf{a} δεῖ ὧδε $\mathbf{N} \parallel \mathbf{6}$ πάντες $\mathbf{Sauppe}^3 \parallel$ ἀναλαβόντα \mathbf{Sp} .² -τες codd. $\parallel \mathbf{7}$ τὸν] τὸ \mathbf{P} | ἐχάστης $\mathbf{HP} \parallel \mathbf{8}$ παρατιθέναι Finckh¹ περι- codd. \parallel οί οπ. $\mathbf{H}^1\mathbf{P} \parallel \mathbf{9}$ συμβεβήχη \mathbf{Sp} .³ συμβέβηχε codd. $\parallel \mathbf{10}$ πρώτους] τρόπους $\mathbf{P} \parallel \mathbf{11}$ διελθεῖν] δεῖ διεξελθεῖν \mathbf{Sp} .6 oportet tractare $\boldsymbol{\alpha}\boldsymbol{\beta} \parallel \mathbf{12}$ λέγων $\mathbf{FH}^2\mathbf{N}$ -ειν $\mathbf{CUH}^1\mathbf{P}$ dicere $\boldsymbol{\beta}$ οπ. $\boldsymbol{\alpha} \parallel \alpha$ ἀντοὺς \mathbf{a} eos $\boldsymbol{\beta}$ αὐτὰ \mathbf{N} οπ. $\boldsymbol{\alpha} \parallel \mathbf{14}$ γινομένους $\mathbf{U} \parallel$ εἰκός ἐστι \mathbf{I} οὐχ ἔστι $\mathbf{C} \parallel \mathbf{19}$ ἐπιδείξειν codd. -εις \mathbf{Sp} .², sed v. \mathbf{l} . $\mathbf{12}$ sq. (inf. post ὅτι) $\parallel \mathbf{20}$ γὰρ μὲν $\mathbf{H}^1 \parallel \mathbf{21}$ ἢ ἀγαθοὺς χὰναθοὺς \mathbf{Sp} .² εἰναι codd. del. \mathbf{Sp} .² fort. scrib. εἰκὸς εἰναι τοὺς τοιούτους καλοὺς κάγαθοὺς φανῆναι $\parallel \pi$ ρογόνων γεγονότας \mathbf{Sp} .² προγεγωνότας \mathbf{N} προγεγονότας \mathbf{Sp} .² τὸν οπ. \mathbf{H}^1

ύπάρχη, λέγε, ώς αὐτός ἐστι γενναῖος, συμβιβάζων, ώς εὖ γεγόνασι πάντες οἱ πρὸς τὴν ἀρετὴν εὖ πεφυκότες. ἐπιτίμα δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅσοι τοὺς προγόνους ἐπαινοῦσι, λέγων, ὅτι πολλοὶ προγόνων ἐνδόξων τυχόντες ἀνδίξιοι γεγόνασι. λέγε δὲ καὶ ὅτι τοῦτον, οὐ τοὺς προγόνους 10 πρόκειται νῦν ἐγκωμιάζειν. ὁμοιοτρόπως δὲ καὶ κακο- 10 λογοῦντα ἐπὶ τῶν μοχθηρῶν προγόνων ποιητέον τὴν γενεαλογίαν. καὶ τοῦτον μὲν τὸν τρόπον ἐν τοῖς ἐπαίνοις καὶ ταῖς κακολογίαις τὰς γενεαλογίας τακτέον.

10 Εἴ τι δὲ ἔνδοξον αὐτῷ διὰ τὴν τύχην ὑπῆοξε ***** 11 15 τοῦτο μόνον διαφυλάττοντα, πῶς τὰ πρέποντα ταῖς ἡλικίαις ἐρεῖς καὶ μὴ μακρά. τοὺς γὰρ παῖδας οὐχ οὕτω δι' αὐτοὺς ὡς διὰ τοὺς ἐφεστῶτας οἴονται κοσμίους εἶναι καὶ σώφρονας· διὸ βραχυλογητέον περὶ αὐτῶν. ὅταν 12 15 δὲ τοῦτον τὸν τρόπον διέλθης, ἐπὶ τῆ τελευτῆ τοῦ μέρους ἐνθύμημα καὶ γνώμην εἰπὼν ὅρισαι τοῦτο τὸ μέρος, καὶ ἐπὶ 20 τῆ τοῦ νεανίσκου ἡλικία τὴν πρόθεσιν ποιήσας καὶ προτιθέμενος ἢ τὰ ἔργα τοῦ ἐπαινουμένου ἢ τὸν τρόπον ἢ τὰ ἐπιτηδεύματα αὖξε, καθάπερ εἴπομεν πρότερον ἐν 20 ἀρχαῖς ἐπὶ τοῦ ἐγκωμιαστικοῦ εἴδους, διεξιὼν ὅτι ὑπὸ τούτου τοῦ ἐπαινουμένου ἐν ταύτη τῆ ἡλικία ὄντος τὸ καὶ 25 τὸ γέγονεν ἔνδοξον ἢ ὅτι διὰ τούτου ⟨ἢ ὅτι διὰ τοῦ αΝαβ

2 την om. H¹P || 3 ἐπιτίμα Sp.² argue α ἐπιτιμᾶν codd., quod defendit Us. \parallel 5 τοῦτον τούτοις $\mathbf{C} \parallel$ 6 δμοιοτρόπως \mathbf{UHP} δμο-**FCN** | $\delta \dot{\varepsilon}$ om. $\mathbf{H}^1 \mathbf{P} \parallel \mathbf{10} \ \varepsilon \tilde{l} \ \tau \iota - (l. 11) \ \pi \tilde{\omega} \zeta \ \tau \dot{\alpha} \ hic$ excidisse constat et quae auctor de ceteris fortunae bonis docuerat (v. p. 75, 11 sq., ubi robur pulchritudo divitiae commemorantur) et quibus transierat ad animi bona. lac. ante εἴ τι indic. Sauppe³, post τύχην Sauppe¹, post \mathring{v} πῆοξε Forst. | εἴ τι \mathbf{N} si quid $\pmb{\alpha}$ οm. $\mathring{\pmb{\beta}}$ εἴτε \mathbf{a} | τ \mathring{v} χην \mathbf{N} γην \mathbf{N} γην \mathbf{N} 11 διαφυλάττοντα] δεῖ φυλάττειν \mathbf{N} 2 | πῶς \mathbf{n} 3 πῶς vel πως \mathbf{N} 6 πως $Bek. \dot{Sp}^{1} \mid \tau \dot{\alpha} \, \mathbf{NF}^{2}\mathbf{H}^{2} \, om. \, \mathbf{F}^{1}\mathbf{C} \, \mathbf{U} \, \dot{\mathbf{H}}^{1}\mathbf{P} \, del. \, Sp^{1} \parallel \, \mathbf{12} \, \, \dot{\epsilon} go \tilde{\iota}_{S} \, \, \mathbf{N} \mid \mu \dot{\eta}$ μακρά \mathbf{a} non prolixa $\boldsymbol{\alpha}$ om. $\boldsymbol{\beta}$ μικρά \mathbf{N} | γὰρ om. \mathbf{H}^1 || 14 βραχνλογητέον N sub breviloquio . . . dicendum α brevilogizandum β βραχυλογητέον είναι $a \parallel 15$ τὸν τρόπον τοῦτον $C \mid τρόπον
brace$ τρόπον elvai $\mathbf{P} \mid \tau \tilde{\eta}$ om. $\mathbf{N}\mathbf{H}^1$, cf. p. 78, 15. 79, $4 \parallel$ 16 őgivai \mathbf{A} edd. determina β , cf. p. 70, 15 δρίσας codd. | καὶ ἐπὶ - (l. 17) ἡλικία $Sp.^2$ ἐπὶ τῆ τοῦ νεανίσκου ήλικία καὶ codd. || 17 τὴν πρόθεσιν ποιήσας καὶ $del. Kays.^1 \parallel$ 18 προθέμενος $Sp.^6 \parallel$ 19 αδξε $Sp.^2$ αὔξειν $codd. \parallel$ 19.20 έν άρχαῖς πρότερον F | 21 τούτου om. HP | 22 τούτου A (per) istum $\alpha \beta$ τοῦτον codd. | η ὅτι² = (p. 78, 1) ἐπιτηδεύματος | del. Sp.6

ἐπιτηδεύματος } ἢ ἐκ τούτου ἢ ἕνεκα τούτου ⟨ἢ οὐκ ἄνευ 13 τούτου⟩. δεῖ δὲ καὶ ἑτέρων νέων ἐνδόξους πράξεις παριστάναι καὶ †ὑπερβάλλειν ταύτας ἐκείνων†, τοῦ μὲν ἑτέρου τὰλάχιστα τῶν ὑπαρχόντων λέγοντα, τοῦ δ' ὑπὸ σοῦ 30 ἐπαινουμένου τὰ μέγιστα. χρὴ δὲ καὶ παρ' ἄλλα σμικρὰ 5

30 επαινουμενου τα μεγιστα. χρη δε και παρ αλλα σμικρα ἔνδοξα πράγματα παριστάναι <τὰ> ὑπὸ σοῦ λεγόμενα,

- 14 (καί) οὕτω μεγάλα φανεῖται. δεῖ δὲ καὶ εἰκάζοντα τὰς πράξεις αὔξειν ὧδε· καίτοι ὅστις νέος οὕτω φιλόσοφος ἐγένετο, οὖτος πρεσβύτερος γενόμενος μεγάλην ἀν ἐπί-
- 35 δοσιν ἔσχε· καίτοι ὅστις ἐρρωμένως τοὺς ἐν τοῖς γυμνα- 10 σίοις ὑπομένει πόνους, σφόδρα τὴν ἐν τῷ φιλοσοφία φιλο- πονίαν ἀγαπήσει. τοῦτον μὲν οὖν τὸν τρόπον εἰκάζοντες αὐξήσομεν.
- 15 Όταν δὲ καὶ περὶ τῆς ἡλικίας τοῦ νεανίσκου διέλθωμεν, καὶ ἐπὶ τῆ τελευτῆ τούτου τοῦ μέρους γνώμας καὶ ἐν- 15 1441 δυμήματα τάξομεν· καὶ παλιλλογήσαντες συντόμως τὰ προειρημένα ἢ πέρατι τὸ μέρος {τελευταῖον} δρισάμενοι, πάλιν ⟨διέξιμεν⟩, ἃ διεπράξατο ὁ ὑφ' ἡμῶν ἐγκωμιαζό-
 - 16 μενος ἀνήρ (καί) προθέμενοι την δικαιοσύνην πρω-

aNαβ

1.2 ἢ οὖκ ἄνευ τούτου add. Sp.3, cf. p. 22, 2 sqq. om. codd. || 3 ύπερβάλλειν ταύτας ἐκείνων codd. παραβάλλειν ταύτας ταῖς ἐκείνων $Finckh^1$, cf. p.23, l sq. comparare istos ad illos β || 4 τάχιστα \mathbf{F}^1 || 5 τὰ om. \mathbf{H} | παρ' ἄλλα σμικρὰ $Finckh^1$ παρ' ἄλλοις μικρὰ codd. malim πρὸς ἄλλα μικρά, cf. p. 23, 8 || 6 καὶ ἔνδοξα ΗΡ | παριστάναι τὰ Sp.² παριστάμενα codd. || 7 καὶ οὕτω μεγάλα φανείται scripsi, cf. p. 23,4 et ita tue magne apparebunt β οὕτω μεγάλα φαίνεσθαι codd. | δεῖ $Sp.^1$ ἀεὶ codd. || 8 καίτοι ὅστις $Finckh^1$, ct. p. 23, 22 sqq. καὶ ποῖός τις $\mathbf{F}^1\mathbf{C}$ et qualis aliquis $\boldsymbol{\alpha}$ et qualis $\boldsymbol{\beta}$ καὶ ποῖ τις \mathbf{UP} καὶ $\tilde{\pi}$ οῖ τις \mathbf{H}^1 καὶ π $\tilde{\eta}$ καὶ ποῖός τις $\mathbf{F}^2\mathbf{H}^2$ καὶ ποῖ καὶ ποῖός τις N || 9 οὖτος Hammer δς FH¹N qui αβ ἦς CUP οἶς H² || 10 ἔσχες P | καίτοι ὅστις Finckh¹ καὶ τοιοῦτός τις codd. || 11 φιλοσοφία] φιλοπονία $\mathbf{U} \parallel \mathbf{12}$ μὲν οδν \mathbf{N} quidem igitur $\alpha \beta$ μὲν $\mathbf{a} \parallel$ 14 όταν A edd. ότε codd. | περί τῆς ήλικίας scripsi περί τὴν ήλικίαν codd. τὰ περὶ τὴν ἡλικίαν A Cant. | διέλθομεν P Ald. | 15 καὶ 1 om. F del. H 2 | $\tau \tilde{\eta}$ om. N || 16 nai Sauppe 3 , cf. p. 69, 17 sqq. $\tilde{\eta}$ codd. || 17 πέρατι Finckh¹, v. p. 70, 15 παρὰ α περὶ Ν circa β in α | τό | τον N¹ | τελευταΐον om. Û delevi | 18 διέξιμεν add. Sauppe³ om. codd. fort. addendum μέτιμεν, cf. p. 70,4 | 19 καὶ add. Sauppe³ om. codd. | πρῶτον | τάξομεν πρῶτον A^2 post πρῶτον fort. suppl. έὰν ὑπάργη vel sim.

TEXNH PHTOPIKH 35, 12-19

τον καὶ δμοιοτρόπως τοῖς προειρημένοις αὐξήσαντες ἥξο- 5 μεν ἐπὶ τὴν σο φίαν, ἐὰν ὑπάρχη· καὶ ταύτην τὸν αὐτὸν τρόπον διελθόντες, προθέμενοι τὴν ἀνδρείαν, ἐὰν ἦ, καὶ τὴν αὔξησιν ταύτης πάλιν διαδραμόντες, ὅταν ἐπὶ τῆ 5 τελευτῆ τοῦ μέρους γενώμεθα καὶ πάντα τὰ εἴδη διεξεληλυθότες ὧμεν, παλιλλογήσαντες ἐν κεφαλαίω τὰ προ- 10 ειρημένα ⟨ἐπὶ⟩ τελευτῆ ἤτοι γνώμην ἢ ἐνθύμημα παντὶ τῷ λόγω ἐπιθήσομεν. ὡρμόσει δὲ ἐν τοῖς ἐπαίνοις καὶ πολλοῖς ὀνόμασι περὶ ἕκαστον χρησάμενον μεγαλοπρεπῆ 10 τὴν λέξιν ποιῆσαι.

Τον δ' αὐτὸν τρόπον ἐπὶ τῶν μοχθηρῶν πραγματο- 17 λογοῦντες τὰς κατηγορίας συστήσομεν. δεῖ δὲ μὴ σκώπτειν, 15 δν ἀν κακολογῶμεν, ἀλλὰ διεξιέναι τὸν βίον αὐτοῦ· μᾶλλον γὰρ οι λόγοι τῶν σκωμμάτων καὶ τοὺς ἀκούοντας πείθουσι 15 καὶ τοὺς κακολογουμένους λυποῦσι. τὰ μὲν γὰρ σκώμματα στοχάζεται τῆς ἰδέας ἢ τῆς οὐσίας· οι δὲ λόγοι τῶν ἠθῶν καὶ τῶν τρόπων εἰσὶν οἰον εἰκόνες. φυλάττου δὲ καὶ τὰς 18 20 αἰσχρὰς πράξεις μὴ αἰσχροῖς ὀνόμασι λέγειν, ἵνα μὴ διαβάλης τὸ ἦθος, ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα αἰνιγματωδῶς ερμη-20 νεύειν καὶ ετέρων πραγμάτων ὀνόμασι χρώμενος δηλοῦν τὸ πρᾶγμα. χρὴ δὲ ⟨καὶ⟩ ἐν ταῖς κακολογίαις εἰρωνεύεσθαι 19 καὶ καταγελᾶν τοῦ ἐναντίου, ἐφ' οἰς σεμνύνεται, καὶ ἰδία 25 μὲν καὶ ὀλίγων παρόντων ἀτιμάζειν αὐτόν, ἐν δὲ τοῖς ὄχλοις κοινὰς μάλιστα κατηγορίας λοιδορεῖν· αὐξειν δὲ 25 καὶ ταπεινοῦν τὸν αὐτὸν τρόπον τὰς κακολογίας, ὅνπερ καὶ

α Ναβ

1 εἰρημένοις $\mathbf{P} \parallel \mathbf{4}$ ταύτης om. $\mathbf{HP} \mid \pi$ άλιν fort. transpon. ante προθέμενοι $(l.3) \mid \tau$ ῆ om. $\mathbf{N} \parallel \mathbf{7}$ ἐπὶ τελευτῆ scripsi, v. e. g. p. 71, 3. 73, 7 in ultimitate $\boldsymbol{\beta}$ τελευτὴν codd. \mid ἐνθυμήματα $\mathbf{H}^1\mathbf{P} \parallel \mathbf{9}$ ἐκάστων $Us. \mid \chi$ ρησάμενον \mathbf{N} utentem $\boldsymbol{\beta}$ utendo $\boldsymbol{\alpha}$ χρησάμενοι $\mathbf{a} \parallel \mathbf{11}$ πραγματολογούντες \mathbf{a} , c. p. 67, 22 res dicentes $\boldsymbol{\alpha}$ pragmatologizantes $\boldsymbol{\beta}$ πραγμάτων κακολογούντες $\mathbf{N} \parallel \mathbf{12}$ κατηγορίας \mathbf{j} fortscrib. κακολογίας \mathbf{i} συστήσομεν \mathbf{a} στήσομεν $\mathbf{N} \parallel \mathbf{17}$ φυλάττουσι $\mathbf{U} \parallel \mathbf{19}$ διαβάλης $\mathbf{F}\mathbf{HN}$ διαβάλλης $\mathbf{C}\mathbf{U}\mathbf{P} \mid \mathbf{r}$ οιαῦτα δεῖ \mathbf{Sp} . \mathbf{i} έρμηνεύουσι $\mathbf{H}^1 \parallel \mathbf{20}$ χρώμενος \mathbf{Sylb} . χρωμένους codd. $\parallel \mathbf{21}$ καὶ \mathbf{M} atr. om. codd. $\parallel \mathbf{22}$ τοὺς ἐναντίους \mathbf{P}

τὰ ἐγκώμια. περὶ μὲν οὖν τούτων τῶν εἰδῶν ἐντεῦθεν εἰδήσομεν τὴν χρῆσιν.

- 30 **36** Λοιπὸν δέ ἐστιν ἡμῖν εἶδος τό τε κατηγορικὸν (καὶ τὸ ἀπολογικὸν) καὶ τὸ ἐξεταστικόν. ταῦτα πάλιν ὡς ἐν τῷ δικανικῷ γένει συνθήσομεν καὶ τάξομεν, {καὶ} διέλ- 5
 - 2 θωμεν. πρῶτον μὲν οὖν ἐν τοῖς προοιμίοις προθήσομεν τὸ πρᾶγμα, περὶ οὖ κατηγορήσομεν ἢ ἀπολογησόμεθα,
 - 35 ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων εἰδῶν. προσέχειν δὲ παρακαλέσομεν ἐκ τῶν αὐτῶν ὧν ἐν τῷ προτρεπτικῷ καὶ ἐν τῷ ἀποτρεπ-
 - 3 τικῷ, †ἔτι δὲ καὶ περὶ τῆς εὐμενείας τῷ μὲν εὖ διακειμένῳ 10 ἐκ τοῦ παροιχομένου χρόνου ἢ τοῦ παρόντος καὶ μήτε διαβεβλημένῳ τῷ πρὸς αὐτὸν ἢ πρὸς τὸ πρᾶγμα ἢ πρὸς τὸν
- 1442 a λόγον τούς ἀκούοντας δυσχεραίνειν τὸν αὖτὸν τρόπον, ὡς 4 περὶ ἐκείνων εἴρηται, τὴν εὐμένειαν ποριστέον τῷ δὲ μήτε εὖ μήτε κακῶς διακειμένῳ ἢ ἐκ τοῦ παροιχομένου 15 χρόνου ἢ ἐκ τοῦ παρόντος ἢ δι' ἑαυτὸν ἢ τὸ πρᾶγμα ἢ τὸν
 - 5 λόγον διαβεβλημένω ένια μεν μεμιγμένως, ένια δ' ίδίως.†
 - 5 Οὖτος μὲν οὖν ὁ τρόπος ἔσται, δι' οὖ τὴν εὐμένειαν παρασκευαστέον. τοὺς μὲν γὰρ μήτε εὖ μήτε κακῶς διακειμένους αὐτοὺς μὲν συντόμως ἐπαινετέον καὶ τοὺς 20

$aN\alpha\beta$

1 ώς είδήσομεν Η1 || 3 κατηγορητικόν U || 3.4 καὶ τὸ ἀπολογητικον (quod Fuhr² correxit in ἀπολογικον, cf. p. 25, 1. 4) add. Sp.1 om. codd. \parallel 5 και 2 codd. om. Cant. del. Sp. 1 \mid διέλθομεν \mathbf{P} Ald. \parallel 8 ἐπὶ \mathbf{a} in $\alpha \boldsymbol{\beta}$ om. $\mathbf{N} \parallel \mathbf{9}$ δν \mid δς $\mathbf{H} \mid$ ἐν τ $\bar{\phi}$ 2 om. Cant. \mid ἀποτοεπτικῶ Cant. Sp.² dehortativa β ἀπολογητικῶ codd., sed v. l. 14 (ἐκεί $v\omega v$) || 10 $\tilde{\epsilon}\tau\iota$ $\delta\dot{\epsilon}$ - (l.17) $l\delta(\omega\varsigma)$ locum prorsus corruptum conturbatumque corrigere nolui. vide tamen, ne sic fere scripsisse auctorem verisimile sit: . . . τῷ μὲν εδ διακειμένω καὶ τῷ μήτε διαβεβλημένω μήτε εδ διακειμένω (cf. p. 61,7 sq.) καὶ τῷ διαβεβλημένω ἢ ἐκ τοῦ παροιχομένου χρόνου ἢ ἐκ τοῦ παρόντος τῷ πρὸς αὐτὸν ἢ πρὸς τὸ πράγμα ή πρός τον λόγον τους ακούοντας δυσχεραίνειν τον αὐτον τρόπον, ώς περί ἐκείνων εἴρηται, τὴν εὐμένειαν ποριστέον. τῷ δὲ μήτε εδ μήτε κακώς διακειμένω και τῷ ἐκ τοῦ παροντος χρόνου ἢ δι' ξαυτὸν ἢ τὸ πρᾶγμα (cf. p. 81, 12 sqq.) διαβεβλημένω ἔνια μὲν μεμιγμένως, ἔνια δ' ἰδίως λεκτέον | καὶ om. U | εδ] οδν $\mathbf{H}^1(?)$ | 11 ἐκ τοῦ – καὶ del. Sp.5 | μήτε] μηδὲ \mathbf{A}^2 edd. μὴ Sp.2 || 13.14 ώς περί] όνπερ έπ' $Sp.^2 \parallel$ 14 ποριστέον \rceil παρασκευαστέον Rack., sed cf. $p.\ 8\vec{1},\ 13 \parallel 15\ \ddot{\eta} = (l.\ 16)\ \pi a \tilde{\rho} \acute{\rho} v \tau o c \ del.\ \ddot{S}p.5,\ v.\ p.\ 81,\ 14 sq.\ \parallel\ 16\ \ddot{\eta}^2$ καὶ τῷ ἢ Sp.6 Hammer

ἐναντίους κακολογητέου. δεῖ δὲ αύτοὺς ἐκ τούτων ἐπαινεῖν, ὧν μάλιστα μέτεστι τοῖς ἀκούουσι, λέγω δὲ φιλόπολιν 10 φιλέταιρον ⟨εὐχάριστον⟩ ἐλεήμονα τὰ τοιαῦτα, τὸν δ' ἐναντίον κακολογεῖν ἐκ τούτων, ἐφ' οἶς οἱ ἀκούοντες δοργιοῦνται, ταῦτα δέ ἐστι μισόπολιν μισόφιλον ἀχάριστον ἀνελεήμονα τὰ τοιαῦτα. χρὴ δὲ καὶ τοὺς δικαστὰς ἐπαίνω 6 θεραπεῦσαι, ὡς δικασταὶ δίκαιοι καὶ δεινοί εἰσι. συμπαρα-15 ληπτέον δὲ καὶ τὰς ἐλαττώσεις, εἴ που τῶν ἀντιδίκων κατα-δεεστέρως ἔχει πρὸς τὸ λέγειν ἢ πράττειν ἢ ἄλλο τι τῶν 10 περὶ τὸν ἀγῶνα. πρὸς δὲ τούτοις ἐμβλητέον τό τε δίκαιον καὶ τὸ νόμιμον καὶ τὸ συμφέρον καὶ τὰ τούτοις ἀκόλουθα.

Τῷ μὲν οὖν μήτε εὖ μήτε κακῶς διακειμένῳ ἐκ τούτων 7 20 ἐν τοῖς δικασταῖς τὴν εὔνοιαν ποριστέον · τὸν δὲ διαβεβλημένον, ἐὰν μὲν ἐκ τοῦ παροιχομένου χρόνου ⟨περὶ αὐτὸν 15 τὸν ἄνθρωπον⟩ αἱ διαβολαὶ ὧσιν ⟨ἢ⟩ περὶ τὸν λόγον, ἄσμεν ὡς δεῖ τὰ τοιαῦτα λύειν ἐκ τῶν προτέρων, ἐὰν δὲ ἐκ τοῦ παρόντος χρόνου περὶ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον, ἀναγκαῖον διαβεβλῆσθαι, ἐὰν ἀπρεπὴς ἢ τῷ παρόντι 25 ἀγῶνι ἢ ὑπεναντίος τοῖς ἐγκλήμασιν ἢ ὁμολογού - 20 μενος τῆ κατηγορία. ἀπρεπὴς μὲν οὖν γένοιτ ἀν, ἐὰν 8 ἀγωνίζηται νεώτερος ἢ πρεσβύτερος ὑπὲρ ἄλλου, ὑπεναντίος δέ, ἐάν τις ἰσχυρὸς ἀν ἀσθενεῖ δικάζηται αἰκίας, ἢ ἐάν τις ὑβριστὴς ἀν ὑβριν ἐγκαλῆ σώφρονι, ἢ ἐάν τις πάνυ 30 πλουσίῳ δικάζηται πάνυ πένης χρημάτων ⟨ἐγκαλῶν⟩. οἱ 9 25 μὲν οὖν τοιοῦτοι ὑπεναντίοι εἰσὶ τοῖς ἐγκλήμασιν · ὁμο -

aNαβ

1 αὐτοὺς] αὐτῶν \mathbf{F}^1 fort. scrib. αύτὸν \parallel 3 φιλέταιρον] φίλτερον \mathbf{N}^1 | εὐχάριστον add. \mathbf{H}^2 om. cett. \mid τὰ] καὶ τὰ Matr. et $\pmb{\alpha}\pmb{\beta} \parallel \pmb{4}$ τούτων \mathbf{N} hiis $\pmb{\alpha}\pmb{\beta}$ τούτον $\mathbf{a} \parallel \pmb{6}$ τὰ \mathbf{a} καὶ τὰ \mathbf{N} et $\pmb{\alpha}\pmb{\beta} \parallel \pmb{6}$ παίνοις $\mathbf{H}^2 \parallel \pmb{8}$ καταδεεστέρως \mathbf{E} rasm. \mathbf{a}^3 -ους codd. \parallel 13 τὸν δὲ διαβεβλημένον scripsi, cf. p. $6\mathbf{I}$, 16 τῷ δὲ - φ codd. \parallel 14 ἐχ τοῦ παροιχομένον χούρον del. \mathbf{Sp} . \parallel 14.15 περὶ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον et ἢ (\mathbf{I} . 15) addidi: habes ambas διαβολῶν species, quas contra auctor nulla iudicialis generis propria argumenta (v. p. 80, 17. 83, 7 sqq.) affert \parallel 15 περὶ τὸν λόγον del. \mathbf{Sp} . \parallel 16 ὡς om. $\mathbf{H}^1 \mid$ τὰ τοιαῦτα \mathbf{N} huiusmodi $\pmb{\alpha}\pmb{\beta}$ ταῦτα \mathbf{n} ταύτας \mathbf{Sp} . \parallel 16 ὡς om. $\mathbf{H}^1 \mid$ τὰ τοιαῦτα \mathbf{N} huiusmodi $\pmb{\alpha}\pmb{\beta}$ ταῦτα \mathbf{n} ταύτας \mathbf{Sp} . \parallel 17 ἄνθρωποι] χρόνον $\mathbf{P} \parallel$ 18 ἐὰν μὲν $\mathbf{H}^1 \parallel$ 19 τος ἐγκλήμασι] fort. scrib. τῷ ἐγκλήματι, cf. p. 82, 25 \parallel 21 ἢ πρεσβύτερος del. \mathbf{Sp} . \mathbf{e} , \mathbf{e} ,

λονούμενος δ' ἔσται, ἐάν τις ἰσγυρὸς ὢν ὑπὸ ἀσθενοῦς αἰκίας διώκηται, ἢ ἐάν τις κλέπτης δοκῶν εἶναι κλοπῆς 35 δίκην φεύνη. όλως δὲ οἱ τὰς περὶ αὐτῶν δόξας όμοιοτρόπους αύτοῖς ἔγοντες δμολογούμενοι τοῖς ἐγκλήμασι δόξου-

10 σιν είναι. περί μέν οὖν αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ παρόν- 5 τος χρόνου τοιαῦται γενήσονται διαβολαί, αί δὲ περὶ τὸ ποᾶγμα συμβαίνουσαι, ἐάν τις ποαγματεύηται ποὸς 1442 ο οἰκείους φίλους ἢ ξένους ἢ ἰδίους, ἢ περὶ μικρῶν ἢ αἰσχρῶν.

ταῦτα γὰο ἀδοξίαν τοῖς δικαζομένοις ποιεῖ.

- Πῶς οὖν τὰς διαβολὰς τὰς προειρημένας ἀπολύσομεν, 10 11 τοῦτο δηλώσω. δύο μεν δή στοιχεῖα λέγω κοινά κατά πάντων, τὸ μέν, οἶς ἂν νομίζης τοὺς κριτὰς ἐπιπλήξειν, 5 προκαταλάμβανε καὶ αὐτὸς ἐπίπληττε, τὸ δὲ ἕτερον, εί τὰς πράξεις μάλιστα μὲν είς τοὺς ἀντιδίκους ἀποτρέψεις, εἰ δὲ μή, εἰς ἄλλους τινάς, προφάσει χρώμενος, 15 ότι οὐγ έκών, ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἀνταγωνιστῶν ἀναγκαζό-
- 12 μενος είς τὸν ἀγῶνα κατέστης. καθ' έκάστην δὲ τὴν δια-10 βολήν τάδε γρή προφασίζεσθαι τον μέν νεώτερον πρεσβυτέρων φίλων ἀπορίαν τῶν ἀγωνιουμένων ὑπὲρ αὑτοῦ ἢ μέγεθος ἀδικημάτων ἢ πλῆθος ἢ προθεσμίαν χρόνου ἢ 20
- 13 άλλο τι τοιούτον. ἐὰν δὲ ὑπὲρ ἄλλου λέγης, δητέον, ὡς διὰ φιλίαν συνηγορεῖς ἢ δι' ἔγθραν τοῦ ἀντιδίκου ἢ διὰ 15 τὸ τοῖς πράγμασι παραγενέσθαι ἢ διὰ τὸ τῷ κοινῷ συμ-
- φέρον ή διὰ τὸ ἔρημον εἶναι καὶ ἀδικεῖσθαι, ὧ συνηγορεῖς.
- 14 έαν δε υπεναντίος τω εγκλήματι ή ομολογούμενος τη 25 κατηγορία γένηται, τη τε προκαταλήψει χρησθαι καὶ λέγειν, ως οὐ δίκαιον καὶ νόμιμον οὐδὲ συμφέρον ἐκ τῆς

a Nαβ (usque ad verbum ποιεί, l. 9)

2 η om. $\mathbf{P} \mid \delta$ οχῶν εἶναι \mathbf{a} qui ... esse videtur $\alpha \boldsymbol{\beta}$ ὢν $\mathbf{N} \parallel \mathbf{3}$ φεύγει $\mathbf{F} \parallel$ 7 συμβαίνουσαι codd. -σιν Sp. 2 om. β fort. del. $\mid \pi \varrho \dot{o} \varsigma \mid \tau o \dot{v} \varsigma H^2 P \pi \varrho \dot{o} \varsigma$ τούς $\mathbf{H}^2 \parallel \mathbf{8}$ φίλους $\mid \tilde{\eta} \mid$ φίλους Fuhr $\mid \parallel \tilde{\eta} \mid$ ίδιους del. Kays. $\mid \parallel \mathbf{10} \mid$ πως -(p. 83, 9) εἴρηται οπ. $\boldsymbol{\beta} \parallel \mathbf{13}$ καὶ αὐτὸς Zwierlein αὐτούς καὶ codd. $\parallel \mathbf{14}$ εἰ \mathbf{F} \mathbf{C} \mathbf{U} si $\boldsymbol{\alpha}$ εἰς $\mathbf{HPN} \mid$ ἀποτρέψεις \mathbf{N} -πεις $\mathbf{F}^1\mathbf{C}\mathbf{U}\mathbf{HP}$ -πειν $\mathbf{F}^2 \parallel \mathbf{19}$ ἀπορία $\mathbf{H} \parallel$ ἀγωνισμένων $\mathbf{H}^1 \parallel \mathbf{20}$ πλῆθος ἢ προθεσμίαν χρόνου $Sp.^2$ προθεσμίαν χρόνου ἢ πλῆθος codd. | προσθεσμίαν C | χρόνων H^1 || 21 ἄλλους $\mathbf{U} \parallel 22 \delta i'$ om. $\mathbf{P} \mid \tau o \tilde{v} \tau o \tilde{v} \mathbf{N}^{1} \parallel 24 \delta i \alpha \mathbf{x} \epsilon \tilde{i} \sigma \theta \alpha i \mathbf{U} \parallel 25 \dot{v} \pi \epsilon \nu \alpha \nu \tau i o c$ τῶ ἐγκλήματι ἢ ὁμολογούμενος scripsi, cf. p. 81, 19 sq. ὁμολογούμενος $τ\tilde{\omega}$ έγκλήματι $\tilde{\eta}$ ὑπεναντίος codd. $\parallel 26$ γένηται \mid γένη, $\delta \tilde{\epsilon} \tilde{\iota}$ $Sp.^2$

ύπολήψεως ἢ τῆς ὑποψίας προκατακρίνειν πρὶν τοῦ πράγ- 20 ματος ἀκοῦσαι. τὰς μὲν οὖν περὶ τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν 15 διαβολὰς οὕτω λύσομεν· τὰς δὲ περὶ τὸ πρᾶγμα οὕτως ἀπωσόμεθα, τὴν αἰτίαν εἰς τοὺς ἐναντίους τρέποντες ἢ 5 λοιδορίαν ἐγκαλοῦντες αὐτοῖς ἢ ἀδικίαν ἢ πλεονεξίαν ἢ φιλονεικίαν ἢ ὀργήν, προφασιζόμενοι ὅτι τοῦ δικαίου δι' 25 ἄλλου τρόπου τυχεῖν ἀδύνατον. τὰς μὲν οὖν ἰδίας διαβολὰς ἐπὶ τῶν δικαστῶν οὕτω λύσομεν, τὰς δὲ κοινὰς πᾶσι τοῖς εἴδεσιν, ὡς ἐπὶ τῶν προτέρων εἰδῶν εἴρηται. τάξομεν. 16 10 δὲ τὰ δικανικὰ προοίμια τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ καὶ τὰ δημηγορικά. ⟨κατὰ⟩ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ τὰς ἀπαγ- 30 γελίας συνάψομεν τῷ προοιμίῳ ⟨καὶ⟩ ἢ παρὰ τὰ μέρη πιστὰς καὶ δικαίας ἀποφανοῦμεν ἢ αὐτὰς ἐφ' ἑαυτῶν σωματοειδεῖς ποιήσομεν.

15 Μετὰ δὲ ταῦτα ἔσται βεβαίωσις, ἄν μὲν ἀντιλέγηται τὰ 17 πράγματα ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων, ἐκ τῶν πίστεων, ἄν δὲ ὁμο-λογῆται, ἐκ τῶν δικαίων καὶ ἐκ τῶν συμφερόντων καὶ ἐκ 35 τῶν τούτοις ἀκολούθων. τάττειν δὲ δεῖ τῶν μὲν πίστεων 18 πρώτας τὰς μαρτυρίας καὶ τὰ ἐκ τῶν βασάνων ἡμῖν όμο-20 λογηθέντα, ἄν ὑπάρχη· ἔπειτα βεβαιοῦν, ἄν μὲν πιθανὰ ἦ, γνώμαις καὶ ἐνθυμήμασιν, ἐὰν δὲ μὴ παντελῶς πιθανὰ ἦ, τῷ εἰκότι, ἔπειτα τοῖς παραδείγμασι καὶ τοῖς τεκμηρίοις 1443 a καὶ τοῖς σημείοις καὶ τοῖς ἐλέγχοις, τελευταῖον δὲ τοῖς

a Nαβ (a verbo τάξομεν, l. 9)

ἐνθυμήμασι καὶ ταῖς γνωμολογίαις. ἐὰν δὲ ὁμολογῆται τὰ πράγματα, τὰς μὲν πίστεις ἐατέον, τῆ δὲ δικαιολογία 5 ώσπερ εν τοῖς έμπροσθεν χρηστέον. καὶ τοῦτον μὲν τὸν τρόπον βεβαιώσομεν.

Μετὰ δὲ τὴν βεβαίωσιν τὰ ποὸς τοὺς ἀντιδίκους τάττον- 5 τες προκαταληψόμεθα αὐτῶν τὰ ἐπίδοξα λένεσθαι. ἐὰν μέν οὖν έξαρνῶνται τὸ πρᾶγμα, τὰς μέν ὑφ' ἡμῶν πίστεις είοημένας αὐξητέον, τὰς δ' ὑπ' ἐκείνων μελλούσας λέ-

- 10 20 γεσθαι διασυρτέον καὶ ταπεινωτέον. ἐὰν δὲ δμολογοῦντες †ώσιν έννομα καὶ δίκαια ἀποφαίνειν κατὰ τοὺς γεγραμ- 10 μένους νόμους , οθς ήμεῖς παρεγόμεθα καὶ τοὺς όμοίους τούτοις δικαίους καὶ καλούς καὶ συμφέροντας τῶ κοινῶ τῆς πόλεως (καί) κεκοιμένους ὑπὸ πολλῶν τοιούτους 15 είναι πειρατέον ἐπιδεικνύειν· τοὺς δὲ τῶν ἀντιδίκων τὰ
 - 21 ἐναντία. ἐὰν δὲ μὴ ἐνδέχηται ταῦτα λέγειν, ὑπομίμνησκε 15
 - τοὺς δικαστάς, ὅτι οὐγ ὑπὲρ τοῦ νόμου, ἀλλὰ τοῦ πράγματος δικάζουσιν, δμόσαντες κατά τούς νόμους τούς κειμένους την ψηφον οἴσειν, καὶ δίδασκε, ὅτι οὐ νῦν νομοθετεῖν
- 20 22 προσήκει, άλλ' έν ταῖς περὶ τούτων κυρίαις ήμέραις. ἀν δ' ήμῖν συμβαίνη †τὸ παρὰ μοχθηροῖς δοκοῦσιν εἶναι 20 νόμοις † τὸ πρᾶγμα πεπρᾶχθαι, δητέον, ώς οὐ νόμος, ἀλλ' ἀνομία τὸ τοιοῦτόν ἐστιν· ὁ μὲν γὰρ νόμος ἐπὶ τῶ ὡφελεῖν 23 τίθεται, οδτος δὲ βλάπτει τὴν πόλιν, δητέον δὲ καὶ ὡς οὐ

 $\mathbf{a} \mathbf{N} \boldsymbol{\alpha} \boldsymbol{\beta}$ (usque ad verbum $\beta \varepsilon \beta \alpha \iota \omega \sigma \circ \mu \varepsilon \nu$, l. 4)

1 γνωμολογίαις] fort. scrib. γνώμαις, cf. p. 69,3 | δμολογηται **FUHP** ωμολόγηται CN || 4 post βεβαιώσομεν des. β || 5 πρός ἐπὶ FH² | τοὺς om. H¹P || 7 τὰ πράγματα Forst., cf. p. 83, 15. 84, 1. 10 (ἔννομα καὶ δίκαια), at v. etiam l. 16. 21 | 9 διασυρτέον $\mathbf{F}\mathbf{H}^2\mathbf{N}$ -συστέου \mathbf{C} -σειστέου $\mathbf{U}\mathbf{H}^1\mathbf{P}\parallel \mathbf{10}$ $\tilde{\omega}$ σιν codd. μέλλωσιν $Sp.^2$ φ $\tilde{\omega}$ σιν $Sp.^3$, optime, sed vide ne graviora hic lateant menda; equidem opinor inter &σιν et (l. 11) νόμους aliqua excidisse, fortasse ut adsolet propter repetitum verbum νόμονς | καὶ \mathbf{a} et $\boldsymbol{\alpha}$ om. \mathbf{N} || 11 παρεχόμεθα $\mathbf{U}\mathbf{H}\mathbf{P}$ -εσχόμεθα $\mathbf{F}\mathbf{C}\mathbf{N}$ || 12 καλούς καὶ om. \mathbf{H} | καὶ 2 om. \mathbf{P} || 13 καὶ add. Bek. om. codd. || 15 υπομιμνήσκειν C || 16 τους om. H¹ || 18 ov om. H¹ | νῦν a om. Να || 19 περὶ τούτων om. H¹ || 20 μοχθηφοῖς δοκοῦσιν εἶναι νόμοις NF2H2 legibus que prave videntur esse α μοχθηροίς δοκούσιν είναι F¹CUH¹P μοχθηρούς δοκούντας είναι νόμους A² Bek., bene, neque tamen intellego, quid sibi hic velit argumentum eius qui causam dicit || 22 τῷ] τὸ HP

TEXNH PHTOPIKH 36, 18-27

παρανομήσουσιν, ἄν τούτω τῷ νόμω ἐναντίαν ψῆφον θῶν- 25 ται, ἀλλὰ νομοθετήσουσιν, ὥστε μὴ χρῆσθαι δόγμασι πο- νηροῖς καὶ παρανόμοις. δεῖ δὲ καὶ τοῦτο συμβιβάζειν, ὡς οὐδεὶς νόμος κωλύει τὸ κοινὸν εὖ ποιεῖν, τοὺς δὲ φαύλους 5 νόμους ἀκύρους ποιεῖν εὐεργετεῖν τὴν πόλιν ἐστί.

Περὶ μὲν οὖν τῶν σαφῶς εἰρημένων νόμων ὁποίους ἀν 24 αὐτῶν ἔχωμεν, ἐκ τῶν τοιούτων προκαταλαμβάνοντες 30 ἀντιλέγειν εὐπορήσομεν· περὶ δὲ τῶν ἀμφιβόλων ἐἀν οὕτως ὑπολαμβάνωσιν, ὡς σοὶ συμφέρει, δεῖ ταῦτα ὑπο-10 δεικνύειν, ἀν δ' ὡς ὁ ἐναντίος λέγει, χρὴ διδάσκειν, ὡς ὁ νομοθέτης οὐ τοῦτο διενοεῖτο, ⟨ἀλλ'⟩ ὁ σὰ λέγεις, καὶ ὅτι συμφέρει αὐτοῖς οὕτω λέγειν τὸν νόμον. ἐὰν δὲ μὴ δυνα- 25 35 τὸς ἦς ἐπὶ τὸ ἐναντίον μεθιστάναι, δείκνυε, ὡς οὐδὲν ἄλλο λέγειν {ὁ ἐναντίος} δύναται ⟨δ⟩ νόμος ἢ ὁ σύ. καὶ περὶ μὲν νόμων, ὡς δεῖ χρῆσθαι, τοῦτον τὸν τρόπον μετιὼν εὐπορήσεις. καθόλου δὲ ὰν δμολογήσαντες ἐκ τῶν δικαίων καὶ τῶν νομίμων τὴν ἀπολογίαν ποιεῖσθαι μέλλωσιν, ἐκ τούτων τὰ ἐπίδοξα ξηθήσεσθαι προκαταληπτέον.

Εὰν δὲ ὁμολογήσαντες συγγνώμης ἀξιῶσι τυχεῖν, ὧδε 26 1443 b 20 χρὴ περιαιρεῖσθαι τὰ τοιαῦτα τῶν ἀντιδίκων. πρῶτον μὲν λεκτέον, ὡς κακοηθέστερον ἦν καὶ ὡς τὰ τοιαῦτα ἐξαμαρτάνειν φασίν, ὅταν γνωσθῶσιν, ὥστε, εἰ τούτῳ συγγνώμην ἔχετε, καὶ τοὺς ἄλλους πάντας τῶν τιμωριῶν ἀφήσετε. ἔτι δὲ λέγε ὡς, εἰ τῶν ὁμολογούντων ἐξαμαρτάνειν ἀποψη- 27 5 φιεῖσθε, πῶς τῶν μὴ ὁμολογούντων καταψηφιεῖσθε; λεκτέον δὲ ὅτι, εἰ καὶ ἐξήμαρτεν, οὐκ ἐμὲ δεῖ διὰ τὴν τούτου ἁμαρτίαν ζημιοῦσθαι. πρὸς δὲ τούτοις δητέον, ὡς οὐδὲ

aNα

ΑΝΑΞΙΜΕΝΟΥΣ

δ νομοθέτης τοῖς ἁμαρτάνουσι συγγνώμην ἔχει · οὐκοῦν 10 δίκαιον οὐδὲ τοὺς δικαστὰς κατὰ τοὺς νόμους κρίνοντας. 28 ἐκ μὲν οὖν τῶν τοιούτων τὰς συγγνώμας περιαιρησόμεθα, καθάπερ ἐν ἀρχαῖς δεδηλώκαμεν. συλλήβδην δὲ τὰ ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων μέλλοντα λέγεσθαι καὶ πρὸς πίστιν καὶ δ δικαιολογίαν καὶ συγγνώμην ἐκ τῶν προειρημένων προκαταληψόμεθα.

15 29 Μετὰ δὲ ταῦτα {τὴν αἰτίαν} παλιλλογητέον ἐν κεφαλαίω τὸν λόγον ὅλον, καὶ συντόμως, ἐὰν ἐνδέχηται, πρὸς μὲν τοὺς ἐναντίους ἔχθραν ἢ ὀργὴν ἢ φθόνον τοῖς δικασταῖς 10 ἐμποιητέον, πρὸς δὲ ἡμᾶς φιλίαν ἢ χάριν ἢ ἔλεον. ὅθεν δὲ ταῦτα γίνεται, ἐν τῷ δημηγορικῷ καὶ ἐπὶ τῶν προτροπῶν 20 καὶ ἀποτροπῶν εἰρήκαμεν καὶ ἐν τῷ ἀπολογικῷ εἴδει πάλιν ἐπὶ τελευτῆς διέξιμεν.

30 Τὸν μὲν οὖν πρῶτον λόγον, ἐὰν κατηγορῶμεν, ἐν τοῖς 15 δικανικοῖς οὕτω συνθήσομεν καὶ τάξομεν ἐὰν δὲ ἀπολογώμεθα, τὸ μὲν προοίμιον ὁμοιοτρόπως τῷ κατηγοροῦντι 25 31 συστήσομεν. τῶν δὲ κατηγορουμένων ὰ μὲν εἰδέναι τοὺς ἀκούοντας ἐποίησε, παραλείψομεν, ὰ δὲ δοξάζειν, ταῦτα προθέμενοι μετὰ τὸ προοίμιον διαλύσομεν, τούς τε μάρ-20 τυρας καὶ τὰς βασάνους καὶ τοὺς ὅρκους ἀπίστους ποιήσομεν, ὡς προακήκοας, εἰ μὲν τὰ πράγματα πιστὰ εἴη, 30 τὴν ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογίαν ἐπὶ τὸν ἐκ τοῦ παραλειπομένου τόπον μεταβιβάζοντες, εἰ δ' εἶεν οἱ μάρτυρες ⟨ἢ⟩ οἱ

aNα

1 τοῖς om. H | οὐκοῦν] οὐ N¹ || 2 οὐδὲ] οὐδὲ κατὰ H οὐ κατὰ P || 4 ἔν a καὶ ἐν N et in α | ἔδηλώσαμεν H || 8 ταῦτα Matr. ταύτην codd. | τὴν αἰτίαν codd. del. $Sp.^2$ τὴν ἀντιλογίαν $Sp.^3$ | παλιλλογητέον $Sp.^2$ ἀναλογητέον N ἀναλογιστέον a || 8.9 τὸν λόγον ὅλον ἐν κεφαλαίφ F || 9 δέχηται HP || 11 ἔλαιον H¹ || ὅθεν] όμοῦ H¹ || 12 τοῦτο F | ἐν τῷ δημηγορικῷ del. Kays.¹, cf. praef. p. XLsq. | καὶ ἐπὶ N et in α ἐπὶ a | προτροπῶν] τροπῶν C U || 13 καὶ ἀποτροπῶν a et deortationibus α om. N | ἀπολογικῷ Fuhr², cf. p. 25, I.4 ἀπολογητικῷ codd. || 15 πρῶτον] πρότεφον $Sp.^6$ || 16 οὕτω καὶ HΡ || 20 προεκθέμενοι UH¹P || 22 εἴη $Sp.^2$ ἢ codd. || 23 τοῦ om. P^1 || 24 τόπον H² | εἰ - (p. 87, I) βασανισθέντες om. H¹ | ἢ add. $Sp.^2$ οm. codd.

βασανισθέντες πιστοί, ἐπὶ τὸν λόγον ἢ τὴν ποᾶξιν ἢ ὅ τι αν άλλο έγης έπὶ τῶν ἐναντίων πιστότατον. αν δὲ τὸ 32 λυσιτελές ή τὸ ἔθος ἐπιφέρων σοῦ κατηγορήση, ἀπολογοῦ μάλιστα μέν, ώς ζού λυσιτελές έστι τὸ κατηγορούμενον, 35 5 εἰ δὲ μή, ὅτι οὐκ εἴθισαι τὰ τοιαῦτα ποάττειν οὔτε σὸ ούτε οί σοι όμοιοι, ή ότι οὐ τοῦτον τὸν τρόπον. τὸ μὲν οὖν 33 εἰκὸς οὕτω λύσεις: τὸ δὲ παράδειγμα πρῶτον μέν, ἄν δύνη, δείχνυε ώς οὐχ ὅμοιόν ἐστι τῶ ἐγκαλουμένω, εἰ δὲ μή, έτερον φέρε αὐτὸς παράδειγμα ἐκ τῶν ἐναντίων παρὰ 10 τὸ εἰκὸς γενόμενον. τὸ δὲ τεκμήριον λύε φράζων, παρ' ᾶς αίτίας έναντιωθηναι συνέβη, τὰς δὲ γνώμας καὶ τὰ ἐνθυ- 34 μήματα ἢ παράδοξα ἀπόφαινε ἢ ἀμφίβολα, τὰ δὲ σημεῖα 1444 ε πλειόνων όντα ἀπόφαινε σημεῖα καὶ μὴ μόνου τοῦ σοὶ έγκαλουμένου. καὶ τὰ μὲν τῶν ἐναντίων ἐπὶ τὸ ἐναντίον 15 ἄγοντες ἢ ἐπὶ τὸ ἀμφίβολον ἀπίθανα τοῦτον τὸν τρόπον καταστήσομεν. ἄν δὲ δμολογῶμεν τὰ ἐγκαλούμενα πε- 35 5 ποιηκέναι, έκ των δικαίων καὶ νομίμων μετιόντες έννομώτερα καὶ δικαιότερα τὰ ἡμέτερα ἀποδεικνύναι πειρασόμεθα έὰν δὲ μὴ τοῦτο ἐνδέγηται, εἰς ἁμάρτημα ἢ 20 ἀτύχημα καταφεύγοντας καὶ σμικράς τὰς βλάβας ἀποσαίνοντας συγγνώμης τυγγάνειν πειρατέον, τὸ μὲν άμαρ- 10 τάνειν κοινόν πάντων άνθρώπων ἐπιδεικνύοντας, τὸ δ' άδικεῖν ἴδιον τῶν πονηρῶν. λέγε δέ, ὅτι ἐπιεικὲς καὶ 36 δίκαιον καὶ συμφέρον ἐστὶ συγγνώμην ἔγειν ταῖς ἁμαρτίαις · 25 οὐδεὶς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων, εἴ τι τοιοῦτον αὐτῷ συνεμπέσοι. ἀπόφαινε $\langle \delta \dot{\epsilon} \rangle$ καὶ τὸν ἐναντίον, εἴ τι ἐξήμαρτε, 15 συγγνώμης τυχεῖν ἀξιώσαντα.

aNα

1 βασανισθέντες] fort. scrib. βασανισθέντες η οί δοχοι \parallel 2 ἐπὶ del. Sp. 5 \mid ἐναντίον \mathbf{U} \parallel 4 οὐ λνσιτελές scripsi ἀλνσιτελές Bek. λνσιτελές codd. \mid σοί ἐστι Kays. 1 \parallel 5 εἴθισται $\mathbf{H}^1\mathbf{P}$ \mid σν - (l. 6) ὅμοιοι] σοὶ οὕτε τοῖς σοι ὁμοίοις $\mathbf{H}^1\mathbf{P}$ \parallel 6 ὅτι οὐ] om. \mathbf{F}^1 ὅτι \mathbf{H}^1 \parallel 10 γινόμενον \mathbf{F} \parallel 11 συνέβη \mathbf{N} e corr. \parallel 13 ὅντα Sp. 1 ὅντων codd. \mid μόνον \mathbf{N} -or a \parallel 15 ἀπίθανον $\mathbf{H}\mathbf{P}$ \parallel 21 ὅτι αὰ Νι ἀλικαιότερον $\mathbf{U}\mathbf{H}^1\mathbf{P}$ \parallel 20 ἀποφαίνοντες $\mathbf{H}\mathbf{P}$ \parallel 23 ὅτι αὰ ὅτι καὶ \mathbf{N} \parallel 24 ἔχει \mathbf{C} \parallel 25 συνεμπέσοι Matr. e corr. -ση codd., fort. scrib. συμπέσοι, cf. Wendl. 1, p. 281 \parallel 26 δὲ add. Nitsche, Demosthenes, Jahresber. d. phil. Vereins zu Berlin 32, 1906, 76 om. codd.

- 37 Μετὰ (δὲ) ταῦτα αἱ προκαταλήψεις αἱ ὑπὸ τῶν ἐναντίων εἰρημέναι. τὰς μὲν οὖν ἄλλας ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων εὐπορήσομεν λύειν· ἐὰν δὲ διαβάλλωσιν ἡμᾶς, ὡς γε-γραμμένους λόγους λέγομεν ἢ λέγειν μελετῶ20 μεν ἢ ὡς ἐπὶ μισθῷ τινι συνηγοροῦμεν, χρὴ πρὸς 5
 τὰ τοιαῦτα ὁμόσε βαδίζοντας εἰρωνεύεσθαι καὶ πεοὶ μὲν
 - τὰ τοιαῦτα δμόσε βαδίζοντας εἰρωνεύεσθαι καὶ περὶ μὲν τῆς γραφῆς λέγειν, μὴ κωλύειν τὸν νόμον ἢ αὐτὸν γεγραμμένα λέγειν ἢ ἐκεῖνον ἄγραφα· τὸν γὰρ νόμον οὐκ ἐᾶν τοιαῦτα πράττειν, λέγειν δὲ ὅπως ἄν τις βούληται
- 25 38 συγχωρεῖν. ἡητέον δὲ καὶ ὅτι οὕτως ὁ ἐναντίος οἴεται 10 μεγάλα ἠδικηκέναι, ὥστ' οὐ νομίζει με κατ' ἀξίαν κατηγορῆσαι, εἰ μὴ γράφοιμι καὶ πολὺν χρόνον σκεψαίμην. περὶ μὲν οὖν τὰς τῶν γεγραμμένων λόγων διαβολὰς
 - 39 οὕτως ἀπαντητέον· ἀν δὲ φάσκωσιν ἡμᾶς λέγειν μαν-
 - 30 θάνειν καὶ μελετᾶν, όμολογήσαντες ἐροῦμεν· ἡμεῖς 15 μὲν οἱ μανθάνοντες, ὡς φής, οὐ φιλόδικοί ἐσμεν, σὺ δὲ ὁ λέγειν μὴ ἐπιστάμενος καὶ νῦν ἡμᾶς καὶ πρότερον ἑάλως συκοφαντῶν· ὡστε λυσιτελὲς φανεῖται τοῖς πολίταις κἀκεῖνον μανθάνειν ἡητορεύειν· οὐ γὰρ ⟨ἄν⟩ οὕτω πονηρὸν
 - 40 οὐδὲ συκοφάντην αὐτὸν εἶναι. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον κἂν 20 35 ἡμᾶς ἐπὶ μισθῶ συνηγορεῖν λέγη τις, ὁμολογήσαν-
 - τες εἰοωνευσόμεθα καὶ τὸν αἰτιώμενον ἡμᾶς ἐπιδείξομεν 41 τοῦτο ποιοῦντα καὶ τοὺς ἄλλους ἄπαντας, τῶν δὲ μισθῶν
 - 41 τοῦτο ποιοῦντα καὶ τοὺς ἄλλους ἄπαντας. τῶν δὲ μισθῶν διαιροῦ τὰ εἴδη καὶ λέγε, ὡς οἱ μὲν ἐπὶ χρήμασιν, οἱ δὲ ἐπὶ τιμωρίαις, οἱ δὲ ἐπὶ τιμαῖς συνηγο- 25

aNα

1 δὲ Ald. om. codd. \mid αἱ προκαταλήψεις - (l. 2) εἰρημέναι \mid fort. scrib. τὰς προκαταλήψεις τὰς ὑπὸ τῶν ἐναντίων εἰρημένας λυτέον, cf. l. 2 sq. p. 48, II sqq. \mid αἱ² om. H¹P \mid 3 εἀν δὲ N si vero α ὅταν F¹CUHP ὅταν δὲ F² \mid 4 λέγομεν \mid λέγοντα H¹ \mid η̃ \mid fort. scrib. η̃ ως \mid 5 ηੌ om. H \mid 8 τὸν γὰρ - (l. 9) πράττειν del. Reeve \mid 9 λέγειν a dicere α λέγει N \mid 10 οὕτος U \mid 11 νομίζει με NF²H² putat me α νομίζοιμι F¹CUH¹P \mid 12 ἐσκεψάμην N¹ \mid 13 περὶ \mid πρὸς Sp. 6 \mid 14 δὲ om. H \mid λέγειν καὶ HP \mid 16 μανθάνοντες \mid fort. scrib. λέγειν μανθάνοντες \mid 17 μη om. F \mid 19 αν Halm² om. codd. \mid 20 σαντὸν Sp. 6 \mid 23 τοῦτο \mid ταὸτὸ Finekh¹ \mid τὸν δὲ μισθὸν U \mid 24 διαιροῦν τὰ C διαιροῦν τὰ FH¹P(N²) διαιροῦντα U διαιρεῖν τὰ H² διαιροῦν N¹ \mid τὰ εἴδη καὶ λέγειν N² om. N¹ \mid είδει U \mid λέγε F¹CUH¹P - ειν F²H²(N²) οm. α

ροῦσιν· αὐτὸν μὲν οὖν ἀπόφαινε διὰ χάριν συνηγοροῦντα, τὸν δ' ἐναντίον λέγε οὐδ' ἐπὶ μικρῷ μισθῷ συνηγορεῖν· 1444 b ὅπως γὰρ λάβη ἀργύριον ἀδίκως, οὐχ ὅπως μὴ ἐκτίση, δικάζεται. τῷ αὐτῷ δὲ τρόπῳ καὶ ἐάν τις ἡμᾶς δικάζε- 42 5 σθαί τινας λέγη διδάσκειν ἢ λόγους δικανικοὺς συγγράφειν· ἀπόφαινε γὰρ καὶ τοὺς ἄλλους ἄπαντας, καθ' ὅσον δύναν- 5 ται, τοὺς φίλους ἀφελεῖν καὶ διδάσκοντας καὶ συμβουλεύ-οντας. καὶ οὕτως ἐντέχνως περὶ τῶν τοιούτων ἀπαντήσεις.

Χρὴ δὲ καὶ περὶ τὰς ἐρωτήσεις καὶ τὰς ἀποκρίσεις, 48
10 ὁπόσαι πίπτουσιν εἰς τὰ τοιαῦτα εἴδη, μὴ ὁραθύμως ἔχειν,
ἀλλὰ διακρίνειν τὰς ὁμολογίας καὶ τὰς ἀρνήσεις ἐν 10
ταῖς ἀποκρίσεσιν. ὁμολογίαι μὲν οὖν εἰσιν αἱ τοιαίδε·
ἀπέκτεινάς μου τὸν υἱόν· ἀπέκτεινα πρότερον ἐπ' ἐμὲ
σίδηρον αἰρόμενον. συνέκοψάς μου τὸν υἱόν· ἔγωγε ἀδίκων
15 χειρῶν ἄρχοντα. κατέαξάς μου τὴν κεφαλήν· ἐγὰ βιαζομένου σου νύκτωρ εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν εἰσιέναι. αἱ μὲν οὖν 44 15
τοιαῦται ὁμολογίαι τῷ νόμῳ πιστεύουσαι ὁμολογοῦνται.
αἱ δὲ τοιαίδε ἀρνήσεις παρακλίνουσι τὸν νόμον ἀπέκτεινάς μου τὸν υἱόν· οὐκ ἔγωγε, ἀλλ' ὁ νόμος. τὰ δὲ τοιαῦτα
20 πάντα οὕτω δεῖ ἀποκρίνεσθαι, ὅταν τῶν νόμων ὁ μὲν
κελεύη τοῦτο ποιεῖν, ὁ δὲ κωλύη. τὰ μὲν οὖν πρὸς τοὺς 20
ἀντιδίκους ἐκ τούτων ἀπάντων συνάξεις.

Μετὰ δὲ ταῦτα παλιλλογία τῶν εἰρημένων {ἤδη} 〈καὶ〉 σύντομος ἀνάμνησις. χρήσιμος δέ ἐστι παρὰ πάντας τοὺς καιρούς, 25 ὅστε καὶ παρὰ μέρος καὶ παρὰ εἶδος τῆ παλιλλογία

19 cf. Lys. 1, 26

aNα

1 οὖν $\mathbf{NF}^2\mathbf{H}^2$ οm. $\mathbf{F}^1\mathbf{CUH}^1\mathbf{P}\parallel 2$ λέγε \mathbf{N} e corr. $\mid \mu\iota\iota\chi\varrho\bar{\varrho}$ $\mu\iota\sigma\vartheta\bar{\varrho}$ \mathbf{N} $\mu\iota\sigma\vartheta\bar{\varrho}$ $\mu\iota\chi\varrho\bar{\varrho}$ $\mathbf{a}\parallel 3$ λαβεῖν $\mathbf{F}^1\parallel 4$ $\tau\bar{\varrho}$ αὐτῷ δὲ τρόπω] τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον νεὶ τῷ αὐτῷ δὲ τρόπφ δεῖ χρῆσθαι \mathbf{Sp}^2 , sed cf. p. 23, 21. 43, 21 \mid δὲ $\mathbf{FH}^2\mathbf{N}$ δὴ $\mathbf{CUH}^1\mathbf{P}\parallel 5$ λέγη $\mathbf{FCU}^2\mathbf{H}^2\mathbf{N}^2$ dicat α λέγειν $\mathbf{U}^1\mathbf{H}^1\mathbf{P}\mathbf{N}^1\mid$ γράφειν $\mathbf{U}\parallel 6$ γὰρ del. $\mathbf{Sp}^2\parallel 14$ αἰρούμενον \mathbf{A} αἰρούμενον $\mathbf{FCUH}^1\mathbf{P}\parallel 17$ νόμφ \mathbf{a} νομίμφ \mathbf{N} legitimo $\mathbf{a}\parallel 18$ παραχλίνονσι \mathbf{N} παρεγ- $\mathbf{a}\mid \tau$ τὸν νόμον] fort. scrib. ἐπὶ τὸν νόμον $\parallel 20$ ἀποχρίνεσθαι \mathbf{H}^1 ὑπο- cett., cf. p. 48, 5 $\parallel 22$ πάντων $\mathbf{F}\mid \sigma$ υντάξεις $\mathbf{P}\parallel 23$ μετὰ τὰ $\mathbf{F}\mid \mathring{\eta}$ δη del. \mathbf{Sp}^2 καὶ suppl. Schenkeveld, Mnem. 21, 1968, p. 92, cf. infra p. 93, 9 sqq. $\mid \sigma$ υντόμως \mathbf{H}^1

χρηστέον, μάλιστα δ' άρμόττει πρὸς τὰς κατηγορίας καὶ 25 τὰς ἀπολογίας, ἔτι δὲ πρὸς τὰς προτροπὰς καὶ ἀποτροπάς οὐ γὰρ μόνον ἀναμνῆσαι δεῖν φαμεν περὶ τῶν εἰρμένων ἐνταῦθα, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἐγκωμίων καὶ τῶν κακολογιῶν, ἀλλὰ ⟨καὶ⟩ πρὸς ἡμᾶς τοὺς κριτὰς εὖ δια-5

46 θεῖναι καὶ πρὸς τοὺς ἐναντίους κακῶς. τελευταῖον δὲ 30 τοῦτο τῶν ἐν τῷ λόγῳ μερῶν τάττομεν. ἔστι δὲ μνημονικὸν ποιεῖν ἐν κεφαλαίῳ ⟨ἢ⟩ διαλογιζόμενον ἢ ἀπολογιζόμενον περὶ τῶν εἰρημένων ἢ προαιρούμενον τῶν μὲν σαυτοῦ τὰ βέλτιστα, τῶν δ' ἐναντίων τὰ φαυλότατα, εἰ δὲ βούλει, 10

έπερωτήσεως σχημα ποιησάμενον. οξον δέ τούτων εκαστόν

35 έστιν, έκ τῶν προτέρων ἴσμεν.

47 Εὖ δὲ διαθήσομεν ήμᾶς καὶ τοὺς ἐναντίους κακῶς, ὥσπερ ἐπὶ τῶν προτροπῶν καὶ ἀποτροπῶν, ἀποφαίνοντες κεφαλαιωδῶς, ἐφ' οἶς εὖ πεποιήκαμεν τοὺς ἀδικοῦντας ἢ ποι- 15 οῦμεν ἢ ποιήσομεν, ἢ αὐτοὶ ἢ ἡμέτεροι φίλοι, ἢ αὐτοὺς ἢ ὧν κηδόμενοι τυγχάνουσιν, ἢ πάλιν τοὺς κρίνοντας αὐτοὺς ἢ ὧν κηδόμενοι τυγχάνουσι, καὶ διεξιόντες αὐτοῖς, ὡς νῦν 1445 καιρὸς χάριτας ἡμῖν τῶν ὑπηργμένων ἀποδοῦναι, καὶ πρὸς τούτοις ἐλεεινοὺς ἡμᾶς αὐτοὺς καθιστάντες, ἐὰν ἐνδέγηται. 20

48 τοῦτο δὲ ποιήσομεν ἐπιδεικνύντες, ὡς πρὸς τοὺς ἀκούοντας οἰκείως ἔχομεν καὶ ἀναξίως δυστυχοῦμεν κακῶς

aNα

2 πρὸς scripsi παρὰ codd. | προτροπὰς $\mathbf{F}\mathbf{C}^2\mathbf{H}^2\mathbf{N}^2$ ortationes $\boldsymbol{\alpha}$ τρο- $\pi \dot{\alpha} \zeta \ \mathbf{C}^{\mathsf{T}} \mathbf{U} \mathbf{H}^{\mathsf{T}} \mathbf{P} \mathbf{N}^{\mathsf{T}} \parallel \mathbf{5} \ \varkappa \dot{\alpha} \mathbf{i} \ \mathbf{A}^{\mathsf{2}} \ edd. \ om. \ codd. \mid \varkappa \varrho \iota \tau \dot{\alpha} \zeta \rceil \ \text{auditores} \ \boldsymbol{\alpha} \parallel \mathbf{6} \ \delta \dot{\varepsilon}$ a vero α om. N | 8 η διαλογιζόμενον η απολογιζόμενον περί των είρημένων $Sp.^2$ ($\ddot{\eta}^1$ add. Rack.) απολογιζόμενον περί τῶν εἰρημένων $\ddot{\eta}$ δίαλογιζόμενον NF^2H^2 απολογιζόμενον περὶ τῶν εἰρημένων F^1CU H¹P v. p. 50, 5 sqq. 71, 2 sqq. || 9 προαιρούμενον Ipf., p. 40 προσερωτῶντα ἢ προαιρούμενον Sauppe¹ προσερωτῶντα codd. | 10 δ' ἐναντίων δ' εναντίου Sp.6 δε των εναντίων Rack. | 11 επερωτήσεως Ipf., p. 401 ἐρωτήσεως codd., sed cf. p. 50, 25. 51, 5. 71, 5 εἰρωνείας καὶ τοὺς] πρὸς ἡμᾶς καὶ πρὸς τοὺς Rack., sed v. p. 91, 7sq. 24sq. || 14 $\pi \rho \sigma \tau \rho \sigma \tilde{\omega} v$] $\tau \rho \sigma \tilde{\omega} v$ $\mathbf{U} \mathbf{H}^{\mathsf{T}} \mathbf{P}$ | $\dot{\alpha} \pi \sigma \rho \alpha \dot{\nu} v \sigma \tau \varepsilon \varsigma$ $\mathbf{D} \dot{\nu} \pi \sigma - codd.$, cf. p. 48, 5 | κεφαλαιδῶς $\mathbf{H}^1 \parallel \mathbf{15}$ άδικοῦντας | ἀκούοντας Us., cf. l. 21. p. 91, 8. 11 etc. || 16 οἱ ἡμέτεροι U | αὐτοὺς | αὐτοὺς ἢ ποιήσομεν Η¹ αὐτὸς P || 17 ἢ πάλιν – (l. 18) τυγχάνουσι del. Us. \parallel 18 αὐτοῖς NF^2H^2 eis α αὐτων $\mathbf{F}^1\mathbf{C}\mathbf{U}\mathbf{H}^1$ -ω $\mathbf{P} \parallel 20$ αὐτοὺς ἡμᾶς $\mathbf{F} \mid δέχηται$ $\mathbf{H}\mathbf{P} \parallel 21$ ἐπιδειχύοντες Η

πρότερον πεπονθότες η νῦν πάσχοντες η πεισόμενοι, ἐὰν 5 μη βοηθώσιν ήμιν οδτοι έαν δε μη τοιαύτα υπάρχη, διεξιόντες, τίνων ἀγαθῶν ἐστερήμεθα ἢ στερισκόμεθα ἢ στεοπσόμεθα όλινωοηθέντες ύπὸ τῶν κρινόντων, ἢ ὡς 5 ἀγαθοῦ μηδέποτε ἐπιτετυχήκαμεν ἢ μὴ ἐπιτυγχάνομεν ἢ μη ἐπιτευξόμεθα μη τούτων ημῖν συμβοηθησάντων. ἐκ 10 γάρ τούτων έλεεινούς καταστήσομεν ήμᾶς αὐτούς καὶ ποὸς τοὺς ἀκούοντας εὖ διαθήσομεν, διαβαλοῦμεν δὲ τοὺς 49 ἀντιδίκους καὶ φθονεῖσθαι ποιήσομεν ἐκ τῶν ἐναντίων 10 τούτοις, ἀποφαίνοντες ύπὸ τούτων ἢ τῶν τούτοις φίλων τοὺς ἀκούοντας αὐτοὺς ἢ ὧν κήδονται, κακῶς πεπον- 15 θότας ἢ πάσγοντας ἢ πεισομένους παρὰ τὸ προσῆκον. ἐκ γὰο τῶν τοιούτων καὶ μῖσος καὶ ὀργὴν πρὸς αὐτοὺς έξουσιν. αν δε μή ταῦτα ενδέγηται, συνάξομεν, εξ ων 15 φθόνον τοῖς ἀχούουσι κατὰ τῶν ἐναντίων ἐογασόμεθα· τὸ γὰο φθονεῖν πλησίον τοῦ μισεῖν ἐστι. φθονήσονται δὲ 50 συλλήβδην, εάν ἀναξίως αὐτοὺς εὖ πράττοντας ἀποφαίνω- 20 μεν καὶ πρὸς τοὺς ἀκούοντας ἀλλοτρίως ἔγοντας, διεξιόντες ώς αναθά πολλά πεπόνθασιν αδίκως ή πάσγουσιν 20 ἢ μέλλουσι πείσεσθαι, ἢ ἀγαθοῦ οὐδέποτε πρότερον ἐστερήθησαν ἢ νῦν οὐ στερίσκονται ἢ οὐ στερήσονται, $\langle \mathring{\eta} \rangle$ κακοῦ οὐδέποτε τετυχηκότες ἢ νῦν οὐ τυγχάνοντες ἢ οὐ 25 τευξόμενοι, έὰν μὴ νῦν αὐτοὺς οἱ κριταὶ κολάσωσιν. ἐκ 51 τούτων μέν οὖν ἐν τοῖς ἐπιλόγοις εὐμενῶς μέν αύτούς, κα-25 κῶς δὲ τοὺς ἐναντίους διαθήσομεν ἐκ δὲ τῶν προειρημέ-

aNα

5 ἐπιτετυχήκαμεν Hammer ἐπετύχομεν Finckh¹, fort. recte, cf. l. 20 sq. ἐτύχομεν codd. | τυγχάνομεν ἢ μὴ τευξόμεθα $Sp.^6$, cf. p. 72, 2 sq. 74, 7 sq. 91, 22 sq. || 8 πρὸς] πρὸς ἡμᾶς Cant. || 11 αὐτοῦς ἢ ὧν scripsi, cf. p. 90, 17 sq. ἢ ὧν αὐτοὶ codd. ἢ αὐτοὺς ἢ ὧν αὐτοὶ $Sp.^2$, cf. p. 74, 2 sq. | κήδονται] malim κηδόμενοι τυγχάνουσι | πεπουθόντας $\mathbf{H^1}$ || 14 δὲ μὴ] δὲ μὴ δὲ \mathbf{HP} || 17 ἀναξίως \mathbf{A} -ους codd. (ἀξίους $\mathbf{H^1}$) | ἀποφαίνομεν \mathbf{CU} || 18 ἀλλοτρίους \mathbf{P} Ald. || 20 οὐδέποτε \mathbf{U} , cf. p. 72, 2. 74, 6. 7. 91, 5 οὐδέπω cett., cf. l. 22 p. 63, 6 || 21 ἢ³ \mathbf{A} οπ. codd. || 22 οὐδέποτε \mathbf{FU} -πω \mathbf{CHPN} , cf. l. 20 | τετυχηκότες εἰσὶν $\mathbf{Halm^2}$ || 23 κολάσονσ \mathbf{V} || 24 αὐτούς \mathbf{U} || 12 τοὺς Γρος ἡμᾶς αὐτούς, καμῶς δὲ πρὸς τοὺς \mathbf{Rack} ., sed \mathbf{V} p. 90, 13 || 24.25 καμᾶς δὲ τοὺς οπ. \mathbf{U} $\mathbf{H^1P}$

ΑΝΑΞΙΜΕΝΟΥΣ

νων άπάντων ἐντέχνως καὶ τὰς κατηγορίας καὶ τὰς ἀπολογίας τάξομεν.

- 30 37 Τὸ δ' ἔξεταστικὸν εἶδος αὐτὸ μὲν καθ' ἑαυτὸ οὐ πολλάκις συνίσταται, τοῖς δὲ ἄλλοις εἶδεσι μίγνυται καὶ μάλιστα πρὸς τὰς ἀντιλογίας χρήσιμόν ἔστιν. οὐ μὴν ἀλλ' 5 ὅπως μηδὲ τούτου τὴν τάξιν ἀγνοῶμεν, ἄν ποθ' ἡμῖν λόγον ἢ βίον ἢ πρᾶξιν ἀνθρώπων ἢ διοίκησιν πόλεως 35 ἔξετάζειν συμβῆ, διέξειμι καὶ περὶ τούτου κεφαλαιωδῶς.
 - 2 φροιμιαστέον μεν οὖν σχεδὸν δμοιοτρόπως τοῖς διαβεβλημένοις καὶ τοῖς ἐξετάζουσι ταῦτα, ὥστε προφάσεις 10 ἐν ἀρχαῖς εὐλόγους ἐνεγκόντες, δι' ἃς δόξομεν εἰκότως 3 τοῦτο ποιεῖν, οὕτως ἐπὶ τὴν ἐξέτασιν ήξομεν. αἱ τοιαίδε
- δὲ ἀρμόσουσιν ἐν μὲν τοῖς πολιτικοῖς συλλόγοις, ὡς οὐ
 1445 ἡ φιλονεικία τὸ τοιοῦτον ποιοῦμεν, ἀλλ' ὅπως μὴ λάθη τοὺς
 ἀκούοντας, εἶτα ὅτι ἡμᾶς οὖτοι πρότερον ἠνώχλησαν · ἐν 15
 δὲ τοῖς ἰδίοις ⟨χρὴ προφασίζεσθαι⟩ ἢ ἔχθραν ἢ τὰ ἤθη
 τῶν ἐξεταζομένων φαῦλα ὄντα ἢ φιλίαν πρὸς τοὺς ἐξετα
 - ζομένους, {ἢ} ὅπως συνέντες, ἃ πράττουσι, μηκέτι ταῦτα ποιήσωσιν, ἐν δὲ τοῖς δημοσίοις τὸ νόμιμον ⟨καὶ⟩
 - 4 τὸ δίκαιον καὶ τὸ τῷ κοινῷ συμφέρον. φροιμιασάμενοι δ' 20 ἐκ τούτων καὶ τῶν τούτοις δμοιοτρόπων ἐφεξῆς ἕκαστον προτιθέμενοι τῶν δηθέντων ἢ πραχθέντων ἢ διανοηθέντων ἐξετάσομεν, ἐνδεικνύντες αὐτὰ καὶ τοῖς δικαίοις καὶ τοῖς νομίμοις καὶ τοῖς ἰδίᾳ καὶ κοινῆ συμφέρουσιν ἐναν-
 - τιούμενα, καὶ πάντα σκοποῦντες, εἴ που αὐτὰ αὑτοῖς ἐστιν 25 ἐναντία ἢ τοῖς ἤθεσι τῶν γοηστῶν ἀνθρώπων ἢ τοῖς

aNα

3 οὖ] καὶ H om. P \parallel 8 διέξιμεν Hammer \parallel 10 ταῦτα N hec α ταύτη a fort. del. \mid προφάσει U \mid 12 αἰ τοιαίδε N¹A αἰτίαι a N² cause α \mid 13 ἀρμόζονσιν UHP \mid πολιτικοῖς \mid de hoc verbo non sine causa dubitavit Sp.³; exspectes δικανικοῖς \mid 14 τὸ τοιοῦτον CUN τοιοῦτον P τοῦτο FH hoc α \mid 16 χρὴ προφασίζεσθαι addidi, cf. p. 82, 17 sqq. om. codd. \mid ἔχθρα Sp.² \mid ἤθη H Sylb. ἔθη cett. \mid 17 φαῦλα \mid ἔξεταζομένονς om. N¹ \mid φιλία Sp.² \mid 18 ἢ del. Sp.² \mid συνέντες Finckh¹ ἀνέντες codd. \mid 19 ἔν δὲ τοῖς \mid (l. 20) συμφέρον del. Kays.¹ \mid καὶ add. Rack., v. p. 6, 2 sqq. 7, 16 sqq. 10, 21 sqq. etc. \mid 20 καὶ τὸ τῷ FCHN² καὶ τῷ U καὶ τὸ τὸ P τὸ καὶ τῷ N¹ \mid κοινῆ P \mid 25 πάντα NF² H² πᾶσι F¹C U H¹P rursus α , cf. p. 26, 13

εἰκόσιν. ἵνα δὲ μὴ μηκύνωμεν καθ' ἕν ἕκαστον λέγοντες, 5 ὅσῷ ἄν πλείοσι τῶν ἐνδόξων ἐπιτηδευμάτων ἢ πραγμάτων ἢ λόγων ἢ ἐθῶν ἐναντιούμενα τὰ τῶν ἐξεταζομένων 15 ἀποφαίνωμεν τοῖς ἀκούουσι, τοσούτῳ μᾶλλον οἱ ἐξετα
5 ζόμενοι ἀδοξήσουσι. δεῖ δὲ πικρῷ τῷ ἤθει μὴ ἐξετάζειν, 6 ἀλλὰ πραεῖ τοῦτον γὰρ τὸν τρόπον οἱ λόγοι γινόμενοι πιθανώτεροι φανήσονται τοῖς ἀκούουσιν, οἱ δὲ λέγοντες αύτοὺς ἤκιστα διαβαλοῦσιν. ὅταν δὲ πάντα ἀκριβῶς 7 20 ἐξητακὼς αὐξήσης αὐτά, παλιλλογίαν ἐπὶ τῆ τελευτῆ

10 σύντομον ποίησαι καὶ τοὺς ἀκροατὰς περὶ τῶν εἰρημένων ἀνάμνησον. τὰ μὲν οὖν εἴδη πάντα τοῦτον τὸν τρόπον τάττοντες ἐντέχνως αὐτοῖς χρησόμεθα.

Δεῖ δὲ καὶ λέγοντας καὶ γράφοντας ὅτι μάλιστα πειρᾶ- 38 25 σθαι κατὰ τὰ προειρημένα τοὺς λόγους ἀποδιδόναι καὶ 15 συνεθίζειν αὐτοὺς τούτοις ἄπασιν ἐξ ἑτοίμου χρῆσθαι. καὶ περὶ μὲν τοῦ λέγειν ἐντέχνως καὶ ἐν τοῖς ἰδίοις καὶ ἐν τοῖς κοινοῖς ἀγῶσι καὶ ἐν ταῖς πρὸς τοὺς ἄλλους ὁμιλίαις ἐντεῦθεν πλείστας καὶ τεχνικωτάτας ἀφορμὰς ἔξομεν χρὴ 2 δὲ καὶ τὴν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι μὴ μόνον περὶ τοὺς λό- 30 γους, ἀλλὰ καὶ περὶ τὸν βίον τὸν αὐτοῦ, διακοσμοῦντα ταῖς ἰδέαις ταῖς εἰρημέναις συμβάλλεται γὰρ ἡ περὶ τὸν βίον παρασκευὴ καὶ πρὸς τὸ πείθειν καὶ πρὸς τὸ δόξης ἐπιεικοῦς τυγχάνειν.

Πρῶτον μὲν οὖν διελέσθαι χρὴ τὰ πράγματα κατὰ τὴν 3 35 25 ὅλην τοῦ παιδεύματος διαίρεσιν, ὅ τι πρῶτον ἢ δεύτερον

5 sq. cf. Dem. 18, 265

aNa

1 δὲ μὴ] μὴ δὲ UH¹P | μηκύνωμεν F¹CUHP dilatemus α μηκύνω NF² | λέγοντες HP dicentes α λέγων FCUN \parallel 3 τὰ οπ. N \parallel 4 ἀποφαίνωμεν HP - ομεν FCUN \parallel 5 ἀδοξήσουσι a sine gloria remanebunt α ἀδοξοῦσι N | μικρῷ U \parallel 8 αὐτοὺς Λ, cf. p. 79, 19 sq. αὐτοὺς codd. \parallel 9 αὐξήσεις CU \parallel 10 ποίησαι Sp.6 -σον codd. \parallel 12 χρησώμεθα N \parallel 14 κατὰ οπ. H¹ | προειρημένα Sp.6 πεπραγμένα codd. \parallel 6 μὲν] μὲν οὖν P Ald. \parallel 17 ἀγῶσι καὶ ἐν scripsi ἀγῶσιν κὰν N agonibus et in α ἀγῶσι καὶ a \parallel ἐντεῦθεν a hine α ἐνταῦθα N \parallel 18 ἀφορμὰς] ἀρετὰς ἀφορμὰς H¹P \parallel 19 μὴ] οὖ F \parallel 21 προειρημέναις HP \parallel 23 ἐπιεικῆ C

- ἢ τρίτον ἢ τέταρτον μεταχειριστέον, εἶτα σαυτοῦ ποιεῖσθαι παρασκευήν, ὥσπερ ἐν τοῖς προοιμίοις διήλθομεν τὰ 4 περὶ τῶν ἀκροατῶν. εὐμενῆ μὲν οὖν τὰ περὶ σεαυτὸν ποιήσεις, ἐἀν οἶς δμολογεῖς ἐμμένης καὶ διαφυλάττης φίλους τοὺς αὐτοὺς διὰ παντὸς τοῦ βίου καὶ περὶ τῶν 5 1446 α ἄλλων ἐπιτηδευμάτων φαίνη μὴ μεθιστάμενος, ἀλλ' ἀεὶ τοῖς αὐτοῖς χρώμενος. προσέξουσι δέ σοι, ἐὰν μεγάλας καὶ καλὰς μεταχειρίζη τὰς πράξεις καὶ τοῖς πολλοῖς συμφερούσας.
 - 5 Εὐμενεῖς δὲ γενόμενοι, ὅταν ἐπὶ τῶν πράξεων γένη, 10 5 ὅσαι τῶν κακῶν ἀποτροπὴν ἔχουσι, τῶν δ' ἀγαθῶν παρουσίαν, ταύτας μὲν ὡς συμφερούσας αὐτοῖς ἀποδέξονται, ὅσαι δὲ τὰναντία παρασκευάζουσιν αὐτοῖς, ταύτας
 - 6 ἀποδοκιμάσουσιν. ἀντὶ δὲ τοῦ ταχεῖαν καὶ σαφῆ καὶ μὴ ἀπιστον τὴν διήγησιν λέγεσθαι τὰς πράξεις δεῖ τοιαύτας 15
 - 10 ποιεῖσθαι. ταχέως μὲν οὖν ἐπιτελέσεις, ἀν μὴ πάντα πράττειν ἄμα βούλη, ἀλλὰ πρότερον τὸ πρῶτον, ἔπειτα
 - 7 τὸ ἐξῆς · καθαρῶς δέ, ἀν μὴ ταχὺ τῆς πράξεως πανόμενος ἄλλα πράγματα μεταχειρίζη, πρὶν ταύτην ἐπιτελέσαι · μὴ ἀπίστως δέ, ἀν μὴ παρὰ τὸ ἦθος τὸ σαυτοῦ πράττης, 20
 - 15 πρὸς δὲ τούτοις, ἀν μὴ προσποιῆ τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς καὶ φίλους εἶναί σοι.
 - 8 Έκ δὲ τῶν πίστεων ληψόμεθα, περὶ ὧν μὲν ἐπιστήμην ἔχομεν, κατὰ τὴν ταύτης ἐξήγησιν τὰς πράξεις ἐπιτελεῖν, περὶ ὧν δὲ τυγχάνομεν ἀγνοοῦντες, κατὰ τὸ ὡς ἐπὶ τὸ 25 πολὺ συμβαῖνον ἀσφαλέστατον γὰρ πράττειν περὶ τῶν 20 οὕτως ἐγόντων ποὸς τὸ εἰωθὸς ἀποβλέποντας.

aNα

3 εὐμενεῖς Finckh¹, sed cf. p.91,23 sq. \parallel 4 ὁμολογεῖς FU¹HP -ῆς CU²N \parallel 7 σοι οπ. H¹P \parallel 8 τὰς οπ. G del. Sp.¹, sed v. p.95, I4 \parallel 11 ἔχωσι U \mid δ' \mid δι' UH¹P \mid ἀγαθῶν \mid ἀγαθῶν ἔργων H¹ \mid 13 δὲ \mid δή HP \mid 14 ἀποδοκιμάζονσιν UH¹P \mid ταχείαν \mid σρ. Is. 1, δι τάχιστα) \mid μὴ οπ. UP \mid 15 δεῖ \mid δή U \mid τοιαύτας Sp.¹ ταύτας codd. \mid 16 ἄν μὴ \mid αν μὴ \mid . . . σαφῶς δέ, ἄν μὴ Finckh¹ \mid 16 .17 πράττειν ἄμα πάντα F \mid 17 βούλει U \mid ἀλλὰ \mid ἀλλὰ εἶ τὸ H¹ \mid 19 ἀλλὰ UH¹P \mid 20 ἀπίστως H² Sp.¹ incredibiliter α ἄπιστος FCUH¹PN \mid παρά a preter α περὶ N \mid 24 κατὰ A² Cant.² edd. καὶ codd. \mid 25 τὸ ² οπ. HN \mid 27 ἀποβλέποντας Cant. Erasm.³ -τα a respicientem α ἀποβλέποντες N

TEXNH PHTOPIKH 38,3—12

Εἰς δὲ τὸν πρὸς τοὺς ἀντιδίκους ἀγῶνα ἐν μὲν τοῖς λό- 9 γοις ἐκ τῶν λελεγμένων ποιήσομεν βεβαιότητα περὶ ἡμῶν · ἐν δὲ τοῖς συμβολαίοις τοῦτο ποιήσομεν, ἐὰν κατὰ τοὺς νόμους αὐτὰ μεταχειριζώμεθα τοὺς ἀγράφους καὶ τοὺς 5 γεγραμμένους μετὰ μαρτύρων ὡς βελτίστων δριζόμενοι 25 χρόνους.

Έκ δὲ τοῦ ἐπιλόγου περὶ μὲν τῶν λελεγμένων μνημο- 10 νικοὺς ποιήσομεν ἐκ τοῦ πάλιν λέγειν κεφαλαιωδῶς: περὶ ⟨δὲ⟩ τῶν πεπραγμένων ἐξ ὧν {δὲ} πράττομεν ἀνα- 10 μνήσομεν οὕτως, ἐπειδὰν τὰς αὐτὰς πράξεις ἢ τὰς ὁμοίας μεταχειριζώμεθα ταῖς προτέραις. φιλικῶς δὲ διακείσονται 11 30 πρὸς ἡμᾶς, ἐὰν πράττωμεν, ἐξ ὧν εὖ πεπονθέναι δόξουσιν ἢ πάσχειν ἢ πείσεσθαι. μεγάλα δὲ πράξομεν, ἐὰν πολλῶν αἰτίας καλῶν τὰς πράξεις μεταχειριζώμεθα. καὶ τοῦτον 15 μὲν τὸν τρόπον χρὴ τὰ κατὰ τὸν βίον παρασκενάζειν, ἐκ δὲ τῆς προτέρας συντάξεως περὶ τοὺς λόγους γυμνάζεσθαι. 35

{Τὰς δὲ θυσίας δεῖ ποιεῖν, ὡς προείρηται, πρὸς μὲν 12 ⟨τοὺς⟩ θεοὺς ὁσίως, πρὸς δὲ τὰς δαπάνας μετρίως, πρὸς δὲ τὰς θεωρίας λαμπρῶς, πρὸς δὲ τοὺς πολίτας ἀφελίμως. 20 καὶ πρὸς μὲν τοὺς θεοὺς ὁσίως ἔξουσιν, ἐὰν κατὰ τὰ πάτρια θύωμεν· πρὸς δὲ τὰς δαπάνας μετρίως, ἐὰν μὴ τὰ 1446 b πεμπόμενα πάντα τοῖς δαπανωμένοις συναναλίσκηται· πρὸς δὲ τὰς θεωρίας λαμπρῶς, ἐὰν μεγαλοπρεπῶς ὧσι

aNα

2 λελεγμένων FCUH² λεγομένων H¹PN fort. scrib. εἰρημένων, cf. l. $7 \mid \beta$ εβαιότητα FUH²PN -τατον C -τατα H¹ $\mid \pi$ ερὶ A edd. π αρὶ codd. $\mid 3$ τοῦτο ποιήσομεν fort. del. $\mid \dot{\epsilon}$ αν - (l. 8) ποιήσομεν om. H¹P $\mid 5$ δριζόμενοι codd. δριζομένοις A² edd. $\mid 6$ χρόνοις scripsi χρόνοις codd. $\mid 7$ λελεγμένων N λεγομένων a fort. scrib. εἰρημένων, cf. p. 90, 7 sqq. $\mid \mu$ νημονικοὺς - (l. 9) πεπραγμένων a N² memores faciemus a pallilogizare summatim de hiis que acta sunt α om. N¹ $\mid 9$ περὶ δὲ Finckh¹ περὶ codd. $\mid \dot{\delta}$ υν Matr. Finckh¹ δῦν δὲ codd. $\mid 11$ μεταχειριζόμεθα P $\mid 15$ ταὶ τὸν H $\mid \beta$ lον] βίον αὐτοῦ HP $\mid 16$ τοὺς λόγους N orationes α τὸν λόγον a $\mid 17$ δεί N oportet α om. a $\mid 18$ τοὺς Rack., cf. l. 20. p. 14, 2. 5 om. codd. $\mid \mu$ ετρίως $\mid \dot{\delta}$ οίως C $\mid 19$ δὲ² a om. N α $\mid \pi$ ολίτας $\mid \pi$ ολέμους Kassel, cf. p. 14, 4 et 9 $\mid 20$ τὰ om. U $\mid 22$ συναλίσχηται Ν¹

- κατεσκευασμένα· πρὸς δὲ τοὺς πολίτας ἀφελίμως, ἐὰν 5 13 ἱππεῖς καὶ ὁπλῖται διεσκευασμένοι συμπομπεύωσι. τὰ μὲν δὴ πρὸς τοὺς θεοὺς οὕτω ⟨ἄν⟩ γινόμενα ὁσίως ἄν ἔχοι. φιλίαν δὲ συστησόμεθα πρὸς τοὺς ὁμοιοτρόπους ἡμῖν καὶ οἶς ταὐτὰ συμφέρει καὶ οἶς περὶ τὰ μέγιστα ἀναγκαῖόν 5 ἐστιν ἡμῖν κοινωνεῖν· ἡ γὰρ τοιαύτη μάλιστα συμμένει
- 10 14 φιλία. συμμάχους δὲ δεῖ ποιεῖσθαι τοὺς δικαιοτάτους καὶ τοὺς δύναμιν πολλὴν ἔχοντας καὶ τοὺς πλησίον κατοικοῦν-
 - 15 τας, έχθρούς δὲ τοὺς ἐναντίους τούτοις. πόλεμον δὲ δεῖ αἰρεῖσθαι πρὸς τοὺς ἀδικεῖν ἐπιχειροῦντας τὴν πόλιν ἢ 10
 - 16 τοὺς φίλους ἢ τοὺς συμμάχους αὐτῆς. τὰς δὲ φυλακὰς ἀναγκαῖον ἔγειν ἢ δι᾽ ἑαυτῶν ἢ διὰ τῶν συμμάχων ἢ διὰ
 - 15 ξένων, καὶ κράτιστον μεν δι' ξαντῶν, δεύτερον δε διὰ τῶν
 - 17 συμμάχων, τρίτον δὲ διὰ ξένων. περὶ πόρου δὲ χρημάτων κράτιστον μὲν ἀπὸ τῶν ἰδίων προσόδων ἢ κτημάτων, 15 δεύτερον δὲ ἀπὸ {τῶν} τιμημάτων, τρίτον δὲ τῶν πενήτων τὰ σώματα παρεχόντων λειτουργεῖν, τῶν δὲ τεχνιτῶν
- 20 18 ὅπλα, τῶν δὲ πλουσίων χρήματα. περὶ πολιτείας δὲ δημοκρατία μὲν ἀρίστη, ἐν ῇ οἱ νόμοι τοῖς ἀρίστοις τὰς τιμὰς ἀπονέμουσι, τὸ δὲ πλῆθος μήτε χειροτονίας μήτε ψηφο-20 φορίας ἐστέρηται, κακίστη δέ, ἐν ῇ τῷ πλήθει παραδιδόασιν οἱ νόμοι τοὺς πλουτοῦντας ὑβρίζειν. ὀλιγαρχιῶν 25 δὲ εἰσι δύο τρόποι: ἢ γάρ ἐξ ἑταιρείας ἢ ἀπὸ τιμημάτων.
 - 19 ποιεῖσθαι δὲ συμμάχους ἀναγκαῖόν ἐστιν, ὅταν οἱ πολῖται μὴ τυγχάνωσι δι' ἑαυτῶν δυνατοὶ τὴν χώραν καὶ τὰ φρούρια 25 φυλάττειν ἢ τοὺς πολεμίους ἀμύνεσθαι παρίεσθαι δὲ δεῖ

aNα

1 κατεσκευασμένα \mathbf{A} κατα- \mathbf{N} κατεσκευασμέναι $\mathbf{F}\mathbf{U}\mathbf{H}\mathbf{P}$ κατα- \mathbf{C} | πολίτας] πολέμους Kassel, cf. p. 95, 19 || 2 διεσκευασμέναι \mathbf{P} | συμπομπεύωσι \mathbf{C} , cf. p. 14, 10 ambulent $\boldsymbol{\alpha}$ συμπέμπωσι $\mathbf{F}^1\mathbf{N}$ συμπέσωσι $\mathbf{F}^2\mathbf{U}\mathbf{H}\mathbf{P}$ | τὰ μὲν – (l. 3) ἔχοι del. Zwierlein || 3 οὕτω Matr. \mathbf{A}^2 edd. οὕτως ἄν codd. || 5 ταῦτα $\mathbf{H}\mathbf{N}$ | συμφέσειν $\mathbf{H}\mathbf{P}$ | οἶς περὶ \mathbf{a} quibus circa $\boldsymbol{\alpha}$ οἴσπερ \mathbf{N} || 6 συμμένει \mathbf{a} συμβάνει \mathbf{N} competit $\boldsymbol{\alpha}$ || 7 δεῖ σm. \mathbf{P} Ald. || 9 δεῖ σm. $\mathbf{U}\mathbf{H}^1\mathbf{P}$ || 10 αἴρεσθαι Reeve || 11 αὐτῆς $\mathbf{F}\mathbf{C}\mathbf{H}^2\mathbf{N}$ -οῖς \mathbf{U} -ούς $\mathbf{H}^1\mathbf{P}$ || 12 ἢ δι' έαυτῶν $\mathbf{F}\mathbf{C}\mathbf{U}\mathbf{H}^2$ aut per nosmet ipsos $\boldsymbol{\alpha}$ σ σm. $\mathbf{H}^1\mathbf{P}$ ἢ δι' αὐτὸν \mathbf{N} || 12.13 ἢ διὰ ξένων – (l. 14) συμμάχων σm. \mathbf{H}^1 || 13 κράτιστον \mathbf{a} πρῶτον \mathbf{N} primo $\boldsymbol{\alpha}$ | τῶν σm. \mathbf{C} || 14 πόρου δὲ \mathbf{a} δὲ πόρου \mathbf{N} | χρημάτων \mathbf{a} pecunie $\boldsymbol{\alpha}$ καὶ χρημάτων \mathbf{N} || 16 τῶν del. Reeve, cf. l. 23 et

TEXNH PHTOPIKH 38, 12-25

συμμαχίαν, όταν μὴ ἀνάγκη τις ή ποιεῖσθαι αὐτὴν ἢ μακράν τοῖς τόποις ἀπέχωσι καὶ ἀδύνατοι ὧσι κατά τοὺς 30 ποοσήκοντας παραγίνεσθαι καιρούς, πολίτης δὲ ἀγαθός 20 έστιν, ὅστις φίλους μὲν χρησιμωτάτους τῆ πόλει παοα-5 σκενάζει, ἐγθροὺς δὲ ἐλαχίστους καὶ ἀσθενεστάτους, καὶ όστις πλείστας προσόδους παρασκευάζει τῶν ἰδιωτῶν μηδένα δημεύων, καὶ ὅστις ξαυτὸν δίκαιον παρέχων τοὺς 35 άδικοῦντάς τι τῶν κοινῶν ἐξετάζει. δωροῦνται δὲ πάντες 21 έλπίζοντες ωφεληθήσεσθαι ή των προτέρων εὐερνεσιών 10 γάοιν ἀποδιδόντες, ὑπηρετοῦσι δὲ πάντες κέρδους ἕνεκεν ἢ τιμῆς ἢ ἡδονῆς ἢ φόβου. συναλλάττουσι δὲ πάντες ἢ κατὰ ποοαίρεσιν ἢ ἀκουσίως · αί γὰρ πράξεις ἐπιτελοῦνται 1447 a πᾶσαι ἢ διὰ βίας ἢ διὰ πειθοῦς ἢ δι' ἀπάτης ἢ διὰ προφάσεως. εν δε πολέμω περιγίνονται πολεμούντες ή διά 22 15 τύχην ἢ διὰ σωμάτων πλῆθος ἢ δώμην ἢ διὰ χρημάτων εὐπορίαν ἢ διὰ τόπων εὐφυΐαν ἢ δι' ἀρετὴν συμμάγων ἢ 5 διὰ στρατηγοῦ γνώμην. ἐγκαταλιπεῖν δὲ τοὺς συμμάγους 23 ύπολαμβάνουσι δεῖν ἢ διὰ τὸ μᾶλλον συμφέρειν τοῦτο ἢ διὰ τὸ καταλύσασθαι τὸν πόλεμον. δίκαια δὲ πράττειν 24 1447 b 20 ἐστὶ τὸ τοῖς κοινοῖς τῆς πόλεως ἔθεσιν ἕπεσθαι, τοῖς νόμοις πείθεσθαι καὶ ταῖς ἰδίαις όμολογίαις ἐμμένειν. συμφέρει δὲ σώματι μὲν εὐεξία καὶ κάλλος καὶ δώμη καὶ 25 ύγίεια, ψυγη δὲ σοφία φρόνησις ἀνδρεία σωφροσύνη 5 δικαιοσύνη, συναμφοτέροις δὲ τούτοις χρήματα φίλοι: 25 ἀσύμφορα δὲ τἀναντία τούτων, πόλει δὲ συμφέρον πλῆθος πολιτῶν ἀναθῶν. }

aΧα

p. 21, 2 || 20 νέμονσι Η | ψηφοφορίας FC ψηφιφορίας UHP ψηφορίας N || 21 κακίστους UP || 23 δὲ σm. Η | ἀπὸ τῶν N || 26 ἀμύνασθαι N || 3 καιρῷ C | δὲ α vero α σm. N || 5 ἐχθροὺς - (l. 6) παρασκενάζει α N² α σm. N¹ | καὶ] ἢ HP || 8 τι σm. H¹P | δωρισῦνται P || 13 βίας α (per) violentiam α βίαν N | πειθοῦς α (per) obedientiam α πειθώ N || 14 ἐν πολέμω δὲ P || 18 τοῦτο NF² H² hoc α σm. F¹C U H¹P || 20 ἔθεσιν FC UH²P om. H¹ consuetudines α ἤθεσιν N || 21 καὶ del. Bek. | ἰδέαις UH¹ | δμολογίαις σm. UH²P || 22 συμφέρει α εκμενίνεσθαι N || καὶ¹ σm. U || 24 δικαισσύνη N iustitia α καὶ δικαισσύνη α || φίλοι CUH¹PN καὶ φίλοι FH² et amici α || 26 ἀγαθῶν α οπ. Nα

quo paginae voluminis ab Hammer editi et huius libri inter se comparantur.

H. = Editio Hammer F. = Haec editio

н.	F.	Н.	F.	н.	F.
	1,1-3	14,1	= 6, 18	19, 16	= 12, 14
8, 1 =	= 1.4	6			= 19
6 =		11		26	= 13, 5
11 =	= 13	16	= 7	20, 1	
9, 1 =	= 18	21	= 12		= 11
6 =	=2,3	26	= 16		= 15
11 =	= 7	15, 1	= 17	16	= 20
16 =		6	_	21	= 25
21 =			= 8, 3	21, 1	= 14, 1
10, 1 =		16		6	= 6
6 =	,	21		11	= 11
11 =		16, 1		16	= 16
	= 11	6		21	= 20
21 =			= 9, 4	22, 1	= 15, 1
26 =		16		6	= 5
11, 1 =		21		11	= 10
6 =		26			= 15
11 = 16 =	= 4, 4	$17, \frac{1}{c}$			= 16, 2
21 =		11	= 10, 1 = 6	26	
		16		23, 1	= 8
12, 1 = 6 =		21			= 12
11 =		26			= 17
16 =		18, 1		16	
21 =			= 11, 3	21	= 17, 4
13, 1 =		11		26	
6 =		16		24, 1	= 12
	= 6, 2	21			= 17
16 =		19, 1		11	= 22
21 =			= 12, 5		= 18, 4
26 =		11			= 9

Н.	F.	н.	F.	н.	F.
	= 18, 13		= 28, 7		= 37,3
	= 17	$\frac{6}{11}$			= 7 $1=$ 12
	= 22 = 19, 5		= 29, 3		6 = 16
21	= 9	21	= 8		1 = 21
26, 1		$\begin{array}{c} 35, 1 \\ 6 \end{array}$			= 38, 1 = 4
	= 19 = 20, 2	11			1 = 9
	= 20, 2 $= 6$	16			6 = 14
	= 11	36, 1	= 30, 4 $= 7$	$\frac{2}{45, 1}$	1 = 18 $= 23$
27, 1	= 15 $=$ 20	6			= 39, 3
	= 20 $=$ 24	11		1	1 = 8
16	= 21, 3	$\begin{array}{c} 16 \\ 21 \end{array}$	= 23 $=$ 31, 3		$6 = 12 \\ 1 = 17$
	= 8	37, 1	== 8		6 = 22
28, 1	= 13 = 18	6		46, 1	= 23
11	= 22, 3	11 16		6	
	= 8	21	= 32, 2		$egin{array}{ll} 1 = & 7 \\ 6 = & 12 \end{array}$
29, 1	= 13 = 17	$38, \frac{1}{c}$		2	1 = 17
	= 22	$\begin{array}{c} 6 \\ 11 \end{array}$			6 = 41, 1
	= 23, 3	16		$47, 1 \\ 6$	
	= 8 $=$ 12		$= 33, \frac{1}{5}$		1 = 12
30, 1		26 39 , 1			6 = 17
6	= 20	6	= 11		1 = 21 $= 42, 1$
	= 24, 3	11			= 42, 1 $= 6$
	= 8 = 13	$\frac{16}{21}$			1 = 11
26	= 19	40, 1	= 34, 3	_	$ 6 = 16 \\ 1 = 20 $
	$=25, \frac{1}{5}$	6 11			= 43, 1
	= 5 = 10	16		6	== 6
16	= 15	21	= 35, 1		$ \begin{array}{rcl} 1 &=& 10 \\ 6 &=& 15 \end{array} $
	= 26, 2	$\begin{array}{c} 41,1 \\ 6 \end{array}$	= 2 $=$ 7		$ 6 = 15 \\ 1 = 20 $
$32, \frac{1}{6}$	= 6 $=$ 10	11		50, 1	= 24
	= 15	16	= 16	6	
	= 20	21	= 21 = 36, 1		$ \begin{array}{ccc} 1 &=& 8 \\ 6 &=& 13 \end{array} $
	= 27, 2	42, 1		2	1 = 18
33, 1 6		6	= 6		6 = 22
	= 12 $= 17$	11		$51, 1 \\ 6$	
	= 21	$\begin{array}{c} 16 \\ 21 \end{array}$			1 = 40, 2 $1 = 7$
	$=28,\overline{2}$		= 37, 1	1	6 = 12

н.	F.	н.	F.	н.	F.
	= 45, 16		= 54, 16		6 = 63, 16
26 = 52, 1 =		$\frac{21}{61,1}$	$= 55, 1 \\ = 2$		$=$ $\frac{21}{64}$
6 =		,	$=$ $\frac{2}{8}$	70, 1	= 64,4 $= 9$
11 =	= 46, 4	11 :			= 13
16 =		16:			6 = 19
21 = 26 =		21 :	$= 23 \\ = 56, 1$		= 24 = 65, 5
53, 1 =		,	= 50, 1 = 6		= 00, 0 $= 9$
6 =		11 :			= 15
11 = 16 =	= 47, 3 $= 8$	16 :			6 = 19
21 =		21 : 63, 1 :		72, 1	= 66,2 $= 7$
54, 1 =	= 18		= 57, 5	6	
6 =		11 :			= 17
11 = 16 =	= 48, 1 $= 6$	16			3 = 22 4 = 67, 2
21 =		21 : 26 :		73, 1	
55, 1 =		64, 1		6	= 10
6 =			= 58, 5		= 15
11 = 16 =	= 49, 4 = 9	11 :	= 9		b = 19 $b = 24$
21 =		16 : 21 :			= 68, 3
56, 1 =	= 15		= 59, 1	6	= 7
	$= 50, \frac{1}{c}$		$=$ $\stackrel{1}{6}$		= 12
11 = 16 =		11 :			3 = 18 $1 = 69, 2$
21 =		16 : 21 :		$75, \tilde{1}$	
57, 1 =			= 60, 3		= 11
6 = 11 =	= 26 = 51, 3		= 00, 0 $= 7$		= 16 $=$ 20
16 =		11 :			2 = 70, 2
21 =	= 12	16	_	76, 1	= 7
26 =		$egin{array}{c} 21 : \\ 26 : \end{array}$	= 23 $= 61, 2$	6	
58, 1 =	= 17 = 52, 1		= 3		$ \begin{array}{ccc} & = & 16 \\ & = & 21 \end{array} $
11 =		6	= 9		= 71, 2
16 =		11:		26	6 = 6
21 = 59, 1 =		16 : 21 :		$77, \frac{1}{c}$	
	= 53, 2		$=62,\overline{3}$		= 13 $= 18$
11 =	= 8	6	= 8	16	$\delta = 23$
16 =		11:	_	21	=72,4
21 = 26 =	= 18 = 54, 1	$egin{array}{c} egin{array}{c} \egin{array}{c} \egin{array}{c} \egin{array}{c} \egin{array}{c} \egin{array}{c} \egin{array}$		$\frac{26}{78,1}$	3 = 9 $ = 10$
60, 1 =			= 63, 2	6	
6 =	= 6	6	= 7		= 20
11 =	= 11	11	= 12	16	6 = 25

н.	F	r.	H	. •	F.	H	I.	F.
78, 21	= 73 .	. 2	87	11 = 8	32, 14	96	, 1 =	90, 10
26		7		16 =	19		6 =	
79 , 1		9		21 =	24		11 =	
6		14	88	$\frac{1}{a} = 8$				91, 2
	= 74,	_		6 = 11 =	$\frac{6}{11}$	07	21 =	7
$\begin{array}{c} 16 \\ 21 \end{array}$		8 12		11 = 16 =	15	97	, 1 = 6 =	
80, 1		14		21 =	20		11 =	
6	= 75,		89	0,1 = 0	$\mathbf{\tilde{22}}$		16 =	$\overline{25}$
11		8		6 = 8	84,3		21 =	92, 5
16		13		11 =	8		26 =	
21		18		16 =	13	98	, 1 =	
$81, \frac{1}{c}$			00	21 = 1	$\begin{array}{c} 18 \\ 22 \end{array}$		6 =	
6 11		$\frac{6}{11}$	90	$ \begin{array}{ccc} & 1 & = & \\ & 6 & = & 8 \end{array} $			11 = 16 =	21 26
16		16		11 = 0	8			93, 3
$\frac{10}{21}$		20		16 =	12	90	1 = 0.1	
82, 1				21 =	17	99	$^{,1}_{6} =$	
6	=	6		26 =	22		11 =	
11		11	91	,	23		16 =	
16		16		6 = 8			21 =	
21		21		11 = 16 =	$\begin{array}{c} 5 \\ 10 \end{array}$			94, 5
83, 1 6		6		21 =	15	100	,1 =	
11		11	92	, 1 =	18		6 =	
16		16	-	$^{'}_{6} =$	23		11 = 16 =	
	= 79,	, 2		11 = 8	37, 4		21 =	
84, 1		4		16 =	9	101		95, 2
6		9		21 =	13	101	$\vec{6} =$,
11		15	93	, 1 =	$\begin{array}{c} 18 \\ 23 \end{array}$		11 =	12
$\begin{array}{c} 16 \\ 21 \end{array}$		$\begin{array}{c} 19 \\ 24 \end{array}$		6 = 11 = 8			16 =	17
85, 1				16 = 6	6	102	, 1 =	
$\tilde{6}$		8		21 =	10			96, 3
11		12		26 =	15		11 =	
16		17	94	, 1 =	16		16 = 21 =	
	= 81,			6 =	21	102	1 = 1	
86, 1		4		11 = 8		100		97, 1
6 11		9 14		16 = 21 =	$\frac{6}{10}$		11 =	
16		19	95	, 1 =	13		16 =	10
21		24		$\dot{6} =$	18		21 =	
	= 82,			11 =	23		26 =	20
87, 1		4		16 = 9		104	,1 =	
6	=	9		21 =	7		6 =	25

INDEX NOMINVM PROPRIORVM

$A\vartheta \tilde{\eta} va\iota 35, 7.40, 13$	Λακεδαιμόνιοι 8, 12. 10, 12. 10,
Αθηναίοι 8, 12. 10, 16. 10, 18.	16. 10, 20. 34, 21. 35, 9. 35,
34 , 21	11. 35, 13. 50, 15. 50, 22
Άλέξανδρος 1, 3	Λεῦκτρα 35 , 12
Άριστοτέλης 1, 3	Λυσιθείδης 9, 14
Βοιωτία 35, 12	Λνσικλῆς (v. l. Καλλικλῆς) 43,
Διονύσιος 35, 15	21
$\Delta l\omega v$ 35, 13	Νικάνωρ 4, 23
Έλληνες 2, 20. 3, 7	Πάριοι 4, 16
Εὐριπίδης 49, 2	Πελοποννήσιοι 35, 11
Θεοδέπτης 4, 26	Σπάοτη 10, 19
$\Theta\eta\beta\alpha\tilde{\imath}o\imath$ 10, 12. 10, 13. 10, 18.	Σπαοτιαταί 55, 9
35, 10	Συράκουσαι 35, 14
Καλλικλῆς (v. l. $Λυσικλῆς$) 43,	Συρακούσιος, -οι 35, 14. 35, 16.
21	35, 18, 60, 2, 60, 3, 70, 1
Καρχηδόνιοι 35, 17	Τιμόθεος 55, 5
Κόραξ 5, 1	Φιλοκτήτης 49, 2
Κορίνθιοι 35, 16	Φυλή 35, 8

INDEX VERBORVM NOTABILIORVM

imprimis vocum ad artem dicendi et rei publicae administrationem pertinentium

- () uncis includuntur vocabula, quotienscumque in hoc indice exempla selecta laudare satis habui.
- * asterisco notantur vocabula in textum recepta, quae sive e lectionum varietate electa sive e virorum doctorum coniectura restituta sunt.
- † cruce notantur vocabula interpolata vel adulterata, quae sive uncis { } delenda sive in apparatum criticum releganda esse censui.
- (?) signo interrogationis notantur vocabula, quorum integritas mihi plane in dubium revocari posse videtur.

```
άγοραῖος 15, 11

αγραφος 6, 20.88, 8.95, 4

\dot{a}\gamma\dot{\omega}\nu 75, 5. 81, 10. 81, 19. 82,
   17. 93, 17. 95, 1
άγωνίζεσθαι 81, 21. 82, 19
άδιχεῖν 18, 15. 18, 16. 18, 17.
   18, 18. 26, 4. 26, 15. 27, 14.
   34, 18. 39, 2. 39, 4. 49, 5.
   51, 13. 62, 11. 64, 9. 74, 2.
   87, 23. 88, 11. 90, 15. 96,
   10.97,8
d\delta(\varkappa\eta\mu\alpha) 25, 3. 25, 4. 25, 15.
   *25, 16. 26, 2. 27, 21. 82, 20
αδικία 27, 7. 27, 9. 83, 5
(\mathring{a}\delta\iota\varkappa\circ\varsigma) 25, 8. 37, 22. 70, 11.
   72, 10, 72, 21, 73, 3
   (species ai\tau \eta \mu a \tau o \varsigma) 49, 11.
   †49, 12. 49, 16. 49, 19. 50, 1
(\dot{a}\delta\dot{v}va\tau o\varsigma) *25,11.72,10.73,2
   (species \dot{\epsilon}\lambda\dot{\epsilon}\gamma\chi ov) *40, 5. 40, 5.
   40, 10, 40, 12
\dot{a}\eta\delta\eta\varsigma 25, 11. 70, 11. 72, 10
αἰκία 81, 22
```

```
αἰνιγματώδης 79, 19
(ai\sigma\chi\rho\delta\varsigma) 25, 11. 70, 11. 72,
  10. 73, 1
αἴτημα 30, 3. 49, 10. 49, 17.
  58, 21
ἀκρόπολις 3, 10. 35, 19
ἄκυρος 85, 5
ἄκων, ἀκούσιος 28, 3, 44, 6, 97,
άμαρτάνειν †25, 16. 26, 5. 26,
  8. 27, 19. 47, 18. 63, 16. 86,
  1.87,21
\delta\mu\delta\rho\tau\eta\mu\alpha 25, 3. 25, 4. †26, 2.
  27, 5. *27, 8. 87, 19
άμαρτία 26, 10. †27, 8. 27, 11.
  33, 20. 38, 19. †83, 19. 85,
  27. 87, 24
d\mu\varphiίβολος 33, 9. 42, 19. 55, 26.
  57, 3, 85, 8, 87, 12, 87, 15
ἀμφίδοξος 42, 20
(\dot{a}vay \kappa a \tilde{i}o \varsigma) 6, 5. 6, 9. 7, 14. 7,
  18. 10, 23. 69, 9. 72, 11
```

(species ἐλέγχου) †40, 4. 40, 6. 40, 8 ἀνάδαστος 15, 14 †ἀναλογεῖν 86, 8	άπολογεῖσθαι 26, 14. †26, 23. 27, 1. 27, 20. †31, 11. 32, 23. 33, 15. 47, 2. 47, 7. 61, 25. 80, 7. 86, 16. 87, 3
† ἀναλογίζεσθαι 86, 8	† ἀπολογητικός 5, 9. 25, 1. 25,
άναμιμήσκειν 50, 19. 50, 25. 51, 9. 51, 15. 51, 19. 65, 12. 90, 3. 93, 11. 95, 9	4. 26, 23. 80, 9. 86, 13 ἀπολογία *28, 5. 30, 1. 65, 6. 85, 17. 86, 23. 90, 2. 92, 1
ἀνάμνησις 50, 3. 89, 24	ἀπολογίζεσθαι 50, 6. 50, 17.
*ἀνάπαυσις 57, 2	90, 8 ************************************
† ἀνάπτυξις 57, 2 ἀνδραποδίζεσθαι 10, 18	*ἀπολογικός 5, 9. 25, 1. 25, 4. 26, 23. 80, 4. 86, 13
aνδρεία 7, 4. 75, 13. 79, 3. 97,	*ἀπολογισμός 71, 4
23 ἀνομία 84, 22	$(a\pi \sigma \tau \rho \epsilon \pi \epsilon w)$ (species orationis) 6, 6. *6, 13. 19, 19. 21, 10.
ἄνομος $37, 22. 72, 9$	72, 13. 72, 27. 73, 14
	ἀποτρεπτικός 5, 8. *29, 20. *80, 9
ἀντίδικος 32, 13. *39, 3. 46, 19.	$\dot{a}\pi o \tau o o \pi \acute{n}$ 2, 13, 5, 18, 5, 21,
81, 8. 82, 14. 82, 22. 83, 16.	32, 1. *72, 6. 72, 25. 75, 8.
84, 5. 84, 14. 85, 20. 86, 5. 89, 22. 91, 9. 95, 1	*86, 13. 90, 2. 90, 14. 94, 11 ἀποψηφίζεσθαι 85, 24
$dv\tau i\theta \epsilon \tau ov$ 57, 10. 57, 12. 57,	$d\varrho\epsilon\tau\dot{\eta}$ 2, 12. 2. 22. 2, 24. 7,7.
22. 57, 24 ἀντιλέγειν 17, 6. 32, 2. 36, 24.	19, 6. 75, 9. 75, 10. 75, 11.
†40, 4. 42, 9. 42, 16. 43, 6.	75, 12. 75, 14. 77, 2. †93, 18. 97, 16
43, 10. 45, 19. 72, 15. 72, 16.	ἄρθρον (articulus) 56, 2. 56, 20.
83, 15. 85, 8 ἀντιλογία 18, 10. 30, 2. 70, 18.	57, 1
92, 5	ἄρνησις 89, 11. 89, 18 ἀρχαῖος (de oratione) 64, 19.
αντιπαραβάλλειν 23, 5 * ἀντιπροκαταλαμβάνειν 48, 13	64, 21
άπαγγελία 65, 16. 67, 13. 67,	ἀρχαιρεσία 15, 1
25. *83, 11	$(\mathring{a}\varrho\chi\acute{\eta})$ (potestas) 14, 19. 16, 4. 16, 11
άπαγγέλλειν 65, 12. 65, 15. 66, 3. 66, 4. 66, 5	$d\sigma a\varphi \eta \varsigma$ (de elocutione) 56, 23.
ἀπελεύθερος 9, 1. *9, 3	67, 3
ἀπελευθεροῦν 9, 2. †9, 3	ἀστασίαστος 14, 19 ἀστειολογία *30, 3. 58, 21
$ \frac{\partial \pi i \partial \alpha vo_{\varsigma}}{\partial s} 33, 15. 42, 18. *43, 9. 43, 20. 44, 25. 64, 22. 67, $	\vec{a} $\vec{\sigma}$ $\vec{\tau}$ $\vec{\epsilon}$ \vec{i} \vec{j}
5. †83, 20. 87, 15	8. 53, 16
ἀπιστία 38, 10. 43, 5. 67, 13 ἄπιστος 34, 3. 34, 19. 35, 22.	$(\mathring{a}\sigma\acute{v}\mu\varphi o\varrho o\varsigma)$ 7, 5. 7, 10. †10, 11. 25 , 9. † 25 , 11. 25 , 11.
42, 20. 44, 13. 64, 20. 66, 9.	37, 22. 70, 11. 72, 10. 72, 22.
67, 4. 67, 7. 67, 15. 86, 21.	73, 1
94, 15. 94, 20 (ἀπλοῦς) (species ὀνόματος) 54, 1	άτυχεῖν 26, 6. 26, 9. 26, 17. 27, 15. 27, 19. 31, 1. 62, 6
ἀποκηρύττειν 4, 18	$d\tau \dot{v}\chi \eta \mu a$ 19, 15. 27, 5. †36, 4.
ἀπόκρισις 89, 9. 89, 12	49, 15. 63, 17. 87, 20

ἀτυχία 26, 10. 27, 8. 27, 13. γνωμολογία (?) 84, 1 33, 20 γνωμολογικός (?) 69, 3 $(a\ddot{v}\xi \epsilon \iota v)$ (amplificare) 22, 20. $\gamma \varrho \acute{a} \mu \mu a 6, 22. *14, 16. 56, 1.$ 23, 9. 23, 21. 24, 13. 26, 1. 58, 11 45, 1. 70, 20. 70, 24. 73, 4. γράφειν 1, 5. 1, 8. 1, 9. 4, 11. 77, 19. 78, 8. 78, 13. 79, 1. 4, 25. 5, 1. 5, 2. 5, 4. 6, 20. 79, 24, 84, 8, 93, 9 8. 17. 53, 16. *59, 5. 84, 10. $a\ddot{v}\xi\eta\sigma\iota\varsigma$ 19, 10. 21, 14. 21, 17. 88, 3. 88, 7. 88, 12. 88, 13. 22, 23. 24, 8. 24, 15. 26, 20. †89, 5. 93, 13. 95, 4 29, 21. 30, 9. 58, 17. 70, 21. $\gamma \nu \mu \nu \dot{\alpha} \sigma \iota o \nu *63, 13, 78, 10$ 79, 4 αὐτόνομος 1, 20 δεινότης 61, 13 $\mathring{a}\varphi\omega\nu\circ\varsigma$ 54, 4. 54, 5 bis δεσπότης 44, 15. 44, 21 $(\delta\eta\lambda o\tilde{v}v)$ (species narrationis) βασανίζειν 44, 11. 44, 14. 44, 65, 13, 66, 7 16. 44, 18. 87, 1 (δήλωσις) (propositio) 59, 15 $\beta \acute{a}\sigma a v \alpha \varsigma = 30, 19. \quad 44, 5. \quad 44, 8.$ (species narrationis) 67, 14. 44, 9. 44, 13. 44, 24. 83, 19. 67, 26 86, 21 δημεύειν 15, 15. 97, 7 βασιλεία 1, 19. 2, 2 $\delta \eta \mu \eta \gamma o \rho \epsilon \tilde{\iota} \nu 11, 11. *11, 18. 14,$ βασιλικός 1, 13 13. 20, 20. 21, 9. 45, 24. 63, * $\beta \varepsilon \beta \alpha \iota \acute{o} \tau n \varsigma 95, 2$ 3. 63. 8. 63. 9. 66. 6 $\beta \varepsilon \beta \alpha i o \tilde{v} v 66, 12.68, 8.69, 10.$ $\delta \eta \mu \eta \gamma o \rho i \alpha 5, 12. 5, 19. 46, 13.$ 61, 7. 62, 25. 64, 7. 64, 19. 70, 9. 70, 15. 83, 20. 84, 4 $\beta \epsilon \beta \alpha i \omega \sigma \iota \varsigma * 68, 6. 83, 15. 84, 5$ 64, 24. *65, 10. 68, 10. 75, 2 $\beta \lambda \alpha \beta \epsilon \rho \delta \zeta 7, 1. 17, 9. 27, 11$ δημηγορικός 5, 7 (?). 59, 20(?). †65, 10. 83, 11. 86, 12 $\beta \lambda \dot{\alpha} \beta \eta 27, 6.87, 20$ $\beta \lambda \acute{a}\pi \tau \epsilon i \nu 8, 5. 28, 2. 84, 23$ (?)βουλευτήριον 11, 4 δημοκρατία 1, 17. 14, 18. 15, 1. βουλή 11, 13 16, 3, 16, 16, 96, 18 βραχυλογεῖν 52, 21. 77, 14 $\delta \tilde{\eta} \mu o \zeta \dagger 1$, 18. 11, 13. 14, 21 βραχυλογία *30, 5 $\delta\eta\mu\delta\sigma\iota\sigma\varsigma$ 9, 6. 9, 10. 15, 18. (βραχύς) (de oratione) *38, 1. *16, 2. 20, 25, 61, 2, 61, 26. **52**, **22**. **53**, **4**. **53**, **9**. **66**, **9**. 92, 19 67, 15. 67, 18 $\delta_{i} \alpha \beta \dot{\alpha} \lambda \lambda \epsilon_{i} \nu \ 33, 7. \ 43, 7. \ *47, 3.$ †48, 17. *61, 8. 61, 16. 61, 23. γενεαλογεῖν †76, 3. 76, 5. 76,62, 1. 62, 18. 62, 24. 63, 1. 64, 19. 79, 19. 80, 11. 80, 17. γενεαλογία 75, 19. 77, 8. 77, 9 81, 13. 81, 18. 88, 3. 91, 8. (γένος) (genus, sensu logico) 92, 9, 93, 8 (?) 5, 6, 80, 5 $\delta \iota \alpha \beta o \lambda \dot{\eta}$ 61, 17. 61, 18. 61, 24. $\gamma \nu \dot{\omega} \mu \eta$ 30, 16. 38, 4. 38, 5. 38, 62, 8, 62, 10, 62, 13, 62, 15. 10. 38, 20. 38, 23. 39, 8. 41, 62, 21. 63, 1. 63, 9. 64, 6. 64, 17. 65, 1. 65, 5. 65, 6. 12. 41, 14. 41, 16. 42, 22. 46, 6. 47, 23, 52, 5, 64, 2, 74, 16. 81, 15. 82, 6. 82, 10. 64, 5. 69, 18. 70, 10. 73, 6. 82, 17, 83, 3, 83, 7, 88, 13 77, 16. 78, 15. 79, 7. 83, 21. διαλογίζεσθαι 50, 6.50, 8.50,13. *75, 18. *90, 8 87, 11, 97, 17 ννωμολογείν 69, 1, 70, 14 * διαλογισμός 71, 4

διαμαρτάνειν 65, 19 $(\delta v v a \tau \delta \varsigma)$ 6, 4. 6, 8. 7, 13. *7, διαψηφιστός 16, 8 17. 10, **23**. 12, 18. 37, 17. 69, (διεξέρχεσθαι) (species narrationis) 66, 7. 72, 7. 79, 5. δυσμενής 60, 20 79, 13 $\delta i \dot{\eta} \gamma \eta \sigma i \zeta 68, 4.94, 15$ δικάζειν 27, 16. 46, 19. 47, 14. έγκαλεῖν 33, 12. 39, 5. 62, 12. 62, 14. 81, 23. †81, 24. 83, 50, 1. 81, 22. 81, 24. 82, 9. 5. 87, 8. 87, 14. 87, 16 84, 17. 89, 4 bis έγκλημα 81, 19. 81, 25. 82, 4. δικαιολογία 5, 13. 46, 15. 66, 12. 82, 25 84, 2, 86, 6 ἐγκωμιάζω 24, 13. 75, 3. 75, $(\delta l \kappa a \iota o \varsigma)$ 6, 2. 6, 7. 6, 15. 6, 21. 14. 76, 7. 77, 6. 78, 18 7, 16. 7, 23. 7, 24 bis. 8, 3. έγκωμιαστικός 5, 9. 21, 12. 21, 8, 4. 8, 5. 8, 8. 8, 10. 8, 12. 8, 14. 9, 22. 10, 21. 12, 4. 13. 74, 14. 77, 20 21, 17. 27, 3. 27, 24. 29, 17. $\dot{\epsilon}_{y} \varkappa \dot{\omega} \mu \iota o v$ 22, 18. 24, 16. 30, 7. 37, 16. 47, 24. 58, 14. 23. 80, 1. 90, 4 60, 9. 61, 9. 62, 22. 67, 21. έθος 6, 16. *6, 20. 12, 5. 31, 68, 7. 69, 7. 69, 10. 69, 11. 22. †33, 16. *37, 18. 63, 8. 69, 12. 69, 13. 69, 14. 69, 15. 68, 10. 68, 15. 87, 3. †92, 70, 4. 70, 12. 72, 19. 72, 22. 16. 93, 3. *97, 20 72, 27. 81, 40. 82, 27. 83, $\varepsilon l \delta o \varsigma$ 5, 7. 5, 11. 5, 15. 21, 12. 17. 84, 10. 84, 12. 85, 16. 21, 13. 24, 16. 25, 1. 25, 6. 87, 17. 87, 18. 87, 24. 92. 26, 22. 28, 6. 29, 6. 29, 8. 20. 92, 23 29, 12. 29, 14. 29, 19. 30, 6. (species $ai\tau \eta \mu a\tau o\varsigma$) 49, 12. **37**, 14. **45**, 16. **49**, **2**. **59**, 2. *49, 12. 49, 13. 49, 17. 49, 59, 7. 59, 11. 74, 12 (?). 75, 5. 77, 20. 79, 5. 80, 1. 80, 3. δικαιοσύνη 7, 4. 75, 12. 78, 19. 80, 8. 83, 9 bis. 86, 13. 88, 97, 24 24. 89, 10. 89, 25. 92, 3. 92, δικανικός 5, 3. 5, 7 (?). †25, 1.4. 93, 11 80, 5 (?). 83, 10. 86, 16 (?). (εἰκός) (species argumentatio-89, 5 nis) 30, 15. 30, 23. 31, 2. 31, 8. 31, 22. 32, 6. 32, 13. 32, †δικαστήριον 83, 8. 83, 16 δικαστής 9, 14. 25, 16. 26, 1. 23. 33, 14. 33. 24. 34, 4. 34, 18. 35, 5. 35, 22. 37, 17. 41, 27, 22. 27, 24. 81, 6. 81, 7. 1. 41, 2. 69, 2. 83, 22. 87, 7. 81, 13. *83, 8. 84, 16. 86, 2. 87, 10, 93, 1 86, 10 $\epsilon i \rho \dot{\eta} \nu \eta$ 11, 16. 18, 13. 20, 1. 20, $\delta i \kappa \eta$ 39, 5. 43, 24. 82, 3 2. 20, 6. 20, 10. 20, 20. 64, $\delta \iota o \rho i \zeta \epsilon \iota \nu 6, 1.6, 16.*11, 3.25,$ 17. 29, 14. 30, 8. 31, 25 10 διώκειν 82, 2 $\epsilon i \rho \omega \nu \epsilon i a 51, 6.60, 23.71, 5$ εἰρωνεύεσθαι * 50, 7. 79, 21. 88. $\delta \delta \xi \alpha \quad \tau o \tilde{v} \quad \lambda \dot{\varepsilon} \gamma o v \tau o \varsigma \quad *30, 18.$ 42, 6. †42, 11. 42, 15. 68, 6.88,22 11.68,14 είς δύο λέγειν 54, 14 cf. 53, 2. **54**, 13. 55, 22 $\delta o \tilde{v} \lambda o \varsigma$ 44, 20 (δύναμις) (significatio verbi) 57, εἰσηγεῖσθαι 13, 28. 21, 6. 61, 13. 57, 15. 57, 19. 57, 23 14. 64, 11

εἰσφορά 21, 2	ἔπαινος 61, 11. 77, 8. 79, 8.
έκδιηγεῖσθαι (?) 52, 13	81, 6
έκκλησία 11, 4	† ἐπενθύμημα 68, 11
έκκλησιάζειν 71, 8	έπερώτησις 50, 25. 51, 5. *71,
έκών 15, 12. 23, 18. 26, 3. *42,	5. *90, 11
17. 82, 16	ἐπιδεικτικός (?) 5, 7
έλάττωσις 61, 12. 81, 8	
	έπίδειξις 75, 6
έλεγχος 30, 17. 40, 3. 40, 16.	έπίθετος (species πίστεως) 30,
41, 22, 41, 23, 83, 23	13. 30, 18. 42, 5
έλεος 71, 9. 71, 17. 72, 4. 74,	έπιθεωρείν (?) 53, 18
10. 86, 11	ἐπίκτητα 7, 2. 7, 4
ελεύθερος 44, 18	έπίλογος 42, 22. 53, 10 (?). 91,
έμφάνισις (?) 28, 9	24. 95, 7
(ἔνδοξος) (species $\gamma ν \dot{\omega} \mu \eta \varsigma$) 38,	$\dot{\epsilon}$ πιο $\dot{\epsilon}$ πιο $\dot{\epsilon}$ εε $\dot{\epsilon}$ εε $\dot{\epsilon}$ εε $\dot{\epsilon}$ εεε $\dot{\epsilon}$ εεεεεεεεεεεεεεεεεεεεεεεεεεεεεεεεεεεε
6. 38, 7	$\dot{\epsilon}$ πισ v μ eta α $\dot{\epsilon}$ ιν ω (?) $22,5$
$\dot{\epsilon}$ νθύμημα 30, 16. 37, 12. 37,	έπιχείοημα 25, 13
19. 38, 2. 41, 5. 41, 8. 41,	έποικοδομεῖν 23, 20
11. 41, 12. 41, 13. 42, 23.	έργώ δ ης $6, 9. 72, 11. 73, 2$
46, 7. 47, 23. 52, 3. *68, 11.	έρμηνεία 30, 5. 54, 11. 58, 22
69, 18. 70, 10. 73, 6. 77, 16.	έρμηνεύω 54, 13. 55, 22. 57, 8.
78, 15. 79, 7. 83, 21. 84, 1.	79, 19
87, 11	έρώτησις 89, 9. †90, 11
ένθυμηματώδης (?) 69, 3	έταιρεία 96, 23
έννομος 27, 3. 27, 24. 84, 10.	
87, 17	εύλογεῖν 22, 2
ἔντεχνος 89, 8. 92, 1. 93, 12. 93,	εὐμένεια 61, 7. 80, 10. 89, 14.
16	80, 18
_ = 9	$\varepsilon v \mu \varepsilon v \eta \varsigma$ 47, 19. 65, 4. 91, 24.
†έξάγγελσις 25, 3	94, 3. 94, 10
έξαμαρτάνειν 26, 9. 26, 12 bis.	$\varepsilon \mathring{v}voia$ 49, 13. 60, 18. 60, 22.
27, 15. 33, 3. 33, 11. 42, 13.	61, 16. 81, 13
85, 21. 85, 24. 85, 26. 87,	εὐνοϊκός 60, 20
26	$\varepsilon \ddot{v}vov_{\varsigma}$ 59, 17. 60, 21. 60, 23.
έξανδοαποδίζεσθαι 50, 17	61, 10
έξαπατᾶν 8, 19	εὔορκος 46, 23
έξαονεῖσθαι 84, 7	
έξαονος 33, 13	$\tilde{\epsilon}\chi\vartheta\varrho\alpha$ 73, 13 bis. 74, 8. 82, 22.
έξετάζειν 28, 9. 28, 10. 28, 11.	86, 10. 92, 16
29, 5. 43, 8. 92, 8. 92, 10.	% / FO 1
92, 17 bis. 92, 23. 93, 3. 93,	ζευγνύναι 53, 1
4. 93, 5. 93, 9. 97, 8	ζημία 8, 18. 16, 8. 25, 16. 27,
έξέτασις 28, 7. 29, 7. 92, 12	22. 28, 1
έξεταστικός 5, 10. 28, 6. 29, 6.	$\zeta \eta \mu \iota o \tilde{v} v \ 26, \ 10. \ 85, \ 27$
37, 14. 80, 4. 92, 3	
$\xi \xi \eta \gamma \eta \sigma \iota \varsigma 25, 3.66, 13.94, 24$	ήγεμονία 1, 19
†έπαγγελία 83, 11	$(\dot{\eta}\delta\dot{\nu}\varsigma)$ 6, 3. 6, 8. 7, 11. 7, 17.
έπαινεῖν 2, 8. 21, 17. 22, 24.	10, 23. 21, 19. 29, 18. *60,
75, 16. †76, 5. 76, 18. 77,	10. 69, 8. 70, 13
3. 77, 18. 77, 21. 78, 5. 80,	$\tilde{\eta}\partial o \zeta = 31, 24. *33, 16. 37, 17.$
	427 10 27 92 52 17 52
20. 81, 1	†37, 18. 37, 23. 53, 17. 53,

19. 79, 16. 79, 19. *92, 16. 92, 26. 93, 5. 94, 20. †97, 20 ήλικία 4, 22. *32, 16. 33, 2. 63, 2. 63, 15. 77, 12. 77, 17. 77, 21. 78, 14

 $(\vartheta \acute{\epsilon} \sigma \iota \varsigma)$ (positio litterarum) 54,2

 $l\delta \acute{e}a$ 11, 7. 18, 14. 23, 6. 31, 9. 41, 8. 79, 16. 93, 21. † 97, 21 $l\delta \iota \iota$ (δ $l \iota \iota \iota \iota \iota \iota \iota \iota \iota \iota$) 13. 5, 18. 11, 6. 13, 11. 13, 14. 27, 15. 27, 16. 35, 10. 38, 5. 38, 13. 38, 14. 38, 19. 52, 12. 57, 6. 61, 1. 63, 8. 63, 17. 69, 15. 79, 22. 80, 17. 82, 8. 83, 7. 87, 23. 92, 16. 92, 24. 93, 16. 96, 15. *97, 21 $l\delta \iota \iota$ (δ $l \iota \iota \iota \iota \iota \iota \iota \iota \iota \iota$) 16. 40, 11. 12, 12, 25. 44, 7. 62, 1. 71, 6. 97, 6 $l \iota \iota \iota \iota \iota \iota \iota \iota \iota \iota$ 12. 12 $l \iota \iota \iota \iota \iota \iota \iota \iota \iota \iota$ 13. 11, 21. 12, 8. 12, 12 $l \iota \iota$ 13. 5. 14, 13

καθαρός 65, 15. 94, 18καθίστασθαι (= προοιμιάζε- $\sigma \vartheta \alpha \iota$) (?) 64, 24 †καθυποπτεύειν 25, 5 καιρός 4, 10. 13, 11. 13, 18. 17, 16. 17, 22. 18, 10. 18, 16. 28, 15. 29, 3. †33, 23. 40, 15. 49, 19. 64, 14. 64, 22. 89, 24. 90, 19. 97, 3 κακολογείν 77, 6. †79, 11. 79, 13. 79, 15. 81, 1. 81, 4 κακολογία 77, 9. 79, 21. 79, 25. 90, 5 * κακολογικός (?) 74, 14 καλοκαγαθία 14, 23. 17, 3 $(\varkappa \alpha \lambda \delta \varsigma)$ 6, 3. 6, 7. 7, 10. 7, 17. 10, 22. 12, 15. 21, 18. 27, 3. 29, 18. 37, 16. 47, 25. 58, 15. 60, 10. *62, 22. 67, 22. *69, 8. 70, 13. *84, 12 †καταλογικός 74, 14 * καταμαρτυρεῖν 43, 13 κατάστασις (= προοίμιον) (?) 65, 9

καταψηφίζεσθαι 85, 25 κατηγορείν 25, 4. 25, 6. 25, 8. 25, 14. †26, 1. 26, 18. 27, 1. †31, 11. **32**, 15. **32**, 22. 32, **24**. **33**, 9. **33**, 14. †43, 13. 47, 6. 47, 7. 62, 15. 80, 7. 86, 15. 86, 17. 86, 18. 87, 3. 87, 4. 88, 11 †κατηγόρημα 25, 15 † κατηγορητικός 5, 9. **24**, 19. 25, 2. 26, 22. 80, 3 κατηγορία 28, 4, 30, 1, 32, 7. 33, 15. 79, 12 (?). 79, 24. 81, 20. 82, 26. 90, 1. 92, 1 *κατηγορικός 5, 9. **24**, 19. 25, 2. 26, 22. 80, 3 κατήγορος 25, 18 κλέπτειν *8, 19. 8, 20. 38, 21. 40, 10. 43, 20. 43, 25. 75, 14 **κλέπτης †8, 19. 82, 2** κληφονόμος 8, 21 **κληρωτός 14, 19. 16, 6** κλοπή 82, 2κοινός (κοιν $\tilde{\eta}$) 2, 1. 2, 4. 5, 12. 5, 18. 6, 20. 6, 22. 9, 9. 11, 7. 11, 10. 12, 11. 13, 11. 14, 16. 15, 6. 15, 8. 17, 3. 17, 4. 17, 6. 17, 10. 17, 15. 20, 26. **27**, 16. **27**, 18. 29, 9. 29, 15. 29, 19. 30, 6. 31, 18. 33, 22. 36, 14. 46, 4. 52, 12. 59, 1. 59, 10. 60, 25. 61, 14. 62, 16. 62, 19. 63, 17. 66, 23. 79, 24, 82, 11, 82, 23, 83, 8. 84, 12. 85, 4. 87, 22. 92, 20. 92, 24. 93, 17. 97, 8. 97, 20 κρίνειν 7, 20. 8, 10. 8, 12. 9, 8 9, 12. 10, 15. 22, 24. 23, 9. 41, 19. 42, 1. 43, 18. 43, 19. 46, 20. 47, 16. *47, 19. 62, 7. 62, 10. 69, 12. 72, 23. 84, 13. 86, 2. 90, 17. 91, 4 κρίσις 61, 26. 62, 2. *62, 4. 62, 4. 62, 9. 62, 15 χοιτής 7, 21. *10, 15. 49, 9. †62, 4. 82, 12. 90, 5. 91, 23 κύριος 9, 2. 14, 21. 84, 19 κῶλον 57, 25. 58, 6

1	. 1 ~ 4 ~ 4 4
λαμπαδαοχία 63, 12	†ναυκληφεῖν 15, 11
λειτουργεΐν 15, 12. * 15, 15. 96, 17	*ναυτικός 15, 11
	νησιώτης 51, 4
λειτουργία 15,6	νόμιμος 6, 2. 6, 7. 7, 16. 8, 15.
λέξις 53, 2. 56, 23. 79, 10	9, 5. 9, 12. 9, 17. 9, 21. 10,
$λη$ \dagger ζεσ ϑ α ι $38, 21$	21. 21, 18. 29, 17. 30, 7. *58,
μακαρίζειν 75, 16	15. *69, 7. 72, 19. 81, 11.
μακορίζειν 75, 16 μακρολογείν 76, 13. 76, 17	82, 27. 85, 17. 87, 17. †89,
(μακρός) (de oratione) 64, 19.	17. 92, 19. 92, 24
64, 20	νομοθετεῖν *13, 12. 14, 1. 15,
μαρτυρεῖν 39, 22. 42, 18. 42, 21.	2. 84, 18. 85, 2
43, 2. 43, 3. 43, 8. 43, 11.	νομοθέτης 8, 18. 8, 21. 9, 7. 9,
43, 15. 43, 21. 44, 2	13. 26, 12. 43, 16. 43, 17.
μαρτυρία †39, 22. 42, 17. 42,	46, 18. 46, 26. 85, 11. 86, 1
22. 43, 7. 43, 20. 43, 25. 44,	$v \delta \mu o \varsigma *1, 18. 2, 1. 2, 3. 2, 19.$
3. *83, 19	6, 20. 6, 21. 6, 21. 8, 16. 8,
$\mu\acute{a}\rho\tau v\varsigma$ 30, 19. *39, 22. 42, 19.	17. 9, 6. 9, 8. 9, 13. 9, 16.
42, 21. 42, 24. 43, 6. 43, 7.	11, 13. 14, 14. 14, 15. 15, 4.
43, 11. 43, 17. 43, 19. 44, 3.	*15,9.15,16.16,3.16,5.16,
44, 9. 44. 10. 86, 20. 86, 24.	16. 16, 21. 16, 23. 17, 1. 17,
95, 5	7. 17, 9. *25, 15. 25, 17. 27,
μεγαλοπφεπής 79, 9. 95, 23	21. 27, 22. 37, 16. 43, 5. 43,
$\mu \acute{e}\vartheta o\delta o \varsigma$ 1, 6. 26, 23. 28, 12.	16. 43, 18. 46, 20. 47, 24.
33 , 25 . 57, 9. 59, 7	49, 14. 49, 15. 49, 16. 84, 11.
μελετᾶν †8, 14. 88, 4. 88, 15	84, 16. 84, 17. *84, 21. 84,
(μέρος) (pars orationis) 21, 9.	21. 84, 22. 85, 1. 85, 4. 85,
24, 5. 26, 22. 29, 25 (?). 31,	5. 85, 6. 85, 12. 85, 14. 85,
21. 50, 4. 51, 20. 52, 6. 52,	15. 86, 2. 88, 7. 88, 8. *89,
11. 52, 15. 53, 3. 53, 7. 53,	17. 89, 18. 89, 19. 89, 20.
11. 53, 12. 59, 6. 59, 9. 67,	95, 4. 96, 19. 96, 22. 97, 21
19. 69, 2. 69, 20. 69, 22. 70, 5. 70, 7. 77, 15. 77, 16. 78,	
	(οἰκεῖος) (species ὀνόματος) 55,
15. 78, 17. 79, 5. 83, 12. 89, 25. 90, 7	25. 66, 22
μέσως λέγειν 53, 6	δλιγαρχία 16, 4. 16, 9. 16, 15.
μεταφέρων (species ονόματος)	16, 18. 96, 22
54, 2	όμιλία 5, 14. 5, 18. 93, 17
μετριότης (de oratione) 30, 4	$\delta\mu\nu\nu\nu$ $\alpha\iota$ 43, 19. 46, 19. 84, 17
μῆκος (de oratione) $30, 4.52$,	$(\delta\mu o i \delta \tau \eta \varsigma) \ (= \pi a \varrho o \mu o i \omega \sigma \iota \varsigma) \ (?)$
1. 52, 19. 53, 15. 58, 22	57, 10
μηκύνειν 52, 10. 93, 1	δμολογεῖν 3, 15. 17, 1. 17, 7.
μητοόπολις 3, 1	27, 2. 27, 18. 33, 16. 40, 9.
μικοὰ ποιείν (= ταπεινοῦν) 70,	44, 16. 50, 12. 81, 19. 81, 25.
20. 71, 1	82, 4. 82, 25. 83, 16. 83, 19.
$\mu \iota \sigma \vartheta \delta \varsigma 88, 21. 88, 23. 89, 2$	84, 1. 84, 9. 85, 16. 85, 19.
$\mu \iota \sigma \vartheta \circ \tilde{v} v 20, 26$	85, 24. 85, 25. 87, 16. 88,
μῖσος 91, 13	15. 88, 21. 89, 17. 94, 4
μνημονικόν ποιεΐν $90, 7.95, 7$	όμολόγημα 6, 22. 14, 16

όμολογία 2, 4. 42, 17. 44, 5. 89, 11. 89, 12. 89, 17. *97,	65, 4. 65, 8. 70, 13. 72, 20. 75, 1. 80, 8
21	παράκλησις 5, 21
δμόνοια 7, 6. 17, 2	*παρακλίνειν 89, 18
őνομα *38, 2. 51, 7. 51, 15. 52,	παραλείπειν 4, 9. 29, 6. 66, 3.
14. 52, 22. 53, 8. 53, 20. 54,	67, 7. *69, 7. 72, 26. 86, 19.
1. 54, 7. 54, 8. 54, 9. 55, 25.	86, 23
57, 4. 57, 7. 57, 14. 57, 17.	παράλειψις 51, 14. *67, 9
57, 21. 58, 7. 58, 9. 58, 10. 66, 15. 66, 21. 66, 22. 67, 1.	παράλληλα τιθέναι 54, 7. 57, 1
	παρανομεῖν 85, 1
79, 9. 79, 18. 79, 20	παράνομος 25, 8. 85, 3
ονομάζειν 53, 1. 54, 10. 55, 25	†παρεγκλίνειν 89, 18
ονομασία 57, 12. 57, 23 οργή 47, 17. 73, 12. 74, 1. 74,	παρίσωσις 57, 10. 57, 25. 58,
0 99 6 96 10 01 19	2. 58, 5
9. 83, 6. 86, 10. 91, 13	παρομοίωσις 58, 5
δρίζειν 2, 4. 6, 13. 8, 15. 9, 19. †11, 3. 14, 1. 14, 17. †25,	(species $\gamma \nu \dot{\omega} \mu \eta \varsigma$) 38, 13. 38, 24
16. 27, 8. 27, 23. 69, 22. 70,	$\pi \iota \vartheta a v \acute{o} \varsigma 39, 17. 42, 18. 42, 21.$
15. 77, 16. 78, 17. 95, 5	†43, 9. 44, 25. *83, 20. 83,
δρισμός 70, 5	21. 93, 7
ὄρκος 16, 7. 30, 19. 44, 27. 45,	πίστις 3, 15. 29, 24. 30, 11. 30,
6. 45, 10. 86, 21	12. 30, 17. 33, 12. 40, 19.
,,	42, 3. 42, 19. 44, 8. 45, 12,
/0 . 91 0 91 10 91 10 99	*58, 19. 66, 12. 68, 7. 68,
$\pi \acute{a} \vartheta_{0} \varsigma 31, 9. 31, 16. 31, 18. 33,$	10. 68, 12. 69, 5. 69, 7. 72,
22. †76, 3	8. 83, 16. 83, 18. 84, 2. 84,
παιδεία 3, 6. 4, 1. 4, 8	7. 86, 5. 94, 23
παίδευμα 93, 25 παλιλλογεῖν 50, 5. 51, 5. 52, 16.	πιστός 42, 20. 43, 6. 44, 9. 66,
53, 3. 53, 13. 69, 21. 71, 3.	11. 83, 13. 86, 22. 87, 2
73, 8. 78, 16. 79, 6. *86, 8	πολιτεία 10, 2. 16, 5. *16, 18.
παλιλλογία 30, 3. 50, 3. 51, 20.	96, 18
52, 16. 53, 2. 58, 21. 70, 5.	πολιτεύεσθαι 1, 17. 3, 7
89, 23. 89, 25. 93, 9	πολιτικός 1, 6. 5, 2. 5, 6. 11, 14.
παράγγελμα 5, 3	13, 25. 14, 14. 16, 21. 17, 5.
παράδειγμα 2, 18. †8,7. 30,	92, 13 (?)
15. 30, 23. 34, 1. 34, 8. 34,	πόρος 11, 16. 20, 21. 21, 1. 21,
14. 34, 18. 34, 20. †35, 2.	5. 96, 14
†35, 6. 35, 6. 35, 23. 36, 7.	†πραγματεία 25, 1
36, 10. 36, 19. 36, 23. 36, 24.	πραγματολογείν 67, 22. *79, 11
38, 17. 41, 1. 41, 3. 68, 11.	* (προαιρεῖσθαι) (species παλιλ-
68, 17. 68, 19. 69, 2. 69, 13.	$\lambda o \gamma (a \zeta)$ 50, 6. 90, 9
83, 22. 87, 7. 87, 9	(προαίρεσις) (species παλιλλο-
παράδοξος (species γνώμης) 38,	$\gamma(a\varsigma)$ +50, 6. 50, 18. 50, 24.
6. 38, 9. 87, 12	71, 5
παραινείν 64, 10	†προγύμνασμα 59, 4
παρακαλεῖν 3, 25. 6, 2. 6, 5. 18,	προδιαβάλλειν †48, 10. *48, 17
21. 19, 2. 19, 9. 20, 6. 32, 2.	*προδιασύρω 48, 21
59, 17. 60, 5. 60, 11. 60, 17.	προδιδόναι 39, 1

 $\pi \rho o \epsilon \varkappa \tau \iota \vartheta \dot{\epsilon} v \alpha \iota$ (?) 59, 21, †86, 20 $\pi \rho \circ \tau \rho \circ \pi \dot{\eta}$ 5, 17. 5, 20. 31, 25. 70, 9. 70, 14. †72, 6. 72, 15. πρόθεσις (argumentum orationis) 11, 11. 11, 17. 11, 73, 9 (?). 74, 10. 75, 8. *86, 18. 13, 27. 21, 8 12. *90, 2. *90, 14 (propositio) 65, 2, 74, 16. πωλεῖν 20, 25 77, 17προθεσμία 82, 20 $\delta \dot{q} \delta \iota o \varsigma = 6, 3, 7, 12, 7, 17, 10,$ προκατακρίνειν 83, 1 23. 21, 19. 37, 17. 60, 10. προκαταλαμβάνειν 45, 20. *45, 69, 8 22. 46, 1. 46, 15. 48, 4. 48, δητορεύειν 88, 19 9. *48, 10. 48, 12. †48, 13. 48, 16. 65, 5. 70, 19. 82, 13. $(\sigma a \varphi \acute{\eta} \varsigma)$ (de elocutione vel 84, 6, 85, 7, 85, 18, 86, 6 narratione) 54, 13. 55, 23. προκατάληψις 30, 2. 45, 18. 46, 56, 23. 57, 7. 66, 9 bis. 66, 13. 48, 1. 49, 8. 58, 20. 61, 14. 66, 21. 66, 25. 67, 15. **22**. 64, 12. 70, 17. 71, 2. 73, 85, 6, 94, 14 7. 82, 26. 88, 1 σημείον 3, 4. 30, 16. 39, 10. πρόκλησις 39, 24 39, 13. 39, 16. 39, 18. 40, 1. προλέγειν (species narrationis) 41, 16. 41, 18. 41, 21. 41, 65, 14, 66, 8 22 bis. 48, 21, 62, 12, 83, 23, προνοείν 23, 14 87, 12. 87, 13 πρόνοια 23, 18. 26, 3. 27, 8. σκ $\tilde{\omega}$ μμα 79, 14. 79, 15 46, 21 σκώπτειν 79, 12 προοιμιάζεσθαι 72, 17 σοφία 7, 4. 75, 12. 79, 2. 97, 23 $\pi \rho oo l \mu lov 59, 10. 59, 13. 59,$ σοφιστής 4, 16 18. 61, 25. 67, 18. 68, 4. 72, στασιάζειν 10, 6, 20, 17 15. 72, 17. 75, 7. 75, 9. 75, στοιχεῖον 2, 22, 82, 11 18. 80, 6. 83, 10. 83, 12. 86, στρατηγός 4, 7. *19, 5. 38, 15. 17. 86, 20. 94, 2 97, 17 πρόρρησις (species narratio- $\sigma v \gamma \gamma v \acute{\omega} \mu \eta = 26, 7, 26, 19, 27, 7,$ nis) 67, 14. 67, 26 27, 17. 33, 21. 47, 18. 49, 15. *85, 19. 85, 22. 86, 1. προσερωτᾶν 50, 7. †90, 9 ποοσέγειν 48, 17, 49, 12, 56, 2. 86, 3. 86, 6. 87, 21. 87, 24. 56, 20. 59, 16. 60, 5. 60, 7. 87, 27 60, 12. 60, 15. 60, 17. 65, 3. συγγράφειν 44, 2. *89, 5 65, 8, 75, 1, 80, 8, 94, 7 συγκαταλέγειν (?) 52, 7 $\pi_0 \acute{o} \sigma_0 \acute{o} o \acute$ συγγείν (vitium compositionis) 56, 4. 56, 14. 56, 15. 56, 20, 26, 96, 15, 97, 6 προτιθέναι 21, 11. 65, 8. *69, 22. 70, 6. 70, 16. 72, 16. 72, συχοφαντείν 16, 19. 88, 18 18. *74, 14. 74, 16. 77, 18. συχοφάντης 88, 20 78, 19. 79, 3. 80, 6. *86, 20. συχοφαντία 15, 13 92.22συλλαβή †54, 3. 58, 10προτρέπειν 6, 1. 6, 12. 21, 10. σύλλογος 92, 13 †29, 20. **35**, 1. 71, 6. *72, $\sigma v \mu \beta \delta \lambda \alpha i o v 5, 13. 11, 15. 17,$ 12. 73, 10 (?). 73, 11 bis (?) 13. 17, 14. 40, 14. 95, 3 προτρεπτικός 5, 8. *29, 20. 59, * συμβολή 54, 3 20. 73, 5. 74, 12 (?). 74, 17. συμβουλεύειν 11, 5. † 12, 13. 13, 80.9 4. 19, 20. 45, 25. 46, 2. 46,

```
11 bis. 60, 1. 63, 11. 63, 19.
  64, 9. 64, 15. 64, 18. 89, 7
συμβουλή 35, 22
συμβουλία 11, 7
\sigma v \mu \mu \alpha \chi i \alpha * 10, 13. 11, 15. * 17,
   12. †17, 17. 17, 22. 17, 23.
   18, 5. *18, 11. 36, 15. 50,
   15. 97, 1
\sigma \dot{\nu} \mu \mu \alpha \chi \alpha \varsigma 7, 7. † 10, 13. † 17,
   12. 17, 15 (?). 17, 21. †18,
   11. 18, 18. 19, 6. 20, 16. 34,
  22. 35, 1. 35, 9. 36, 12. 51,
   17. 96, 7. 96, 11. 96, 12. 96,
   14. 96, 24. 97, 16. 97, 17
(\sigma v \mu \varphi \acute{e} \varphi \omega v) 6, 3. 6, 7. 6, 23.
   7, 3. 7, 6. 7, 9. *7, 16. 9,
   18. 9, 20. 9, 22. 9, 23. 10, 6.
   10, 7. 10, 9. 10, 10. *10, 11.
   10, 12. 10, 14. †10, 15. 10,
   22. 12, 10. 12, 11. 17, 1. 21,
   18. 27, 4. 29, 18. 37, 16. 47,
   24. 58, 15. 60, 10. 61, 9. 62,
   22. 67, 21. 68, 8. *69, 8.
   70, 3. 70, 13. 72, 20. 72, 23.
   73, 3. 81, 11. 82, 27. 83,17.
   84, 12. 87, 24. 92, 20. 92, 24
συναγορεύειν 16, 23, 17, 21
συνάπτειν 67, 18. 67, 21. 68, 9.
   70, 7. 83, 12
\sigma \dot{\nu} \nu \delta \epsilon \sigma \mu o \varsigma 52, 23. 56, 6. 56, 7.
   *56, 10. 56, 12
συνεμπίπτω (?) 87, 25
συνηγοφείν 13, 1. †38, 1. 82,
   22. 82, 24. 88, 5. 88, 21. 88,
   25. 89, 1. 89, 2
συνηγορία 18, 10
\sigma \dot{\nu} \vartheta \epsilon \sigma \iota \varsigma 53, 21. \dagger 54, 2. 56, 3.
   56, 13. 56, 19. 58, 22
\sigma \dot{\nu} \nu \vartheta \varepsilon \tau \sigma \varsigma (species \dot{\sigma} \dot{\nu} \dot{\sigma} \mu \alpha \tau \sigma \varsigma) 54, 2
συνθήπη 17, 14
συνοικείωσις (?) 21, 15
σύνταξις
             (tributum)
                                50, 26
   (commentarius) 95, 16
συντέλεια 12, 10
\sigma \acute{v} \nu \tau o \mu o \varsigma 38, 9. 42, 23. 46, 6.
   50, 3. 51, 9. 51, 14. 51, 19.
   52, 16. 53, 2. 60, 22. 65, 7.
   66, 10. 67, 1. 67, 4. 69, 20.
```

```
71, 7. 71, 16. 78, 16. 80, 20.
   86, 9. 89, 23. 93, 10
\sigma \gamma \tilde{\eta} \mu \alpha 46, 7. 51, 8. 54, 14. 55,
   21. 58, 2. 65, 17. 67, 9. †70,
   10. 71, 4. 90, 11
(\sigma \tilde{\omega} \mu \alpha - \psi v \chi \dot{\eta}) 1, 14. 4, 1. 7, 2.
   7, 3, 31, 16, 44, 22, 97, 22
\sigma\omega\mu\alpha\tau o\epsilon i\delta\dot{\eta}\varsigma 59, 8. 67, 26. 83,
   14
σωφροσύνη 97, 23
\tau \acute{a} \xi \iota \varsigma 54, 6. \dagger 66, 19. 72, 14. 92, 6
   (pactum) 17, 14
\tau a \pi \epsilon \nu o \tilde{\nu} \nu 19, 9. 22, 20. 24, 9.
   24, 13, 45, 6, 73, 5, 79, 25,
   84. 9
ταπείνωσις 21, 16. 29, 22. 30,
   9. 58, 17
(\tau \acute{a} \tau \tau \epsilon \iota \nu) (disponere, sensu rhe-
   torico) *59, 8, 65, 1, 66, 18.
   66, 24. 67, 16. 68, 1. 68, 4.
   68, 14, 69, 11, 74, 11, 75, 7,
   75, 19. 77, 9. 78, 16. 80, 5.
   83, 9. 83, 18. 84, 5. 86, 16.
   90, 7, 93, 11
ταγύς 94, 14, 94, 16
τεμμαίρεσ\thetaαι 37, 6. 56, 12
τεμήριον 30, 15. 37, 3. 37, 8.
   37, 10. 41, 4. 41, 6. 41, 7.
   41, 9, 83, 22, 87, 10
\tau \dot{\epsilon} \chi \nu \eta 4, 25. 4, 26. †58, 13
τεχνικός 33, 25. 49, 2. 93, 18
τεχνογράφος 4, 24
\tau \iota \mu \dot{\eta} 3, 19. 7, 10. 14, 21. 15, 9.
   88, 25, 96, 19, 97, 11
τίμημα 21, 2. 96, 16. 96, 23
\tau \iota \mu \omega \rho \epsilon \tilde{\iota} \sigma \theta a \iota 8, 8, 8, 13, 8, 20.
   39, 6
\tau \iota \mu \omega \rho i \alpha 9, 10. 15, 17. *25, 15.
   26, 17. 27, 9. 27, 21. 27, 23.
   43, 1. 43, 14. 44, 21. 45, 3.
   45, 9. 85, 23. 88, 25
τόκος 39, 8
\tau \acute{o}\pi o \varsigma *52, 3 (?). *72, 27. 86,
   24
τύραννος 39, 3
```

 $\tau \dot{\nu} \chi \eta$ 27, 12. 64, 14. 65, 21. 77,

10. 97, 15

ΰβρις 81, 23 38, 14. 38, 19. †40, 4. 40, 5. **40**, 6. ***40**, 10. **52**, 12. 63, 66, 2416 ύπερβιβάζειν 54, 10 $\varphi\omega\nu\dot{\eta}\varepsilon\iota\varsigma$ 54, 3. 54, 4. 54, 5. 56, $(\sqrt[6]{\pi}\epsilon\rho\beta\circ\lambda\acute{\eta})$ 38, 13. 38, 20. 38, 1. 57, 1 23 ύπόδικος 26, 13 $(\chi \acute{a} \rho \iota \varsigma)$ 6, 18. 42, 24. 43, 14. 71, 8. 71, 13. 73, 11 (?). 74, 10. 86, 11, 88, 25, 89, 1, 90, 19, ύπόμνημα 5, 4 ύποτιμαν 62, 11 97, 10 χειροτονείν 14, 20. 46, 12 χειροτονία 96, 20 φεύγειν 47, 1. 47, 4. 82, 3 $\varphi\vartheta$ óvoς 73, 13. 74, 3. 74, 8. 86, $\psi \dot{\epsilon} \gamma \omega$ 22, 7 bis. 23, 1. 24, 13. 10. 91, 15 61, 26, 75, 4 φιλία 36, 13. 50, 20. 71, 8. 73, *ψεκτικός 5, 9. 21, 12. 21, 15 10. 74, 9. 82, 22. 86, 11. 92, † ψεκτός 5, 9. 21, 12. 21, 15 17. 96, 3. 96, 7 ψευδομαρτυρείν 43, 23 φιλοσοφείν 22, 10 ψευδομαοτυρία 43, 15 φιλοσοφία 3, 26. *78, 11 *ψευδομαρτύριον 43, 23 φιλόσοφος 78, 8 † ψευδομάρτυς 43, 23 φροιμιάζεσθαι 72, 7. 74, 15. 92, ψηφίζεσθαι 9, 15. 49, 15 9. 92, 20 $\psi \tilde{\eta} \varphi \circ \varsigma * 16, 7. 46, 23. 47, 1. 47,$ φροίμιον 67, 26 5. 47, 21. 84, 18. 85, 1 φρόνησις 22, 11. 97, 23 ψηφοφορία 96, 20 φυγάς 35, 7 ψόγος 22, 18. 24, 17. 29, 23 φύσις 31, 10. 31, 18. 31, 19. 31, $(\psi v \gamma \dot{\eta} - \sigma \tilde{\omega} \mu \sigma)$ 1, 14. 4, 1. 7, 2. 7, 3. 31, 16. 44, 22. 97, 23 23. 35, 23. 38, 13.

